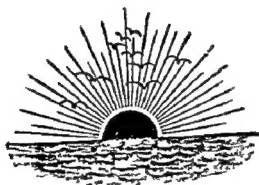

TABLE OF CONTENTS:

1.	Introduction.	1
2.	Preface.	3
3.	Life-Sketch of the late Mr. J. S. Kudalkar. }	5
4.	Early History	1
5.	Central Library	5
6.	Children's Section and Ladies' Section }	21
7.	Sanskrit Section (including G. O. Series) }	32
8.	Public Libraries Scheme	42
9.	Travelling Libraries	61
10.	Visual Instruction Branch	67
11.	Miscellaneous	71
12.	Appendices	79
13.	List of State-Aided Libraries	97
14.	Some information regarding the Libraries Co-operative Society Ltd. }	104
15.	County Libraries Association its organisation and rules. }	105
16.	Resolutions relating to social workers passed by the Baroda State Libraries Conferences. }	107

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

પ્રકાશક

પુસ્તકાલય સાહાયક સાહકારી મંડળ લિમિટેડ

વડોદરા.

૧૯૨૭

જોડાદરા : સુત્રાગર પાસે આવેલા કાગિય લિબ્રેરીના ' સ્વમિય સુદરણાસય ' માં રા. ચંદ્રસિંહ મહાસિંહ
 રોહાણે પ્રકાશ રા. બાઇસાલ પુસ્તાલબાઇ ખેલ, મંત્રી, પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંદળ
 લિબ્રેરી માટે છાપ્યું અને પ્રકાશકે સમ્પુરાણ પાતાની જોડીસમાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

તા. ૧ : ૨ : ૨૭

આજ્ઞાતિ ખેડેલી]

[૧૦૦૦ નકલ]

અનુક્રમણિકા.

		પૃષ્ઠ.
૧ મગટકતોના બે બોલ	શાહ, દેવીદાસ હરગોવિંદદાસ	૧
૨ પ્રસ્તાવના	સર મનુભાઈ નંદરાંકર મહેતા	૩
૩ સ્વ. જ. સ. કુડાલકરનું } સંક્ષિપ્ત જીવનક્રાંતિ }	દીવાનજી, નાનાભાઈ ચં.	૫
૪ રાજ્યાતનો ઇતિહાસ		૧
૫ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી		૫
૧ ખાતાની જાણ		૫
૨ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી		૫
૩ પુસ્તકાલય શિક્ષણ - વર્ગ		૭
૪ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીની કાર્ય પદ્ધતિ		૧૦
૫ ખજાનખાનું		૧૨
૬ વર્તમાનપત્ર - વાચનાલય		૧૩
૭ મુખ્ય પુસ્તકાલય		૧૫
૧ વાચન સંબંધ વિભાગ		૧૫
૨ અધ્યયન સંબંધ		૧૭
૬ બાલવિભાગ અને સ્ત્રીવિભાગ		૨૧
૧ સ્ત્રીઓ સંબંધી પુસ્તકાલયનું કાર્ય		૨૧
૭ સંસ્કૃત વિભાગ		૩૨
૧ જાણીતી અને ખાસવધી		૩૨
૨ હસ્તલિખિત પુસ્તકોની ચોધખોળ		૩૪
૩ ગાયકવાડ ઓરિયન્ટલ સિરીઝ		૩૭
૪ સંસ્કૃત પુસ્તકાલયની અપૂર્વ પ્રગતિ		૩૮
૫ ગુજરાતની અંતિમ પૌરાણિક સંસ્થા		૪૦
૮ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની યોજના		૪૨
૧ માધ્યમિક રાજ્યાત		૪૨
૨ સરકારીયેટિંગ લાઇબ્રેરીઝ		૪૩
૩ મિત્રમંડળ પુસ્તકાલયો		૪૪
૪ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો		૪૬

૯ ફરતાં પુસ્તકાલયો		૬૧
૧૦ દશયત્રિશિક્ષણ શાખા		૬૭
૧૧ મંત્રીણું		૭૧
૧ સૂચીપત્રો અને મકારાનો	૭૧	
૨ પુસ્તકાલય શિક્ષણ	૭૨	
૩ મહરનો	૭૪	
૪ હિંદુસ્તાનનાં બીજાં સ્થળોની પુસ્તકાલય મંત્રી	૭૬	
૧૨ પરિશિષ્ટો		૭૯
૧ પુસ્તક સમિતિઓ અને રો. લા. ડિપાર્ટમેન્ટનું કામદાર મંડળ	૭૯	
૨ વડોદરા રાજ્ય અને રાહેરની વસ્તી	૮૧	
૩ બજેલા માણસોનું લલનાભક પત્રક	૮૨	
૪ લાઇબ્રેરી ખાતાના ખર્ચની વિગત	૮૩	
૫ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીના ૧૪ વર્ષના આંકડા	૮૫	
૬ " " વાચકોનું પૃથક્કરણ	૮૬	
૭ લવાજમવાળા તથા લવાજમ વગરનાં પુસ્તકાલયોની પ્રગતિ	૮૭	
૮ ફરતાં પુસ્તકાલયોનું કાર્ય (૧૩ વર્ષના આંકડા)	૮૮	
૯ દશયત્રિશિક્ષણ શાખા (૧૨ વર્ષના આંકડા)	૮૯	
૧૦ માંત અને કસ્ટો સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની વિગત	૯૦	
૧૧ ૬૧૮ ગ્રામ પુસ્તકાલયોનું પૃથક્કરણ (પુસ્તક પ્રચારની દૃષ્ટિએ)	૯૨	
૧૨ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીનો પુસ્તક પ્રચાર (૧૯૨૪-૨૫) }	૯૩	
" " પુસ્તક બંડોળ }		
૧૩ વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદનું બંધારણ	૯૪	
૧૩ વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોની યાદી		૯૭
૧ માંત પુસ્તકાલય (માંતવાર)	૯૭	
૨ કસ્ટો " "	૯૭	
૩ ગ્રામ " "	૯૮	
૧૪ પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડળ લિમિટેડ સંબંધી કેટલીક માહિતી		૧૦૪
૧૫ તાપુકા પુસ્તકાલય મંડળનું બંધારણ તથા તેના નિયમો		૧૦૫
૧૬ વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદોએ સમાજસેવકોને ઉદ્દેશીને કરેલા કાર્યો		૧૦૭

ચિત્રોની ચાલુકર ગણકા

—૧૧૧—

૧ શ્રીમંત મહારાજ સર સયાજીરાવ ગાયકવાડ	મુખપૃષ્ઠની સામે
૨ સર મનુભાઈ નંદશંકર મહેતા	
૩ વિલિયમ એ. બોર્ડન	પૃષ્ઠ ૩
૪ સ્વ. જનાર્દન સ. કુડાલકર	" ૫
૫ ન્યૂટન મોહન દત્ત	
૬ સ્વ. ચીમનલાલ ડા. દલાલ	પૃષ્ઠ ૧ "
૭ શ્રી. મહારાજ સાહેબનું લક્ષ્મીવિલાસ પેલેસમાન પુસ્તકાલય	
૮ વડોદરા પ્રાંતની પુસ્તકાલય પ્રગતિ (૧૯૧૭)	" ૫ "
૯ શ્રી. કૃતેસિંહરાવ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ૫૮૦	
૧૦ શેઠ લક્ષ્મીદાસ મુ. " " સિદ્ધપુર	" ૮ "
૧૧ ૬ ખાનાની કાર્ડ કેટલોગની પેટી તથા નાનાં પુસ્તકાલયો માટે આવશ્યક સર્જનમ	" ૧૦ "
૧૨ ૨૦ ખાનાની કાર્ડ કેટલોગની પેટી	
૧૩ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, વસો	
૧૪ " " (આંતરિક દ્રશ્ય)	" ૧૪ "
૧૫ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીનું બાલ પુસ્તકાલય, વડોદરા	
૧૬ " " " (આંતરિક દ્રશ્ય)	" ૨૦ "
૧૭ મોતીભાઈ ડા. સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ધર્મજ	
૧૮ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, બાદરણ	" ૨૪ "
૧૯ શેઠ મગનલાલ ૨. સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ઉંઝા	
૨૦ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ચાણુસ્મા	પૃષ્ઠ ૨૮ સામે
૨૧ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, વરલામા	
૨૨ " " , પલાણી	" ૩૦ "
૨૩ સાર્વજનિક " , ખાંધણી	
૨૪ " " , ગાડા	" ૩૪ "
૨૫ ૧૩મી સદીનાં તાડપત્રોનાં બે પાનાં	
૨૬ ઇ. સ. ૧૨૩૮માં લખાયેલા તાડપત્રનું મુખપૃષ્ઠ	" ૩૮ "
૨૭ વૉકર લાઇબ્રેરી, અમરેલી .	
૨૮ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, દારકાં	" ૪૨ "
૨૯ " " , પાદરા	" ૪૬ "
૩૦ " " , છાણી	
૩૧ શ્રી સયાજી પુસ્તકાલય, ડબોઈ	
૩૨ હિરેજીરાવ ના. માને સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, વાધોડીઆ	" ૫૦ "
૩૩ ધી જેહાંગીર બ. પિટિટ નેટીવ જનરલ લાઇબ્રેરી, બિલિયોરા	
૩૪ શ્રી કૃતેસિંહરાવ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, સોનગઢ	" ૫૨ "

૩૭ શ્રી સયાજી શ્વેતોત્સવ પુસ્તકાલય , સીનાર	„ ૫૬ „
૩૮ શ્રી સયાજી વૈભવ „ , નવસારી	
૩૯ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, પલસાણા	૫૯ ૫૮ સામે
૪૦ શ્રી શિવાજી „ , બ્યારા	
૪૧ સામયિકોનું પ્રથમ પ્રદર્શન	„ ૬૦ „
૪૨ ફરતાં પુસ્તકાલયો	
૪૪ શ્રી સયાજી ગોહન ન્યુબિલી પુસ્તકાલય, વિજાપુર	„ ૬૨ „
૪૩ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, દહેગામ	
૪૫ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, પેટલાદ	„ ૬૬ „
૪૬ „ „ સોજીના	
૪૭ બાલ પુસ્તકાલય—વાર્તા કથન અને દૃશ્યચિત્રના ખેલનો પ્રસંગ	„ ૬૮ „
૪૮ દૃશ્યચિત્ર જોતો વરણામા ગામનો સ્ત્રીસંઘ	
૪૯ શેઠ ઘેલાભાઈ ઠા. સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ખેટ	„ ૭૨ „
૫૦ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, કડોર	
૫૧ સો. વિદ્યાગૌરી સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, કરનાગી	„ ૭૬ „
૫૨ શ્રી. કૃતેસિદ્ધરાવ મિત્રમંડળ પુસ્તકાલય, ગણપતપુરા	
૫૩ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીનું કામદાર મંડળ (૧૯૧૩)	„ ૭૮ „
૫૪ „ „ „ (૧૯૨૫)	
૫૫ શેઠ ભોગીલાલ ચ. વિદ્યાવર્ધક લાઇબ્રેરી, વડનગર	„ ૮૨ „
૫૬ સંતોક સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ખેરાળુ	
૫૭ ભોગીલાલ દ. મિત્રમંડળ પુસ્તકાલય, નારદીપુર	„ ૮૬ „
૫૮ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, વેળાજા	
૫૯ બિલિમોરીઆ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ધારી	„ ૯૦ „
૬૦ શ્રી સયાજી ન્યુબિલી પુસ્તકાલય, ખાંભા	
૬૧ ત્ર્યંબક કલ્યાણ પુસ્તકાલય, કડી	„ ૯૪ „
૬૨ મહાજન સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, કલોલ	
૬૩ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, નાર	„ ૯૮ „
૬૪ „ „ પીજ	
૬૫ અલોની સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, સાવલી	„ ૧૦૦ „
૬૬ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, કરજળુ	
૬૭ „ „ લાડોલ	„ ૧૦૨ „
૬૮ મોહન „ „ રતનપુર	
૬૯ કાવસજી ધ. ગજદર લાઇબ્રેરી, ગણદેવી	„ ૧૦૪ „
૭૦ ઈંદ્રજી મકનજી સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, વેરમા	
૭૧ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, સંખેડા	„ ૧૦૬ „
૭૨ ચતુરભાઈ નાયાભાઈ સા. પુ. ડમોહિ	
૭૩ પુસ્તકાલયો પહેરેનો લાભ લેનારી અને નહિ લેનારી વડોદરા રાજ્યની વસ્તી બતાવનારી આકૃતિ	„ ૧૦૮ „
૭૪ પુસ્તકાલયોમાંના પુસ્તકો તથા વંચાયેલાં પુસ્તકોની સંખ્યા સાથે કૃત્તવાપરી વસ્તી તથા વાંચકોનું પ્રમાણ	

પ્રગટકર્તાના એ બોલ.

આ દેશમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ એ કેવળ નવીન પ્રવૃત્તિ છે. એ પ્રવૃત્તિ આ દેશમાં દાખલ કરવાનું માન વડોદરા રાજ્યનેજ છે. પંદર વર્ષના સતત પ્રયત્નથી આ રાજ્યમાં એ દિશામાં સુંદર કામ થઈ શક્યું છે એમ કહેવામાં અતિશયોક્તિ નથી. આમ છતાં એ રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનો ખ્યાલ આપે એવું એક પણ પુસ્તક ગુજરાતી ભાષામાં અત્યાર સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થયું નથી.

હિંદના નામદાર વાઇસરોય લૉર્ડ એમ્સફર્ડ સને ૧૯૧૯માં વડોદરા પધારેલા તે પ્રસંગે મહુમ થીયુત જનાર્દન સખારામ કુડાલકરે (Baroda Library Movement) વડોદરાની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ, એ નામનું ઉપયોગી બાજતોની સવિસ્તર માહિતીવાળું એક પુસ્તક અંગ્રેજી ભાષામાં બહાર પાડ્યું હતું. આ પુસ્તકનું ભાષાંતર કરી બાઇ માગ્જ દામજી બેશી. એ રા. રા. મોતીલાલ નરસિંહલાલ અમીન, આર્સિસ્ટન્ટ કમિશ્નર ઓફ લાઇબ્રેરીઝ, વડોદરા-એમને પ્રસિદ્ધ કરવા-કરાવવા આપ્યું હતું. ભાષાંતરકારને વડોદરાની સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટની વિવિધ યોજનાઓ અને કાર્યોને પ્રત્યક્ષ અનુભવ ન હોવાથી, રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનો ચોક્કસ અને સ્પષ્ટ ખ્યાલ આપે એવું એ ભાષાંતર ન લાગ્યું. આથી એ ભાષાંતર રા. રા. નાનાલાલ ચંદ્રશેખર દીવાનજી, ટ્રાવેલિંગ લાઇબ્રેરીઝના સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ પાને સુધારાવ્યું. દરમ્યાન નામદાર વાઇસરોય લૉર્ડ રૅલીંગ સને ૧૯૨૬માં વડોદરામાં પધારવાના હતા તે પ્રસંગે રા. રા. નૂતન મોહન દત્ત, કમિશ્નર ઓફ સ્ટેટ લાઇબ્રેરીઝ, એમણે પણ ઉપયોગી પરિશિષ્ટોથી ભરપૂર (The Baroda Library Hand-Book) વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોની માહિતી આપતું નાનું પુસ્તક, એ નામનું બીજું એક પુસ્તક સને ૧૯૨૬ માં અંગ્રેજીમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું. ઉપર જણાવેલા મહુમ રા. કુડાલકરના પુસ્તકના ભાષાંતરમાં, રા. દત્તના પુસ્તકમાંથી સને ૧૯૧૯ થી સને ૧૯૨૪-૨૫ સુધીની વિગતો તથા પરિશિષ્ટો વગેરેનું ભાષાંતર દાખલ કરી 'વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ, નામનું' આ ગુજરાતી પુસ્તક બહાર પાડીએ છીએ.

રા. રા. મોતીલાલ નરસિંહલાલ અમીને તથા રા. નાનાલાલ ચંદ્રશેખર દીવાનજીએ જરૂર પૂરતા સુધારા વધારા કરી આપ્યા છે. મહુમ રા. કુડાલકરના કૃતિ જીવન ચરિત્રનું જે ભાષાંતર આ પુસ્તકની શરૂઆતમાં આપ્યું છે તે રા. દીવાનજીએ કરી આપ્યું છે. મહુમ રા. કુડાલકરના પુસ્તકના ભાષાંતરની, ફરીથી પ્રેસ નકલ કરવાનું અને એ. રા. રા. દત્તના પુસ્તકમાંની નવીન વિગતો અને પરિશિષ્ટોનું ભાષાંતર કરવાનું બધું કામ ભાઇ ચંકરભાઇ મોમાભાઇ પટેને કર્યું છે; આ પુસ્તકમાંના જોકે વડોદરા સેન્ટ્રલ લાઇ-

જરીના મે. ક્યુરેટર સાહેબે, જે તે પુસ્તકાલયના સેક્રેટરીઓએ તથા વડોદરાના લુહાણામિત્ર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ તથા વડોદરા વર્તમાન પ્રેસના માલિકોએ ઉપયોગ માટે આપ્યા છે, તે માટે તેમનો તથા આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થવામાં સઘળા પ્રકારની અનુકૂળતાઓ કરી આપવા માટે વડોદરા લાઇબ્રેરી ખાતાના સર્વ અમલદારોનો અને અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. આ પુસ્તકમાંનાં સુંદર ખેંદાંકો તથા સ્વચ્છ અને મનોહર છાપકામ સારી રીતે કલા પ્રમાણે કરી આપવા બદલ ક્ષત્રિય પ્રેસના માલિકોનો પણ આભાર માનવાં અને અસ્થાને નહિ ગણાય..

અનેક બંધસાથો અને રોકણો છતાં સમય મેળવી આ પુસ્તકની સુંદર અને વિદ્વાત બરેલી પ્રસ્તાવના નામદાર દિવાન સાહેબ સર મનુભાઈએ લખી આપી તે બદલ પુ. સ. સ. મંડળ તરફથી અમે તે નામદારનો અત્યંત ઉપકાર માનીએ છીએ. રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને તો તેમણે સંપૂર્ણ રીતે પોષી છે; પરંતુ તે ઉપરાંત આ પ્રસ્તાવના લખી આપી તેમણે પુસ્તકાલયોને પણ ઝંઘળી બનાવ્યાં છે.

આ પુસ્તકમાં રાજ્યનાં સઘળાં કસ્ટા પુસ્તકાલયોનાં અને કેટલાંક ગ્રામ પુસ્તકાલયોનાં મકાનોના ખેંદાંક મુકવા યોજના હતી. પણ પ્રયત્ન કયો છતાં કેટલાંક કસ્ટા તથા ગામ પુસ્તકાલયો તરફથી ખેંદાંક મળી શક્યા નથી; એટલે જેટલા મળી શક્યા તેટલાથી સંતોષ માન્યો છે. છતાં ખેંદાંકની સંખ્યા પુસ્તકના કદના પ્રમાણમાં અસાધારણ મોટી થઈ ગઈ છે. પણ આ પ્રકારનું પુસ્તક ગુજરાતી ભાષામાં પ્રથમવાર જ છપાતું હોવાથી અને વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ અનન્ય પ્રકારની હોવાથી મોટા પ્રમાણમાં ખેંદાંક મુકવાનું ઉચિત ધાર્યું છે.

પુસ્તકાલયશાસ્ત્રના મૂળ અંગ્રેજ શબ્દોનો પારિભાષિક કોષ તૈયાર કરવા ભાષાશાસ્ત્રીઓએ હજી સુધી પ્રયત્ન કયો નથી; એટલે સ્વ. રા. વીમનજીવ દલાલે 'લાઇબ્રેરી મિસેલની' ત્રિમાસિકના લેખોમાં અને અન્ય સ્થળે જે ગુજરાતી શબ્દપ્રયોગો વાપર્યાં છે તેને જ વળગી રહેવાનું હાલ તો યોગ્ય ધાર્યું છે.

પુસ્તકાલયોની સેવાર્થે જ પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડળ લિ. સ્થપાયું છે. તેથી પુસ્તકાલયની પ્રવૃત્તિને લગતાં પુસ્તકો સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ વા આ મંડળ જ બહાર પાડે એવી દેશની હાલની સ્થિતિ છે. ગયે વર્ષે 'સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટના સરકયુલરોનું' એકીકરણ, એ નામનું એક પુસ્તક આ મંડળે પ્રસિદ્ધ કર્યું હતું. આ વર્ષે ગુજરાતી બંધુઓ માટે આ ખીલું પુસ્તક બહાર પાડવામાં આવે છે. આશા રાખવામાં આવે છે કે આ પુસ્તક વાંચવાથી વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ શુભ છે, કેવી રીતે તેની શરૂઆત થઈ, તે કેવા ધોરણે ચાલે છે, કોણે કેટલી પ્રગતિ કરી છે, અને પ્રવૃત્તિને સફળ કરવામાં લોકો, વડોદરા રાજ્ય, આંતરવાંચતો, તથા ખાનગી મંડળોએ કેવો અને કેટલો ફાળો આપ્યો છે વગેરે બાબતોની ઘણી જાણવા જેવી માહિતી મળશે અને ગુજરાત વા અન્ય પ્રદેશમાં જો ધોરણે પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ દાખલ કરવાની પ્રેરણા થશે.

સર મનુભાઈ નંદશંકર મહેતા,
નાઇટ, સી એસ બાઇ, એમ. એ. એવ એવ બી
વડોદરાના વિદ્વાન અને કાર્યદક્ષ દિવાન

જેમણે શ્રીમત મહારાજ બયાજીરાવ ગાયકવાડની સાર્વજનિક પુસ્તકાલય
પ્રવૃત્તિનું સદસ્ય બાદ કરી પોતાની કારકિર્દીમાં તેને
સપૂર્ણ રીતે યોગી છે.

પ્રસ્તાવના.

યુનાની પ્રસિદ્ધ ગ્રંથકાર પ્લૅટોને લખ્યું છે કે “ મહને ઘણા મિત્રો એવા મળ્યા છે કે તેમનો સહચાર મને સદા આનંદ આપે છે. તેઓ દરેક દેશના અને દરેક કાળના છે. કેટલાકોએ તેમાંથી રણભૂમિ ઉપર, તો બીજાઓએ મંત્રી પરિપદમાં યશસ્વી નામના મેળવી છે અને કોઇ તો સૃષ્ટિ સૌન્દર્ય અને પદાર્થવિજ્ઞાનમાં અમર કીર્તિ પામ્યા છે. તેઓની મુલાકાત લેવામાં મુશ્કેલી નથી. હું તેમની સન્મુખ સહજ જઇ શકું છું કે મહારી સમક્ષ સહેલાઇથી તેમને હાજર રાખી શકું છું અને મોજ આવે ત્યારે તેમને રૂખસત આપી શકું છું. તેઓ કોઇપર મને ત્રાસ આપતા નથી અને જે સવાલ તેમને પુછું તેના તુત ઉત્તર તેઓ આપે છે. કેટલાકા ભૂતકાળના પરાક્રમેનાં યશોગાન ગાય છે તો બીજા કુદરતની છુપી કુચીઓ મને સોંપી દે છે. જીવનનું સાદૃશ્ય કોઈક શીખવે છે ત્યારે બીજા મરણનો ભય દૂર રાખવાની ટેવ પાડે છે. કેટલાકા પોતાની રમુજ મસ્તી વડે મારી ચિંતા હરે છે અને મને હસાવે છે, ત્યારે બીજા મનોઝગનો બોધ આપી, સચિત્ત યતાં અને રવેચ્છાચારને નિયંત્રણમાં રાખવાની શિખામણુ દે છે. સાહિત્ય અને કલા, કાવ્ય અને વિજ્ઞાનનાં મંદિરો મારી આગળ તેઓ બોલે છે અને કોઇ પણ મુશ્કેલીમાં મારી બહારે ધાવા તેઓ તત્પર રહે છે. તેના બદલામાં માત્ર મારા રહેકાણુના એક ખુણામાં એક સાદા ખંડમાં રહેવા દેવાની તેમની પ્રાર્થના છે. તેઓને ધાંધલ અને ધમપજાડ કરતાં નિર્વૃત્તિ અને આરામ વધારે પ્રિય છે ”.

આ મિત્રો તે કોણુ ? તેઓ મારા મિત્ર તેવાજ તમારા મિત્રો છે. તે પુસ્તકો ! અને તેમને રહેવાનો ખંડ તેજ આપણાં પુસ્તકાલયો ! વડોદરા રાજ્યના પુણ્યશાલી મહાન નરેશ શ્રીમંત સયાજીરાવ ગાયકવાડે સરસ્વતી મંદીરમાંથી જ્ઞાન મંત્રીની જે દીક્ષા લીધી છે તે અનુપમ અને અદ્વૈતિક છે. સિમેરોએ કહ્યું હતું કે “પુસ્તકો વિનાનો ખંડ તે જીવ વિનાના શબ જેવો શન્ય જણાય છે.” આ મંત્રનો પ્રભાવ વડોદરા રાજ્યનાં શહેરે શહેર અને ગામેગામ ગાજી રહ્યો છે.

અરબસ્તાનની હજાર રાત્રીની પાતાં વાંચનારને યાદ હશે કે એક બાદશાહ અને એક બીખારી ભેગા મળ્યા હતા. બાદશાહને હરરોજ રાત્રે સ્વપ્નાં આવતાં તેમાં તેને મુશ્લીસ બની વાખ્યા પડવાતો અનુભવ થતો હતો, ત્યારે સિખારીને દરરોજ સ્વપ્નાં આવી બાદશાહી ઠાક, મોજમજાહ અને એશઆરામ ભોગવવાનો વારો આવતો હતો. બેમાંથી વધારે સુખી બીખારી હોયે. કારણુ વાસ્તવિક સાક્ષાત્ સુખદુઃખ કરતાં પણ કાલ્પનિક સુખદુઃખો વધારે પ્રબલ અને તીવ્ર લાગે છે. તેજ પ્રમાણુ આપણા પોતાના મનોભાવના વેગ કરતાં સારા ગ્રંથકારોદ્વારા કલ્પનામય જે મનોભાવ ઉભા થાય છે તે વધારે પ્રિય અગર અપ્રિય થઇ પડે છે. પુસ્તકોનો

આટલો બધો પ્રતાપ છે. નેતરની સોટી અગર આંધુક વિના પણ પુસ્તકો આપણાં ગુરૂ થઇ ઉપદેશ આપી શકે છે. તેઓ કડવો શુકન ઉચ્ચારતાં નથી; તેમ શિક્ષણની શી માગતાં નથી. તેઓની પાસે જ્યોતો તો મહેતાજીની માફક તેઓ જગાસાં કે ઝોકાં ખાતા નથી. તેઓને કોઇ પણ ગુપ્ત માહિતી પુછશે તો તેઓ કાંઇ પણ સકોચ રાખ્યા વિના તે કહી દેશે. તમારી ભૂલ પડે તો તેઓ મરકરી કરશે નહિ. તમે અનાદી જણાવ્યો તો તમારી તેઓ હાંસી કરશે નહિ.

પુસ્તકો ખરાં ખારસમણી છે. તમારી પાસે સારાં પુસ્તકો હશે તો તમને દિલોગ્ગન મિત્ર, શુભેચ્છક મુરબ્બી, સલાહકાર અને દિલાસો આપનારની ખોટ જણાશે નહિ. કોઇ પણ ઝગલના રંગમાં કે દશાના ઢંગમાં પુસ્તકો તમારા દિલને આશાઓચળ આપશે. ઇતિહાસનાં પુસ્તકો વાંચ્યાથી માથા ઉપર સફેદ પળીઆં આવ્યા વગર કે મ્હેરા ઉપર કરચલી પડ્યા વગર યુવાનીમાં પુખ્ત પ્રાઇદતા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. કાવ્યની સાથે વિનોદ કમીથી વૃદ્ધ પણ યુવાન બને છે. આ બલિહારી પુસ્તકાલયોની છે.

વડોદરા રાજ્યમાં છેલ્લાં ૧૨ વર્ષમાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનો ધણો સારો વિકાસ થયો છે. આ દશ્ય દેશમાં આદેશરૂપ થવા પામે તે માટે પુસ્તકાલયોનો પંથ ફેલાવવો એ એક સાચો ધર્મ થઇ પડ્યો છે. ને ધર્મના ચુસ્ત હિમાયતી રા. રા. નાનાલાલ ચંદ્રશેખર દિવાનજી વગેરેએ આ લઘુ પુસ્તકમાં સચળા ઉપયોગી માહિતી ગુજરાનના વાંચકવૃન્દ આગળ મુકી સાહિત્યની ખરી ઉપાસના અને સેવા બજાવી છે, તે માટે તેમને ધન્યવાદ ધટે છે.

વડોદરા રાજ્યના ઉદ્ધાસ સાથે મ્હારા લાંગા અને ગાઠ પરિચય વૃક્ષાનું આ છેવટનું પાન સમાજને અર્પણ કરી હું કૃતાર્થ થયેલો માનું છું.

દીલારામ વડોદરા.
તા. ૩૧ ડીસેમ્બર ૧૯૨૬. }

મનુલાલ નંદશંકર.

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

વિલિયમ એ બોર્ડન

ડાયરેક્ટર ઑફ સ્ટેટ લાઇબ્રેરીઝ, વડોદરા. (૧૯૧૦-૧૩)

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

સ્વ. જનાર્દન સખારામ કુડાલકર એમ. એ, એલએલ બી

કયુરેટર ઑફ લાઇબ્રેરીઝ, વડોદરા રાજ્ય. ૧૯૧૩-૧૯૨૧.

મરહુમ શ્રીયુત જનાર્દન સખારામ કુડાલકરનું

સક્ષિપ્ત જીવનવૃત્તાંત.

મરહુમ શ્રીયુત જનાર્દન સખારામ કુડાલકરનો જન્મ ઇ. સ. ૧૮૮૨માં થયો હતો. એમના પિતા મુંબઈના એક સાધારણ દક્ષણી સોની હતા. લાઇ જનાર્દનનો જન્મ થયા પછી તરતજ તેઓ મૃત્યુ પામ્યા. દેવદાસ મંડળના આશ્રયથી અને વિદ્યાવેતનો મેળવીને આ અનાથ ધુવડે પોતાનો અભ્યાસ આગળ વધાર્યો ક્યો; અને ઇ. સ. ૧૯૦૫ માં વિલ્સન કોલેજમાંથી મુંબઈ વિશ્વવિદ્યાલયની એમ. એ. ની વિકટ પરીક્ષામાં ફત્તેહ મેળવી.

ઇ. સ. ૧૯૦૯ સુધી તેઓ લાહોરની દયાનંદ ઍસોસિએટેડ પાઠશાળામાં સંસ્કૃતના અધ્યાપક હતા. પરંતુ તેજ વર્ષમાં શ્રી. ગાયકવાડ નરેશની પેલેસ લાઇબ્રેરીના પુસ્તકાલયકર્તા તરીકે તેમની નિમણૂક થઇ. ઇ. સ. ૧૯૧૮માં ન્યારે પુસ્તકાલય ખાતું ખોલવાના ઉદ્દેશથી, જે મફત ફરજિયાત કેળવણીની યોજનાના પોતે આઘ પ્રવર્તક હતા તેની પૂરવણી તરીકે પોતાના સમસ્ત રાજ્યમાં મફત સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની જાળ મુંબઈ કરવા માટે દીર્ઘદર્શી શ્રીમંત મહારાજ ગાયકવાડ, પોતાની અમેરિકાની બીજી મુસાફરીને સમયે અમેરિકાના મિ. વિલિયમ ઍલન્સન બોર્ડનને પુસ્તકાલયના નિષ્ણાત તરીકે વડોદરે લઇ આવ્યા ત્યારે તેમના મુખ્ય મદદનીશ તરીકે રા. કુડાલકરની નિમણૂક કરી. લોકોમાં વાંચનનો શોખ ઉત્પન્ન કરવાને અને તેમને કેળવવાને, રાજ્યના ચારે પ્રાંતોમાં અકેક પ્રાંત પુસ્તકાલય, અને રાજનગર વડોદરામાં આખા રાજ્યને માટે એક સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી, તથા ગામડાઓમાં અને કરખાઓમાં પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયોની યોજના ધડવાના મિ. બોર્ડનના મહાભારત કાર્યમાં તેમના ઉત્સાહી મદદનીશની ધણી સારી મદદ મળી હતી.

ઇ. સ. ૧૯૧૩માં શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે યુરોપ, અમેરિકા અને જાપાનની પુસ્તકાલય પદ્ધતિઓની જાત માહિતી તથા તેમનો વ્યવહાર અનુભવ મેળવવા અને પાછા આવીને તેના લાભ પોતાની પ્રજાને આપવાના ઉદ્દેશથી રા. કુડાલકરને ત્યાં મોકલ્યા. રા. કુડાલકરે અન્ય દેશોના કરતાં યુનાઇટેડ સ્ટેટસમાં પુસ્તકાલયના સંબંધમાં પોતાને જાણવાનું વિશેષ છે એમ માનીને ત્યાં વધારે સમય ગાળ્યો. ઇ. સ. ૧૯૧૫માં ત્યાંથી વડોદરે પાછા ફરતાં તેમને મિ. બોર્ડનની જગ્યાએ ‘કુરુદેટર ઍફ લાઇબ્રેરીઝ’ના હોદ્દાથી નીમવામાં આવ્યા; કારણ મિ. બોર્ડન પુસ્તકાલય ખાતું સ્થાપન કરી, રાજ્યને પુસ્તકાલયોની જાળ મુંબઈથી જાઇ દબને તથા વડોદરાની સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી માટેના મકાનના જુદી જુદી જાતના કેટલાક નકશાઓ

દોરી આપવાનું પોતાનું મહત્વનું કાર્ય ઉત્તમ રીતે પૂર્ણ કરીને પોતે સ્પદેશ સીધાવી ગયા હતા. રા. કુડાલકરે, શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે એમનામાં ચૂકેલો વિશ્વાસ સાર્થક કર્યો અને ક્યુરેટર ઓફ લાઇબ્રેરીઝનો હોદ્દો પ્રતિષ્ઠાપૂર્વક એવી રીતે શોભાવ્યો કે જેમણે એમનું કાર્ય જોયું તેમણે તે વખાણ્યું. ૧૯૧૩માં સમસ્ત ભારતવર્ષમાં અને પરદેશમાં પણ રાજ્યની તેમજ મહારાજની કૃતિ ધણી ગવાઇ.

પરદેશનાં પુસ્તકાલયોની મુલાકાતમાં રા. કુડાલકર ઉપર, પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને વિશેષ લોક પ્રસિદ્ધ કરવાની અમેરિકાના આગળ વધેલા પુસ્તકાલયોની યોજનાઓએ ધણી અસર કરી હોય એમ દેખાય છે. તેમાંની ધણી યોજનાઓ તેમણે વડોદરામાં દાખલ કરી હતી. ત્રીજા લાગણી અને જાનવલ્યમાન દરખાશકિત હોવા ઉપરાંત એમનામાં ભવ્ય અને અસરકારક પ્રદર્શનો રચવાનો તેમજ તેમને દૃષ્ટિસમક્ષ રજુ કરવાનો વિશેષ શુભ પણ હતો. માસિકો અને સામયિકોનું પ્રદર્શન, શેક્સપિયરનું ત્રિશતવર્ષી પ્રદર્શન, સંગીત પ્રદર્શન, પુસ્તકાલય પ્રદર્શનો અને એવાં અન્ય પ્રદર્શનો ભરવામાં તેમણે સર્વ પ્રસંગે આ બક્ષિસોનો સદુપયોગ કર્યો હતો. આ પ્રદર્શનો જોવા ધણા પ્રેક્ષકો આવ્યા હતા; અને આ પ્રદર્શનોની તેમના મન પર કેળવણી વિષયક ધણી સારી અસર થવાથી તેઓ એ પ્રદર્શનોનો ધણી તારીફ કરતા હતા.

પુસ્તકાલય ખાતાના અધિક્ષતા તરીકેના તેમના સમયમાં શરૂ કરવામાં આવેલી અને તેમની દેખરેખ નીચે પ્રસિદ્ધ થતી 'ગાયકવાડ પૌર્ણત્યમાળા'નું પ્રસિદ્ધિ કાર્ય જેમ બને તેમ વેગપૂર્વક કરાવવામાં પણ એમણે ધણું અગત્યનું કાર્ય કર્યું હતું. પુસ્તકાલયના શાસ્ત્રીય વિષયો અર્થતા હિન્દુસ્તાનના પહેલા અને એકલા સામયિક 'લાઇબ્રરી મિસેલની'ના તેઓ મુખ્ય સંપાદક હતા. માત્ર શોખની ખાતર તેઓ પોતાના બે સોબતીઓની સાથે રહીને એ સામયિક ચલાવતા હતા; અને તેને એટલી ઉચ્ચ કોટીએ લઇ જઇ શક્યા હતા કે ઇન્ડિયા અને અમેરિકાનાં પુસ્તકાલયને લગતાં સામયિકો તથા હિન્દુસ્તાનનાં વર્તમાનપત્રો પણ તેનાં ધણાંજ વખાણુ કરતાં હતાં. 'લાઇબ્રરી મિસેલની' નિઃસ્વાર્થ ભક્તિ અને કુશળતાથી ચલાવવામાં આવતું હોવાથી, હિન્દુસ્તાનમાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને ફેલાવો કરવાનું તે મુખ્ય સાધન થઇ પડ્યું હતું. રા. કુડાલકર મરાઠી ભાષાના ધણા સારા પડિત હતા તેથી વારંવાર મરાઠી ભાષાનાં સામયિકોમાં છૂટથી લેખો લખતા. સને ૧૯૧૩માં ઉદારમાં ભરાયેલી નવમી મરાઠી સાહિત્ય પરિષદમાં વંચાણેલો એમનો 'મુવક સાહિત્ય' ઉપરનો મરાઠી લેખ એટલો બધો રસિક અને ગોષ્ઠક હતો કે પરિષદમાં હાજર રહેલા એક સદગૃહસ્થે એ નિમંત્રણે ફરીથી છપાવીને મૂકત વહેંચ્યો હતો. સને ૧૯૧૬માં પુનામાં ભરાયેલી પૌર્ણત્ય પરિષદમાં (Oriental Conference) વડોદરા રાજ્યના પ્રતિનિધિ તરીકે જઈને મરહુમ રા. કુડાલકરે, તિલકવાડાના નાના ઓવાણ આગળ, નર્મદા નદીમાંથી ઇ. સ. ૧૯૧૭માં મળી આવેલા, વિક્રમ સંવત ૧૯૦૩ની સાવના ભોજ રાજના વખતમાં લખાયેલા તામ્રપટ, ઉપર એક નોંધ વાંચી સંભાળાવી હતી. સને ૧૯૧૯ની નામદાર વાઇસરોય લોર્ડ ચેમ્સફર્ડની વડોદરાની મુલાકાતને પ્રસંગે રા. કુડાલકરે રસિક વિગતોથી ભરપૂર 'વડોદરાની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ' એ નામનું ઉચ્ચકોટીનાં પુષ્કળ ચિત્રોવાળું પુસ્તક બહાર પાડ્યું હતું.

ઇ. સ. ૧૯૧૯ના માર્ચ મહિનામાં મદ્રાસના નામદાર ગવર્નર લોર્ડ વિલિંગ્ટનના આશ્રય નીચે ભરાયેલી પ્રથમ અખિલ ભારતવર્ષીય પુસ્તકાલય પરિષદના પ્રમુખ ચુંટવાનું માન રા. કુડાલકરને મળ્યું હતું.

ઉચ્ચશિક્ષણી સંસ્થાની બાબતમાં સામાન્ય રીતે હોય છે તેમ રા. કુસલકરમાં પણ ઉત્સાહ હમેશાં ઉભરાઇ જતો હતો. એની પાસે પુસ્તકાલય સુધારણા અને પુસ્તકાલય પ્રગતિ સંબંધી ઘણા ખ્યાલો હતા; અને તે વિષે રા. કુસલકર પ્રેમ અને સહૃદયતાથી વાત કરતા હતા; એટલામાં એકાએક ૩૯ વર્ષની અપરિપક્વ વયે ઇન્ફલુએન્સાની ટુંક માંદગી ભોગવી પોતાની પાછળ પોતાની સ્ત્રી, એક પુત્ર, એ પુત્રીઓ, તથા બહોળું મિત્રમંડળ તથા પોતાના નિબાવસ હૃદયથી અને સારા કાર્યથી મેળવેલા પ્રશંસકો વગેરેને શોક કરતાં મૂકી ઇ. સ. ૧૯૨૧ના માર્ચ મહિનાની ૧૩મી તારીખે તેમણે પોતાની દેહ છોડી. આવો પ્રતાપી પુરુષ જેને માટે ઘણી મોટી આશાઓ બાંધવામાં આવી હતી, તેનું આમ અકાળ મૃત્યુ થાય એ મોટું દુર્ભાગ્યજ ગણાય હિન્દુસ્તાનની મહત્ત્વ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિના કાર્યને આથી મોટી અને બારે ખોટ પડી.

આ પ્રમાણે અમેરિકાથી આપાત કરીને વડોદરાના શ્રીમંત સરકાર સર સયાજીરાવ ગાયકવાડે ઇ. સ. ૧૯૧૦માં પોતાની પ્રજાની ઉન્નતિને અર્થે હિન્દુસ્તાનમાં સ્થાપન કરેલી મહત્ત્વ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને, ઇ. સ. ૧૯૨૧માં વડોદરા રાજ્યના પુસ્તકાલય ખાતાના અધિક્ષતા, હોશિયાર અને આશાજથી યુવાન પુસ્તકાલયકર રા. જનાર્દન સખારામ કુસલકર એમ. એ. એલ.એસ. બી. ઇન્ફલુએન્સાના પ્રવેશે રોગતાં ભોગ થઇ પડતાં એક સખત દૃઢકો પડ્યો.*

ના. ચં. દીવાનજી.

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

ન્યુટન મોહન દત્ત.

કચ્છરેટર ઓફ લાઇબ્રેરીઝ-વડોદરા. ૧૯૨૧ થી.

સ્વર્ગદેવ રા. રા ચીમનજીવ રાહાભાઈ દલાલ એમ. એ.
જન્મ ૧૮૮૧] સંસ્કૃત લાઘવેરીઅન [અવસાન ૧૯૧૮
૧૯૧૨-૧૯૧૮

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

અકરણુ ૧૯૧૧

રાજાઆતનો ઇતિહાસ

વડોદરા સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતાનો જન્મ શ્રીમંત મહારાજા સયાજીરાવ ગાયકવાડની લક્ષ્મીવિલાસ-પેલેસ-લાયબ્રેરીમાંથી થયો. હાલના મહારાજા ન્યારે મિ. એફ. એ. ઇલિઅટે અને રાજા સર ટી. માધવરાવે નક્કી કરેલું શિક્ષણ લેતા હતા ત્યારે તેમના ખાનગી ઉપયોગ માટે સને ૧૮૮૦માં પેલેસ લાયબ્રેરીની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી.

આ પેલેસ લાયબ્રેરીમાં તે વખતે પુસ્તકોની સંખ્યા ઘણી થોડી હતી; અને એ પુસ્તકસંગ્રહને લક્ષ્મીવિલાસ રાજમહેલના એક ખંડમાં રાખવામાં આવ્યો હતો. આ પુસ્તકસંગ્રહ ઘણો નાનો હતો તેમ છતાં તે જ્ઞાનરૂપી દેવી ઝરણોના એક અતિ આનંદજનક જળાશયરૂપ હતો. આ જળાશયમાં શ્રીમંત મહારાજા સાહેબ દરરોજ દિવસમાં ઘણી વાર મજનન કરતા; અને એ રીતે એમના ધૈર્યિક દેહને એ પુષ્ટ અને યવિત્ર બનાવતા. તે વખતનાં જે પુસ્તકો હાલ સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં છે તે ઉપરથી શ્રીમંત મહારાજા સાહેબનો પુસ્તકો સાથેનો પ્રબળ અને સતત સંસર્ગ દેખાઈ આવે છે. સરસ્વતીના સાચા પુત્રની પેઠે તેઓ મન અને હૃદયથી જ્ઞાનદેવીની ઉપાસના કરતા; અને પ્રાચીન સમયના સાચા બહુકની માફક તેઓ જ્યાં જતા ત્યાં જ્ઞાનના ચિન્હસ્વરૂપ પોતાના પ્રિય પુસ્તકને સાથે લઈ જતા; તેઓ પછી ગમે તો કિકેટ કે ટેનિસની રમત નિહાળતા હોય, કે પાવાગઢ ચઢતા હોય, કે પછી આજવામાં નૌકાવિહાર કરતા

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ હોય. તે વખતનાં ઘણાં પુસ્તકોમાં શ્રીમંતના હસ્તે કરેલાં—“આ પુસ્તક મોતીબાગની ચાળાના મેદાન ઉપર અમુક દિવસે પૂરું કર્યું કે વાંચ્યું” —એ નોંધનાં ચિન્હો છે; ઘણી વાર તો એની પાછળ “રસિક”, “ઉપયોગી” એવાં એવાં પ્રમાણ પણ આપેલાં છે. આ રીતે તે વખતનાં ઘણાં પુસ્તકો તેઓશ્રીનાં સ્નેહ અને ભક્તિનાં ચિન્હો ધરાવે છે. સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના વિકાસની આ પ્રથમ ભૂમિકા હતી.

આ નાનકડું પુસ્તકાલય ન્યારે રાજમહેલમાં હતું ત્યારે શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે પહેલવહેલો તેનો ઉપયોગ અમલદાર વર્ગને કરવા દીધો. શ્રીમંત મહારાજ સાહેબની પસંદગી પ્રમાણે થયેલા આ પુસ્તકસંગ્રહનો લાભ સ્વાભાવિક રીતે જ મોટા અમલદારો લેવા લાગ્યા. પાછળથી ધીરે ધીરે નાના અમલદારો પણ રાજપિતાએ ખુદલા મૂકેલા જ્ઞાનભંડારનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યા. ત્યાર પછી એ પુસ્તકાલયને રાજમહેલમાંથી માંડવી પાસેના જૂના સરકારવાડામાં લઈ જવામાં આવ્યું. આગળની સૌ યોજનાઓ કરતાં આ યોજનાથી પુસ્તકાલય વધારે લોકપ્રિય બન્યું. આમ ક્યાંથી મોટો ફાયદો એ થયો કે પૅલેસ લાયબ્રેરી કે જેને વિશાળ સ્વરૂપમાં હવે પ્રજાનું પુસ્તકાલય બનાવવા ધાર્યું હતું તે સફળ થાય તેવી જગ્યા —જૂના શહેરના કોટના અંદરના દરવાજામાંથી નીકળીને આવતા ચારે રસ્તા ન્યાં એકઠા થાય છે તે માંડવી ચકલાની પાસે વસ્તીની વચ્ચેવચ્ચે મળી. આ જગ્યા તે જૂનો સરકારવાડો કે ન્યાં હાલના મહારાજાના પૂર્વજો રાજ્યોત્સવો અને કોટુંબિક પ્રસંગોએ પ્રજા સાથે જુટી ભળતા. આમ થવાથી જૂનાં સંસ્મરણો તાજાં થયાં; અને પ્રજામાંથી સક્રિય ઓછો થતો ગયો. આ જગ્યાએથી અસલના વખતમાં રાજાઓએ વહેંચેલાં દાન, અનાજ, મીઠાઈ, અને મોટાં ઘનામો પ્રજાએ જ્યાં હશે; પરંતુ હવે આ જગ્યાએથી રાજાના ઉદાર હસ્તે પ્રજામાં જ્ઞાનની લહાણી થવા લાગી. આ આશ્ચર્યજનક ફેરફાર બધાંને આવકારદાયક લાગ્યો. જેમ જેમ શ્રીમંતની આ ઉદારતાનો લાભ લેવા આવનારની સંખ્યામાં વધારો થતો ગયો તેમ તેમ વધેલી માગણીને પૂરી પાડવા માટે પુસ્તકાલયનું સ્વરૂપ ઉત્તરોત્તર વિશાળ થતું ગયું.

સને ૧૯૧૦ના શિયાળામાં શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ બીજી વાર અમેરિકાનાં સંયુક્ત સંસ્થાનોમાં મુસાફરી કરતા હતા. પો-

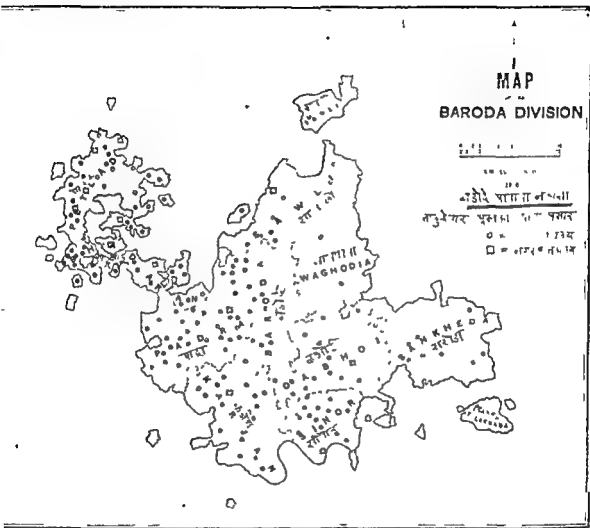
તાના રાજ્યમાં મહત્ત્વ અને ફરજિયાત કેળવણીના પ્રવર્તક શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ જેવા શિક્ષણના ઉત્સાહી અને આદર્શવાદી નરે-
શને અમેરિકાનાં સંયુક્ત સંસ્થાનોમાંનાં હજારો સાર્વજનિક પુ-
સ્તકાલયોનું દૃશ્ય જોઈને અસર થયા સિવાય રહી નહિ. તેથી
તેમણે ન્યુ-હૉવનની યુવકમંડળની સંસ્થાના પુસ્તકાલયના પુસ્તક-
ધ્યક્ષ મિ. વિલિયમ એલેક્સન જોર્ડનને નોકરીમાં રાખી લઈને
વડોદરા રાજ્યમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો ઉઘાડવાના કામની સુપરત
કરીને વડોદરા મોકલ્યા. મિ. જોર્ડન અમેરિકાની સાર્વજનિક પુસ્ત-
કાલયની પ્રવૃત્તિની સાથે શરૂઆતથી જ સંબંધમાં રહેલા હોવાથી
આ કામ માટે બરાબર યોગ્ય હતા. તેઓ કેલિફોર્નિયા વિશ્વવિદ્યા-
લયમાં ડૉ. મેલવીલ ડ્યુઇએ જોલેલા પુસ્તકાલયશિક્ષણના પ્રથમ
વર્ગમાં વ્યાખ્યાતા પણ હતા. એમના લાંબા અનુભવ અને કાર્ય-
કુશળતાને લઈને મિ. જોર્ડન પોતાને સોંપાયેલું કાર્ય પાર પાડવા
માટે સંપૂર્ણ રીતે સજ્જ થઈને વડોદરા આવ્યા.

પ્રથમ તો મિ. જોર્ડન પેલેસ લાયબ્રેરીને આખા રાજ્યની
સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી બનાવી દેવાનું કામ હાથમાં લીધું; અર્થાત્ શ્રી-
મંત મહારાજ સાહેબના સરસ ખાનગી પુસ્તકાલયને વડોદરા રા-
જ્યનું મુખ્ય સાર્વજનિક પુસ્તકાલય બનાવી દેવાનું નક્કી કર્યું.
આ મહાન કાર્યની શરૂઆતમાં જ લીધેલું આ પગલું ધણું જ સ-
મયાનુકૂળ હતું; અને એથી વડોદરાની પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિને ઘણો
વેગ મળ્યો. શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ પુસ્તકાલયના પ્રશ્નને પોતાને
અંગત પ્રશ્ન ગણતા; અને એથી એમની ઉદારતા અને ઉત્સાહને
લીધે જ આ કાર્ય થઈ શક્યું. રાજ્યની વિશાળ સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીની
સ્થાપના કરવાને લગભગ વીસ હજાર પુસ્તકો શરૂઆતમાં જ પ્રાપ્ત
થયા; અને તેથી મિ. જોર્ડન લવિષ્યની એમની યોજનાઓ
વિશાળ સ્વરૂપમાં યોજવાને શક્તિમાન થયા. ત્યાર પછી મિ. જોર્ડ-
નને રાજ્યમાં સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ નામનું પુસ્તકાલય ખાતું
ખોલવાની અને આખા રાજ્યમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો ઉઘાડવાના
ધારાધોરણ ઘડવાની રજા મળી. તે પ્રમાણે એમણે વડોદરાની
સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીને વડોદરા રાજ્યની તેમ જ પ્રાંતની સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી
ગણી ખીન્ત ત્રણ પ્રાંતો માટે દરેક પ્રાંતમાં અડેક નાની સેન્ટ્રલ
લાયબ્રેરી સ્થાપવાની યોજના કરી. એથી આગળ વધીને એમણે

શરૂઆતના
ઇતિહાસ

વડોદરા રાજ્યની રાજ્યના બાકીના ૩૮ ક્ષેત્રોમાં અંકેકું પુસ્તકાલય, અને મોટાં પુસ્તકાલય-અવૃત્તિ ગ્રામોમાં લગભગ બધે પુસ્તકાલય સ્થાપવું એમ વિચાર કર્યો. નાનાં ગ્રામોમાં પણ નવાં પુસ્તકાલય સ્થાપી શકાય તેમ હોય ત્યાં તે સ્થાપવાં; અને બીજે બધે એકદમ વાંચનાલયો ખોલવાં, ફરતાં પુસ્તકાલયો તો બધે જ મોકલવાં: આ પ્રમાણે નક્કી થયું. આ બધાં પુસ્તકાલયોનો પરસ્પર સબધ રાખવાનો હતો, અને તે દરેક ઉપર સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટની દેખરેખ નીમવાની હતી : આ રીતે પુસ્તકાલયખાતાનું સ્વરૂપ વિશાળ થયું. આ પ્રમાણે આખા રાજ્યને માર્વનિક પુસ્તકાલયોની ઘાટી વણાયેલી જાળ વડે બરાબર આવરી લેવાનું હતું.

વડોદરા પ્રાંતની પુસ્તકાલય પ્રગતિ (૧૯૧૭-૧૮)

પ્રકરણ ૨જી

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી

ખાતાની ઉત્પત્તિ

આપણે આગળ જોઈ ગયા કે જૂની પેલેસ લાયબ્રેરીને રાજ્યની સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી બનાવી દીધી, અને રાજ્યના દેખવણી ખાતાની એક શાખા તરીકે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ નામનું પુસ્તકાલય ખાતું ખોલવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું.

આ ખાતાએ પોતાના કાર્યનો આરંભ વડોદરાની જૂની પેલેસ લાયબ્રેરીને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી બનાવીને શરૂ કર્યો. પુસ્તકાલય-પરિસ્થિતિનો પૂરેપૂરો વિચાર કર્યા પછી આખા રાજ્યમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો સ્થાપવાનું કામ ખાતાએ હાથમાં લીધું. સાર્વજનિક પુસ્તકાલયની યોજના ઉપરથી થોડા સમય બાદ ફરતા પુસ્તકાલયની શાખા નીકળી, અને થોડાં વર્ષ પછી દર્યગિત્રશિક્ષણ શાખા પણ નીકળી. આથી કરીને પુસ્તકાલયની અનુક્રમે અંકેકી પ્રવૃત્તિ લઈને એનું વિવેચન કરીશું.

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી

આપણે આગળ જોયું કે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી એ શ્રીમંત મહા રાજ સાહેબની લક્ષ્મીવિલાસ-પેલેસ-લાયબ્રેરીમાંથી ઉદ્ભવી, અને એની સ્થાપના વખતે તેમાં લગભગ વીસ હજાર પુસ્તકો હતાં. આ પુસ્તકોમાં પહેલા વર્ષ દરમ્યાન બીજા ત્રણ પુસ્તકસંગ્રહો ઉમેરવામાં આવ્યા: એક શ્રીમંત સંપતરાવ ગાયકવાડની શ્રી સયાજી લાયબ્રેરીમાંનો ગુજરાતી અને મરાઠી મળી ૩,૩૦૦ પુસ્તકોનો, બીજો એ ને એ લાયબ્રેરીમાંનો ૬૩૦ સંસ્કૃત પુસ્તકોનો, અને ત્રીજો રાજ્યની વિઠ્ઠલમંદિર લાયબ્રેરીમાંનો ૩,૦૦૦ કરતાં પણ વધારે સંસ્કૃત પુસ્તકો અને હસ્તલિખિત પત્રોનો. છેલ્લા બે સંગ્રહો વડે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનો સંસ્કૃત વિભાગ શરૂ થયો. શ્રીમંત મહારાજાને ઉત્સાહ એમના નાના ભાઈ શ્રીમંત સંપતરાવ ગાયકવાડમાં પણ

વડોદરા રાજ્યની આબ્યા હતો; અને તેથી તેમણે પણ પોતાનું એક જુદું પુસ્તકાલય સ્થાપ્યું હતું; અને શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ પ્રત્ય-કેળવણી જેવા ઉદાર કાર્યના ઉત્પાદક હોવાથી તેનું નામ શ્રી સયાજી લાયબ્રેરી પાડ્યું હતું; અને તે વડોદરાની પ્રજાના ઉપયોગ માટે મફત ખુલ્લું મૂક્યું હતું. જ્યારે એમને એમ જણાવવામાં આવ્યું કે એમનાં કેટલાંક પુસ્તકો સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી કે જ્યાં પૂરતી જુટથી પ્રજાને સગવડ કરી આપવામાં આપે છે ત્યાં રાખવામાં આવે તો એને વધારે બહોળા પ્રમાણમાં સાર્વજનિક ઉપયોગ થઈ શકે તેમ છે ત્યારે એમણે ઘણી ખુશીથી એમનાં દેશી ભાષાનાં અને સંસ્કૃત પુસ્તકો નવી સ્થાપેલી સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં મોકલાવી આપ્યાં. પેલેસ લાયબ્રેરી એ શ્રીમંતની અંગત લાયબ્રેરી હોવાથી તેમાં એમના અભ્યાસમાં જરૂર પડે તે પ્રમાણે પુસ્તકો વખતોવખત મંગાવી લેવામાં આવતાં હતાં; અને તેથી એમાં દેશી ભાષાનાં પુસ્તકો ઘણાં જ થોડાં હતાં. આથી કરીને શ્રીમંત સંપતરાવ ગાયકવાડે આપેલાં દેશી ભાષાનાં પુસ્તકો ઘણાં ઉપયોગી થઈ પડ્યાં; કારણ કે એના વડે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં દેશી ભાષાઓનો વિભાગ શરૂ કરી શકાયો. આ જ રીતે એમનાં સંસ્કૃત પુસ્તકો વડે સંસ્કૃત વિભાગમાં ઘણા કિંમતી ઉમેરો થયો.

આ પુનર્વ્યવસ્થાના કાર્યના આરંભમાં શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે પણ પુસ્તકાલય-ખર્ચની રકમ કૃપા કરી વધારે મંજૂર કરી. પેલેસ લાયબ્રેરી માટે પુસ્તક ખરીદવા વાર્ષિક રૂ. ૩,૦૦૦ મંજૂર થતા. આ રકમ વધારીને વાર્ષિક રૂ. ૧૩,૦૦૦ મંજૂર કરી; કારણ કે હવે ઘણા વિભાગ ઉઘાડવામાં આવ્યા હતા, અને એને રાજ્યનું આદર્શ પુસ્તકાલય બનાવવાની નેમ હતી. પેલેસ લાયબ્રેરીમાં વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોનું વાચનાલય પણ નહોતું. આવું એક વાચનાલય સ્થાપવા માટે વાર્ષિક રૂ. ૧૫૦૦ ની એક ખાસ રકમ મંજૂર કરવામાં આવી હતી. આ રીતે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી નીચેના વિભાગ સાથે શરૂ થઈ: (૧) વર્તમાનપત્રોનું વાચનાલય; (૨) અંગ્રેજી, શુજરાતી, અને મરાઠી વિભાગોના વાચનસંગ્રહો (Circulating or Lending Collections); અને (૩) છાપેલાં પુસ્તકો અને હસ્તલિખિત પત્રોનો સંસ્કૃતવિભાગ. આમાં વખત જતાં (૪) બાલવિભાગ; (૫) સ્ત્રીવિભાગ; (૬) અધ્યનસંગ્રહ

(Reference Collection); (૭) હિંદી, ઉર્દુ અને ઇતર વિભાગ; સેંટ્રલ લાયબ્રેરી
(૮) ઉર્દુ હસ્તલિખિત પુસ્તકચંદ્રક વિભાગ; (૯) પુસ્તક-વર્ણન-
વિદ્યા વિભાગ; (૧૦) પુસ્તકાલય-શિક્ષણ વિભાગ; (૧૧) ગાયકવાડ
ઓરિએન્ટલ સીરિઝ, અને (૧૨) મહિલા લાયબ્રેરી વગેરે વિભાગો
ઉમેરાયા.

પુસ્તકાલય-શિક્ષણ વર્ગ

(અ) ઉત્પત્તિ

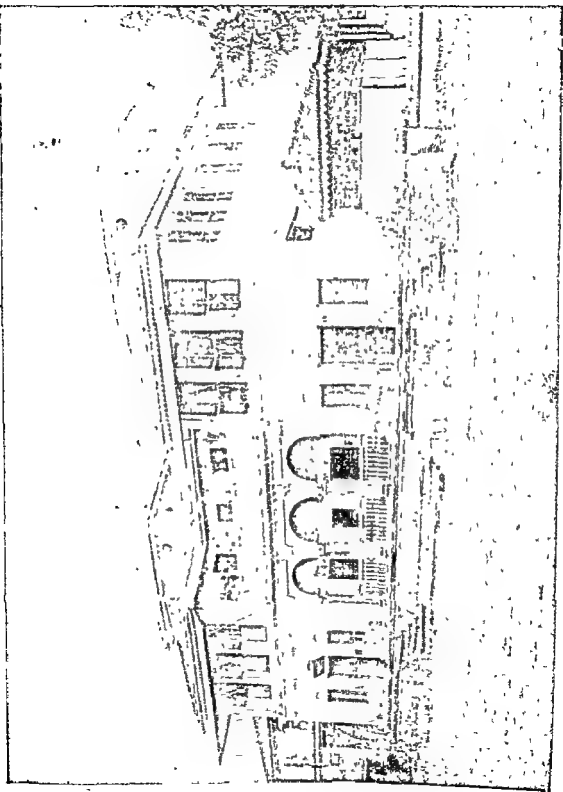
પુનર્વ્યવસ્થાના આ સઘળા કાર્ય માટે એ તો સ્પષ્ટ જ હતું
કે પુસ્તકાલય અને મદદનીશના મોટા મંડળની આવશ્યકતા સ્વી-
કારવી જોઈએ, અને એ મંડળે છેક આધુનિક પદ્ધતિ પ્રમાણે પુસ્તકા-
લયવ્યવસ્થાનું શાસ્ત્રીય શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. તેથી સને
૧૯૧૧ના માર્ચમાં શ્રીમંત સરકાર તરફથી પુસ્તકાલયનો શિક્ષણ-
વર્ગ ઉઘાડવાની મિ. ઝોર્ડનને રજા મળી; એની અંદર એક વર્ષ
માટે માસિક રૂ. ૨૫૦ની શિથિવૃત્તિ આપીને મુંબાઈ યુનિવર્સિટીના
છ એક્ઝ્યુએટ કે બીબી એવા ઉચ્ચ કેળવણી લીધેલા માણસો અને
છ અડર એક્ઝ્યુએટો રાખવાના હતા; આ રીતે એક વર્ષ કેળવણી
લીધા પછી એક્ઝ્યુએટ કે એવા ઉચ્ચ કેળવણી લીધેલા માણસને
રૂ. ૬૦૦થી ૧૦૦૦ ની એડમાં અને અડર એક્ઝ્યુએટને રૂ. ૩૦૦થી
૫૦૦ની એડમાં કાયમ કરવાનું ઠર્યું હતું. પ્રથમ આ વર્ગ સેંટ્રલ
લાયબ્રેરીના કામદાર મંડળને શિક્ષણ મળે એ હેતુથી સ્થાપવામાં
આવ્યો હતો; તેમ છતાં આખા હિંદુસ્તાનમાં એમ બહોર
કરવામાં આવ્યું હતું કે હિંદુસ્તાનના ગમે તે પ્રદેશમાંથી આવનાર
માણસ અહીં આવી અમેરિકન પુસ્તકાલયવિશારદના હાથ નીચે
અપાતા આધુનિક પુસ્તકાલય-શિક્ષણનો લાભ લઈ શકશે. પરંતુ
આમંત્રણ ફોઈએ ધ્યાનમાં લીધું નહિ; તેથી મહારાજા બહુ
નિરાશ થયા. આ ઉપરથી એમ જણાયું કે હિંદુસ્તાન રાષ્ટ્રીય
કેળવણીમાં પુસ્તકાલયની શી અગત્ય છે તે સમજી શક્યું નથી,
અને તેથી તે પુસ્તકાલયની આધુનિક પદ્ધતિઓની કદર કરી શક્યું
નથી. આ ઉપરથી એ પણ જણાય છે કે વડોદરાના રાજકર્તાની
દષ્ટિ રાષ્ટ્રીય પુનર્વ્યવસ્થાઓની બીજી બાજતોની માફક રાષ્ટ્રીય
શિક્ષણની બાજતમાં પણ કેટલી બધી દીર્ઘ છે. અને તેટલા માટે

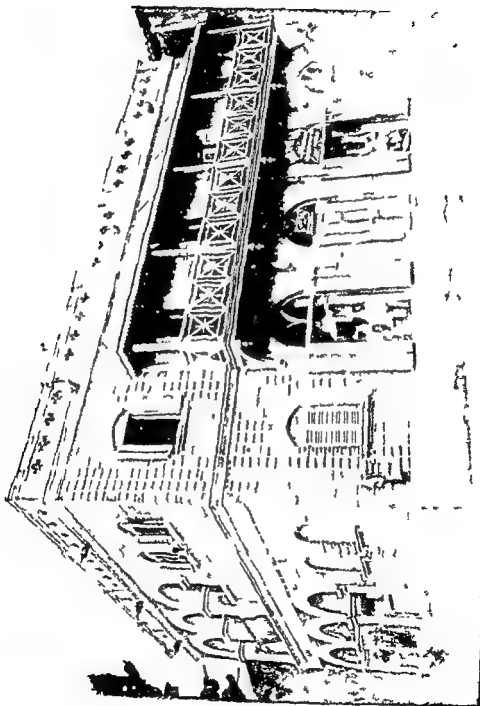
વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

શ્રીમંત મહિંદુસ્તાનની આધુનિક પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિના અગ્રેમર” તરીકે ઓળખાવાને પાત્ર છે. મિ. જોર્ડન હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યાર પછી ત્રણ વર્ષે મુંબઈ યુનિવર્સિટીએ પોતાના પુસ્તકાલયને ગાસ્ત્રીય શિક્ષણ લેવા માટે યુરોપ મોકલ્યો, અને ત્યાર પછી ચાર વર્ષે પંબળ યુનિવર્સિટીએ પોતાનું પુસ્તકાલય વ્યવસ્થિત કરવા અને પંબળ માટે પુસ્તકાલય તૈયાર કરવા અમેરિકામાંથી એક પુસ્તકાલયવિશારદને ઓલાવ્યો.

(આ) અભ્યાસક્રમ

આ પ્રમાણે પુસ્તકાલય-શિક્ષણનો વર્ગ ઉઘડ્યો, એટલે નિયમિત અભ્યાસક્રમ નક્કી કરવામાં આવ્યો. પુસ્તકાલયને લગતા હસ્તાક્ષર, પુસ્તકોનાં કદ માપવાનું કામ, કાગળની જાતપરખ, પુસ્તક બાંધવાનું કામ, પુસ્તકોનાં કાર્ડ બનાવવાનું કામ, પુસ્તકમાં મૂકવાની કાપડીઓ, અથપત્ર, ક્રીતાળ-કોથળી વગેરે બનાવવાનું કામ, પુસ્તકોની પ્રાવેશિક નોંધનો અનુક્રમ અને વર્ગ લખવાનું કામ, ચોપડી આપલે કરવાની પદ્ધતિ, વખતસર પાછાં નહિ આવેલાં પુસ્તકો માટે ઉઘરાણી કરવાનું અને દંડ ઉઘરાવવાનું કામ, રોજ વાંચવા આપેલી ચોપડીઓની નોંધ રાખવાનું વગેરે વગેરે કામેનો સમાવેશ પ્રાથમિક શિક્ષણના અભ્યાસમાં રાખ્યો હતો. આટલું કામ થઈ ગયા પછી ચોપડીઓને પ્રાવેશિક નોંધપોથીમાં દાખલ કરવાનું કામ હાથ લેવામાં આવ્યું હતું. પેલેસ લાયબ્રેરીની સઘળી ચોપડીઓને ફરીથી નવીન પદ્ધતિ પ્રમાણે રજીસ્ટરમાં નોંધવાની હોવાથી અને એનું નવા નિયમો પ્રમાણે વર્ગીકરણ કરવાનું હોવાથી લાયબ્રેરીના આ નવા કામદાર મંડળને ઘણું કિચાતમક કાર્ય મળી શક્યું, અને આ રીતે બને પ્રકારનાં કાર્યમાં નિષ્ણાત થવાની તેને સગવડ મળી. નવાં પ્રાવેશિક નોંધપત્રો પુસ્તકનું નામ, કતો, પ્રકાશન, તારીખ, પ્રકાશક, કિંમત, કદ વગેરે વગેરે જાતની દરેક બાબતની નોંધ સાથે તૈયાર કરવામાં આવ્યાં હતાં. આ પ્રાવેશિક નોંધપત્રો ઘણી કાળજીથી તૈયાર કરવામાં આવે છે, કારણ કે પુસ્તકાલયની અત્યંત કિંમતી માલમતા—ચોપડીઓની વિશ્વાસપાત્ર નોંધ ફક્ત તેમાંથી જ મળી શકે છે. આ કાર્યની સાથે સાથે આધુનિક વર્ગીકરણની યોજના પ્રમાણે પુસ્તકોના વિભાગ પાડવાનું કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું.

આ કામને માટે હિંદુસ્તાનનાં પુસ્તકાલયોને અનુકૂળ થઈ પડે તેવી એક સ્વતંત્ર પદ્ધતિ મિ. જોર્ડને ઘડી દાઢી. આ પદ્ધતિ અમેરિકામાં પ્રચલિત સંપૂર્ણ અને સપ્રમાણ ચોજનાઓમાં જેની ગણતરી થાય છે તે હો. મેલ્વિલ ડ્યૂની દશાંશ પદ્ધતિ અને મિ. આર્થર્ કટરની વિસ્તારશીલ પદ્ધતિ નામની બે વર્ગીકરણ પદ્ધતિઓનું મિશ્રણ છે. મિ. કટરની મૂળાક્ષર પદ્ધતિ ઉપરથી ઘડાયેલા “એ”થી “ઝેડ” સુધીના ૨૬ મુખ્ય વર્ગો આમાં રાખવામાં આવ્યા છે. અને આ વર્ગોના વિભાગચિન્હો તરીકે અરબી લાખાના આંકડા વાપર્યા છે; કારણ કે આ આંકડાના નવ નવ વિભાગો અને ઉપવિભાગો ભેદભેદે તેટલા કરી શકાય છે; તેથી જ મિ. ડ્યૂની દશાંશ પદ્ધતિનું આમાં અનુકરણ કરવામાં આવ્યું છે. એ જ પ્રમાણે મિ. જોર્ડને કર્તાઓના ક્રમાંકનું કોષ્ટક સ્વતંત્ર રીતે બનાવ્યું છે.

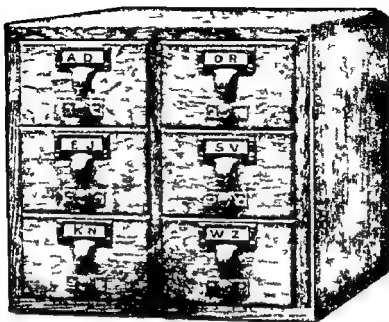
આ રીતે નાનામોટા દરેક પુસ્તકાલયમાં હાજલ કરી શકાય તેવી વર્ગીકરણની સ્વતંત્ર પદ્ધતિ વડોદરાને પ્રાપ્ત થઈ. સેન્ટલ લાયબ્રેરીનાં સઘળાં પુસ્તકોનું વર્ગીકરણ કરવામાં ઘણો વખત ગયો હતો; અને તેથી પુસ્તકાલયનું આ કામદારમંડળ એક વર્ષ કરતાં વધારે સુદ લાંબા માટે આ કામમાં રોકાયું હતું. કેટલેક અંશે ભેટમાં મળતાં પુસ્તકોથી અને કેટલેક અંશે પુસ્તક-ખરીદીની વાર્ષિક રકમમાંથી ખરીદેલાં પુસ્તકોથી આ પુસ્તકાલય ઝડપથી વધવા માંડ્યું. આથી મિ. જોર્ડનની નોકરીને સમય પૂર્ણ થતા પહેલાં પુસ્તકોની સવિસ્તર યાદીઓ તૈયાર કરવાનું કાર્ય હાથમાં લઈ શકાયું નહિ. મિ. જોર્ડને પુસ્તકોની યાદીઓ તૈયાર કરવા માટેનો વ્યવહાર ખ્યાલ એટલે સુધી આવ્યો હતો કે એ સેવામાંથી છૂટા થાય ત્યાર પછી પણ સ્વતંત્ર રીતે કામ ચાલુ રાખવાની શક્તિ કામદાર મંડળમાં આવી હતી. રાજ્યમાં દક્ષતરો રાખવાની શાસ્ત્રીય પદ્ધતિ વિશે પણ આ વર્ગને સંપૂર્ણ માહિતી આપવા પ્રથમ વિચાર હતો; પરંતુ મિ. જોર્ડનનું વડોદરામાં રહેવાનું ઘણું થોડું હતું અને જે કામ માથે લેવાનું હતું તે ઉચ્ચ કોટિનું હોવાથી આનો અમાવેશ મુકરર કરેલા શિક્ષણક્રમમાં કરવામાં આવ્યો નહિ. જે વખતે સેન્ટલ લાયબ્રેરીમાં પુસ્તકોનું વર્ગીકરણ ચાલતું હતું તે વખતે અધ્યયન-સંગ્રહની સાથે સ્પષ્ટ રીતે સંબંધ ધરાવતા અથો બુદ્ધ પાડવામાં આવ્યા હતા;

વડોદરા રાજ્યની અને આ પ્રમાણે વાચનસંગ્રહ વિભાગથી અધ્યયનસંગ્રહ વિભાગ જીવો પાઠવામાં આવ્યો હતો. જેમ પુસ્તકોનું વર્ગીકરણ થતું ગયું તેમ કાર્ડની વર્ગવાર યાદીઓ પણ વધતી ગઈ.

કાલક્રમે પુસ્તકાલય ખાતાએ બાલવિભાગ, સંસ્કૃતવિભાગ, ફરતાં પુસ્તકાલયની શાખા, તેમ જ રાજ્યમાં મોટા પ્રમાણમાં કસ્ટગા અને આમ પુસ્તકાલયો ખોલવાની નવી નવી પ્રવૃત્તિઓ ઉપાડી લીધી, અને આ પુસ્તકાલયશિક્ષણ વર્ગને આ નવી પ્રવૃત્તિઓ વિશે વાકેફ કરવામાં આવ્યો. આ પ્રમાણે પુસ્તકાલય વર્ગને એવા પ્રકારનું પ્રત્યેક શાખાનું શિક્ષણ આપવામાં આવ્યું કે જેથી રાજ્યમાં અથવા રાજ્ય બહાર ખીજા નવાં પુસ્તકાલયો આધુનિક સર્વમાન્ય પદ્ધતિ પ્રમાણે સ્થાપવામાં સફળતા મેળવવા જેટલી લાયકાત એ વર્ગમાં શિક્ષણ લેનાર સર્વને પ્રાપ્ત થઈ.

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીની કાર્યપદ્ધતિ

પુસ્તકાલય વર્ગને પુસ્તકાલય-વ્યવસ્થાની કેટલીક આધુનિક રીતો શીખવવામાં આવ્યા પછી તેના વ્યાવહારિક ઉપયોગ માટે એ વર્ગના સભ્યોને વાચનસંગ્રહ વિભાગમાં કામ કરવાની અનુકૂળતા કરી આપવામાં આવી હતી. પુસ્તકાલયની મુખ્ય લાયકાત લોકો સાથે એ સારી રીતે કામ પાર ઉતારી શકે અને એ રીતે પુસ્તકાલયને પુષ્કળ લોકપ્રિય બનાવે તેમાં છે. આને માટે પુસ્તક લેવા આવે એનો ઓછામાં ઓછો સમય બંધ તેની કાળજી રાખવી એ મોટામાં મોટી વસ્તુ છે. આથી પુસ્તકો આપવાલેવાની જૂની પદ્ધતિનો અસ્વીકાર કરવામાં આવ્યો છે; કારણ તે આધુનિક પુસ્તકાલયને પ્રતિકૂળ છે એટલું જ નહિ; પરંતુ તેમાં ઘણાં માણસો રોકવાની જરૂર પડે છે. વાચકોની સંખ્યા હવે વધતી જાય છે. એટલે જૂની પદ્ધતિ પ્રમાણે દરેક વાચક માટે અકેક વાચક-કાર્ડ તૈયાર કરવામાં આવે છે. એ કાર્ડ ઉપર પુસ્તકનો નંબર અને આવ્યા-ગયાની તારીખ લખવામાં આવે છે. ચિનાઈ પતરાના ખાનાઓમાં વાચકોની અટકની કક્ષાવારી પ્રમાણે આ કાર્ડો ગોઠવવામાં આવે છે. એ જ પ્રમાણે દરેક પુસ્તકના પૂઠાની અંદરની બાજુએ એક કીતાબ-

૬ ખાના વાળી કાર્ડ ફેરવોગની પેટી

નાના પુસ્તકાલયો માટે આવશ્યક સરજામ

૨૦ ખાનાવાળી કાર્ડ કેટલોગની પેટી

કેાઇળી ચોંગ્રડેલી હોય છે; તેમાં પુસ્તકનું કાર્ડ રાખવામાં આવે છે. આ પુસ્તક-કાર્ડ ઉપર પુસ્તક લઈ જનાર ગ્રંથી કરે છે અને પુસ્તક મળ્યા બદલની પહોંચને બદલે તે મૂકી લાય છે; જે દિવસે જેટલાં પુસ્તકો વાંચવા માટે આપવામાં આવે છે તે દિવસે તે દિવસનાં કાર્ડ પુસ્તક-કાર્ડનાં પતરાંનાં ખાનાંમાં વર્ગ પ્રમાણે તારીખવાર ગોઠવવામાં આવે છે. એક પુસ્તક પખવાડિયું રાખવા દેવામાં આવે છે. એટલે આવાં પુસ્તક-કાર્ડનાં પંદર પતરાંનાં ખાનાં હોય છે. તે દરેક ઉપર પુસ્તક આપ્યાની તારીખ સામે તારીખની જે પટ્ટી રાખવામાં આવે છે તે ઉપર તેમ જ વાચક-કાર્ડ ઉપર તારીખનો શિકકો મારવાનું કામ પુસ્તક આપનાર કારકુન યોડી પગમાં કરી શકે છે. પણ પુસ્તક-કાર્ડ પરથી વાચક-કાર્ડ ઉપર વાચકે લીધેલા પુસ્તકનો નંબર લખવાનું કામ પાછળથી ન્યાયે કુરસદ મળે ત્યારે જ કરવામાં આવે છે. જે તારીખે વાચક ચોપડી પાછી આપે છે, તે તારીખનો શિકકો વાચકના કાર્ડ ઉપર મારવામાં આવે છે; તે પછી જ વાચકને ખીસું પુસ્તક લેવા તે કાર્ડ આપવામાં આપે છે. પાછા આવેલા પુસ્તકનું પુસ્તક-કાર્ડ બહાર ગયા તારીખના ખાનામાંથી કાઢી તે ઉપર પાછું આવ્યાની તારીખ નોંધી તે જ પુસ્તકની દીતાળ-કેાઇળીમાં મૂકી દેવાનું કામ પણ કુરસદે કરવામાં આવે છે. પુસ્તકાલયનો મદદનીશ કામદાર દરેક વાચકને પુસ્તક ખોળી આપતો નથી; પરંતુ દરેક વાચક પુસ્તકોના ઘેરા વા કબાટો આગળ જઈ પોતે જ પુસ્તક જોઈ પ્રસ્તાવના, અનુક્રમણિકા વગેરે વાંચી પોતાને મનપસંદ પુસ્તક લઈ લે છે. જો આમ કરવામાં ન આવે તો પુસ્તકાલયના મદદનીશોનો તેમ જ વાચકોનો ઘણો વખત નકામે લાય. આ યોજનાથી એક લાભ વળી એ થાય છે કે પુસ્તકાલયની દરેક શાખાની સંપત્તિ વાચક સમક્ષ રજુ થાય છે. વિશાળ ઓરડામાં શિષ્ટ પુસ્તકોનો મોટો સંગ્રહ જોઈને એકાએક જે વિરમય વાચકના મનમાં ઉત્પન્ન થાય છે, અને તેને સારા સાહિત્ય ઉપર જે નિરંકુશ અને નિઃસીમ પ્રેમ ઉપજે છે તે ખરેખર અવર્ણનીય જ હોય છે; અને તે પ્રેમ જિંદગી પર્યંત ટકી રહે છે. આ પ્રકારે વાચકોને મળતી અનુકૂળતાઓને લીધે પ્રતિ વર્ષે વડોદરામાં પુસ્તકોનું વાચન વધવા ઉપરાંત પુસ્તકાલય ઘણું લોકપ્રિય થતું લાય છે.

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

રાજ્યનાં બીજાં પુસ્તકાલયોની માફક સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનો ઉપયોગ પણ સર્વ રીતે મફત જ થઈ શકે છે. વાસ્તવિક રીતે વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોની યોજનાનું મુખ્ય સૂત્ર ‘મફત ઉપયોગ’ છે; અને જનસમૂહમાં પુસ્તકાલયોને પ્રિય કરવાનો આ એક અગત્યનો સિદ્ધાંત છે. સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાંથી વાચક તરીકે નામ નોંધાવી પુસ્તકો ઘેર વાંચવા લઈ જવા માટે જે જામીનગીરી આપવી પડે છે તે એટલી જ કે વાચક તરીકે દાખલ થવાની છાપેલી અરજી ઉપર રૂ. ૫૦૭ વા વિશેષ પગારવાળા આ રાજ્યના કોઈ અમલદાર કે સનદ મેળવેલા વકીલની જામીન તરીકે સહી લાવવી. કોઈ ઘરના માલિક કે જામીનદાર હોય અથવા અમુક આયપત વેરા ભરતા હોય તેમને તેમની પોતાની જવાબદારી ઉપર જ પુસ્તકો આપવામાં આવે છે. દર વર્ષે વાચક તરીકે અરજી કરવાની હોય છે. યથાર્થ કારણો બતાવવામાં આવે તો વાચકને એડ્રી વખતે સામાન્ય નિયમ કરતાં વધારે પુસ્તકો ઘેર વાંચવા આપવાની અનુકૂળતા પણ કરી આપવામાં આવે છે. શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓને આથી પણ કેટલાક વિશેષ હક્ક આપવામાં આવે છે.

પુસ્તકો આપવાલેવાનું કામ સવારમાં તેમ જ સાંજના અઢી અઢી કલાક રાખવામાં આવ્યું છે. અધ્યયન-સંગ્રહનો ઉપયોગ તો સવારના ૧૦ા થી ૧૧ા સુધીના એક કલાક સિવાય આખો દિવસ કરવાની સર્વ કોઈને છૂટ છે. ખાસ અપવાદ સિવાય અધ્યયન-સંગ્રહનાં પુસ્તકો ઘેર વાંચવા લઈ જવા દેવામાં આવતાં નથી; તે તો પુસ્તકાલયમાં બેસીને જ વાંચવા દેવામાં આવે છે.

ખખર ખાતું

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનું કામ વ્યવસ્થિત થયા પછી વર્તમાનપત્ર ચલાવવામાં નિષ્ણાત એક પુસ્તકાધ્યાક્ષને એક વર્ષથી કંઈક વધુ સમય સુધી વર્તમાનપત્રો અને સામયિકો—મુખ્યત્વે કરીને હિંદુસ્તાનનાં માંથી—અગત્યના લેખોની નોંધ રાખવાનું તથા મહત્વના વર્તમાનની કાપડીઓ કાપી લેવાનું અથવા તો ટુંક સાર રાખવાનું કામ

સોંપવામાં આવ્યું હતું. ચોતાના ઉપયોગને માટે આ પ્રકારની માહિતીનો સંગ્રહ રહે તે શ્રીમંત મહારાજ સાહેબને બહુ પસંદ હતું; પરંતુ આ પ્રકારનું કામ કરતા પુસ્તકાધ્યક્ષે રાજ્યની નોકરી છોડી એટલે દુર્ભાગ્યે એ પ્રવૃત્તિ બંધ કરવી પડી. વર્તમાનની કાપડીઓ રાખનાર આડતીઆઓના ગ્રાહક થઈને પણ આ કાર્ય ચાલુ રાખવાના કેટલાક અત્નો થયા હતા; પરંતુ ખર્ચ બહુ થવાથી આ કામ કેટલેક અંશે પડતું મૂકાયું. ગ્રેસ-રિપોર્ટર-શાખા ન્યાં સુધી સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીની સાથે હતી ત્યાં સુધી તે શાખા હિંદુસ્તાનનાં પ્રખ્યાત વર્તમાનપત્રોમાંથી વડોદરા રાજ્યને લગતા મહત્વનાં બધા લેખોની નોંધ લેતી હતી; પરંતુ આ શાખાનો સંબંધ સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીથી છુટો થયા પછી આનું કામ અહીં કરવામાં આવતું નથી. હબ્બર ખાનગી સેક્રેટરીની કચેરીમાં કેટલાક સમાચારની કાપડીઓનો સંગ્રહ રાખવામાં આવે છે તથા દિવાન કચેરીમાં પણ આવો સંગ્રહ ખરીદ કરીને રાખવામાં આવે છે. એચ. ડબ્લ્યુ. વિલ્સનનાં Reader's Guide to Periodical Literature (વાચકનો સામયિક સાહિત્યનો લોભીઓ) તથા Athenæum Index to Periodicals (એથેનિયમ સામયિકપત્રોની લેખસૂચી) આ બાબતમાં ઘણાં ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે, ને કે લેખસૂચીવાળાં પત્રો બહાર પડ્યા પછી ઘણે વખતે આ પ્રકાશનો હિંદુસ્તાનમાં આવે છે, અને વળીતેમાં હિંદુસ્તાનને લગતા બધા વિષયોની લેખસૂચી આવતી નથી. વળી આ લેખસૂચી સામાન્ય વાચક માટે તૈયાર કરેલી હોવાથી અને તે ખાત્ર કરીને સાહિત્યવિષયક હોવાથી અમુક દેશી રાજ્ય કે પ્રાંતને લગતી જરૂરિયાતો પૂરી પાડવાના કામની એ દ્વારા આશા રાખી શકાય નહિ. .

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી

વર્તમાનપત્ર—વાચનાલય

ન્યારે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી સ્થપાઈ ત્યારે તેમાં વર્તમાનપત્રો અને સામયિકપત્રો માટે વાચનાલય નહોતું. તેમ છતાં વડોદરાની પ્રજા તે વખતે શ્રી સયાજી લાયબ્રેરીના મક્ત વાચનાલયનો અને સ્ટેટ લાયબ્રેરીના લવાજમવાળા વાચનાલયનો બંને

વરોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-અવૃત્તિ

તેટલો ઉપયોગ કરતી હતી. પરંતુ એ અંસ્થાઓનાં દુકાં સાધનોને લીધે જે વર્તમાનપત્રો અને સામયિકો ત્યાં મંગાવવામાં આવતાં હતાં તેની સંખ્યા ઘણી નાની હતી. શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે એકલાં વર્તમાનપત્રો અને સામયિકો ખરીદવા માટે જ વાર્ષિક રૂ. ૧૫૦૦ની રકમ મંજૂર કરીને વરોદરાની વાચક પ્રજાની આ એક મોટામાં મોટી જરૂરિયાત પૂરી પાડી. આને લીધે પહેલે વર્ષે જ સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ૨૦૦ કરતાં વધારે વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોવાળું વાચનાલય ઉઘાડી શકી. આ પત્રો વિવિધ મતો અને નાના પ્રકારના વિષયોવાળાં હોય છે; અને તેથી વાચકોની મોટી સંખ્યા ત્યાં આકર્ષાય છે. સવારના સાતથી સાંજના નવ સુધી આ વાચનાલય ખુલ્લું રહે છે; અને તે યુવક અને વૃદ્ધ, ઉચ્ચ વર્ણના તેમ જ નીચ વર્ણના, શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓ, ગરીબ અને તવંગર—બધા પ્રકારના વાચકોને ખરેખર તીર્થરૂપ બની રહ્યું છે. શરૂઆતમાં વાચકોની દરરોજની સંખ્યા સરેરાશ ૨૦૦ હતી, તે હવે ૫૦૦ થઈ છે. સને ૧૯૧૭-૧૮ ની સાલ વાચનાલયમાં આવેલાં વર્તમાનપત્રો અને સામયિક પત્રો પૈકી ૧૫૬ હિંદુસ્તાનમાં, ૩૨ ઇંગ્લંડમાં, ૩૩ અમેરિકામાં, અને ૧ જાપાનમાં એમ પ્રગટ થયેલાં હતાં. બધાં સામયિકો વિભાગવાર જુદા જુદા ટેબલ ઉપર ગોઠવવામાં આવે છે; માત્ર થોડાંક દૈનિક તેમ જ સાપ્તાહિક પત્રોમાંનાં કેટલાંકની બેવડી નકલો મંગાવવામાં આવે છે એટલે એની એક નકલ વાચકોનો ધસારો ન થાય તેટલા માટે બહાર થોડા ઉપર રાખવામાં આવે છે. જૂનાં દૈનિક અને અઠવાડિક પત્રોની ફાઇલો પણ થોડા ઉપર રાખવામાં આવે છે; અને જૂનાં માસિકો અને ત્રિમાસિકો ત્રણ કે છ મહીનાનાં ભેગાં બાંધીને રાખવામાં આવે છે. સામયિકોના છૂટક અકો ઘર આગળ વાંચવા આપવોનો અખતરો લગભગ બે વર્ષ અનુભવવામાં આવ્યો હતો; પરંતુ બહાર વાંચવા અપાતાં બધાં માસિકો ચુંથાઈ જતાં હતાં તેમ જ લગભગ તદ્દન નકામાં થઈ જતાં હતાં તેથી હંમેશને માટે તેની ફાઇલો સંઘરી રાખવાનું બની શકતું નહિ; તેથી હવે આ પ્રણાલિકા તજી દેવી પડી. હવે ફક્ત અઠવાડિયાના એક મહીનાના અને માસિકના ત્રણ મહીનાના અકો કામચલાઉ બાંધીને અમુક થોડા વાચકોને આપવામાં આવે છે.

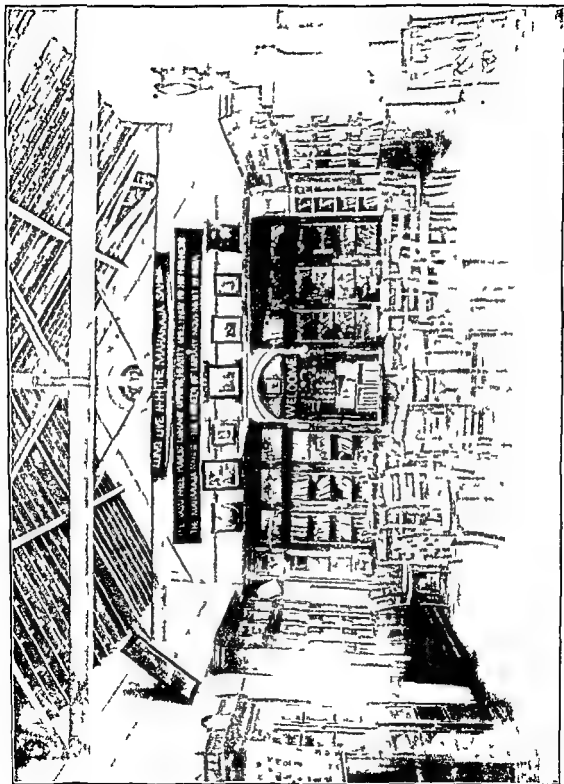
૧૯૦૯

૧૯૧૪

}

માર્ચાનિક પુસ્તકાલય, વડો
(બાન પુસ્તકાલય સહિત)

{ રૂ ૭,૦૭૫
૮,૬૧૦

અધાં પત્રો નિયમિત આવે છે કે નહિ તે જાણવા માટે વાચનાલયમાં પત્ર દીઠ અકેક કાર્ડ રાખવામાં આવે છે. તેમાં પત્રનું પ્રસિદ્ધ સ્થળ, તારીખ, પ્રકાશક, લવાજમ, શિરનામું વગેરે સંપૂર્ણ માહિતી નોંધવામાં આવે છે. વાચનાલયના દરવાજા આગળ એક પાટી ઉલટકાવવામાં આવે છે, અને તે ઉપર દરરોજ આવેલાં પત્રોનાં નામ દર્શાવેલાં હોય છે. બીજી બાજુએ એક પાટીઆમાં વાચનાલયમાં આવતાં અધાં જ સામયિકોની સંપૂર્ણ યાદી હોય છે. વળી વાચનાલયની દિવાલો ઉપર જુદા જુદા દેશોના નકશાઓ અને ખાસ કરીને ચાલુ બનાવોનાં ચિત્રો ટાંગવામાં આવે છે. શરૂઆતમાં ચાલુ વર્તમાન-પત્રોમાંના મહત્વના લેખો તરફ વાચકોનું લક્ષ યોગ્યતાની યોજના હતી: પાટીઆ ઉપર પત્રોનું સૂચન કરીને વાંચવા જેવો લેખોની યાદી અને અગત્યના લેખોની ટાઇપ કરેલી ટુંકી નોંધ મૂકવામાં આવતી હતી. આ કામ ખબર ખાતા તરફથી કરવામાં આવતું હતું; પરંતુ પાછળથી માણસોની તંગીને લીધે અને બીજી દિશાઓમાં કામનો વધારો થવાને લીધે વાચનાલય લોકપ્રિય કરવાની આ યોજના પડતી મૂકવી પડી છે.

આ વાચનાલયની નિત્ય વધતી જતી લોકપ્રિયતા એ, એ સંસ્થા ખરેખર કેળવણીનો સંસ્થા છે એની સખળ સાબિતી રૂપે છે; અને તે કેટલીક અનિષ્ટ નુકસાનકારક પરિસ્થિતિની અસરમાંથી શહેરના યુવકોને ધાયાવી લેવામાં સખળ સાધનબૂત નીવડી છે.

મુખ્ય પુસ્તકાલય

મુખ્ય પુસ્તકાલયમાં ખાસ બે સંગ્રહો છે: (૧) વાચન-સંગ્રહ, અને (૨) અધ્યયન-સંગ્રહ. વળી પ્રત્યેક સંગ્રહના અંગ્રેજી અને દેશી એવા બે વિભાગ પાડેલા છે.

૧. વાચનસંગ્રહ વિભાગ

આ વિભાગમાં ૩૩,૨૫૦ અંગ્રેજી, અને ૧૩,૦૫૦ દેશી લાપાનાં પુસ્તકો મળીને લગભગ ૪૬,૩૦૦ છે. દેશી લાપાના વિભાગમાં ૬,૦૩૦ ગુજરાતી, ૬,૧૦૦ મરાઠી, ૯૨૦ હિંદી અને ઉર્દૂ પુસ્તકો

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

છે. આ પુસ્તક-સંગ્રહ વધારે વપરાતો હોવાથી પુસ્તકો આપવાના
મેજ આગળ તેને રાખેલા છે, જેથી તે પુસ્તકાલયના કામદારની
નજર તળે સહેલાઈથી રહી શકે. અને તે જ પ્રમાણે નાના
વિદ્યાર્થીઓ માટેનાં અંગ્રેજી પુસ્તકો પણ તેમની અનુકૂળતા
ખાતર પુસ્તકો આપવાના ખંડના પ્રવેશદ્વાર આગળ જુદાં
રાખવામાં આવ્યાં છે. અંગ્રેજી નવલકથાઓ, તેમ જ ઇતિહાસ
અને જીવનચરિત્ર જેવાં લોકપ્રિય પુસ્તકોનો સંગ્રહ પણ
દેશી ભાષાઓના વિભાગની પાસે અને પુસ્તકો આપવાના
મેજની દરેક ખાંડોએ રાખવામાં આવે છે. ઉચ્ચ કોટિના
વાચકોથી વપરાતા ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન, પદાર્થજ્ઞાન, નૈસર્ગિક
વિજ્ઞાન, શારીરિક શાસ્ત્ર, માનવજાતિ શાસ્ત્ર, સામાજિક
શાસ્ત્ર, સાહિત્ય, ઉપયુક્ત અને લલિત કળાઓ, અને
વૈદ્યના ગ્રંથો ઓરડાના પાછલા ભાગમાં જુદે જુદે સ્થળે
રાખવામાં આવે છે, કે જેથી આવા વિષયોના વાચકોને
સામાન્ય વાચકો તરફથી કશી અડચણ થાય નહિ. આ
ખંડાં પુસ્તકો જાતે જઈને લેવા દેવામાં આવે છે. પ્રવેશ-
દ્વારની નજીક જ પુસ્તકો આપણે કરવાના સ્થળના મધ્ય ભાગમાં
પુસ્તકાલયને લગતી હરકોઈ પ્રકારની માહિતી આપવાને
શિક્ષિત અને અનુભવી પુસ્તકાધ્યક્ષ હંમેશા હાજર રહે છે.
વાચકોને પુસ્તકો સંબંધી જોઈતો માહિતી તુરત જ મળે તે
માટે દરેક પુસ્તકનાં વિષય, કર્તા, અને નામ પ્રમાણે ત્રણ ત્રણ
ઝડોં તૈયાર કરીને ઝડોંને કકડાવારી પ્રમાણે ત્રણ જુદાં જુદાં
વિભાગમાં ગોઠવી રાખેલાં હોય છે. મુખ્ય મેજની એક
ખાંડોએ નવાં પુસ્તકો હોય છે, અને બીજી ખાંડોએ
વિદ્યાર્થીઓ માટે યુનિવર્સિટીનાં વિજ્ઞાપકો (Calendars)
રાખવામાં આવે છે. કેટલાંક મહત્ત્વનાં ચિત્રો અને લેખો ચોરાઈ
જવામાં આવ્યાથી ઉપયુક્ત અને લલિત કળાનાં, તેમ જ વૈદ્યકીય
પુસ્તકો તાળાં મારેલા કળાટમાં રાખવામાં આવે છે. ખાસ લેખી
પરવાનગી સિવાય આ પુસ્તકો ખાનગી ઉપયોગને માટે મળી
શકતાં નથી. આ સંગ્રહનો ઉપયોગ કલાલવનના વિદ્યાર્થીઓ
જ ઘણે ભાગે કરે છે; તે વિષયનાં પુસ્તકો ખેવડાઈ નય
નહિ માટે તે વિષયનાં પુસ્તકોની પસંદગીનું કામ સેંટ્રલ

લાયબ્રેરી કલાલયનની સાથે મળીને કરે છે; અને આ રીતે સેંટ્રલ લાયબ્રેરી હુન્નરકળાના વિષયોનાં પુસ્તકોની ખોટ આ બે સંસ્થાઓ પરસ્પર સહકારથી પૂરી પાડે છે. કૉલેજની એ શાળાની ઉત્પત્તિના પ્રારંભમાં શોધખોળના વિદ્યાર્થીઓ માટે ધાર્મિક અને તત્ત્વજ્ઞાનનાં પુસ્તકોનો સંગ્રહ પણ સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં ખરોડા કૉલેજના ધર્મ અને તત્ત્વજ્ઞાનના વિદ્યાર્થીઓ માટે ખાસ બુદ્ધો રાખવામાં આવ્યો હતો.

દેશી ભાષાના વિભાગમાં હિંદી અને ઉર્દૂ સંગ્રહો મોટા નથી; કારણ કે હિંદી વાચકોની સંખ્યા થોડી છે, અને ઉર્દૂ વાચકો માટે સેંટ્રલ લાયબ્રેરીથી થોડે દૂર એક ઉર્દૂ કિતાબખાનું છે. સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં ઉર્દૂ ભાષાની અત્યંત લોકપ્રિય કિતાબો જ રાખવામાં આવે છે.

જે પુસ્તકોની બહુ માગણી હોય છે તેની એક કરતાં વધારે નકલો વાચકોની અનુકૂળતા ખાતર રાખવામાં આવે છે. જરૂરિયાત અને લોકપ્રિયતાના પ્રમાણમાં કેટલાંક પુસ્તકોની છથી બાર નકલો પણ હોય છે. વાચન-સંગ્રહ સામાન્ય જન-સમૂહની અનુકૂળતા માટે સેંટ્રલ લાયબ્રેરીના મકાનને લોંચ-તળીએ રાખેલો છે; અને અધ્યયન-સંગ્રહ ખીજે માળે આવેલો છે.

અધ્યયન—સંગ્રહ

આ સંગ્રહમાં કુલ ૧૪,૦૦૦ પુસ્તકો છે. તેમાં ગુજરાતી ૬,૦૨૦ અને મરાઠી ૨,૫૮૦ મળી કુલ ૭,૬૦૦ દેશી ભાષાનાં પુસ્તકો છે. ઘણે ભાગે અંગ્રેજી અધ્યયન-સંગ્રહમાં અધ્યયન માટે સામાન્ય રીતે બેઠતાં પુસ્તકો તેમ જ જૂનાં હર્લેલ અને કિંમતી પુસ્તકોનો સમાવેશ થાય છે. આ ગ્રંથો ક્રૂર દરેક બાતના શબ્દ-કેષો, જ્ઞાનચક્રો, હેવાલો, સંસ્થાઓનાં માસિકો, પંચાંગો, વાર્ષિક ગ્રંથો, નામહામના કેષો, અને વર્તમાનપત્રો ઉપરાંત ખાસ ‘પુસ્ત-કસંગ્રહો,’ અને ‘ઇતિહાસચક્રો,’ ડિક્શન અને રસ્ટ્રિક જેવા ગ્રંથકોની ઉત્તમ આવૃત્તિઓ, મૂલ્યવાન ચિત્રપોથીઓ, કળાગ્રંથ, અને કેટલાંક સામયિકોનાં બાંધેલાં પુસ્તકોનો સમાવેશ થાય છે. વળી

વગેરે રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

પાર્લામેન્ટનાં અત્યાર સુધીનાં મૂલ્યવાન અને મૂલ્ય ભાષણો (Debates), અને ૧૭૭૨થી ઈસ્ટ ઈન્ડીયા કંપનીના પાર્લામેન્ટના હવા-લના લગભગ સો ગ્રંથો, “પંચ”નો સંપૂર્ણ સંગ્રહ, ક્વાર્ટર્લી રિવ્યુ, એડિનબરો રિવ્યુ, કૉન્ટેમ્પરરી રિવ્યુ, નાઇન્ટિન્થ મેન્ચરી વગેરે માસિકોની ક્રાઇલિના સંગ્રહ; ઉપરાંત કેંપ્રિજના ઇતિહાસ, અને ઇતિહાસકારોનો વિશ્વનો ઇતિહાસ (Historians' History of the World), હિંદના પુરાણવસ્તુશાસ્ત્રગત હવાલો, ભાગ્યતીય ભાષા વલેકન (Linguistic Survey of India) એશિયાને લગતી શોધ ખોળ (Asiatic Researches), બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનનાં પ્રાણી, કેળવણી, ધર્મ, નીતિ, વૈદક, ખેતી, સુધારકામ, વિજ્ઞાનો ઉપયોગ, રેલ્વેકામ અને બીજા ઉપયોગી કળાઓનાં જ્ઞાનચક્રો વગેરે વગેરેનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. વળી આ પુસ્તકાલયમાં પુસ્તકાધ્યક્ષોને વધારેમાં વધારે ઉપયોગી પુસ્તકો, પુસ્તકવર્ણનવિદ્યા અને પુસ્તકાલય-વ્યવસ્થા-શાસ્ત્રના સંગ્રહો છે. વળી સને ૧૮૦૧થી આજ સુધીના અંગ્રેજી પુસ્તકોનાં સૂચીપત્રો, સને ૧૮૭૬થી ૧૯૧૦ સુધીના અમેરિકન સૂચીપત્રો, સને ૧૮૦૨થી ૧૯૧૬ સુધીનાં દુનિયાનાં સામયિકોની લેખમૂચીઓ, નાના પ્રકારના વિષયોની પુસ્તકવર્ણનવિદ્યા વગેરે ગ્રંથો પણ આ વિભાગમાં આવેલા છે. સને ૧૮૮૧થી ૧૯૧૫ સુધીની બ્રિટિશ સંગ્રહ સ્થાનમાંની આધુનિક પુસ્તકોના વિષયોની છ ભાગમાં લેખમૂચીઓ હોવા ઉપરાંત બ્રિટિશ સંગ્રહસ્થાન, પુસ્તકાલયનાં છાપેલાં પુસ્તકોના સૂચીપત્રોનાં મોટા કદનાં ૧૦૮ પુસ્તકો હાથમાં જ મળ્યાં છે. આ પ્રમાણે આ સંગ્રહ બનતા પ્રયાસે સંપૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે. હિંદુસ્તાનમાં આ સંગ્રહ સાથે સરખામણીમાં આવી શકે એવો સંગ્રહ બીજો કોઈ ઠેકાણે નહિ હોય. આ પુસ્તકાલય આધુનિક હોવાથી યુરોપના પુરાણા ગ્રંથો રાખવાનો તે દાવો કરી શકે નહિ, તેમ છતાં અંગ્રેજ કળા-ટીકાકાર મિ. એમ. એચ. સ્પીલમેન, એફ. એસ. એ. ના પ્રયત્નથી પદરમી, સોળમી, સત્તરમી, અને અઠારમી સદીનાં જૂનાં અંગ્રેજી પુસ્તકોના થોડા નમુના આ પુસ્તકાલયમાં છે. એન્ડ્રેવિર, પ્લેન્ટિન, એસ્ટિન, અને ક્રાઉચીસના સુદ્રણાલયના કેટલાક નમુના આમાં બાળવી રાખ્યા છે. પરંતુ સૌથી વિશેષ આકર્ષક અગ તરીકે મને ૧૪૯૮ની માલમાં છપાયેલા ‘ગોલ્ડન લિજેંડ’ના ભાષાંતરનું એક પાન છે. એ એક

અલભ્ય વસ્તુ છે. આ ભાષાંતર કૅકસ્ટને કર્યું હતું ; અને એ દ્વારા લાયબ્રેરી અંગ્રેજી મુદ્રણકળાના પિતાના શિષ્ય અને વારસા વ્યકંડ વરહેએ છપાવ્યું હતું. વળી આ લાયબ્રેરીમાં શેક્સપિયર, ગીતા, કુરાન, અન્નાવસ્થા, પ્રસિદ્ધ ખગોળશાસ્ત્રી ગેલીલીઓના મંડમ ક્રીસ્ટીના ડ લોરેનાને પત્રો, ડાવેજર ગ્રાંડ ડચેસ ઓફ ટસ્કનીના પુસ્તક કે જે સને ૧૬૧૫માં લખાયેલું અને સને ૧૮૬૬માં સાલ્વીએથે પદ્મવામાં છપાવેલું તેની નાની આવૃત્તિ વગેરે આશ્ચર્યકારક નમુના છે. તેમાંની આ છેલ્લી ચોપડી તો પૃથ્વી ઉપર નાનામાં નાની કહેવાય છે : એનું માપ ૬"×૬" છે. વળી ઇટાલીઅન, ફ્રેંચ, અને અંગ્રેજી પુસ્તક-ખાંધણીના કેટલાક નમુના પણ છે.

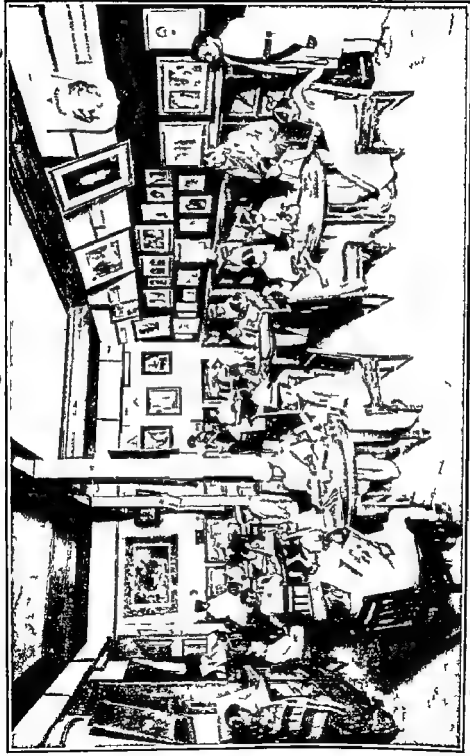
અધ્યયન વિભાગના દેશી ભાષાના અંગમાં બહુ જ થોડાં પુસ્તકો છે. તે વધારવા માટે પ્રયત્ન ચાલે છે. જૂનાં પુસ્તકોની જે આવૃત્તિઓ મળી શકે તે, તથા નવી આવૃત્તિઓની બીજી પ્રતો, તેમ જ સામયિકોનાં ખાંધેલાં પુસ્તકો સંઘરવામાં આવે છે, કે જેથી ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ ભાષાનો અભ્યાસ કરનારને ભોંઠતું સાધન સત્વર મળી શકે. આ સંગ્રહનું કામ હાલમાં જ શરૂ કરેલું હોવાથી તે અપૂર્ણ છે.

પ્રકરણ ૩૭

બાલવિભાગ અને સ્ત્રીવિભાગ

૧. બાળકોના સંબંધમાં પુસ્તકાલયનું કાર્ય

શ્રીમંત મહારાજ સાહેબની ખાસ ઇચ્છાનુસાર સને ૧૯૧૩-ની સાલની શરૂઆતમાં આ પુસ્તકાલયને અંગે બાલમંદિરની શરૂઆત થઈ. તે પહેલાં સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી માત્ર પુખ્ત વયનાં માણસો માટે વાચનાલયનાં સાધનો બહેાળા પ્રમાણમાં પૂરાં પાડતી હતી. બાલ-વાચકો માટે પુસ્તકોનો બહુ થોડો વિભાગ જુદો રાખવામાં આવ્યો હતો. બાળક માટેનાં પુસ્તકોની અછતને લીધે બાલવાચકો માટે થોડા બાલપુસ્તકાલય કાઢી શકાયું નહોતું; અને તેથી એ વિભાગનો ઉપયોગ મુખ્યત્વે કરીને હાઈસ્કૂલમાં જતાં છોકરા અને છોકરીઓ જ હંમેશ કરતાં. તેથી અંગ્રેજી ભાષામાં મળી આવતી ચિત્ર-પોથીઓ જેવાં આકર્ષક સાધનોથી નાનાં બાળકો વાચનાલયમાં આવવાને લલચાય તેવી રીતે બાલપુસ્તકાલયની શરૂઆત કરવી તે ઇચ્છવા થોડા લાગ્યું. રમત પરત્વેની અભિવૃત્તિ એ બાલમાનસનું મુખ્ય લક્ષણ છે. દરેક આલોક બાળકને કંઈ કંઈ ક્રિયા કરવાનું અથવા વસ્તુ બનાવવાનું ગમે છે. યંત્રો કેવી રીતે ફરે છે, વરસાદ, ઝાકળ, અને પવન શાથી આવે છે વગેરે બાબત બાલક બહુ આતુર હોય છે. કુદરતની ગહનતાઓ ઉઠેલવાની બાલ-અભિવૃત્તિનો પૂરેપૂરો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો કેળવણીનાં ઉત્તમ પરિણામો ઉપજાવી શકાય. તેજસ્વી તડકો, મનોહર કુસુમો, ચિત્ર-વિચિત્ર પક્ષીઓ, જુદી જુદી જાતનાં રંગબેરંગી પાંદડાં વગેરે કુદરતની વિલક્ષણ કૃતિઓમાં જે રમણીય અને લલકારદાર રંગો બાળકને સ્પષ્ટ દેખાય છે તે રંગો પ્રતિ પશુ બાળકોને તેટલો જ સખળ પ્રેમ હોય છે. આ જ કારણને લીધે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં બાલપુસ્તકાલય ઉઘાડતી વખતે પ્રથમ આ બે બાલ-અભિવૃત્તિઓને સંતોષવા માટે તે વિભાગમાં મેજ ઉપર રમવાની જુદી જુદી રમતો, ક્રિન્ડરગાર્ડની બક્ષીસો અને ઉલોગોને લગતી રમતો, આકર્ષક પરંતુ સાદાં ચિત્રનાં પુસ્તકો અને તકતા ગોઠવવામાં આવ્યાં છે.

એ ચોરડામાં બાળકોનું ચિત્ત રમતો જ રોકી રાખે છે. જુદા જુદા યાંત્રિક નમુનાઓ લઈને ચક્કરો ગોઠવતાં, રમતોમાં પોતાના પ્રતિ-
પક્ષીઓ ઉપર ફેંટેલ મેળવવા માટે પાસો કે ઘેન ફેંકીને વખતો-
વખત પોતાના મગજની શક્તિઓને ખીલવતાં, કાતરીને કાગળનાં
ફૂલો બનાવવામાં કુશળતા બતાવતાં, નેતરની નાની નાની ટોપલીઓ
બનાવતાં, ચિત્રસમશ્યા કે પીરામીડ ગોઠવતાં, ચિત્રપોથીઓનાં પાનાં,
ઉથલાવતાં કે દુનિયાના દેખાવો સ્ત્રીરીઓસ્કોપ યંત્ર વડે જોવામાં
રોકાયેલાં બાળકોને જોતાં આનંદ ઉપજે છે. અનુકૂળ પુસ્તકો તરફ
બાળકોને આકર્ષવામાં રમતો તેમ જ તેમની કલ્પનાશક્તિનું
ઉત્તેજન એ ખાસ સાધનભૂત છે એમ આ પુસ્તકાલય માને છે;
કારણ કે આવા કાર્યમાં—ખાલસની શોધક વૃત્તિઓને કેળવનારા
આવા ઉદ્યોગોમાં જે આનંદ તેમને મળે છે તેમ જ જે લાલકારક
અપળતા તેમનામાં આવે છે તે ખરેખર અનહદ છે. આ ઉપરાંત
આખી જિંદગીમાં બાળકને ઉપયોગી થઈ પડે તેવી વસ્તુઓ—હાથ
ઉપરનો કાપુ, સચોટ દષ્ટિ, અને કાર્યની ચોક્કસાઈ એ સર્વ અહીં
આવતાં બાળકોને મળે છે. ધીમે ધીમે ખાલવિભાગ નાનાંમોટાં
સર્વ બાળકોને પ્રિય થઈ પડ્યો છે; અને જે ઈરાદાથી તે શરૂ
કરવામાં આવ્યો હતો તે ઈરાદો સંપૂર્ણ રીતે પાર પડ્યો છે.

બાળકો ખાલમંદિરમાં હોય ત્યાં સુધી સ્વેચ્છાથી કામમાં રોકાઈ
રહે તે માટે ખાલપુસ્તકાલયના ખંડમાં અને તેમાંનાં સાધનોમાં દર વર્ષે
સુધારોવધારો કરવામાં આવે છે. બાળકોની જુદી જુદી ઉંમર, તેમના
ભિન્ન ભિન્ન શોખ તેમ જ માનસિક વલણને માફક આવે એવી તરફ
તરફ જાતની રમવાની રમતો મેજ ઉપર રાખવામાં આવે છે ;
દાખલા તરીકે સાદી પઝલ બોક્સીઝ અને પત્તાની રમતો,
પાસાથી રમવાની રમતો, રાબા કયાં છે, આગગાડીની શરત
વગેરે ; અને બીજી ડંભિનો, પોપ-ઈન-ટાઉ, ગો-બોંગ વગેરે,
વગર પાસે રમવાની રમતો ; અને મિકાનો, જિડ્ડો, અને
ચુદની રમતોના જેવી ઘણી બુદ્ધિવર્ધક રમતો રાખવામાં
આવે છે. કિન્ડરગાર્ટનની બધીસો અને ઉદ્યોગો, જેવા કે
પ્લેસ્ટિસિન નામની રમકડાં બનાવવાની મુલાયમ માટી અને
લાકડીઓની ગોઠવણી ; કાગળ કાતરવાનું અને ફૂલની બનાવટ ;

ખાલવિભાગ અને
સ્ત્રીવિભાગ

વડોદરા રાજ્યની નેતરની ગૂંથણી અને વાંસનું કામ ; દરજી, ખલાસી, મુતાર અને ચોદાનાં તેમ જ અન્ય કારીગરોનાં હથીઆરો વગેરે રાખવામાં આવ્યાં છે. પુસ્તક-વિભાગમાં ચિત્રો ઘણાં હોય છે. કપડાં પર છાપેલાં અનેક પુસ્તકો, રંગીન ચિત્રમય ગ્રંથો, ચિત્રોથી સમજી શકાય એવી રસભરી પરીઓની વાર્તાઓ, અને સ્થાવરજંગમ વિદ્યાનાં ઘણાં ચિત્રો, પશુપક્ષીઓની મમજીતી આપતું સચિત્ર મિન્નેટ-પુસ્તકાલય (Midget-Library), મૂળાક્ષરનાં ચિત્રોવાળી રમતો, હિંદુસ્તાન અને પરદેશના ઇતિહાસના દેખાવનાં ચિત્રો તથા કાર્ડપોથીઓ, જુદી જુદી ઔદ્યોગિક સ્થિતિ બતાવતા નકશા વગેરેના આમાં સમાવેશ થાય છે. આ ઉપરાંત સ્ટીરીઓસ્કોપ નામના યંત્રની મદદથી જોઇ શકાતાં ભૂગોળ અને ઇતિહાસ સંબંધી માહિતી આપતાં જુદા જુદા દેશોનાં ચિત્રોના સારો સમૂહ રાખ્યો છે. વળી અદ્ભુત મનોરંજક વસ્તુઓનું એક નાનું સરખું પ્રદર્શન પણ રાખવામાં આવ્યું છે. તેમાં લડાયક વસ્તુઓના નાના નાના નમુના તેમ જ બાપાન તથા અમેરિકાની નવાઇની ચીજો મૂકેલી છે. વળી આ બાલમંદિરના ખંડને વધારે આકર્ષક બનાવવા માટે બાલજીવનના પ્રસંગો, અને પુષ્પો અને પ્રાણીઓનાં ચિત્રો, હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસમાં થઈ ગયેલા વીર પુરુષોની તેમ જ વડોદરાના રાજકુટુંબીઓની છબીઓ, દુનિયાની જુદી જુદી પ્રજાઓના નાના નાના રેશમી વાવટાઓ પ્રાચીન સાહિત્યનાં રંગબેરંગી મોટા અક્ષરમાં છાપેલાં શિષ્ટ વચ્ચેના વગેરેથી બાલમંદિરની દિવાલો શણગારવામાં આવી છે. બાલવાચનાલયનો ખ્યાલ સંપૂર્ણ રીતે પાર પાડવા ખાતર બસો ત્રણસો ગુજરાતી અને મરાઠી બાલસાહિત્યનાં પુસ્તકો-જેમાંનાં બાળકો માટે જ લખાયેલાં કેટલાંક પુસ્તકો બાદ કરતાં બાકીનાં મુખ્યત્વે સામાન્ય સંગ્રહમાંથી પસંદ કરેલાં છે. તે ખુદ્દી છાજલીઓ ઉપર રાખવામાં આવ્યાં છે. સાથે સાથે દેશી ભાષામાં પ્રસિદ્ધ થતાં આશરે દસબાર બાલોપયોગી માસિકો વાંચવા માટે મેજ ઉપર ગોઠવવામાં આવ્યાં છે.

આ ઉપરથી એમ ધારવાનું નથી કે બાલમંદિરમાં પુસ્તકવિભાગ એ વસ્તુઓની મનોહર રચનાનું એક નામનું શોભાનું અંગ છે; જો

કે આ વિભાગમાં પુસ્તકોની સંખ્યા મધ્યમસર જ છે; છતાં ખરેખર તેનો ઉપયોગ ઘણો જ થાય છે. દુર્ભાગ્યે આપણા બાલવર્ગને માટે દેશી ભાષામાં * બાલસાહિત્ય ઘણું જુજ છે; અને તેના લેખકો તે તેથી પણ થોડા છે; પરંતુ એવી તંગાશને લીધે તે સાહિત્ય વારં-વાર પુષ્કળ વંચાય છે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે આપણા લેખકોમાંના કેટલાક બાલમંદિરની મુલાકાત લઈ ત્યાંના બાળકોના અત્યંત ઉત્સાહને નિહાળી એ બાળકોને પુસ્તકોમાં સતત તદ્દતીન ભેળવે તે માટે બાલપુસ્તકો લખવાને તૈયારી કરવાની પ્રેરણા મેળવશે.

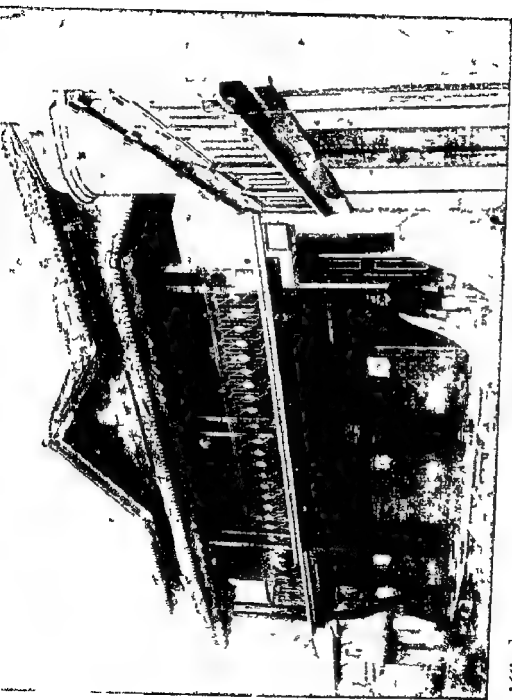
આ બાલમંદિર ખપોરના ખારથી સાંજના છ વાગ્યા સુધી ખુલ્લું રહે છે. હરકોઈ બાળક ગમે તે વખતે ત્યાં જઈ શકે છે. આ મંદિર કે તેમાંની ચીજો વાપરવા માટે કોઈ ભંતનો ફી કે અનામત રકમ આપવી પડતી નથી. બાળકોની ઉંચાઈ અને અનુ-કૂળતાનો વિચાર કરી તેમને કામ કરવામાં સુગમતા થાય તેવાં ખુરસીઓ અને મેજો તેમને માટે ખાસ બનાવડાવવામાં આવ્યાં છે. તેમને મદદ કરવા અને માર્ગ બતાવવા માટે એક સી-પુસ્તકાધ્યક્ષ ત્યાં હાજર હોય છે. સામાન્ય રીતે નજીકની નિશા-ળોમાંનાં બાળકો આ મંદિરનો નિયમિત રીતે લાભ લે છે. દર બુધવારે અને શનિવારે નિશાળોમાં અર્ધા દિવસની રજા મળતી હોવાથી અન્ય નિશાળોમાંનાં અને લગ્નાઓમાંનાં બાળકો પણ પુષ્કળ આવે છે.

આ બાલમંદિરની લોકપ્રિયતા વધારવા માટે આથી પણ બે તફાન નવીન બાળતોનો ઉમેરો અને ૧૯૧૬થી કરવામાં આવ્યા છે; એટલે કે ચોમાસાની ઋતુમાં દર બુધવારે ખપોરે સિનેમેટોગ્રાફ બતાવવામાં આવે છે, તેમ જ વાર્તા પણ કહેવામાં આવે છે. વાર્તા-કથન એ અમેરિકાનાં બાલપુસ્તકાલયનું ખાસ લક્ષણ છે. પુસ્તકાલય અને તેનાં પુસ્તકો તરફ બાળકોનું લક્ષ જેવું થાય તે માટે આ બે બાબત ઘણી ઉપયોગી બન્યાં છે. નિષ્ણાત વાર્તા કહેનારાઓની અછતને લીધે અમેરિકાનાં પુસ્તકાલયોમાં પણ મહીને મહીને અથવા તો તેથી પણ લાંબી મુદ્દતને આંતરે આવી વાર્તાઓ કહેવામાં

* આ પુસ્તક લખાયા પછી એટલે અને ૧૯૧૭થી તે અને ૧૯૨૬ સુધીનાં ૧૦ વર્ષમાં આપણી ભાષામાં બાલસાહિત્યે ઘણી સારી પ્રગતિ કરી છે.

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

આવે છે. હિંદુસ્તાનમાં તે વળી આ પ્રથા નવીન હોવાથી આ સંબંધમાં એથી પણ વધારે મુશ્કેલી છે. બાળકોને વાર્તા કહેતી એ કંઈ હિંદુસ્તાનમાં અને બીજે સ્થળે નવીન વસ્તુ નથી; પરંતુ તે ઘણી પુરાતન રીતિ છે; કારણ કે મુલાબે દરેક કુટુંબમાં બાળકને સૂઈ જતાં પહેલાં વાર્તા કહેનાર દાદા, દાદી, માશી, ફાઈ, કાકી, મોટાભાઈ કે બહેન હોય છે જ, છતાં બાલશિક્ષણના અંગત તરીકે વાર્તાકથનની કળા તરીકે ખીલવણી થઈ નથી. “મને વાર્તા કહે”, “મને ચિત્ર બતાવો”, “કંઈ નવું નવું કહે”- એ ત્રણ વિનંતિઓ મનુષ્ય જાતની શરૂઆતથી પ્રત્યેક માણસ કરતું આવ્યું છે. વાર્તાશ્રવણ એ ખાસ અગત્યની બાબત છે; અને બાળકને તે જન્મસિદ્ધ હૃદય છે. ફ્રોબેલ કહે છે: “જેમ સ્નાન કરવાથી શરીર હલકું પડે છે, તેમ વાર્તાશ્રવણથી મન તાજું થાય છે, છુદ્ધિ અને તેની શક્તિઓ કેળવાય છે, અને ન્યાયબુદ્ધિ તથા લાગણીઓ કસાય છે.” આમ હોવાથી લાંબા સમયથી આલી આવેલી આ રીતિનો સેંદૂલ લાયબ્રેરીઓ આધુનિક પદ્ધતિઓ પુનરુદ્ધાર કર્યો. વાર્તા કહેવાની કળા માત્ર ઘણા થોડા માણસો જાણે છે; અને બાલમાનસને લક્ષમાં લઈ તેનું ખાસ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરેલાં મનુષ્યો તો તેથી પણ થોડાં છે. આ જ કારણને લીધે ચોખાસામાં ચાર મહીના જ માત્ર વાર્તાઓ કહેવામાં આવે છે; કારણ કે અમારા પુસ્તકાલય-નિરીક્ષકોમાંના એક સર્જન કે જેઓ વાર્તા કહેવામાં બહુ કુશળ છે તેઓ એમનું કામ પરવારી ચોખાસામાં અત્રે આવે છે. તેમ જ વાર્તાકથનકાર તરીકે પંકામેલા શાળાઓના કેટલાક શિક્ષકો સેવાભાવે પોતાની માગણી કરે છે તેઓ પણ તે જ વખતે વડોદરા શહેરમાં હોય છે. આ વાર્તાકથનને પ્રસંગે દેશી શાળાઓના ૧૦૦થી ૧૫૦ છોકરાછોકરીઓને વારાફરતી બોલાવવામાં આવે છે; અને તેમને એક કે બે વાર્તાઓ કહેવામાં આવે છે. આ વાર્તાઓ ઘણું કરીને આપણાં વીરરસ-કાવ્યો કે ઇતિહાસમાંથી, કે ઇંગ્લંડના કે અમેરિકાના ઇતિહાસમાંથી લીધેલી હોય છે. વાર્તાને અતે જે પુસ્તકમાં તે વાર્તા હોય તે પુસ્તકનું નામ કહેવામાં આવે છે, અને બાળકોને તે ઘેર વાંચવાની લલામણ કરવામાં આવે છે. ફાઈ ફાઈ વખત હરિફાઈ તરીકે બાળકો પાસે ફાઈ એક રાષ્ટ્રીય વીરનર અથવા રાષ્ટ્રીય તહેવાર વિશેની વાર્તા લખા-

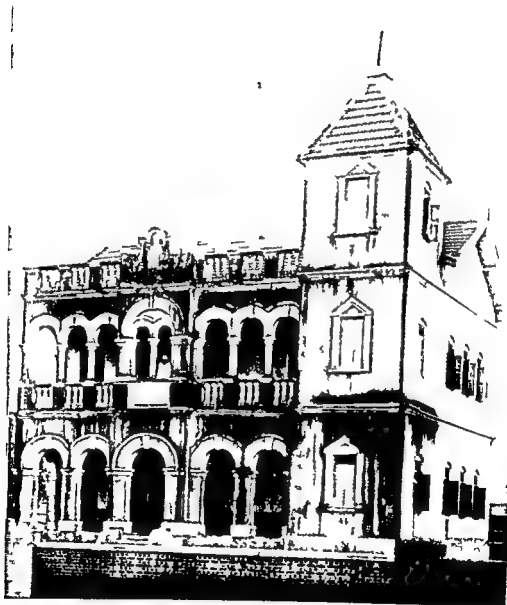

[୩୦୫]

ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ବିଭାଗ

[୧୨୧]

ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ବିଭାଗ

૧૯૧૮]

ગો. હા. માર્વનનિક પુસ્તકાલય ધર્મજ

[૩૧૦ ૧૮૭૭૫]

વવામાં આવે છે, અને તેમાં સાધારણ ઇનામો આપવામાં પણ આલેખિલાગ અને સ્ત્રીચિલાગ આવે છે.

પુસ્તકાલયની પ્રતિ બાળકોનો ઉત્સાહ ટકાવી રાખનાર પુસ્તકાલયની બીજી પ્રવૃત્તિ તે સિનેમેટોગ્રાફ બતાવવામાં આવે છે તે છે. “ મને ચિત્ર બતાવો ”—એ મનુષ્ય માત્રની બીજી સનાતન ઇચ્છાને સંતોષવામાં આ અલગ્નચિત્રદર્શન (સિનેમેટોગ્રાફ) સારી મદદ કરે છે. દુનિયાની બાહ્યાવસ્થામાં પણ ચિત્રદર્શન સૌથી વધારે અસર કરે છે. આંખ અને મગજ વચ્ચે ઘણું જ થોડું અંતર હોવાથી દૃશ્ય વસ્તુઓ મગજ ઉપર જેટલી પ્રબળ અને એકાગ્ર અસર કરે છે તેટલી અસર બોલેલાં કે લખેલાં વાક્યો કરી શકતાં નથી. તેમાં પણ જ્યારે આધુનિક વિજ્ઞાનની મદદથી ચિત્રો હાલતાં-ચાલતાં જોવામાં આવે છે ત્યારે તો એની અસર પ્રબળ થાય છે. આધુનિક સમયમાં જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર કોઈ પણ સાધન સિનેમેટોગ્રાફ જેટલું સફળ નીવડ્યું નથી. સિનેમેટોગ્રાફમાં કેળવણીવિષયક એવી કેટલોક શુભ શક્તિઓ છે; અને એને લીધે એને શિક્ષણમાંથી દૂર રાખી શકાય નહિ. એટલા જ માટે સેંદૃશ લાયબ્રેરી ગમ્મતની સાથે જ્ઞાન આપવાના આ સાધનનો પૂરેપૂરો ઉપયોગ કરે છે. દુર્ભાગ્યે વાર્તાકથનના જેટલી આમાં સ્વતંત્રતા લઈ શકતી નથી; કેમ કે વાર્તામાં દરેક માણસ પોતાના બહોળા રાષ્ટ્રીય સાહિત્યમાંથી ગમે તે વાર્તા પસંદ કરી શકે છે; પરંતુ સિનેમેટોગ્રાફમાં અન્ય દેશોનાં અને અન્ય પ્રજાનાં દૃષ્ટિગીઢથી ઉતારેલી અમુક વિષયોની જ ફિલ્મો તૈયાર કરેલી હોવાથી વિષય-પસંદગી સંકુચિત હોય છે. તેથી બબરમાં મળતી સારી ફિલ્મોનો જેટલો બને તેટલો સારો ઉપયોગ કરવાનો હોય છે. પાથેના “ કોક ” (Kok) ચંત્રથી બતાવેલી ત્રણ ટુંકી ફિલ્મોના કાર્યક્રમનો આ સિનેમાના દેખાવમાં સમાવેશ થાય છે. પાથેના ચંત્રનો હાથો ફેરવવાથી જ તેમાંથી તેને જોઈતી વિજ્ઞાનિક રેન્જની ઉત્પત્તિ થાય છે. પડદા ઉપર ફિલ્મનો દેખાવ બતાવતા પહેલાં તેના વિષયની ટુંકી સમજૂતી આપવામાં આવે છે; અને જેમ જેમ વારાફરતી દેખાવો આવતા જાય છે તેમ તેમ દેશી ભાષામાં તેની સમજૂતી આપવામાં આવે છે..

વટોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

આ સમજુતીથી જુદા જુદા ઉપયોગી વિષયો સંબંધી માહિતી ઘણી જ સરળતાથી મળી શકે છે એટલું જ નહિ; પરંતુ એ ઉપરાંત નાનાં બાળકોના મગજમાં તે હંમેશને માટે દૃઢ અને સ્થાયી થઈ રહે છે. જ્ઞાન અને ગમ્મતની આ બંને પ્રથાઓ બાળકોને એટલી બધી પ્રિય ઘઈ પડી છે કે મંદિરમાં દાખલ થવાની આશામાં સંખ્યાબંધ વગર તેડયાં બાળકો પુસ્તકાલયના મકાનમાં ભીડ કરી મૂકે છે. આ વાર્તાકથનનો વિષય અને સિનેમાના દેખાવો એ નાનાં બાળકોને ગમ્મત સાથે ઉપયોગી જ્ઞાન આપવામાં લાયબ્રેરીને ઘણાં જ અસરકારક સાધનભૂત થઈ પડ્યાં છે; અને એ સાધનોથી બાળકો પોતાને જોઈતી પ્રાથમિક માહિતી પોતાની મેળે તારવી કાઢવા માટે પુસ્તકો વાંચવાને લલચાય છે. આ બાલમંદિરમાં આવતાંજતાં છોકરાંઓની વાર્ષિક સંખ્યા શરૂઆતથી ૧૯,૦૦૦થી ૨૦,૦૦૦ સુધીની થાય છે; અને વાર્તા અને સિનેમા માટે મુકરર કરેલી દુકાં મુદતમાં લગભગ ૨૦૦૦ કરતાં વધારે બાળકો તેને લાલ લઈ શકે છે.

સ્રીઓ સંબંધી પુસ્તકાલયનું કાર્ય

સને ૧૯૧૧માં ન્યારે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીની પ્રથમ સ્થાપના થઈ ત્યારે આગલા પ્રકરણમાં જણાવ્યા પ્રમાણે પુસ્તકાલયના તમામ કાર્યકર્તાઓ પૈકેસ લાયબ્રેરીનાં પુસ્તકોની વર્ગબંધી કરી તેને રજીસ્ટરમાં નોંધી એ પુસ્તકાલયને વ્યવસ્થિત કરવાના કામમાં રોકાયેલા હતા; એટલે સ્રીઓ માટે જુદી શાખા ઉઘાડવા સમય તથા અનુકૂળતા નહોતાં. આમ હોવા છતાં પણ લાયબ્રેરીના કામદાર મંડળમાં ત્રણ સ્રી-પુસ્તકાલયક્ષે હોવાથી કેટલીક સન્મારીઓ આ પુસ્તકાલયની સુલકાત લેવા આવતી. હિંદુસ્તાનમાં સ્ત્રીજીવણીની પ્રગતિ થયા છતાં પુરુષો જતા-આવતા હોય એવી શિક્ષણની અથવા જાહેર સંસ્થાઓનો છૂટથી લાભ લેવામાં સ્રીઓ માટે ભાગે નાખુશ હોય છે. હિંદુસ્તાનની પડદાની પદ્ધતિના પ્રચાર એ માટે ભાગે આને માટે જવાબદાર છે; અને એટલા માટે જ ભૂતકાળમાં સ્રીઓ માટે ખાસ ઇલાયદી ગોઠવણ કરવાની સઘળી સાર્વજનિક

સંસ્થાઓને ફરજ પડતી હતી. સેંટ્રલ લાયબ્રેરીને પણ આવો જ અનુભવ થયો છે. સને ૧૯૦૭ના નવેમ્બરથી પડદેનશીન સ્ત્રીઓ છૂટથી ઉપયોગ કરી શકે એવા લક્ષ્યાંકો એક મહિલા પુસ્તકાલયની શરૂઆત થઈ હતી; અને ગુજરાતી ભાષા બાણતી એક સ્ત્રી-પુસ્તકાલય આ પુસ્તકાલયની વ્યવસ્થા સંતોષકારક રીતે રાખતી હતી. સરકારના કેળવણીખાતાનો ભેટે તેના સંબંધ રાખવામાં આવ્યો હતો. સને ૧૯૧૩ ની શરૂઆતમાં એ સંસ્થાને કાયમની મંજૂર કરવા સરકાર પાસે માગણી થઈ; અને આ બાબતમાં સેંટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતાની સલાહ પૂછવામાં આવી. તે જ વખતે સેંટ્રલ લાયબ્રેરીના મકાનના અંગની લશ્કરી ખાતાની કચેરીઓ ખીણ જગ્યાએ જતી હોવાથી સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં ઘણી જગ્યા ખાલી પડી. હાલના મકાનના પહેલા મજલાનો અર્ધો ભાગ ફેટેલાજ ભરીને ભુલો પાડી તેમાં પાછળથી ઇલાયદો દાદરો મૂકીને સ્ત્રીવાચનાલય વિભાગનો યોજના કરવાની શરૂઆત સેંટ્રલ લાયબ્રેરીએ કરી; અને સને ૧૯૧૪ના ઑગસ્ટ મહીનાથી મહિલા પુસ્તકાલયને સેંટ્રલ લાયબ્રેરીની દેખરેખ નીચે મૂકવાનો ઠરાવ થયો.

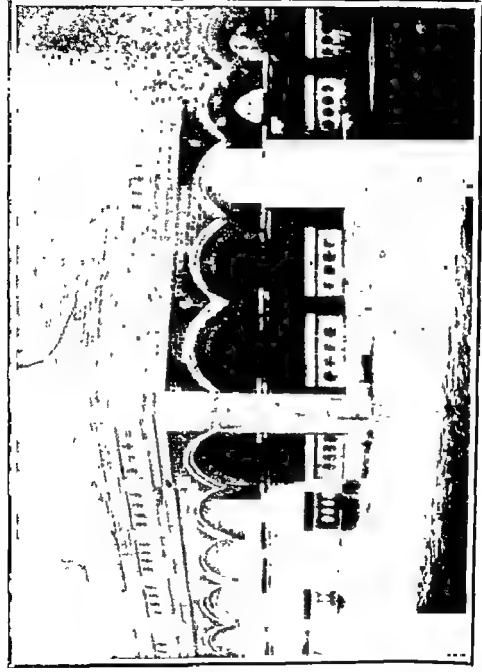
સ્ત્રીપુસ્તકાલય જે સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં કાઢવામાં આવે તેા ફતેહમંદ થાય એ હેતુથી સેંટ્રલ લાયબ્રેરીએ સને ૧૯૧૨ ના ઑક્ટોબર માસમાં પ્રાથમિક પ્રયત્નોની શરૂઆત કરી લીધી હતી. પર્વત મહંમદ પાસે આવ્યો નહિ તેથી મહંમદને પર્વત પાસે જવું પડ્યું; તેવી રીતે શહેરની સન્નારીઓ પુસ્તકાલયમાં નહિ આવવાથી ત્યાં શહેરની સન્નારીઓ સામાજિક ઉદ્દેશથી ટોળે મળતી હોય તેવાં મંડળો અને સંસ્થાઓમાં સેંટ્રલ લાયબ્રેરીને જવું પડ્યું. તે વખતે શહેરમાં આવી સન્નારીઓની માત્ર એક જ સંસ્થા હતી અને તેના સભાસદો હાલની માફક અઠવાડિયામાં ફક્ત એક વખત શનિવારે મળતાં હતાં. ફરતા પુસ્તકાલયની પેટીઓમાં થોડાં પુસ્તકો લઈને એક સ્ત્રીપુસ્તકાલયને ત્યાં મેહલવાની સેંટ્રલ લાયબ્રેરીએ શરૂઆત કરી. આ યોજના એકદમ પ્રિય થઈ પડી. કેટલાક સમય પછી સ્ત્રીઓસ્કોપ અને તેનાં ચિત્રો, તેમ જ ઘરમાં રમવાની રમતનાં કેટલાંક સાધનો ત્યાં લઈ જવામાં આવ્યાં. ત્યાર પછી માસિકોની અને તેમાં એ ખાસ કરીને સચિત્ર ,

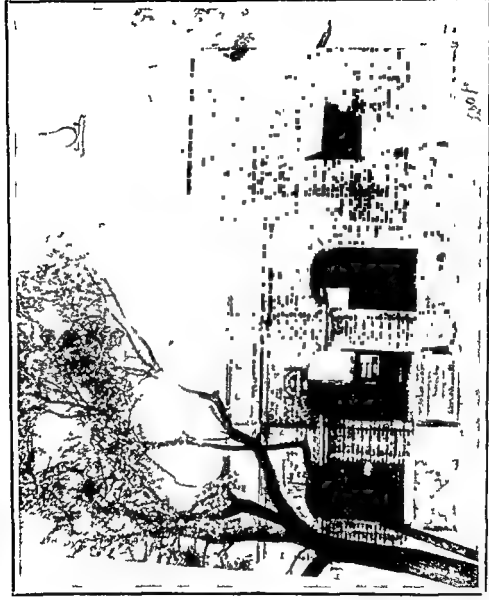
સ્ત્રીવિભાગ અને
ખાસવિભાગ

૫૪૦૬૨૧ રાજ્યની માસિકોની માગણીઓ થવા લાગી. આ કાર્યથી લાયબ્રેરીએ લીધેલું પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ. 'પગલું' વાજળી છે એમ ઠ્યું. આ પહેલા વર્ષમાં ૩૪ વાર આ પ્રમાણે પુસ્તકો અપાયાં હતાં અને એ પુસ્તકોનો તે સંસ્થાની ૮૭ સ્ત્રીઓએ લાલ લીધો હતો. આ પુસ્તકોની સંખ્યા ૬૫૫ હતી. ૧૯૧૭ વર્ષે ૩૭ વખત થઈને ૧૩૮૦ પુસ્તકો વંચાયાં. એક વર્ષ પછી એટલે સને ૧૯૧૪ના ઑગસ્ટ મહીનામાં અગાઉ નક્કી કર્યા પ્રમાણે શહેરમાંનું મહિલા પુસ્તકાલય સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી સાથે જોડી દેવામાં આવ્યું. પરંતુ શહેરની પડદેનશીન સ્ત્રીઓને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં આવતાં સંકેત પડવાથી એમની અનુકૂળતા ખાતર આ પુસ્તકાલય જ્યાંનું ત્યાં મૂળના મકાનમાં જ રાખવામાં આવ્યું.

સને ૧૯૧૫થી સ્ત્રીઓ સાથેનું સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનું કામ ઝડપથી આગળ વધવા માંડ્યું. તે વર્ષના જાન્યુઆરી માસમાં 'શ્રી સ્ત્રીમના-બાઈ મહિલા મંડળ' નામની નવી સંસ્થા ફિમેલ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં સ્થપાઈ; અને દર રવિવારે સાંજના ત્યાં સભા મળવા લાગી. શહેરની સાધારણ વર્ગની સ્ત્રીઓ માટે આ સંસ્થા ખોલવામાં આવી હતી. તેમની સાથે તેમનાં નાનાં મોટાં બાળકો પણ આવવા લાગ્યાં. આ પ્રમાણે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીને કામ કરવાને નવું ક્ષેત્ર મળ્યું. પુખ્ત વયની સ્ત્રીઓ માટે ગુજરાતી પુસ્તકો, બાળકો માટે ચિત્રપોથીઓ અને કપડાની બનાવેલી ચોપડીઓ, અને બને માટે મેજ ઉપર રમી શકાય એવી રમતનાં સાધનો સાથે પોતાની સ્ત્રીપુસ્તકાલયકક્ષને ત્યાં મોકલવાનો સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીએ આરંભ કર્યો. એ વર્ષે મહિલા પુસ્તકાલયમાં વંચાયેલાં ૬૮૭ પુસ્તકો ઉપરાંત આ યાને મંડળોમાં થઈને ૨,૦૨૮ પુસ્તકો વંચાયાં. આ પ્રમાણે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીની આ પ્રવૃત્તિ શહેરના સ્ત્રીવર્ગમાં વધારે પ્રીતિપાત્ર થઈ પડી, અને સાથે સાથે વંચાયેલાં પુસ્તકોની સંખ્યા પણ વધવા માંડી. ૧૯૧૭ વર્ષે બને સંસ્થાઓમાં એકંદર ૩,૮૬૧ પુસ્તકો વંચાયાં, અને મહિલા પુસ્તકાલયમાં ૬૫૫ વંચાયાં; એટલે આ પ્રમાણે બધાં મળીને ફક્ત છઠ્ઠામાં વંચાયેલાં પુસ્તકોની સંખ્યા ૪,૮૧૬ ની થઈ.

આ બધાં વર્ષોમાં સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના સ્ત્રીવાચકોની સંખ્યા ધીમે ધીમે પરંતુ સ્પષ્ટ રીતે વધતી જતી હતી, કારણ કે બાલમંદિર સ્ત્રીપુસ્તકાલયકક્ષને હસ્તક હોવાથી તેમની દ્વારા સ્ત્રીઓને શરમાળપણાનો

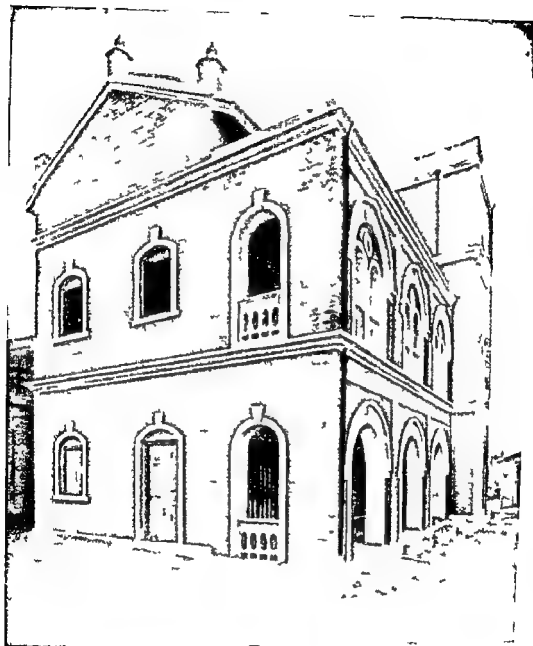
ત્યાગ કરવાને તેમ જ લાયબ્રેરીના લાલ લેવાને ઘણું ઉત્તેજન મળ્યું. સને ૧૯૧૩ની સાલથી (ન્યારથી સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં જુદો સ્ત્રીવિભાગ ઉઘાડવાના વિચારની ચર્ચા ચાલતી હતી ત્યારથી) કેટલીક નવીન શાખાઓના સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં વધારો થયો હતો. તેથી લાયબ્રેરીના મકાનમાં ખાલી પડેલા બધા ખંડો નવી ઉઘડેલી શાખાઓથી રોકાઈ ગયા હતા; અને તેથી સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં સ્ત્રીવાચકો માટે ખાસ ઈલાયદી ગોઠવણ થઈ શકી નહિ. આખરે ન્યારે તેમની સંખ્યા એટલી બધી વધી ગઈ કે તેમને તથા બાળકોને બાલમંદિરમાં અરસપરસ અગવડ પડવા લાગી ત્યારે બાલમંદિરની પાસેના જ ખીજા નાના ખંડમાં સ્ત્રીઓ માટે એક વાચનાલય ઉઘાડવામાં આવ્યું; અને તેની સુપરત પણ બાલમંદિરની સ્ત્રી પુસ્તકાલયલે કરવામાં આવી. સને ૧૯૧૭ના જુન મહીનાની પહેલી તારીખે આ વાચનાલય ઉઘાડવામાં આવ્યું; અને સ્ત્રી-ઉપયોગી ગુજરાતી તેમજ મરાઠી પુસ્તકો અને કેટલાંક માસિકો ત્યાં પૂરાં પાડવામાં આવ્યાં. એ વર્ષમાં એટલે સને ૧૯૧૬-૧૭ માં વડોદરા શહેરની આ બધી સ્ત્રી-સંસ્થાઓમાં એટલે બંને સ્ત્રીમંડળો તથા સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીએ ઉઘાડેલા આ સ્ત્રીવિભાગ તથા મહિલા પુસ્તકાલયમાં મળી કુલ ૬,૭૦૩ પુસ્તકો વંચાયાં હતાં; તેમાં ૧,૯૦૬ પુસ્તકો ફક્ત મહિલા પુસ્તકાલયમાં જ વંચાયાં હતાં. સને ૧૯૧૭ના ઓગસ્ટથી ૧૯૧૮ના જુલાઈ સુધીમાં એકલા વડોદરા શહેરની સન્નારીઓમાં વંચાયેલાં કુલ પુસ્તકોની સંખ્યાનો આંકડો ૬,૩૦૩ સુધી વધ્યો; જેમાંનાં ૨,૩૦૬ પુસ્તકોના પ્રચાર માટે મહિલા પુસ્તકાલયને માન થટે છે.

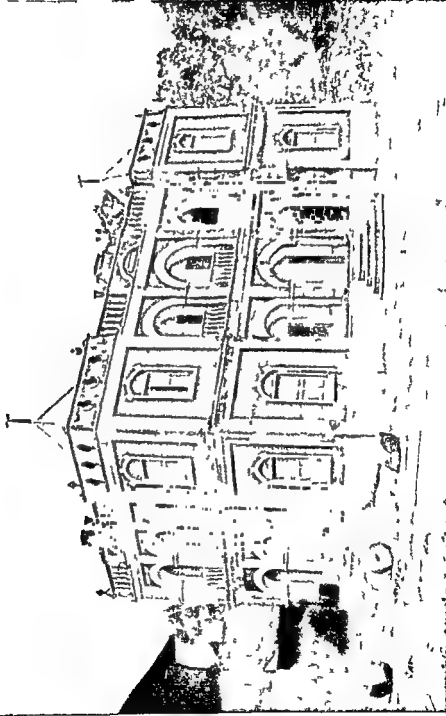
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિમાં એક નવીન લક્ષણના પ્રચારથી આ વર્ષ પ્રખ્યાત બન્યું હતું. આ વર્ષે શહેરમાં ગાંડીઆ તાવનો અપાટો ચાલતો હોવાથી આશરે ૨૦૦ કુટુંબો શહેર બહાર પાદરા રોડ ઉપર બંધાયેલાં નવીન લશ્કરી નિવાસસ્થાનમાં રહેવા ગયાં હતાં. સહર રોગના પ્રાબલ્યને લીધે લાયબ્રેરીના પુસ્તકપ્રચારની સંખ્યા ઘણી ઓછી થઈ ગઈ; તેથી આ ૨૦૦ કુટુંબનાં સ્ત્રીઓ તથા છોકરાંને માટે અઠવાડિયામાં બે વખત ઘેર બેઠાં પુસ્તકો પહોંચાડીને પુસ્તકોનો વિશેષ પ્રચાર કરવાની યોજના હાથ પર લીધી.

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

પ્રથમ તો પુસ્તકાલય તરફથી જે ખાસ અનુકૂળતા તેમને કરી આપવામાં આવવાની હતી તેની સ્ત્રીઓને ખબર આપવા માટે સ્ત્રી-પુસ્તકાલય દ્વેરેદ્વેર ફરી આવ્યાં. પછી અઠવાડિયામાં એક વાર આ નવાં રહેણાણના મુખ્ય ભાગમાં જઈને ફરતા પુસ્તકાલયની પેટીઓમાં આવવામાં આવેલાં પુસ્તકો લઈ જવા બધી સ્ત્રીઓને નિમંત્રણ કરવામાં આવ્યું. તે જ પ્રમાણે અઠવાડિયાના કોઈ બીજે દિવસે શાળાઓ બંધ હોવાને લીધે નવરાં પહેલાં બાળકોને એકઠાં કરીને ચિત્રપોથીઓ અને રમતગમતનાં સાધનો વહેંચી આપવામાં આવતાં. આ પ્રકારની વ્યવસ્થાથી જેવડો લાભ હતો: (૧) આથી આવા ગમગીનીના દિવસોમાં સ્ત્રીઓ અને બાળકોની મોટી સંખ્યાને હિતકર અને આનંદજનક વ્યવસાય મળ્યો; (૨) લાયબ્રેરીને અને તેના પવિત્ર કાર્યને જનસમૂહમાં બહોળી ખ્યાતિ મળવાથી વધારે લોકોમાં તેનો પ્રચાર થયો. દરેક જગ્યાએ એવું ગને છે કે જન-સમૂહના મધ્યમાં પુસ્તકાલય આવેલું હોય તેમ છતાં ત્યાં સુધી પુસ્તકાલય આગળ પડીને તેના લવિષ્યના આશ્રયદાતાઓ સમક્ષ પોતાનો ભંડાર ખુલ્લો કરે નહિ ત્યાં સુધી પ્રજાનો કેટલોક ભાગ તેના અસ્તિત્વથી તદ્દન અજાત રહે છે. આ નવીન પ્રવૃત્તિથી એક જ જગ્યાએ હાવણી નાખીને પહેલાં ણસો અથવા તેથી વિશેષ કુટુંબોને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના અસ્તિત્વની બધું સ્વાભાવિક રીતે ધઈ, અને આ રીતે તેઓનો ઉત્સાહ કાયમને માટે ટકી રહે એવો માર્ગ ખુલ્લો થયો. શ્લેષ જેવા અનિષ્ટ પ્રસંગમાંથી પણ લાયબ્રેરીને આવો ફાયદો થયો.

ઉપરની હકીકત ઉપરથી જણાશે કે શરૂઆતથી આજ સુધીનાં છ વર્ષમાં વડોદરાના સ્ત્રીસમાજમાં પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ દસ ગણી વધી છે; કેમ કે પહેલા વર્ષમાં પુસ્તકપ્રચારની દૃષ્ટીની સંખ્યા હતી તે વર્ષને છઠ્ઠા વર્ષની આખરે ૯,૩૦૩ની થઈ. પુસ્તકપ્રચારમાં વધારો થયો એટલું જ નહિ; પરંતુ એક સ્ત્રીસમાજ ઉપરથી હાલ ચીમનાબાઈ સ્ત્રીસમાજ સાથે તેવી જ સંસ્થાઓ, મહિલા પુસ્તકાલય નામની બુદ્ધી સ્ત્રી-શાળા, અને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાંનો ધલાયદો ત્રિવિભાગ મળી કુલ ચાર કાર્યક્ષેત્રો થયાં છે. હાલમાં સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના ત્રિવિભાગમાં ગુજરાતી તથા મરાઠી ભાષાનાં ૩૦૦૦

પુસ્તકો છે. તે ઉપરાંત સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાંથી દર વર્ષે આશરે ૨૦૦૦ અંગ્રેજી તથા દેશી ભાષાનાં પુસ્તકો લેવામાં આવે છે.

સ્ત્રીવિભાગ
અને
બાળવિભાગ

વળી મહિલા પુસ્તકાલયમાં પણ ૧,૪૭૧ પુસ્તકો છે. આ ઉપરાંત સ્ત્રીઓ માટે વર્તમાનપત્રો અને માસિકો માટેનાં બે વાચનાલયો છે. એક સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં, અને બીજું મહિલા પુસ્તકાલયમાં મહિલા પુસ્તકાલયના વાચનાલયમાં દેશી ભાષામાં છપાતાં ૧૮ વર્તમાનપત્રો મંગાવવામાં આવે છે અને લગભગ ૨૦૦૦ સ્ત્રીવાચકો તેને લાભ લે છે. ઉપરાંત સ્ત્રીઓના ખાસ ઉપયોગને માટે શહેરમાં કેટલાંક ફરતાં પુસ્તકલયો કેટલાંક કેદ્રસ્થાનમાં રાખવામાં આવ્યાં છે. ખરેખર આ આશાજનક ચિન્હો છે, અને એ સ્ત્રીઓની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિના મોટા પાયા પરના બહોળા પ્રચારને માટે ઉજળું ભવિષ્ય ભાળે છે. શહેરની સ્ત્રીઓ માટેના આ કાર્યતુ ઘણુંખરૂં માન બે સ્ત્રી-પુસ્તકાલયોને ઘટે છે, અને તેમાં પણ મુખ્યત્વે તો મિસિસ આનંદીબાઈ પ્રભુદેસાઈને જ ઘટે છે; કેમ કે તેમણે પ્રારંભથી જ આ કાર્યમાં પ્રશંસનીય ઉત્સાહ બતાવ્યો છે.

પ્રકરણ ૪ થું

સંસ્કૃત વિભાગ

તેની ઉત્પત્તિ અને ખીલવણી

સને ૧૯૧૨ ની સાલના પાછલા ભાગમાં સેંટ્રલ લાયબ્રેરીના સંસ્કૃત વિભાગની સ્થાપના થઇ ત્યાં સુધી તેમાં પંદેઝ લાયબ્રેરીનાં ૧૬૦ સંસ્કૃત પુસ્તકો મિલ્યા ખરૂં કહીએ તો મંસ્કૃત ગ્રંથોનો નહિ જેવો સંગ્રહ હતો. એથી એમ ધારવાનું નથી કે શહેરમાં ખીરે કોઈપણ સ્થળે મંસ્કૃત ગ્રંથોનો મંગ્રહ નહોતો. રાજ્યના વિદુલ મંદિરમાં છાપેલા. અને હસ્તલિખિત મંસ્કૃત ગ્રંથોનો ઉત્તમ સંગ્રહ હતો. તેમાં ૧,૬૧૦ હસ્તલિખિત અને ૧,૦૭૦ છાપેલાં પુસ્તકો હતાં. પૂર્વે વિદુલ મંદિરને અગે જે એક સંસ્કૃત પાઠશાળા હતી તેમાં સખ્યાબધ કિંમતી હસ્તલિખિત સંસ્કૃત ગ્રંથોનો મંગ્રહ કરવામાં આવ્યો હતો. છેલ્લાં થોડાં વર્ષથી દર વર્ષે અત્રે લેવામાં આવતી શ્રાવણ-માસ-દક્ષિણા પરીક્ષાને લીધે પણ સંસ્કૃત અભ્યાસને ઉત્તેજન મળતું. અને સારાં હસ્તલિખિત પુસ્તકો પણ મેળવવામાં આવ્યાં હતાં. વળી શ્રીમંત મંપતરાવ ગાયકવાડની શ્રી સયાળ લાયબ્રેરીમાં પણ આશરે ૬૩૦ છાપેલાં પુસ્તકો હતાં. સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં ફેરવાઈ ગયેલી પંલેસ લાયબ્રેરીનાં તમામ પુસ્તકોને રજિસ્ટરમાં નોંધવાના તેમ જ નવીન પદ્ધતિ પ્રમાણે તેમનું વર્ગીકરણ કરવાના ભારે કાર્યથી ન્યારે સેંટ્રલ લાયબ્રેરીના કાર્યવાહકો થોડા ઘણા સુકત થયા ત્યારે તેમને ખાસ સંગ્રહો મેળવવા પ્રયત્ન કરવાનો વખત મળ્યો. અમારા કાર્યવાહકોમાં એક જણુ સ્વ. ભાઈ ચીમનલાલ દલાલ સંસ્કૃત લખીને એમ. એ. માં પાસ થયેલા હતા તેઓ સંસ્કૃત સાહિત્ય અને ખામ કરીને જૈન સાહિત્ય સંખંધી શોધખોળનું કામ ફક્ત પોતાના શોખને ખાતર કરતા હતા. તે ઉપરાંત સંસ્કૃત જાણનારા બીજા પણ જે પુસ્તકાધ્યક્ષો અમારામાં હતા. તેથી જ ઇલાયદ સંસ્કૃત વિભાગની યોજના કરવાનું સુગમ થઈ પડયું.

આ વખતે જ ઉતાકામંડના પ્રવાસમાં શ્રીમંત મહારાજ સંસ્કૃત વિભાગ સાહેબને આર. અનંતકૃષ્ણ શાસ્ત્રી નામના સંસ્કૃત વિદ્વાનનો પ્રસંગ પડ્યો; અને ભગવદ્ગીતા ઉપર વ્યાખ્યાન આપવાને તેમને શ્રીમંતે રાખી લીધા. તે પહેલાં મિ. આર. અનંતકૃષ્ણ શાસ્ત્રીએ પુસ્તકાલયમાં દસ વર્ષ મુધી અને મહીસુર ઓરિએન્ટલ પુસ્તકાલયમાં નવ વર્ષ મુધી સમસ્ત હિંદુસ્તાનમાંથી હસ્તલિખિત પુસ્તકોની યોધખોળનું કાર્ય કરેલું હોવાથી એમને એ કાર્યનો સારો અનુભવ હતો. વડોદરામાં સારા પાયા પર એક સંસ્કૃત ગ્રંથાલય સ્થાપવાનો શ્રીમંત મહારાજ સાહેબનો વિચાર હોવાથી આવા પુસ્તકાલયની યોજના કરવા છ મહીના વડોદરે આવવા તેમણે શાસ્ત્રીને બોલાવ્યા. આ રીતે સને ૧૯૧૨ના નવેમ્બરમાં મિ. શાસ્ત્રી વડોદરે આવ્યા કે તરત જ સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં ઇલાયદા સંસ્કૃત વિભાગની યોજનાની શરૂઆત થઈ.

આ કાર્યના પ્રથમ પગલા તરીકે વિંટલ મંદિરનાં હસ્તલિખિત અને છાપેલાં પુસ્તકોનો સંગ્રહ સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં લઈ લેવામાં આવ્યો. ત્યાર પછી સેંટ્રલ લાયબ્રેરીની વિનંતિ ઉપરથી શ્રીમંત સંપતરાવ મહારાજે પોતાના ૬૩૦ સંસ્કૃત ગ્રંથો સેંટ્રલ લાયબ્રેરીને આપ્યા. આ જ વખતે વડોદરાના એક શાસ્ત્રી શ્રીમાન યજ્ઞેશ્વરનાં હસ્તલિખિત અને છાપેલાં પુસ્તકોનો સંગ્રહ પણ દિવાન બહાદુર વી. એમ. સમર્થ સાહેબ મારફત મળી ગયો. મિ. આર. એ. શાસ્ત્રીની ખાત્ર ભલામણને લીધે છાપેલાં સંસ્કૃત પુસ્તકોનો સંગ્રહ સંપૂર્ણ કરવા બીજાં નવીન પુસ્તકો ખરીદવા માટે શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે રૂ. ૩૫૦૦ ની મંજૂરી આપી. આ સંસ્કૃત વિભાગની સ્થાપના થઈ કે તરત જ હિંદુસ્તાનની બુદ્ધી બુદ્ધી સંસ્કૃત-સાહિત્ય-માળા-ઓના પ્રકાશકોને તેમની માળાઓનાં પુસ્તકો લાયબ્રેરીમાં ભેટ દાખલ મોકલવાની વિનંતિ કરવામાં આવી. ધીમે ધીમે વિવિધ સ્થળેથી પુસ્તકોની ભેટો આવવા લાગી. આ પ્રમાણે ૨,૦૦૦ ઉપરાંત હસ્તલિખિત ગ્રંથો અને આશરે ૨,૦૦૦ છાપેલાં પુસ્તકો મળવાથી સેંટ્રલ લાયબ્રેરીના સંસ્કૃત વિભાગની પ્રગતિ ઘણી જ સારી થઈ.

અગાઉ એકત્ર કરેલા હસ્તલિખિત સંગ્રહમાં ઝીણા અક્ષરે ડાગળ ઉપર લખેલા અને રજપુતાનાની ચિત્રકળા-પદ્ધતિના ચિત્ર-

વરોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

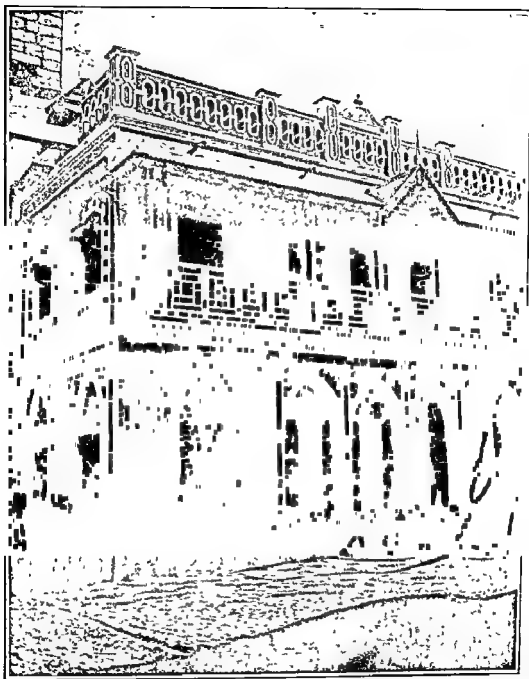
ઠારોએ સુંદર રીતે હાથે ચિત્રરેલા વીંટાના આકારના હસ્તલિખિત ગ્રંથો ઉમેરવામાં આવ્યા. આ વીંટા રાજદેવાલયના હોવાથી શ્રીમતી મહારાણી સાહેબે લાયબ્રેરીને તે લેટ આપ્યા હતા. એક વીંટા ૨૨૮ ફૂટ લાંબો છે. તેમાં આખું મહાભારત લખેલું છે. બીજા બે શ્રીમદ્ ભાગવતના છે. તેમાંનો એક સંવત ૧૮૭૧ની સાલમાં લખાયેલો ૮૪ ફૂટ લાંબાઈનો છે, અને તે સંપૂર્ણ છે; અને બીજો ૫૫ ફૂટ લાંબો છે, અને તેમાં ખારમો સ્કંધ નથી. હરિવંશનો ગ્રંથ ૪૪ ફૂટ લાંબો, અને ગીતાનો ગ્રંથ ૧૦૬ ફૂટ લાંબો છે. બે કે આ બધા ગ્રંથો સો વર્ષથી વિશેષ જૂના નથી, તેમ ખુદ્દી આંખે વંચાય તેવા નથી; પરંતુ તેમાંનાં ચિત્રોની સુંદરતા અને લેખકની લેખનકળાની ચતુરાઈને લીધે તે અમૂલ્ય જ ઠહેવાય.

સંસ્કૃત વિભાગની યોજનાના પહેલા જ વર્ષમાં નવીન ખરીદ કરેલાં ૬૬૬ પુસ્તકોનો અને ૮૮ લેટ તરીકે મળેલાં પુસ્તકોનો વધારો થયો હતો. મિ. આર. એ. શાસ્ત્રીએ પોતાની અહીંની હુંક સુદતની નોકરી દરમ્યાન સુદ્રિત અને હસ્તલિખિત પુસ્તકોની એક યાદી તૈયાર કરી, અને બને બાતનાં પુસ્તકોનું વર્ગીકરણ કરી પત્રક બનાવવાનું પણ શરૂ કર્યું. સને ૧૯૧૩ના એપ્રિલ મહીનામાં ન્યારે મિ. શાસ્ત્રી અહીંથી નિવૃત્ત થયા ત્યારે સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસી અને શિક્ષિત પુસ્તકાધ્યક્ષ મિ. સી. ડી. દલાલ, એમ. એ.—ને સંસ્કૃત પુસ્તકાલયનો હવાલો સોંપવામાં આવ્યો.

તે ઉપરાંત તાડપત્ર, તૂળપત્ર, અગરપત્ર, લોખપત્ર, પ્રાચીન ચિત્રકળાની આનંદદાયક યાદ આપતા સચિત્ર હસ્તલિખિત ગ્રંથો, શ્રીકૃષ્ણનાં હવનચરિત્ર, રાગરાગણીનાં ચિત્રો, હસ્તસામુદ્રિક-શાસ્ત્ર, સૈદ્યલહરી, સ્વપ્નવિચાર, સને ૧૪થી ૧૯મા સૈકા સુધીના અપ્રાપ્ય હસ્તલિખિત ગ્રંથો, બ્રહ્મદેશની સોનેરી અક્ષર લખેલી મંત્રપોથીઓ, અને સને ૧૦૪૭નો તીલકવાડામાંથી મળેલો માળવાના રાજા લોખનો તામ્રલેખ—એ આ વિભાગની ખાસ જોવા જેવી વિશિષ્ટતાઓ છે.

હસ્તલિખિત પુસ્તકોની શોધખોળ

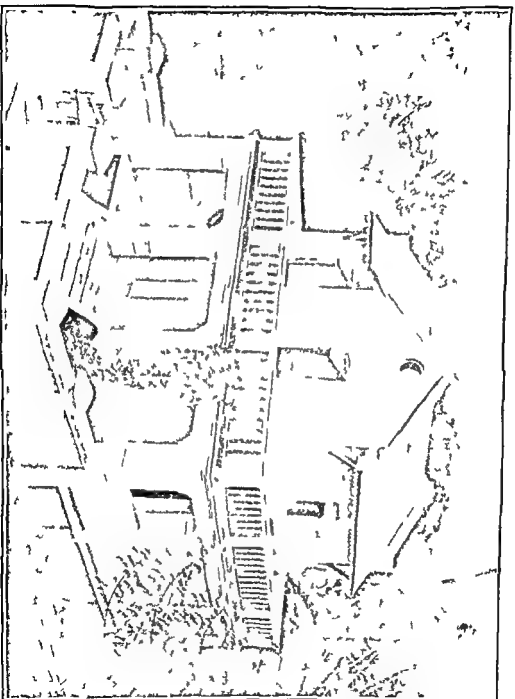
હસ્તલિખિત ગ્રંથોની શોધખોળ કરી તેનું નિવેદન કરવા એક

૧૯૧૩]

સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, બાંધણી

[૩ ૨,૫૬૫

કરતા પંડિતની નીમલુંકની મંજુરી તે જ વર્ષે મળી. છીને વર્ષે સંસ્કૃત વિભાગ એટલે સને ૧૯૧૩-૧૪માં આ વિભાગમાં ૧૭૩ છાપેલાં પુસ્તકનો, અને સને ૧૫મી તથા ૧૬મી સદીમાં લખાયેલા ૩૧૪ હસ્ત-લિખિત ગ્રંથોનો ઉમેરો થયો. આ જ વર્ષમાં જૂનાં ગુજરાતી હસ્તલિખિત પુસ્તકોની શોધખોળનું કામ પણ ઉપાડી લેવામાં આવ્યું; અને તેથી સને ૧૬મીથી ૧૮મી સદી સુધીના ગ્રાહ્ય અને જૈન સાહિત્યના સો હસ્તલિખિત ગ્રંથો મળી આવ્યા. તેમાંના 'ઉવાહરણ' અને 'માધવાનળ' નામના ગ્રંથો ભાષાશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ ઘણા જ મહત્વના માણે પડ્યા. હસ્તલિખિત ગ્રંથોનો સમૂહ હવે વધતો જતો હોવાથી તેમાં સરકારે પણ ખર્ચેખર્ચે રસ લેવા માંડયો; અને મમસ્ત ગુજરાતમાં તે સંગ્રહને નમૂનારૂપ બનાવવાના અને પરિશુદ્ધિ તેમાંના અગત્યના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરવાના ઉદ્દેશથી તેમાં વિશેષ અને કિંમતી ગ્રંથોનો વધારો કરવા માટે ઘણી આતુરતા બતાવી. તેથી, જો પાટણના તમામ જૈન ભંડારની નવેસરથી પૂરેપૂરી તપાસ ગમ્ય તરફથી કરવામાં આવે તો તેમાંથી મહત્વના હસ્તલિખિત ગ્રંથો મળી આવવાનો ઘણો સંભવ છે એવી મતલબનો મિ. દલાલે તે સમયના નામદાર અમાત્ય સાહેબની સૂચના ઉપરથી એક રિપોર્ટ સને ૧૯૧૩ના જુલાઈ મહીનાની ૩૦મી તારીખે સાદર કર્યો. તે ઉપરથી પાટણ, છાણી, અને વડોદરાના હસ્તલિખિત ગ્રંથોના ભંડારોની પૂરેપૂરી તપાસ કરવાના ઉદ્દેશથી ત્રણ મહીના માટે મંસ્કૃત-પુસ્તકાધ્યક્ષ રા. દલાલને રાજ્ય તરફથી મોકલવામાં આવ્યા.

સંસ્કૃત અને અન્ય ભાષાઓમાં લખાયેલા જૂના અને હુબ્રાખ્ય હસ્તલિખિત ગ્રંથોના સંગ્રહો માટે પાટણના જૈન ભંડારો ચિરકાળથી પ્રખ્યાત છે. સદર ભંડારોના સહસ્રોને પ્રકાશમાં લાવવાનો શ્રીમંત મહારાજ સાહેબનો આ કંઈ પહેલવહેલો પ્રયાસ નહોતો. પચીસેક વર્ષ ઉપર શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે સ્વ. રા. મણિલાલ નજીભાઈ દિવેદીને પાટણના ભંડારોમાં શોધખોળ કરવા મોકલ્યા હતા, અને તેમાંના મહત્વના ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર પ્રસિદ્ધ કરવા માટે હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો. તે હુકમાનુસાર ૨૪ પુસ્તકોનાં ભાષાંતરો પ્રસિદ્ધ કર્યા પછી એ કાર્ય પડતું મૂકવામાં આવ્યું હતું. રા. દિવેદીએ જો કે ૧૦ ભંડારોના ગ્રંથોની યાદીઓ તૈયાર

વડોદરા રાજ્યની કરી હતી; પરંતુ તાડપત્ર ઉપરના હસ્તલિખિત અંથોના સંગ્રહોમાં પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ સૌથી વધારે મહત્વનો પ્રખ્યાત હેમચંદ્રનો સંગ્રહ તેઓ જોઈ શક્યા નહોતા. આ સંગ્રહ વિશે ડૉ. પિટર્સન કહે છે: “આવા માનનીય પુરાતન હસ્તલિખિત અંથોનો આવડો મોટો સંગ્રહ ધરાવવા માટે મગરૂર થઈ શકે એવું પાટણ સિવાય અન્ય કોઈ શહેર સમસ્ત હિંદુસ્તાનમાં નથી એટલું જ નહિ, પરંતુ સમસ્ત દુનિયામાં પણ આવાં ઘણાં જુજ શહેરો મારા જાણવામાં આવ્યાં છે. ચૂરોપ-માંના કોઈ પણ વિશ્વવિદ્યાલયનું આવું પુસ્તકાલય તેના સંગ્રહ માટે ઘણું અભિમાન ધરાવી શકે, અને અત્યંત કાળજીપૂર્વક એ ખજાનાનું રક્ષણ કરે.” રા. દિવેદીની યાદીમાં ૨,૬૧૬ અંથો નોંધવામાં આવ્યા છે. ફાર્બસ, ડૉ. જુલર, અને ડૉ. લાંડારકર જેવા વિદ્વાનોએ પ્રો. દિવેદીના પહેલાં અને ડૉ. પિટર્સને એમના પછી પાટણના ભંડારોની સુલાકાત લીધી હતી; પરંતુ તે બધાના પ્રયત્નો ફક્ત થોડે અંશે ફળીભૂત થયા હતા. પ્રો. દિવેદીની શોધખોળનો ઉદ્દેશ હસ્તલિખિત અંથોના મૂળતું પ્રકાશન નહિ કરતાં માત્ર તેનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર જ પ્રસિદ્ધ કરવાનો હોવાથી તેમની તપાસ પૂરેપૂરી નહિ પરંતુ ઉપલબ્ધ જ હતી. વળી આ ભંડારોના રક્ષકોની પરાપૂર્વથી ચાલતી આવેલી ઈર્ષાને લીધે પ્રો. દિવેદી ત્યાંના તમામ અંથો નહિ પરંતુ ફક્ત થોડા જ અંથો જોઈ શક્યા હતા. આ વખતે તો આ જૈન ભંડારોની સંપૂર્ણ અને કાળજીપૂર્વક તપાસ કરવા માટે રા. દલાલ જેવા જૈન કોમના જ સંસ્કૃત વિદ્વાન મેળવવાને શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર ભાગ્યશાળી થયા હતા. પોતાના જૈન મુનિમહારાજોની મિત્રતાને લીધે રા. દલાલે આ ભંડારો સંગ્રહી પુષ્કળ માહિતી અગાઉથી જ મેળવી લીધેલી હોવાથી તેમણે પોતાના કૌશલ્યથી તેમ જ અથાગ શ્રમથી સદરહુ ભંડારોના રક્ષકોની એટલી બધી પ્રીતિ સંપાદન કરી લીધી કે તેમને પાટણમાંના તેરતેર ભંડારોમાં છૂટથી જવા દેવામાં આવ્યા હતા. પાટણના આ જૈન ભંડારોમાં સંસ્કૃત ભાષામાં લખાયેલા ગ્રાંથ અને જૈન અંથો ઉપરાંત જૂની ગુજરાતી ભાષાના ગદ્ય અને પદ્યના પ્રાચીન અને વિશ્વાસપાત્ર કેટલાક હસ્તલિખિત અંથો પણ તેમાં છે. સને ૧૧મી સદીના

હેમચંદ્રના પ્રાકૃત વ્યાકરણનું અપભ્રંશ, અને સને ૧૪ મી સદીના મુઘાવખોધની જૂની ગુજરાતી ભાષા—એ બેની વચગાળામાં ગુજરાતી ભાષાનો અને ભાષાશાસ્ત્રનો ઇતિહાસ લખવાનાં ઉત્તમ સાધનો આ હસ્તલિખિત ગ્રંથોમાંથી મળી શકે એમ છે. ત્રણ મહીનાના ટુંક સમયમાં મિ. દલાલે તમામ ભંડારો એટલે એકંદરે આશરે ૧૩,૦૦૦ કાગળના અને ૧૬૫૮ તાડપત્રના હસ્તલિખિત ગ્રંથો યથાર્થ તપાસ્યા. આ ઉપરાંત તાડપત્રના હસ્તલિખિત ગ્રંથોની વર્ણનાત્મક યાદી પણ તેમણે બનાવી. આ શોધખોળને અંગે પ્રાદ્ય, ઐદ્ય અને જૈન સાહિત્યના કેટલાક દુષપ્રાપ્ત અને ઉપયોગી ગ્રંથો પ્રકાશમાં આવ્યા. તે ઉપરાંત અપભ્રંશ ભાષાના નવીન સાહિત્યના આશરે ૨૫ ગ્રંથો અને એકલી ગુજરાતી ભાષાના જ ૧૨મી, ૧૩મી, સને ૧૪મી સદીના ગ્રંથો પણ જડી આવ્યા છે. મુંબાઈ, મદ્રાસ, મહીસુર, ત્રાવણકોર, અને કાશ્મીર સરકાર તરફથી પ્રસિદ્ધ થતી સંસ્કૃત માળાઓના ધોરણે મહત્વનાં હસ્તલિખિત પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરવાની યોજના સાથે આ શોધખોળનો હેવાલ સને ૧૯૧૫ના એપ્રિલમાં મિ. દલાલે રજુ કર્યો. આ ઉપરથી જ ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સીરિઝ (ગાયકવાડ પૌર્વાત્ય ગ્રંથમાળા) એ નામથી પુસ્તકોની એક પૌર્વાત્ય શ્રેણી પ્રસિદ્ધ કરવા શ્રીમંત સરકારે સને ૧૯૧૫ના ડિસેમ્બરમાં મંજૂરી આપી.

ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સીરિઝ

પ્રથમ તો રા. દલાલે ભલામણ કરેલાં ૧૧ પુસ્તકો જ પ્રગટ કરવાની સરકારે મંજૂરી આપી. આ પુસ્તકો પૈકી ૭ સંસ્કૃત, ૨ પ્રાકૃત, ૧ અપભ્રંશ, અને ૧ ગુજરાતી ભાષાનું હતું. દરેક પુસ્તકમાં નીચે પ્રમાણે બાળતોનો સમાવેશ કરવાનો હતો: અસલ મૂળ ગ્રંથ; મૂળ ટીકા (પ્રાપ્ત હોય તો); અને આધારભૂત હસ્તલિખિત ગ્રંથોની વિગતવાળી પ્રસ્તાવના; અને અથેણ ભાષામાં ઉપોદ્ધાત જેમાં દરેક ગ્રંથનો સારાંશ, કર્તાનું જીવનચરિત્ર, સાહિત્યમાં તેનું સ્થાન અને તેની મહત્તા, તેનો સમય, શુભવિવેચન વગેરે વગેરેનો સમાવેશ કરવાનો હતો. રાંધણ આઠ પેણ કદમાં દરેક પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવાનું હતું. ત્રણ પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરવાનું મિ.

૧૭૬૨ના ૨૧/૪ની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

દલાલે પોતે માથે લીધું, અને બીજા અંથે બહારના વિદ્વાનોને સોંપવાનું સૂચવવામાં આવ્યું. પરંતુ સને ૧૯૧૫ ના ઓગસ્ટ માસમાં આ ખાતામાં ફરીથી જોડાયેલા મિ. આર. એ. શાસ્ત્રી અને મિ. દલાલે બનતા સુધી આ અંથોનો મોટો ભાગ પ્રસિદ્ધ કરવો એવો હુકમ સરકાર તરફથી થયો. આ અંથો પ્રગટ કરવાના પ્રાથમિક ખર્ચ તરીકે રૂ. ૬,૦૦૦ મંજૂર થયા; અને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતાએ આ અંધમાળા પ્રસિદ્ધ કરવી એમ પણ નક્કી થયું. પ્રસિદ્ધ થવાને મંજૂર થયેલા આ અંધમાંનો એક સને ૮મી સદીનો, એક ૧૦મીનો, અને એક ૧૧મીનો, બે ૧૨મીના, તથા અન્ય અન્ય સદીઓના અંથો હતા.

સને ૧૯૧૬ના જાન્યુઆરીથી પુસ્તક-પ્રસિદ્ધિનું કામ ખરા ઉત્સાહથી થવા લાગ્યું; અને કાવ્યમીમાંસા (સને ૯૦૦), અને નરનારાયણનંદ (સને ૧૨૨૧ અને ૧૨૩૧ની વચ્ચે) નામના બે કાવ્યઅંથો રા. આર. એ. શાસ્ત્રીની સહાય લઈને મિ. દલાલે તૈયાર કર્યા. આ બંને અંથો સને ૧૯૧૬ના જુલાઈને અંતે પ્રગટ થયા હતા; અને જ્યસિંહનું હુમ્મીરમદમર્દન, આનંદજ્ઞાનનો તર્કસંગ્રહ, પ્રાચીન ગુર્જર કાવ્યસંગ્રહ ભાગ ૧લો—એ નામનાં બીજાં ત્રણ પુસ્તકો છાપખાનામાં મોકલવામાં આવ્યાં હતાં. આ પ્રમાણે આ અંધપ્રસિદ્ધિનું કાર્ય ઝડપથી થવા લાગ્યું.

સંસ્કૃત પુસ્તકાલયની અપૂર્વ પ્રગતિ

સને ૧૯૧૫ના ઓગસ્ટમાં મિ. આર. એ. શાસ્ત્રીને ફરી નોકરીમાં લીધા એ વાત આપણે ઉપર કહી ગયા છીએ. અંધ-માળા-પ્રસિદ્ધનું કાર્ય સતત ચાલુ રહે તેમ જ હસ્તલિખિત અંથોનો સારો સંગ્રહ થઈ શકે તે ઉદ્દેશથી સારા હસ્તલિખિત અંથોનો પૂરતો મોટો સંગ્રહ લેવો કરવાની ખાસ આવશ્યકતા હતી; તેથી અંધમાળા-પ્રકાશનના કાર્ય ઉપરાંત મિ. આર. એ. શાસ્ત્રીને બીજા હસ્તલિખિત અંથો શોધી લાવવાનું કામ પણ સોંપવામાં આવ્યું હતું. આ વર્ષમાં હસ્તલિખિત અંથોની શોધમાં મિ. શાસ્ત્રી ઘણી જગ્યાએ ફરી વળ્યા; અને શોધખોળના કામમાં

ન. સ. ૧૨૩૮માં તાડપત્ર પર લખાયેલા હસ્ત લિખિત ગ્રંથનો 'મોહિરાજ પગલ્ય', નામના ગાયકનાડ પૂરતીય માળાના હાથે પૈસ્તકનું સુખ પુષ્ક.

મિ. દલાલ પણ તેમને પ્રસંગોપાત મદદ કરતા હતા. આ પ્રમાણે સને ૧૯૧૬ના જુલાઈ સુધીમાં જુદે જુદે સ્થળેથી એકંદર ૧,૧૦૬ હસ્તલિખિત ગ્રંથો સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી મેળવી શકી. વળી ૫૧૬ ગ્રંથો વેચાતા લઈને મૂળ છાપેલા સંગ્રહમાં ઉમેરવામાં આવ્યા. તે જ પ્રમાણે બીજે વર્ષે ૨૮૬ છાપેલા ગ્રંથો નવા ખરીદવામાં આવ્યા, અને ખરીદેલા અને લેટના મળીને ૧,૭૮૮ હસ્તલિખિત ગ્રંથો પણ લેગા કરવામાં આવ્યા. ગુજરાત, કચ્છ, કાઠિયાવાડ, રાજપુતાના, મધ્ય હિંદુસ્તાન; અને મદ્રાસ, મહારા, તિન્નેવેલી, ત્રિવેંદ્રમ, અને બીજાં દક્ષિણ હિંદુસ્તાનનાં સ્થળોમાં આ વર્ષે મુસાફરી કરવામાં આવી હતી. તે પૈકી જેસલમીર-રાજપુતાનાનાં અન્ય સ્થળોની મિ. દલાલની આગરતથી ડિસેંબર સુધીની મુસાફરી આ વર્ષે ખાસ મહત્વની હતી. તેમણે પંદર સ્થાનોની મુલાકાત લીધી અને ૧૫ હજાર પુસ્તકો તપાસ્યાં; જેમાંથી ૨૫૦ ગ્રંથો ઘણા જ મહત્વના જણાયા. પાટણની પેઠે જેસલમીરમાં પણ મિ. દલાલે સરસ ફતેહ મેળવી. જેસલમીરનો મહાન જૈન ભંડાર પૌર્ણાત્ય વિદ્વાનોમાં અતિ મહત્વના ભંડાર તરીકે ખાસ ગ્રંથાત છે; કેમ કે આખા હિંદુસ્તાનમાં જૂનામાં જૂના અને દુર્લભ તાડપત્રના હસ્તલિખિત ગ્રંથો તેમાં છે. એ ગ્રંથોની નકલો પણ કોઈ કોઈએ મળતી નથી. સને ૧૮૭૨માં ડૉ. યુલરે આ ભંડારનું પ્રથમ નિરીક્ષણ કર્યું હતું. પરંતુ તેમને માત્ર ૪૦ પોથીઓ જ બતાવવામાં આવી હતી. ભાર યહી પ્રો. એસ. આર. ભાંડારકર ત્યાં ગયા હતા. પરંતુ આજો સંગ્રહ તેમને પણ બતાવવામાં આવ્યો નહોતો. પરંતુ પાટણની પેઠે મિ. દલાલને અહીં પણ ભંડારના તમામ ગ્રંથો દેખાડવામાં આવ્યા હતા. તેમાં ૩,૦૦૦ કાગળ ઉપર લખેલા અને ૩૪૪ તાડપત્ર ઉપર લખેલા ગ્રંથો છે. તાડપત્રના હસ્તલિખિત ગ્રંથોની વિગતવાર યાદી કરવાની અગત્ય પૂર્વે ડૉ. યુલરે અને પ્રો. ભાંડારકરે અતિ આગ્રહપૂર્વક દર્શાવી હતી, તે મિ. દલાલે તૈયાર કરી લીધી. મિ. દલાલે પાટણ અને જેસલમીરથી ગળી આવેલા ગ્રંથોની વિગતવાર યાદીઓ તૈયાર કરેલી તેમાંથી જેસલમીરના ગ્રંથોની યાદી ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સીરિઝમાં પ્રગટ થઈ ગઈ છે. મિ. દલાલની આ કિંમતી સેવાને માટે શ્રીમંતે તેમને રૂપાનો ચાંદ અને રૂ. ૫૦૭ બક્ષીસ તરીકે આપ્યા હતા. સને ૧૯૧૭ના જુલાઈના અંતે બીજાં ત્રણ પુસ્તકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યાં હતાં; અને બીજાં આઠ પુસ્તકો

વડોદરા રાજ્યની છપાતાં હતાં. મહત્વના ગ્રંથો મેળવવાનું કાર્ય પ્રથમના જેટલા જ ઉત્સાહથી વધતું જતું હતું; અને સને ૧૯૧૭-૧૮ના આગસ્ટમાં પણ ૧,૨૧૭ હસ્તલિખિત ગ્રંથો મૂળ મંથક્રમાં ઉમેરવામાં આવ્યા હતા. તે વર્ષે તે માળાનાં બીજાં જે પુસ્તકો પણ છપાઈને બહાર પડ્યાં હતાં. સને ૧૯૨૪-૨૫ સુધીમાં આ ગ્રંથમાળામાં ૨૯ પુસ્તકો બહાર પડી ગયાં છે. પાટણ ભંડારના તાડપત્રના હસ્તલિખિત ગ્રંથોનું વિગતવાર સૂચીપત્ર હજી હવે છપાશે. હસ્તલિખિત જૈન ગ્રંથનું વિગતવાર સૂચીપત્ર રા. લાલચંદ લગવાનદાસ ગાંધી તૈયાર કરે છે. અને ત્યાર બાદ જૂની ગુજરાતી ભાષાનાં હસ્તલિખિત પુસ્તકોનું કામ તેઓ હાથ ધરશે.

ગુજરાતની અપ્રતિમ પૌર્વાત્ય સંસ્થા

સને ૧૯૨૪-૨૫માં સંસ્કૃત પુસ્તકાલયમાં ૫,૬૭૮ છાપેલા, અને ૧૩,૧૪૭ હસ્તલિખિત ગ્રંથો હતા. ટુંક અરસામાં આવેા ઉત્તમ સંગ્રહ બહાર પાડવામાં આવ્યો છે એ વાત ધ્યાનમાં લેતાં એટલું તો કહેવું જ જોઈએ કે કેટલાં પુસ્તકાલયની તવારીખમાં આ બનાવ અપ્રતિમ જ ગણી શકાય. આખા ગુજરાતમાં વડોદરાનું સંસ્કૃત પુસ્તકાલય અદ્વિતીય અને મોટામાં મોટું છે. પશ્ચિમ હિંદુસ્તાનમાં આ પુસ્તકાલયને ઘણું કરીને બીજો નંબર આવતો હશે. આ ભાગમાં સંસ્કૃત ભાષાની શોધખોળના કામને આથી ઘણું જ ઉત્તેજન મળશે, અને કાળક્રમે આખા ગુજરાત માટે એક કેંદ્રસ્થ પૌર્વાત્ય પુરાતત્ત્વમંદિર અથવા પૌર્વાત્ય વિશ્વવિદ્યાલયની ઉત્પત્તિ પણ આમાંથી ઘણા સારા પાયા ઉપર થઈ શકશે.

ટુંક સમયમાં ગાયકવાડની ઓરિએન્ટલ સીરિઝની બાબતમાં પણ ઘણું સાફ કામ થયું છે; કારણ કે સને ૧૯૨૪-૨૫ સુધીમાં ૨૯ પુસ્તકો પ્રગટ થઈ ચૂક્યાં છે, અને બીજાં પંદરેક છપાય છે. આ માળાના સંપાદન કામમાં આગળ પડતો ભાગ લેવા માટે મિ. દલાલ ધન્યવાદને પાત્ર છે; કેમકે તેમણે પોતે ૧૪ પુસ્તકો બીજા પ્રસિદ્ધ કરવા ઉપરાંત બીજાં ૨ પુસ્તકોની ઉપોદ્ધાત અને નોંધ પણ લખ્યાં છે. ડૉ. એ. એ.

મેંકેડોનલ, સર જી. એ. ગ્રોઅર્સન, અને સર વિન્સેન્ટ એ. સ્મિથ સંસ્કૃત વિભાગ
 જેવા કેટલાક પૌર્વાત્ય વિદ્વાનોના સારા અભિપ્રાય, અને લંડન
 ટાઇમ્સ જેવાં જગજાહેર પત્રો તરફથી આ પુસ્તકમાળાએ ઉચ્ચ
 પ્રશંસા મેળવી છે. એ સિવાય ખીજા પણ અસંખ્ય અભિપ્રાયો
 મળેલા છે.

પ્રકરણ પમું

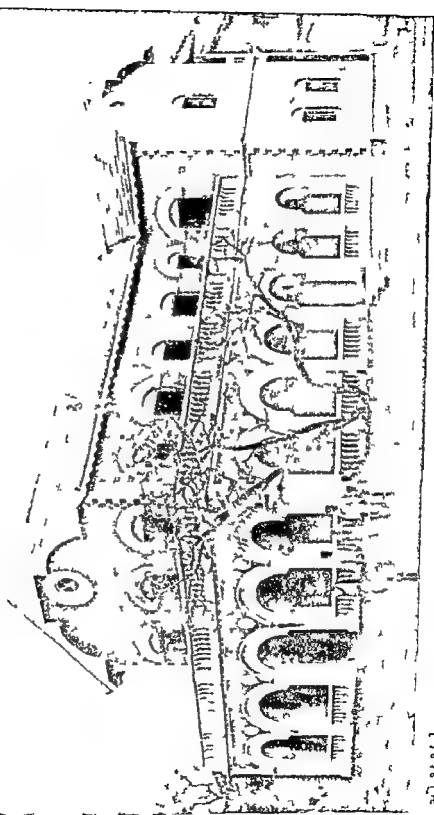
સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની 'યોજના

પ્રાથમિક શરૂઆત

સામાન્ય જ્ઞાન અને ચાલુ યનાવોની માહિતી પ્રજામાં ફેલાય એ ઉદ્દેશથી પ્રજામાં પુસ્તકપ્રચાર કરવો અને મહાલના એકાદ કરખામાં અજમાયશ દાખલ એક પુસ્તકાલય સ્થાપવું એવો શ્રીમંતનો વિચાર હતો; અને તેથી તે વગર વિલંબે અમલમાં મૂકવા ઇ. સ. ૧૯૦૧માં તે વખતના નામદાર દિવાન માહેશને હુજુરશ્રીની આજ્ઞા થઈ. શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે આવો વિચાર દર્શાવ્યો: “ પેટલાદ જેવા આગળ વધેલા કરખામાં તે પ્રયોગની શરૂઆત નહિ કરતાં પરિણામ જેવા ખાતર વીસેક ગામની વચ્ચે આવેલા કેાઈ પણ સાધારણ કરખામાં કરવી. શરૂઆતમાં ત્યાં એક મફત પુસ્તકાલય ખોલવું; અને જ્યારે ધણ વાચકો આ પ્રમાણે આપેલો લાભ લેવા આવવા માટે ત્યારે ધીમે ધીમે જુજ પ્રી દાખલ કરવી. વળી પુસ્તકો પણ પ્રજાની સામાન્ય યુદ્ધિને ખીલવી શકે અને તેમને સંસ્કારી બનાવી શકે એવાં લોકપ્રિય અને બોધદાયક રાખવાં, અને જો આ પ્રયોગ તે સ્થળે ફતેહમંદ જણાય તો ખીજા કરખાઓમાં પણ એ યોજના દાખલ કરવી.” વડોદરા રાજ્યની પ્રજામાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો સ્થાપવાના વિચારનું ખીજ આમ રોપાયું.

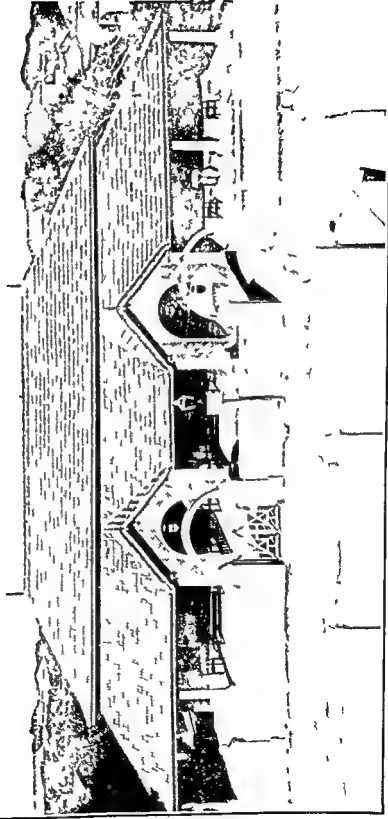
આ વિચારનો ફળુગો ફૂટતાં ત્રણ વર્ષ થયાં, અને આગાદ છોક થતાં ખીજાં જે વર્ષ વીતી ગયાં.

“ ગામડાંના માણસોને પુસ્તકો, વર્તમાનપત્રો અને માસિકો વાંચવાની સગવડ મળે તેટલા માટે રાજ્યના દરેકેદરેક તાલુકામાં અથવા પેટામહાલમાં પુસ્તકાલયો સ્થાપવાં જોઈએ.”—આ પ્રમાણે શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે વિદ્યાધિકારી ઉપર અમેરિકાથી સને ૧૯૦૬—

સો ૧૮૧૬]

પાંદર સામ્રાટી, અમરેલી

માં તાર મોકલાવ્યો. આ હેતુને વગર વિલંબે અમલમાં મૂકવાની સવિસ્તર યોજના ઘડી કાઢવાનું મે. વિદ્યાધિકારીને ફરમાવવામાં આવ્યું; અને કેઈ જાતની મુશ્કેલી નહે તો અમેરિકા અને યુરોપની આવી સંસ્થાઓના પ્રત્યક્ષ અનુભવ ઉપરથી જોઈતી સૂચના આપવા શ્રીમંતે ઇચ્છા દર્શાવી. આ યોજનાને સંપૂર્ણ ફતેહ મળે તેટલા માટે જોઈતાં પુસ્તકો અને સરસામાન ખરીદવા રૂ. ૩૦,૦૦૦ ની રકમ આખા રાજ્ય માટે મંજૂર કરી આપી.

સાર્વજનિક
પુસ્તકાલયોની
યોજના

શ્રીમંતની ઇચ્છા એવી હતી કે અમરેલી પ્રાંતના જે મહાલમાં પુસ્તકાલય બિલકુલ ન હોય તે મહાલમાં વિના વિલંબે એ યોજનાનો અમલ પ્રથમ કરવો. પુસ્તકાલયોના મકાન માટે પ્રમાણભૂત નકશા તૈયાર કરાવવાના હતા; પરંતુ શરૂઆતમાં તો પુસ્તકાલયો ભાડાના મકાનમાં જ ઉઠાડવાનાં હતાં. ખરી રીતે તો આ પુસ્તકાલયો તફાવત મફત ઉઠાડવાનાં હતાં; પરંતુ તેના ખર્ચખૂટણુ માટે અને પુસ્તકો ખેંચાય તેની તુકસાનોને પહોંચી વળવા માટે વગેરે કારણોને લીધે માત્ર નામની શી રાખવાને વાંધો નહોતો. આવી સંસ્થાઓમાં લોકો રસ લેતા થાય તે માટે આ યોજનાનો અમલ કરવામાં સ્થાનિક પંચાયતો અને મુધરાઈ જેવી સંસ્થાઓનો ધ્યાય તેટલો ઉપયોગ કરવાનો હતો. વિશેષ ફતેહ મળે તે માટે સરકારને ખર્ચે પ્રસિદ્ધ થયેલાં ભાષાંતરો અને બીજાં પુસ્તકો પુસ્તકાલયોને મફત પૂરાં પાડવાનું ફરમાવવામાં આવ્યું હતું; અને વડોદરેથી ફરતા પુસ્તકાલયની પેટીઓ દ્વારા વર્તમાનપત્રો તેમ જ માસિકો સદર પુસ્તકાલયોને મોકલવાની ગોઠવણ કરવામાં આવવાની હતી. જે પુસ્તકાલયો પ્રથમથી જ હયાતી ધરાવતાં હતાં તેમને પુસ્તકોનો ફેલાવો વગેરે કરવા માટે આમંત્રણ આપીને પ્રબલકીય સહકારને પણ વધાવી લેવામાં આવ્યો હતો. આપણે ઉપરના હજુર હુકમમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિની સવિસ્તર યોજના અને ફરતા પુસ્તકાલયની ભાવિ યોજનાનું સૂચન જોઈ શકીએ છીએ.

સરક્યુલેટિંગ લાયબ્રેરીઝ

શ્રીમંતના ફરમાન મુજબ પુસ્તકાલયો ઉઠાડવાની એક સવિસ્તર યોજના મે. વિદ્યાધિકારીએ આ ઉપરથી ઘડી કાઢી; અને તે યોજના નીચે જણાવેલી શરતો સાથે સને ૧૯૦૭ના માર્ચમાં

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

મંજુર કરવામાં આવી. રાજ્યની મદદથી ઉઘડતા દરેક પુસ્તકાલયને સરક્યુલેટિંગ લાયબ્રેરી કહેવી, અને તેનું નામ ગામના નામ સાથે જોડવું. લાડાના અથવા લોકોએ મફત વપરાશ માટે આપેલા મકાનમાં દરેક પુસ્તકાલય રાખવું; અને લોકોએ જ તેમાં જરૂર પડતો લાકડી સામાન પૂરો પાડવો. શાખાના શિક્ષકે તેનો વહીવટ કરવો; અને શિક્ષકે સ્થાનિક પંચાયતના પ્રમુખની સૂચના પ્રમાણે વર્તવું. પુસ્તકાલયના ક્ષાળામાં મદદ કરવા ઇચ્છતાં પાઠશાળાં ગામોને તેનો લાભ આપવો. પુસ્તકાલયનાં પુસ્તકો અને વર્તમાનપત્રોનો પુસ્તકાલયના મકાનમાં તદ્દન મફત ઉપયોગ કરવા દેવો; પરંતુ તે ઘેર લઈ જવા માટે માસિક અર્ધા આનાની નામની ફી રાખવી. પુસ્તકો, વર્તમાનપત્રો વગેરેની ખરીદી તેમજ અન્ય આંતર-વ્યવસ્થા લોકોએ કરી લેવી; અને સરકારે ફક્ત શરૂઆતમાં રસ્તો બતાવવો. આ શરતોએ (૧) એક વાચનાલય માટે ફક્ત વર્તમાનપત્ર અને માસિકો ખરીદવા જેટલી વાર્ષિક રકમ લોકો એકઠી કરે તેટલી બીજી રૂ. ૨૪૭ સુધીની રકમ સરકારે આપવાનું; (૨) પુસ્તક ખરીદવા માટે જોલોકો રૂ. ૨૫ એકઠા કરે તો એ રકમમાં રૂ. ૭૫ ઉમેરી સરકારે રૂ. ૧૦૭નાં પુસ્તકો દરેક નવા પુસ્તકાલયને આપવાનું; અને (૩) સરકાર ખર્ચે પ્રસિદ્ધ થયેલાં લાખાંતરો અને અન્ય પુસ્તકોની એક એક નકલ દરેક પુસ્તકાલયને સરકારે મફત આપવાનું જાહેર કર્યું.

મિત્રમંડળ પુસ્તકાલયો

આ સ્થળે જણાવવું જોઈએ કે જ્યારે વડોદરા રાજ્યની સાર્વ-જનિક પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ શરૂ કરવાનો વિચાર કેળવણી ખાતા તરફથી બરાબર પરિષ્કવ થતો હતો તે વેળાએ બીજી બાબતોએ એ નવા વિચારના બીજને માફક આવે એવી ભૂમિકાઓ તૈયાર કરવામાં આવતી હતી. રાજ્યમાં મફત અને ફરજિયાત કેળવણી રૂપી શ્રીમંતના પ્રથમ પગલાનાં મૂળ ઉડાં ને ઉડાં જતાં હતાં. રાજ્યના કેળવણી ખાતાના કેટલાક ઉમંગી સદ્ગુણ કેળવણીના પ્રચાર માટેની શ્રીમંતની ઉછંઠા બરાબર સમજી ગયા હતા. પ્રજા-કેળવણી તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવનારા કેટલાક સુશિક્ષિત ગૃહસ્થો અને શિક્ષકોનાં સ્થાનિક મંડળો સ્થાપીને તેઓ જનસમાજમાં

જ્ઞાનને ફેલાવો કરતા હતા. પુસ્તકાલય ઉઘાડવાના શ્રીમંતના મૂળ ઉદ્દેશને આ મંડળોએ અમુક ગામોમાં વાચનાલયો ઉઘાડીને સને ૧૯૦૬ના બુલાઈમાં અમલમાં મૂક્યો હતો. આ સ્થાનિક પુસ્તકાલયો “મિત્રમંડળ” પુસ્તકાલયોના નામથી ઓળખાતાં હતાં. આવાં પુસ્તકાલયો એકલા વડોદરા રાજ્યમાં જ નહિ, પરંતુ પાટણના અગ્રેજી રાજ્યના પ્રદેશમાં પણ શરૂ કરવામાં આવ્યાં હતાં. આ પુસ્તકાલયોને પરસ્પર કંઈ ખાસ સંબંધ નહોતો; પરંતુ પેટલાદની ઝંઝેલા વર્નાક્યુલર સ્કૂલના તે વખતના હેડમાસ્ટર જેઓ હાલમાં વડોદરાની લાયબ્રેરીઓના આસિસ્ટન્ટ ક્યુરેટર છે તે શ્રીયુત મોતીલાલ નરસિંહભાઈ અમીન, બી. એ. ની પ્રેરણા અને ઉત્સાહને લીધે જ આ બધાં પુસ્તકાલયો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં હતાં. એ ચળવળના પ્રથમ વર્ષમાં જ તેમના તરફથી એકલા વડોદરા રાજ્યમાં ૩૦ વાચનાલયો ઉઘાડવામાં આવ્યાં હતાં. સને ૧૯૦૭ના એપ્રિલમાં એટલે બીજે વર્ષે વડોદરા રાજ્યની સરક્યુલેટિંગ લાયબ્રેરીની યોજના અમલમાં મૂકવામાં આવી, ત્યારે આ મિત્રમંડળ પુસ્તકાલયો માટે શ્રીયુત મોતીલાલ અમીન સરકાર પાસે મદદ માગી; એટલે દરેક વાચનાલયને વાર્ષિક રૂ. ૧૫ અને દરેક પુસ્તકાલયને રૂ. ૨૫ના બદલમાં રૂ. ૧૦૦ ની કિંમતનાં પુસ્તકો સરકારે આપવાનું સ્વીકાર્યું. આ બક્ષીસથી ઉત્તેજિત થઇને મિત્રમંડળોએ પોતાનું કાર્ય વધારે ઉત્સાહ અને જોરથી આગળ ચલાવ્યું; અને તેથી વડોદરા રાજ્યમાં એકંદર ૧૦૦ વાચનગૃહો અને પુસ્તકાલયો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં. અન્ય સંસ્થાઓને પોતાના કાર્યનો બહોળો ફેલાવો કરવામાં અને આટલા ટુંકા સમયમાં આખા રાજ્યમાં ઠેકઠેકાણે પુસ્તકાલયોની જાળ ગૂંથવામાં સરકારને આ યોજના કેટલી સહાયભૂત થઈ પડી તે આ ઉપરથી સહજ સમજાશે.

રાજ્યની યોજના પ્રમાણે રાજ્યની પ્રાંત પંચાયતો પણ સાર્વજનિક ઉપયોગી કાર્યોમાં વધારે ને વધારે ઉત્સાહ લઇને પ્રબલ કેળવણીની આ યોજનાને મદદ કરશે જ એમ આશા રાખવામાં આવી હતી; અને તેટલા માટે ચારે પ્રાંતોમાંથી મળીને એકંદર વાર્ષિક રૂ. ૨૬૦૦૦ની રકમ પંચાયતોએ આપવી એવો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો: રૂ. ૬૦૦૦ વડોદરા પ્રાંતે, રૂ. ૧૦૦૦૦ કચી પ્રાંતે, રૂ. ૭૦૦૦ નવસારી પ્રાંતે, અને રૂ. ૩૦૦૦ અમરેલી પ્રાંતે આપવા એમ ઠર્યું હતું.

બટોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલયના ઉપયોગ માટે સાર્વજનિક ચોરા તથા ધર્મશાળાઓને પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ, સવડ જે ગામોમાં થઈ શકે તેમ હોય ત્યાં તેનો ઉપયોગ પણ કરવા દેવાનો હતો.

આ પ્રમાણે સરકયુલેટિંગ લાયબ્રેરીઓની યોજનાનો અમલ અતિ મતોષકારક રીતે ગરૂ થયો હતો. પહેલા વર્ષમાં ૧૦૦ આમ પુસ્તકાલયો સ્થપાયાં. તેમાંનાં ૭૫ મિત્રમંડળ પુસ્તકાલયો હતાં. બીજે વર્ષે પુસ્તકાલયોની સંખ્યા ૧૫૧ની થઈ; અને ત્રીજે અને ચોથે વર્ષે તે સંખ્યા અનુક્રમે ૧૬૬ અને ૨૨૩ની થઈ. આ પુસ્તકાલયો ઉપરાંત માસિકો અને વર્તમાનપત્રો માટે માત્ર વાચનગૃહો ઉઘાડવામાં આવ્યાં હતાં. એવાં વાચનગૃહોની સંખ્યા ચાર વર્ષને અંતે ૬૦ને બદલે ફક્ત ૨૦ની જ રહી; કારણ કે તેમાંનાં ઘણાં વાચનગૃહો પુસ્તક-ખરીદીના રૂ. ૨૬૭ ઉધરાવવામાં સફળ થવાથી આખરે તેમણે વાચનાલયોને પુસ્તકાલયોના રૂપમાં ફેરવી નાખ્યા હતાં. આ બધાં પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયો માટે સને ૧૯૦૭થી ૧૯૧૧ સુધીનાં ચાર વર્ષમાં રૂ. ૭૪,૦૬૧૭૫૦ કુલ ખર્ચ સરકારને થયું હતું. (ખરીદેલાં પુસ્તકો ઉપર મળેલી હકસાર્ધ અને ચરકારે પ્રસિદ્ધ કરેલાં અને લેટ આપેલાં પુસ્તકોની કિંમતનો આમાં સમાવેશ થાય છે.) આ રકમમાં પ્રાંત પંચાયતોએ રૂ. ૬,૬૪૬૭ આપ્યા હતા. આ રાજ્યમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયના પ્રચાર માટે શરૂઆતનાં ચાર વર્ષમાં સરકાર, પ્રજા, અને પંચાયતોએ મળીને કુલ ખર્ચ રૂ. ૬૭,૮૬૦૭૫૦ થયું હતું.

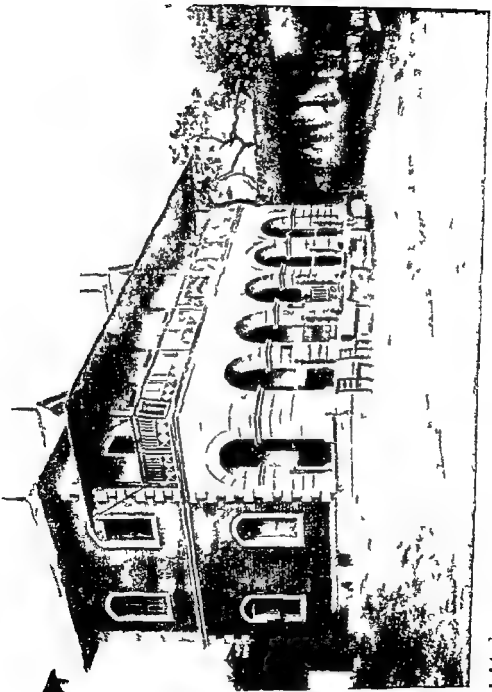
સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો

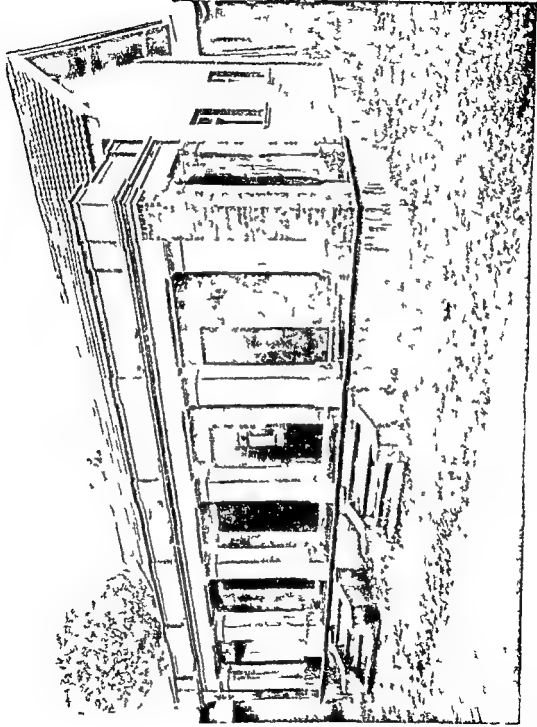
‘કેળવણીની આવી હિલચાલોમાં સંખ્યાવૃદ્ધિ કરતાં ચાહુ સંસ્થાઓને વિશેષ દૃઢ બનાવવામાં જ વિશેષ લાભ સમાયેલો છે. ચાર વર્ષમાં જે ૨૦૦ ઉપરાંત સરકયુલેટિંગ લાયબ્રેરીઓ ઉઘડી હતી, તેમાંની મોટે ભાગે ધીમે ધીમે મરણતોલ સ્થિતિમાં આવી પડી હતી. પ્રતિ વર્ષે તે વિશેષ અને વિશેષ ચેતનવંત ધવાને બદલે સાર્વજનિક ઉપયોગના દૃષ્ટિબિંદુથી જોતાં ખરી રીતે નિર્જીવ જ થઈ ગઈ હતી. આનું કારણ દૂર શોધવા જવું પડે તેમ નથી. સરકયુલેટિંગ લાયબ્રેરીઓની યોજના પ્રમાણે તેમને હ મેશને માટે એક જ વાર પુસ્તકો આપવામાં આવ્યાં હતાં પુસ્તકના જૂના સંગ્રહમાં બીજાં

૧૯૩૮ નાં]

૧૯૩૮ નાં ૧૫/૧૨/૩૮ નાં ૩૫ નાં નંબર

[૧૧૧]

નવાં પુસ્તકો ઉમેરવાની કે તેમને સુરક્ષિત રાખવા કબાટ વગેરેની કંઈ પણ ગોઠવણ કરવામાં આવી નહોતી. તેથી પ્રથમના સંગ્રહની નવીનતા જતી રહેતાં પુસ્તકોનો ઉપયોગ જોઈને જોઈતા થતો ગયો. તે ક્યાં તો પેટીઓ કે કબાટોમાં સડવા લાગ્યાં, કે કબાટના અભાવે આમ તેમ અસ્તવ્યસ્ત પડી રહેવા લાગ્યાં. પુસ્તકાલય એ પીવાના પાણીના હોજ સમાન છે. જો તેને પ્રવાહહીન અને નિરુપયોગી ન થવા દેવું હોય તો નવાં પુસ્તકો રૂપી વહેતા ઝરાનું ચોખ્ખું વહેણ તેમાં વાળવું જોઈએ. નવાં નવાં પુસ્તકો માટે દર વર્ષે પૈસા જોઈએ. દર વર્ષે પૈસાની આવી મદદ માટે વાર્ષિક મદદમાં વધારો કરવો જોઈએ. પણ દર વર્ષે આવી મદદ માટે મૂળ યોજનામાં કેઈ પણ પ્રકારની સવડ રાખવામાં આવી નહોતી. કાર્યકર્તાઓનો ઉત્સાહ આગળ ધસ્યા જ કરતો હતો એમ લાગતું હતું, પરંતુ ન્યાં પુસ્તકાલયના અંદાજપત્રમાં માસિક રૂપીઆ ત્રણ કે ચારમાં કામ કરનારા નોકરો રાખવાના સાંસા હતા ત્યાં સારા કેળવાયેલા પુસ્તકાધ્યક્ષના પગારની તો વાત જ શી કરવી? વળી સારા પુસ્તકાધ્યક્ષમાં પુસ્તકાલયના કાર્યનું સાફ જ્ઞાન અને કુશળ કાર્યશક્તિ હોવાં જોઈએ ઉપરાંત તેમને વિદ્વનો તરફથી સૂચનાઓ વળતોવપત મળવી જોઈએ. પુસ્તકાલય સરસ બનાવવા માટે તેની આજી પદ્ધતિમાં સંપૂર્ણ પુનર્ઘટનાની ઘણી જરૂર હતી; અને એ પુનર્ઘટના અન્ય દેશોની સાર્વજનિક પુસ્તકાલય સંસ્થાઓના અટપટા કાર્યની અગત માહિતી ધરાવનાર વ્યક્તિને હાથે જ થવાની આવશ્યકતા હતી. આથી ફરી અમેરિકાનાં સંયુક્ત સંસ્થાઓની પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિમાંથી પ્રેરણા મેળવવાની જરૂર પડી.

સને ૧૯૧૦ના અમેરિકાના પોતાના બીબ પ્રવાસ દરમ્યાન તે દેશની સાર્વજનિક પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિના પ્રશ્નોને અભ્યાસ વધારે કાળજીથી કરવાનો પ્રસંગ શ્રીમંત મહારાજ સાહેબને પ્રાપ્ત થયો. પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિની શરૂઆતથી જ જે એના ખાસ સંબંધમાં હોય અને વળી જે વડોદરે આવીને પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિનું કાર્ય કરવા ખુશી હોય એવા કેઈ માણસની શોધમાં શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ હતા. વડોદરાના સુભાએ આગળ જણાવ્યું છે તેમ મિ. કનદ્યુ એ. ઝાર્ડન જેવા યથાધોષ સર્જન શ્રીમંતને હાથ લાગ્યા. તેમણે તે

વડોદરા રાજ્યની કાર્યને માટે મંપૂર્ણ ચોક્કસતા મેળવેલી હતી. વડોદરામાં આવ્યા પછી રાજ્યની પુસ્તકાલય-પરિસ્થિતિની તપાસ કરતાં મિ. જૉર્ડનની ખાતરી થઈ કે ખરા ઉત્સાહથી કામ શરૂ કરવામાં કોઈ વતન નહોતો. મિ. જૉર્ડનને તપાસ કરતાં જણાયું કે કેવળ વડોદરા શહેરમાં જ પુસ્તકના સારા છ કરતાં વધારે સંગ્રહો છે. પૅલેમ લાયબ્રેરી, શ્રી સયાજી લાયબ્રેરી, ખરોડા ફોલેજ લાયબ્રેરી, અને કેટલાંક ખાતાંઓની લાયબ્રેરીઓમાં મળીને ૧,૫૦,૦૦૦ પુસ્તકો હતાં. રાજ્યની સુધરાઈઓ કે પંચાયતોની મદદથી ચાલતાં રાજ્યનાં ખીન્ન પુસ્તકાલયોની પણ મિ. જૉર્ડનને ખબર પડી. વડોદરા પ્રાંતમાં બધાં મળી ૧૪ પુસ્તકાલયો હતાં, અને તેમાં ૧૪,૧૪૦ પુસ્તકો હતાં; કડી પ્રાંતમાં ૧૧ પુસ્તકાલયો હતાં, અને તેમાં ૬,૭૭૦ પુસ્તકો હતાં; નવસારી પ્રાંતમાં ૯ પુસ્તકાલયો હતા, અને તેમાં ૧૨,૬૬૮ પુસ્તકો હતાં; અને અમરેલી પ્રાંતમાં ૬ પુસ્તકાલયોમાં મળીને ૬,૦૧૮ પુસ્તકો હતાં. આ પ્રમાણે ચારે પ્રાંતમાં ૪૦ મોટાં પુસ્તકાલયો હતાં; અને તેમાં ૪૦,૦૦૦ પુસ્તકો હતાં આ ઉપરાંત આ રાજ્યના કેળવણી ખાતાની દેખરેખ નીચે ચાલતાં ખીન્ન ૨૦૦ નાનાં પુસ્તકાલયો હતાં. તેમાં બધાં મળી ૨૫,૦૦૦ પુસ્તકો હતાં. આ પ્રમાણે પરિસ્થિતિ હોવાથી ‘મેટ્રલ લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ’ નામનું પુસ્તકાલયો માટે સ્વતંત્ર ખાતું સ્થાપી તેની સાથે આ બધાં પુસ્તકાલયો સંકલિત કરી લેવાનો મિ. જૉર્ડનને વિચાર થયો. આ નવીન યોજના સફળ થવા માટે સ્થાનિક પરિસ્થિતિનું અને તે જ દિશામાં થયેલા અગાઉના પ્રયોગની મંપૂર્ણ માહિતીનું જ્ઞાન આવશ્યક હતું. આપણે અગાઉ જોઈ ગયા તેમ મિત્રમંડળ પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયો શ્રીયુત મોતીલાલ નરમંડલાઈ અમીનના પરિશ્રમને લીધે અસ્તિત્વમાં આવ્યાં હતાં. શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ પોતે આ હકીકત જાણતા હોવાથી તેમની સૂચનાથી મિ. જૉર્ડનને મદદ કરવા શ્રીયુત મોતીલાલ અમીનને વિદ્યાધિકારીએ પુસ્તકાલય ખાતામાં વડોદરા બોલાવી લીધા. આ ખાતાને નીચે પ્રમાણે કામ કરવાનું હતું:—

(૧) વડોદરા માટે એક મેટ્રલ લાયબ્રેરી ઉઘાડવી,

(૨) પુસ્તકાલય-વ્યવસ્થાની કળાનું વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ;

આપવા માટે એક પુસ્તકાલય-વર્ગ ઉઘાડવો;

સાર્વજનિક
પુસ્તકાલયોની
યોજના

(૩) વર્તમાનપત્રોમાંથી નોંધ લેવા થોડા હકીકતો—ખાસ કરીને તો હિંદુસ્તાનની વિવિધ પ્રજાસમૂહોની જાહેર પ્રવૃત્તિની ખબરો એકઠી કરવા માટે ‘સમાચાર ખાતું’ ખોલવું;

(૪) જુદા જુદા તાલુકામાંનાં પુસ્તકાલયો વ્યવસ્થિત કરવાં; અને સુખ્યત્વે કરીને પોતપોતાના ગામમાં પોતાનું સ્વતંત્ર પુસ્તકાલય ઉઘાડવાની ઇચ્છા અને વૃત્તિ લોકોમાં ઉત્પન્ન કરવાં. હયાતી ધરાવતાં પુસ્તકાલયોને વધારે દૃઢ બનાવવાં; અને જ્યાં ખરેખરી જરૂર જણાય ત્યાં નવાં પુસ્તકાલયો ઉઘાડવાં.

દરેક વર્ષમાં આ આખી યોજના સારી રીતે કામ કરતી થઈ જશે અને તે માટે ૧૮ લાખ રૂપીઆ શેકવાની જરૂર પડશે એમ ધારવામાં આવ્યું હતું. આ રકમ ખરેખર જરા મોટી છે; પરંતુ તે વડે પ્રભવું જે બુદ્ધિચાતુર્ય ખીલશે તે ધ્યાનમાં લેતાં આવડી મોટી રકમનું શેકાણું થોડા જ લેખાય.

પહેલાં ત્રણ કાર્યો વિશે આપણે અગાઉ કહી ગયા છીએ. અહીં તો હવે આપણે છેલ્લા કાર્યની જ હકીકત આપવાની રહે છે. આ કાર્યમાંનીચે જણાવેલા ચોક્કસ હેતુઓની સિદ્ધિનો મમાવેશ થાય છે.—

(૧) જ્યાં જ્યાં પુસ્તકાલયો ન હોય ત્યાં ત્યાં મફત પુસ્તકાલયોની સ્થાપના કરવી;

(૨) હયાતી ધરાવતાં પુસ્તકાલયોને ઉત્તેજન અને મદદ આપવી;

(૩) લવાજમવાળાં પુસ્તકાલયને સાર્વજનિક પુસ્તકાલયના રૂપમાં ફેરવવાં;

(૪) શાળાઓ, પુસ્તકાલયો, અને મંડળોમાં રાજ્યનાં ક્ષેત્રાં પુસ્તકાલયો મોકલવાં;

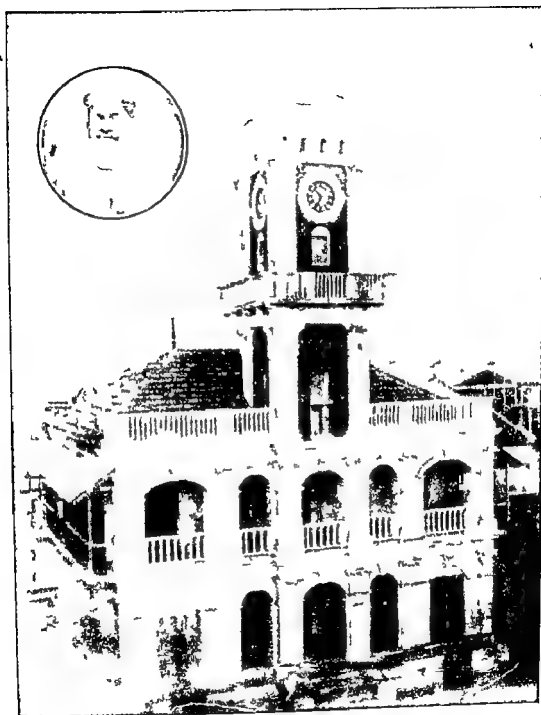
(૫) ખાસ વિષયોનાં વાંચવા લાયક પુસ્તકોનો, અને ખાસ

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

વગના માણસોને માટે પુસ્તકોની સર્વસાધારણ યાદીઓ
તૈયાર કરવામાં આદિત્યપ્રેમી પુરુષો સાથે સહકાર કરવો.

વિદ્યાધિકારીની દેખરેખ નીચેનાં જુદાં જુદાં પુસ્તકાલયોના મંત્રીઓ તરફથી મળેલા હેવાલ પરથી જણાઈ આવ્યું કે ૨૦૦ ગ્રામ-પુસ્તકાલયોમાંથી ફક્ત ૧૦૦ જ સારું કામ કરતાં હતાં. આ ઉપરથી ખુલ્લેખુલ્લું સાબિત થયું કે પુસ્તકાલયની યોજના કરવાના અને તેને સગીન પાયા પર મૂકવાના લોકપ્રયત્નો પૂરેપૂરી રીતે સફળ થયા નહોતા. સરકાર અને પચાચતોએ પ્રગ્ત સાથે સંપૂર્ણ સહકાર કરવાની ઘણી જ જરૂર જણાઈ. તેથી મહકારનો આ સિદ્ધાંત ધ્યાનમાં રાખીને, અને જે લે કોને માટે આ પુસ્તકાલયો સ્થાપવામાં આવ્યા હતાં તેમની પરિસ્થિતિ અને જરૂરિયાતો ખાસ લક્ષમાં રાખીને પુસ્તકાલય ખાતાએ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની સ્થાપના માટે કેટલાક નિયમો ઘડી કાઢ્યા. મંત્રીમંડળના તા. ૨૭-મી જુન, સને ૧૯૧૧ના હુકમથી આ નિયમો મંજૂર થયા. આ નિયમોનો ટુક સાર નીચે પ્રમાણે છે:—

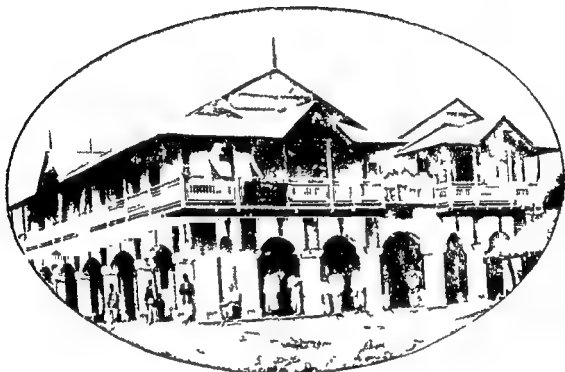
જો કોઈ ગામના લોકો સાર્વજનિક વાચનાલય વા પુસ્તકાલયના નિભાવ માટે વાર્ષિક રકમ એકઠી કરે તો તે વાચનાલય વા પુસ્તકાલયને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતું તથા તે પ્રાંતની પચાચત દરેક તેટલી જ (પણ ૩. ૫૦ થી વધારે નહિ) બીજી રકમ આપે. વળી જો તેઓ ૩. ૨૫ની બીજી વધારાની રકમ એકઠી કરીને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટને મોકલી આપે તો સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ તેમને બદલામાં ૩. ૧૦૦ની કિંમતનાં ગુજરાતી ભાષાનાં ઉત્તમ પુસ્તકો ખરીદી ભેટ આપે. જો ૪,૦૦૦ ઉપરાંત માણસની વસ્તીવાળા શહેરના રહેવાસીઓ વાર્ષિક અમુક રકમ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયના નિભાવ માટે એકઠી કરે તો સ્થાનિક સુધરાઈ અથવા પ્રાંત પચાચત અને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતું એ દરેક ઉધરાવેલી રકમ જેટલી જ (પણ ૩. ૩૦૦ થી વધારે નહિ) બીજી રકમ તેને આપે. જો કોઈ પણ પ્રાંતના મુખ્ય સ્થળના લોકો અમુક રકમ એકઠી કરે તો તે પ્રાંત પુસ્તકાલયને સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતું અને પ્રાંત પચાચત એ પ્રત્યેક ૩. ૭૦૦ સુધીની તેટલી બીજી રકમ આપે. જો કોઈ ગામમાં, કસ્ટોમાં, કે પ્રાંતમાં પુસ્તકાલયનું મકાન બાંધવા માટે જોઈતી

શ્રી સયાજી પુસ્તકાલય, ડભોઇ

૧૯૧૬]

[૩ ૧૭,૦૦૦

હિરેજીરાવ ના માને માર્ગજનિક પુસ્તકાલય, વાઘોડીયા

૧૯૧૪]

[૩ ૧૪૨૮૬]

રકમનો ત્રીજો ભાગ ત્યાંના વતનીઓ ભેગો કરે તો મેંટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતું અને પ્રાંત પંચાયત બાકી રહેલી રૂ. ૨૭૫ દરેક નીમે ભાગે આપે. મેંટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતા તરફથી મોકલાતાં ફરતાં પુસ્તકાલયો મેળવવાનો હક અધાં ગ્રામ, કરગા, કે પ્રાંત પુસ્તકાલયને રહે. ગ્રામ, કરગા, કે પ્રાંત પુસ્તકાલયનું લવાજમ ભરતા સઘળાં સભામદો એકઠા ધર્મ પોતાના સ્થાનિક પુસ્તકાલયની વ્યવસ્થા માટે ઉઠી ૯ માણસોની એક સમિતિ દર વર્ષે નીમે. આ નિયમે પ્રમાણે સ્થપાયેલાં સઘળાં ચરકારી મદદ મેળવતાં પુસ્તકાલયો અથવા રાજ્ય તરફથી બીજી કોઈ રીતે મદદ મેળવતાં સઘળાં પુસ્તકાલયો જ્ઞાતિ, જાતિ, અને ધર્મનો ભેદ રાખ્યા સિવાય સર્વ પ્રજા માટે મફત અને ખુલ્લાં રહે. છેવટે આ નિયમોમાં એમ બહેર કરેલું છે કે ભણેલી અને મુખ્ય વયની વસ્તી ઉપર માથા દીક વાર્ષિક એ આના જેવો ખાસ નાનો કર નાખવાની દરખાસ્ત પુસ્તકાલય માટે ફંડ ઉઘરાવવાના હેતુથી જો કોઈ પ્રાંત પંચાયત અથવા કોઈ સ્થાનિક મંડળ તરફથી કરવામાં આવે તો સરકાર તે સહાનુભૂતિથી ધ્યાનમાં લે.

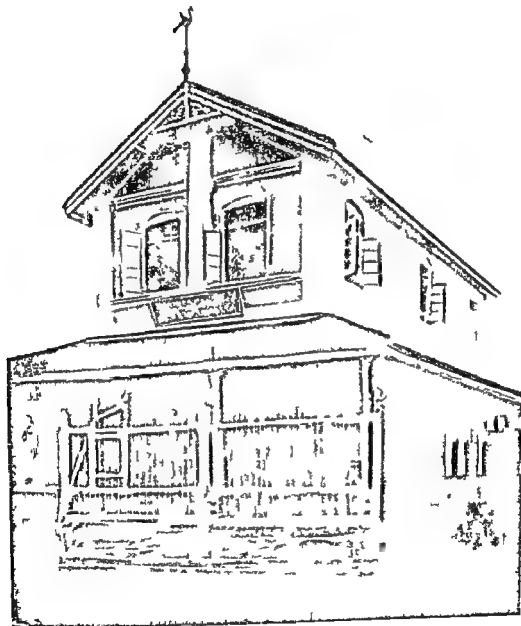
સાર્વજનિક
પુસ્તકાલયોની
ચોરસ

આ પ્રમાણે શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે સને ૧૯૧૧માં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયની પ્રવૃત્તિની શરૂઆત વડોદરા રાજ્યમાં દાખલ કરી. જેવી રીતે કેટલાંક વર્ષો ઉપર હિંદુસ્તાનના સમકાલીન રાજનીતિજોથી ઘણે આગળ વધીને શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે વડોદરા રાજ્યમાં મફત ફરજિયાત કેળવણીની હિમતથી શરૂઆત કરી હતી, તેવી જ રીતે ફરીથી એક વાર પોતાની પ્રજાના ઉત્તરિ-માર્ગમાં અંતરાયરૂપ થઈ પડેલા ગાદ અજ્ઞાનને હટાવી જ્ઞાન મેળવવાના માર્ગ ખૂલ્લા કરી આપવા શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે આ નવીન પ્રવૃત્તિમાં પણ પહેલ કરી છે. જોહા દૂરદર્શી રાજનીતિજોએ આ સાહસને અકાળ અને વ્યર્થ જ ગણી ક'ંઈયું હોત. પરંતુ થોડા વર્ષ પહેલાં ફરજિયાત કેળવણી માટે એમ જ કહેવામાં કયાં નહોતું આવ્યું? વળી આ પ્રયોગ કંઈ નવો નહોતો. યૂરોપ અને અમેરિકાનાં ઘણાંખરાં રાજ્યોમાં આ પ્રયોગ અજમાવી જોવામાં આવ્યો હતો; અને એ પ્રયોગ રાષ્ટ્રીય બુદ્ધિ-ચાતુર્યને ઉત્તેજિત કરવામાં અમૂલ્ય નીવડ્યો હતો. સાર્વજનિક

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય એ સાવત્રિક કેળવણીનું પરિણામ છે, તેમજ તે પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ સાર્વત્રિક કેળવણીને મદદરૂપ પણ છે.

સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો સ્થાપવાના મંજુર થયેલા નવા નિયમો પ્રમાણે પ્રાંત, કસ્ટા, અને ગ્રામ પુસ્તકાલયોને મદદ આપવા પ્રથમ રૂ. ૨૪,૦૦૦ મળવાનું નક્કી થયું હતું. સદર રકમની નીચે પ્રમાણે ફાળવણી કરવામાં આવી હતી: ગ્રામ-પુસ્તકાલયોને માટે રૂ. ૬,૦૦૦, કસ્ટા પુસ્તકાલયો માટે રૂ. ૪,૫૦૦, ત્રણ પ્રાંત પુસ્તકાલયો માટે રૂ. ૧,૫૦૦, અને પુસ્તકાલયોનાં મકાન માટે રૂ. ૧૨,૦૦૦, અને આ શાખાના નોકરખર્ચ ખાતે આ ઉપરાંત ઇલાયદી મંજુરી મળી હતી. સરકયુલેટિંગ લાયબ્રેરીઝ ઉઘાડવા માટે મળેલી રૂ. ૩૦,૦૦૦ની મૂળ રકમમાંથી બચત રહેલી રૂ. ૧૫,૦૦૦ની રકમ કેળવણી ખાતા તરફથી આ ખાતાને સોંપી દેવામાં આવી હતી. તેમાંથી રૂ. ૬,૦૦૦ ફરતાં પુસ્તકાલયો માટે, અને બાકીની રકમ દરેક નવા પુસ્તકાલય દીઠ રૂ. ૨૫૦ લઈ રૂ. ૧૦૦ની કિંમતનાં પુસ્તકો પૂરાં પાડવા પાછળ ખર્ચાઈ હતી.

સને ૧૯૧૦-૧૧ના સરકારી વર્ષને અંતે જ્યારે નવીન સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો ઉઘાડવાનું કામ કેળવણી ખાતાએ સેંટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતાને સોંપ્યું ત્યારે ૨૨૩ ગ્રામ-પુસ્તકાલયો અને ૨૦ વાચનાલયો ચાલુ હતાં. આ ઉપરાંત લગભગ ભરનારાઓ વડે ચાલતી ખાનગી સંસ્થાઓની માલિકીનાં ૨૪ કસ્ટા પુસ્તકાલયો હતાં. તેમાંનાં ૧૬ને પોતાનાં સ્વતંત્ર મકાન હતાં. કાર્યની શરૂઆતમાં પહેલે જ વર્ષે (સને ૧૯૧૧-૧૨ માં) સેંટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતાએ ૯ લગભગ ભરનારાં કસ્ટા પુસ્તકાલયોને મફત સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોમાં ફેરવી નાખ્યાં. ૪૨ નવાં ગ્રામ પુસ્તકાલયો ઉઘાડ્યાં; અને નાણાંની મદદ કરીને ૨૨૩ ગ્રામ પુસ્તકાલયોમાં નવું ચેતન આણ્યું; અને ૬૦ નવાં વાચનાલયો ઉઘાડ્યાં. આ પ્રમાણે આ પહેલા વર્ષને અંતે ૨,૦૦૦થી ૪,૦૦૦ વસ્તીવાળાં આ રાજ્યમાં ૧૦૦ ગામોમાંથી ૭૧ ગામોમાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો હતાં. ૧,૦૦૦થી ૨,૦૦૦ની વસ્તીવાળાં ૩૨૬ ગામડાંમાં ૧૧૬ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો હતાં; અને ૧,૦૦૦ કરતાં ઓછી વસ્તીવાળાં ૨,૬૩૭ નાનાં ગામડાંમાં-

૨૧૫] ધિ જેહાગીર બા પિટિટ નેટોવ જામરવ લાધખેરો બાવિએરા [૩૧૦ ૧૫૦૦

થી ૭૫ને આ લાલ મળ્યો. ૫૧૭૦ વર્ષે (સને ૧૯૧૨-૧૩માં) કચ્છા પુસ્તકાલયની સંખ્યા ૩૪ થઈ; આમ પુસ્તકાલયોની સંખ્યા ૩૧૦ થઈ; અને વાચનાલયોની સંખ્યા ૭૯ થઈ. ૧૯ સ્વતંત્ર મકાનવાળાં કચ્છા પુસ્તકાલયો સિવાય ૧૧ બીજાં કચ્છા પુસ્તકાલયો અને ૩ ગ્રામ-પુસ્તકાલયોને મકાન બાંધવા મદદ મળી. ૩૪ કચ્છા પુસ્તકાલયોમાં મળીને વંચાયેલા પુસ્તકોની સંખ્યા ૬૧,૮૩૮ થઈ હતી; અને આમ પુસ્તકાલયોમાંથી ૩૭,૬૬૩ પુસ્તકો વંચાયાં હતાં. આ પ્રમાણે કચ્છા અને ગ્રામ પુસ્તકાલયોમાં બધાં મળીને ૯૯,૫૦૧ પુસ્તકો વંચાયાં. આગામી વર્ષે સરકારને પુસ્તકાલયો માટે રૂ. ૧૧,૬૫૧ નો ખર્ચ થયો હતો તે વધીને આ વર્ષે રૂ. ૪૫,૬૦૬ નો થયો.

સાર્વજનિક
પુસ્તકાલયોની
ચોજના

વડોદરા સરકારને મિ. જૉર્ડને નિવેદિત કરેલી પુસ્તકાલયની ખીલવણીને લગતી બે અગત્યની ચોજનાઓને લીધે વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોના ઇતિહાસમાં આ વર્ષ કંઈક વિશેષ મહત્વનું છે.

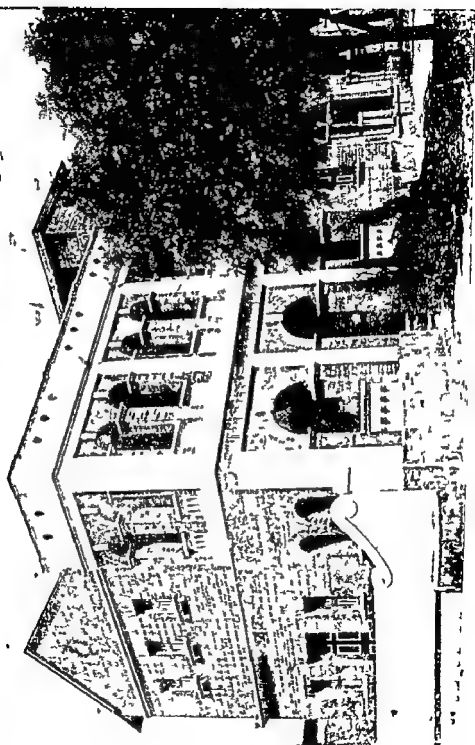
પુસ્તકાલયો માટેની પ્રથમ વહેવાર ચોજના અમલમાં મૂકાયા પછી તુરત જ વડોદરા રાજ્યમાં પુસ્તકાલયોની સ્થાપના સંબંધી રિપોર્ટ શ્રીમંત મહારાજ સાહેબની ખાસ ઇચ્છાથી મિ. જૉર્ડને સને ૧૯૧૧ના જુલાઈની ૨૧મી તારીખે તૈયાર કર્યો હતો. એ રિપોર્ટ ઉપરથી આમાંની પહેલી ચોજના સને ૧૯૧૨ના માર્ચની ૨૫મી તારીખે રજુ થઈ હતી.

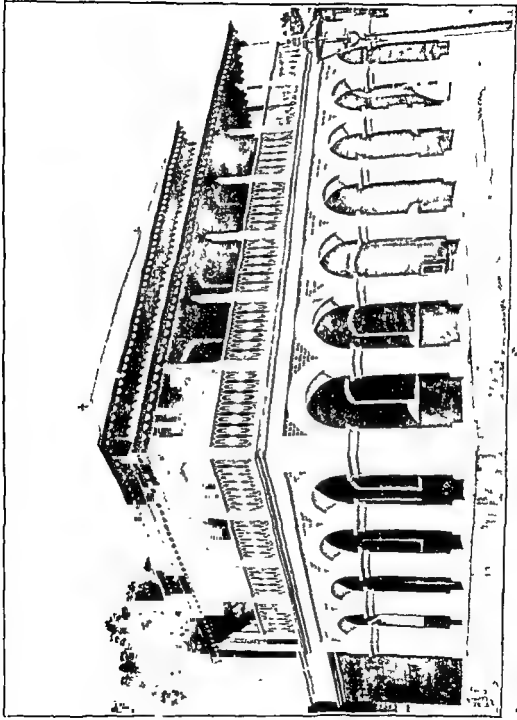
વડોદરા સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીથી માંડીને દરેક નાના ગામડા સુધીના દરેક પુસ્તકાલયની સંપૂર્ણ રચના કરવા માટે મિ. જૉર્ડને વીસ લાખ રૂપિયાની રકમ (ખરી રીતે રૂ. ૨૦,૬૦,૮૬૬)ની દસ વર્ષમાં ખર્ચવા માટે શ્રીમંત સરકાર પાસે માગણી કરી. આ દસ વર્ષને અંતે, અને તમામ પુસ્તકાલયો સંગીન પાયા પર મૂકાઈ ગયા પછી આ ચોજનાના વાર્ષિક નિભાવ માટે રૂ. ૧,૨૦,૩૦૦)ની વધારાની રકમ માગવામાં આવી. આ ચોજનામાં નીચે પ્રમાણે માગણીઓ કરવામાં આવી હતી: (૧) વડોદરામાં સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનું યોગ્ય મકાન બાંધવા માટે છ લાખ રૂપિયા. ચાર લાખ મકાન માટે અને બે લાખ પુસ્તક મૂકવાના ઘોડા તથા અન્ય સાહિત્ય માટે;

વડોદરા સામાન્ય
પુસ્તકાલય-મંચ

(૨) પહેલા વર્ગનાં બાર કચ્છા પુસ્તકાલયોને પુસ્તકસંગ્રહ સંપૂર્ણ કરવા પુસ્તકોની ભેટ આપના માટે રૂ. ૩૬,૦૦૦, તથા સદર પુસ્તકાલયોને મકાન બાંધવામાં મદદ કરવા રૂ. ૧૩,૨૦૦, અને તેમના નિભાવ માટે વાર્ષિક મદદ આપવા રૂ. ૩,૦૦૦ (૩) નવસારી, અમરેલી, અને મહેસાણામાં ૨૦,૦૦૦ પુસ્તકો રફી શકે તેવાં સુંદર મકાનવાળાં ત્રણ પ્રાંત-પુસ્તકાલયો રચવા એક લાખની રકમ, અને તેના નિભાવ ખર્ચ માટે વાર્ષિક રૂ. ૨૦૦૦. ત્રણ વર્ષમાં વડોદરા સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનું મકાન ધયા પરી સદર યોજનાનો આ ભાગ અમલમાં મૂકવો. (૪) ૨૭ નાનાં કચ્છા પુસ્તકાલયોને આપવાનાં પુસ્તકો માટે રૂ. ૩૦,૦૦૦, નિભાવ ખર્ચ માટે વાર્ષિક રૂ. ૫,૦૦૦, (૫) ૧,૦૦૦ માણસ ઉપરાંતની વસ્તીવાળાં ૩૮૭ ગામોમાં પુસ્તકાલયો સ્થાપન કરવા માટે અને તેમને માટે નાનાં મકાનો બાંધવા તથા દરેકને આશરે ૫૦૦ પુસ્તકોનો સંગ્રહ ભેટ આપવા વગેરે ખાતે રૂ. ૨૫,૦૦,૦૦૦, જેમાંના રૂ. ૧,૮૦,૦૦૦ પુસ્તકો માટે, અને રૂ. ૭૦,૦૦૦ મકાન ફંડ ખાતે. આ ઉપરાંત રૂ. ૧૩,૦૦૦ નિભાવ ફંડ ખાતે આવ્યા હતા.

જો કે આ યોજના સામાન્ય રીતે પસંદ તો પડી; પરંતુ જે વર્ષે આ યોજના રજુ કરવામાં આવી હતી તે વર્ષે નાણાંની તાણ હોવાથી જુદી જુદી જરૂરિયાતોના પ્રમાણમાં તેના વિવિધ ભાગ પાડી નાખવામાં આવ્યા. તેથી સને ૧૯૧૨ના ઑગસ્ટ મહીનામાં ફક્ત કચ્છા પુસ્તકાલયનો જ પ્રશ્ન ધ્યાનમાં લઈ એક નવીન ઓછી ખર્ચાળ યોજના મિ. ખૉર્ડને રજુ કરી. આ યોજના એકા એક રજુ કરવાનું ખાસ કારણ એ હતું કે જો કચ્છા પુસ્તકાલયની ખીલવણી થોડા જ વખત ઉપર પસાર થયેલા સાર્વજનિક પુસ્તકાલય સ્થાપવાના નિયમો અનુસાર સ્વભાવિક રીતે જ થવા દેવામાં આવે તો કાગક્રમે બધા કચ્છામાં પુસ્તકાલય અને પુસ્તકાલયોનાં મકાનો તૈયાર તો થઈ જાય, પરંતુ તેમાં ઘણો વખત લાગે, અને ફેટલાંક પુસ્તકાલયો માટે તો અતિશય લાંબો સમય થઈ જાય. ઇચ્છા એવી હતી કે આ નિયમોની નૈસર્ગિક અસર ઝડપથી ધાય અને કાળક્રમે જે સ્થિતિ પર તેઓ આખરે પહોંચી શકે તે સ્થિતિમાં અત્યારથી જ તેઓ મૂકાય એટલે લવિષ્યના જમાનાને જે ફાયદો

સને ૧૯૧૩]

પાટિળ વલ્લભરામ હિમચંદ પુસ્તકાલય, બીસનગર.

[૩. ૫. ૦૪૬]

મળવાનો હોય તે જ લાભ આપુ જમાનાને મળે. આ ઉપરાંત વળી જે ઘણાખરા કસ્ટોના વતનીઓ તેમ જ પચાસતો મકાનો માટેનો તેમનો હિસ્સો એકદમ આપી દે તો તેમની મદદ આપવાની શક્તિ શરૂઆતમાં જ લગલગ થાંત પડી જાય, તેથી તેમને માટે જરૂરનાં પુસ્તકો ખરીદ કરી ભેટ આપવાનું સરકારે માથે લેવું એવી સલાહ આપવામાં આવી હતી. દરેક પ્રાંતના કસ્ટો પુસ્તકાલયોની જુદી જુદી જરૂરિયાતો કાળજીપૂર્વક ધ્યાનમાં લેતાં મકાનો અને પુસ્તકો માટે રૂ. ૧,૩૯,૩૪૬ની જરૂર છે એમ જણાયું. આ રકમમાંથી ચાર વર્ષના સામટા સરકારના હિસ્સા તરીકે રૂ. ૭૭,૮૭૦ની મોટી રકમ એટલે દર વર્ષે રૂ. ૧૯,૪૬૭ની રકમ નક્કી કરવામાં આવી હતી. પુસ્તક-ખરીદીનો ખર્ચ બધો અથવા થોડો અથે સરકારે માથે લેવો; અને તેને માટે રૂ. ૪૬,૬૬૬-૧૦-૮-ની રકમ સરકારે જુદી કાઢવી. એ ઉપરાંત વાર્ષિક નિલાય ખર્ચ ખાતે પણ સરકારનો હિસ્સો રૂ. ૧૦,૭૦૦નો આવે સરકારે આ આખી યોજના સ્વીકારી એટલે પહેલા વર્ષ માટે પુસ્તકો અને મકાનો માટે રૂ. ૨૦,૦૦૦ ની મજૂરી આપી; અને પછીનાં વર્ષો માટે દર વર્ષના અંદાજ-પત્રમાં તેટલી જ રકમ દાખલ કરવા દેવાનું મંજૂર કરવામાં આવ્યું. આ સમયમાં રાજ્યને ખાસ મગરૂર થવા જેવી હકીકત એ છે કે ચારે પ્રાંત પંચાયતોને પણ આ યોજના બહુ જ પસંદ પડી, અને તેમણે પોતપોતાનો દાવો ખુશીથી આપવાનું સ્વીકાર્યું. પરિણામે આ યોજના એટલી ઝડપથી આગળ વધી કે સને ૧૯૧૨-૧૩માં ૨૫ નવાં પુસ્તકાલયો ઉદઘાટી કુલ સંખ્યા ૩૪ની થઈ; અને તેમાંનાં ૧૧ પુસ્તકાલયોએ મકાન માટે પણ માગણી રજૂ કરી અને ૧૯૧૬-૧૭માં એટલે પાંચમા વર્ષની આખરે તમામ બેતાળીસે પ્રાંત અને કસ્ટો પુસ્તકાલયોમાં પુસ્તકોનો સારો જથ્થો એકઠો થવા ઉપરાંત પુસ્તકો રાખવા પોતાનાં સ્વતંત્ર મકાનો પણ તેમને મળી ગયાં. આ છ વર્ષમાં ગ્રામ પુસ્તકાલયોની પ્રગતિ પણ સતોષકારક થઈ, કેમ કે તેમની સંખ્યા ૩૨૫થી વધીને ૪૯૪ની થઈ વળી ૩૫ ગ્રામ-પુસ્તકાલયોને પણ પોતાનાં સ્વતંત્ર મકાન થયાં જ્યારે અને ૧૯૧૨-૧૩માં તો ફક્ત ૩ પુસ્તકાલયોને પોતાનાં મકાન હતાં

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

સને ૧૯૧૭-૧૮ને અંતે તમામ કસ્ટો અને ગ્રામ પુસ્તકાલયોમાં પુસ્તકોની સંખ્યા કુલ ૨,૪૪,૪૮૩ હતી; અને ૨, ૧૪, ૪૬૬ પુસ્તકો વંચાયાં હતાં. આ ૪૨ કસ્ટો અને ૪૬૪ ગ્રામ પુસ્તકાલયો ઉપરાંત સને ૧૯૧૭-૧૮માં ૬૬ વાચનાલયો હતાં. કુલ મકાનો ૪૮ તૈયાર કરાવવામાં સરકારને રૂ. ૬૧, ૭૬૪ ૬/૮ ખર્ચ થયું હતું; જેમાંના રૂ. ૬૮, ૧૮૨/૧૦ કરણા પુસ્તકાલયોનાં મકાન પાછળ, અને રૂ. ૨૩,૫૮૨/૧૦ ગ્રામ-પુસ્તકાલયોના મકાનો ખાતે ખર્ચ થયો હતો. ગ્રામ-પુસ્તકાલયોને પુસ્તકોની ખાસ જાક્ષીય ખાતે સરકારે લગભગ રૂ. ૨૦,૦૦૦ વાપર્યા હતા.

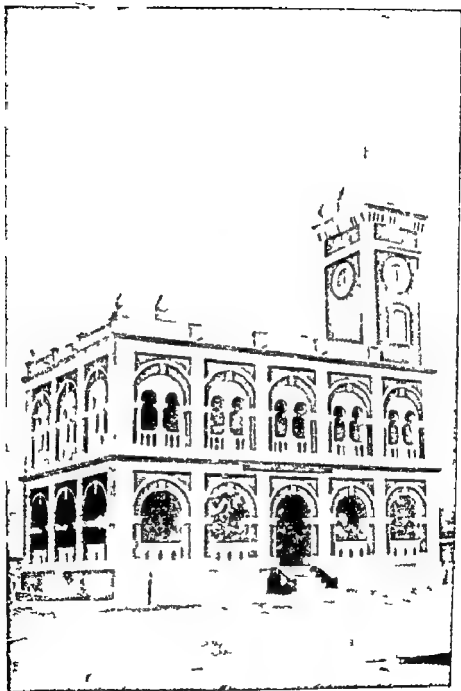
આ પ્રમાણે સને ૧૯૧૮ના જુલાઈને અંતે વડોદરા શહેરની બહાર વડોદરા રાજ્યમાંની પુસ્તકાલયની પ્રવૃત્તિનો ટુંક સાર નીચે પ્રમાણે છે;—

૧. વડોદરા રાજ્યનાં ૪,૦૭,૬૫૮ માણસોની વસ્તીવાળા નાના મોટા મળી કુલ ૪૨ કસ્ટોઓમાં સારાં મકાનોવાળાં અને પૂરતા પુસ્તકસંગ્રહવાળાં સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો છે.

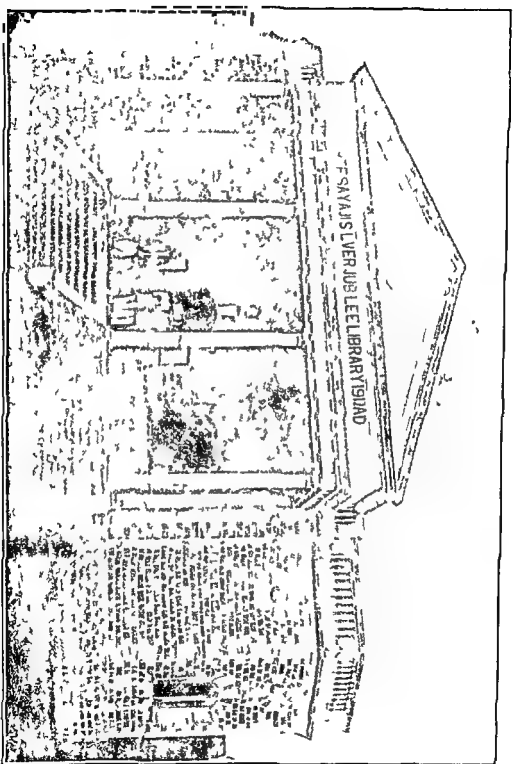
૨. ૧૭,૨૪,૧૭૫ની કુલ ગ્રામવસ્તીમાંથી ૭,૦૪,૬૬૫ (લગભગ ૪૧ ટકા)ની વસ્તીને ૫૬૦ નાનાં પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયો તરફથી વાચનસાહિત્ય પૂરું પાડવામાં આવે છે.

૩. ૮,૧૮૨માંથી ચોરસ-માઈલના આ રાજ્યના ક્ષેત્રફળમાંથી ૮,૧૭૩ ચોરસ-માઈલમાં (વડોદરા શહેર અને કંપના ૬ ચોરસ-માઈલ બાદ કરતાં) ૬૦૨ પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયોની સગવડ છે. એટલે કે રાજ્યમાં દર ૧૩૩ ચોરસ-માઈલે એક પુસ્તકાલય કે વાચનાલય છે.

ગ્રામ-પુસ્તકાલયો પાસે રૂ. ૧૫૦ કરતાં વધારે રકમ વરસે દહાડે ખર્ચવાની હોતી નથી; તેમ છતાં ત્યાંની સમિતિઓ તેમનું બજેટ કેવી રીતે નક્કી કરે છે તે જોવા જેવું છે. નીચે એક પ્રાંત, એક કસ્ટો, અને બે ગ્રામ પુસ્તકાલયોની વિગત આપીએ છીએ:—

શ્રી નથાલ શ્વેતોત્તમ પુસ્તકાલય, મિનાર

[१६१०]

श्री सयाजी वैभव पुस्तकालय, नागपुरी

[१ ३०,०००]

ખર્ચ ૧૯૨૪-૨૫	*અમરેલી ગ્રાંત પુસ્તકાલય	*વસો કર્યા પુસ્તકાલય	*વેસ્મા ગ્રામ પુસ્તકાલય	+૨સુલા- યાદ ગ્રામ પુસ્તકાલય
	રૂપીઆ	રૂપીઆ	રૂપીઆ	રૂપીઆ
સામયિકો	૪૬૩	૨૨૦	૭૪	૪૮
પુસ્તકો	૨૫૫	૨૦૫	૨૫	૬૭
પુસ્તક અધ્યામણી	૬૦	૪૪	૧૦	...
લાકડી સામાન	૧૩૮	૧૪	...	૩૦
દુરસ્તી કામ	૧૫	૪૯
ભાડું	૧૩૨ ભાડે
પગાર	૪૨૭	૨૫૯	૩૬	...
પરચુરણ	૧૬૫	૬૯	૫	૫
કુલ	૧,૫૨૩	૯૦૦	૧૫૦	૧૫૦
ફંક્શન				
સ્થાપનાનું વર્ષ	૧૮૭૩	૧૮૮૦	૧૯૧૨	૧૯૧૭
વસ્તી	૧૭,૭૯૨	૫,૯૮૬	૩,૩૧૩	૫૭૨
સભ્યો	૩૧ (આજ- વન સભ્ય)	૧૬૧	૧૭	૨૨
વાચકો	૪૬૪	૬૨૩	૧૩૫	૮૩
આવતાં સામયિકો	૪૧ (+૧૫ મફત,	૨૯	૧૫	૧૩
પુસ્તક (ખર્ચદિવાં)	૯૩	૨૧૩	૧૫	૩૫
" (ભેટ)	૧૭૦	૩૩	૭૫	૧૦
પુસ્તકની સંખ્યા	૯,૯૫૭	૭,૧૮૩	૧૫૫	૪૪૧
વંચાયલાં પુસ્તકો	૯,૭૭૩	૫,૭૧૩	૭૧૪	૩૧૦
પુસ્તકાલય ઉધાચાના કલાક	૧૦૬ કલાક	૧૨ કલાક	૪ કલાક	૫ કલાક
ચોપડીઓ આપ્યાના કલાક	૫૬ કલાક	૨ કલાક	૪ કલાક	૫ કલાક
મકાનની કિંમત (રૂપીઆ)	૧૮,૦૦૦	૧૫,૯૮૫	૩,૬૭૫	...
કુલ સ્થાયી ફંડ (રૂપીઆ)	૨,૭૭૫	૬૪૧	૫,૩૫૬	૨૪૦

*મકાનવાળાં પુસ્તકાલયો

+૧૩૨ ભાડાનું પુસ્તકાલય

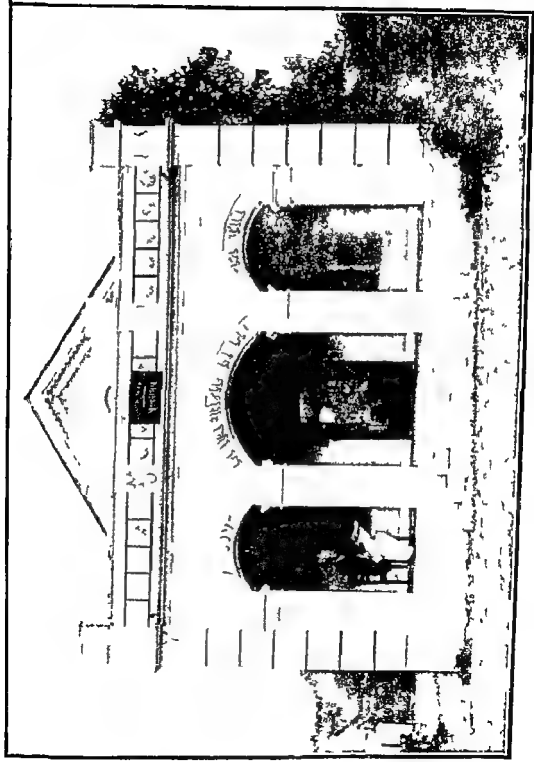
વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-અવૃત્તિ

રસુલાબાદ ગ્રામ પુસ્તકાલય ધર્મશાળામાં રાખેલું છે. બીજા ત્રણેને પોતાનાં મકાન છે. વસો પુસ્તકાલયના મકાનને લોચતળી આને ભાગ ભાડે આપવાથી એને તો વળી થોડી આવક પણ મકાનમાંથી થાય છે. ગ્રામપુસ્તકાલયો વર્તમાનપત્રો મંગાવવામાં વધારે પૈસા ખર્ચે છે. પુસ્તકાલયનું આકર્ષણ જ વર્તમાનપત્રોને લીધે ત્યાં હોય છે. તદ્દન નાનાં પુસ્તકાલયો તો લગભગ વાચનાલયો જ છે; તેમાં પુસ્તકો બહુ જ થોડાં હોય છે. ગ્રામપુસ્તકાલયોને નોકરચાકરનું ખર્ચ નથી થતું. ત્યાંના લોકોમાંથી રાજપુત્રીથી કામ કરનાર મળી રહે છે; વા શાળાના શિક્ષકોને તે કામ સોંપવામાં આવે છે.

કેટલાંક ગામોમાં સારા વખતમાં પણ પુસ્તકાલય માટે પૈસા લેવા કરવા એ બહુ મુશ્કેલ છે. સારાં ગામોમાં લગ્ન પ્રસંગે મરજીઆત કર લેવામાં આવે છે. લગ્ન જેવા પ્રસંગે બેપાંચ રૂપીઆ આપવા કોઈને આકરા પડતા નથી. કેટલાંક મકાનવાળાં પુસ્તકાલયો લોચતળીયાં ભાડે આપીને પૈસા મેળવે છે. આ બધા ઉપરાંત પૈસા મેળવવાની સામાન્ય પ્રચલિત પદ્ધતિ તો મુખ્ય મુખ્ય માણસોને સલાસદો બનાવી એમની પાસેથી વાર્ષિક કે પછી એકી સાથે અમુક રૂપીઆ લેવામાં આવે છે તે છે.

પુસ્તકાલયોની વ્યવસ્થા પુસ્તકાલયના સ્થાનિક સલાસદોમાંથી ચુટેલા સભ્યોની સમિતિ કરે છે. ખાતા તરફથી તેમને માટે 'સાહિત્ય' માસિક દ્વારા હુકમો અને સૂચનાઓ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. ક્યાં પુસ્તકો ખરીદવા જેવાં છે તેની યાદીઓ પણ વારે વારે તેમાં છપાવવામાં આવે છે. પુસ્તકાલયો તપાસવા ખાતા તરફથી નિરીક્ષકો પણ જાય છે. વળી પુસ્તકાલયોના મંત્રીઓને ખાતાના સંબંધમાં રહેવાની અનુકૂળતાઓ કરી આપવામાં આવે છે.

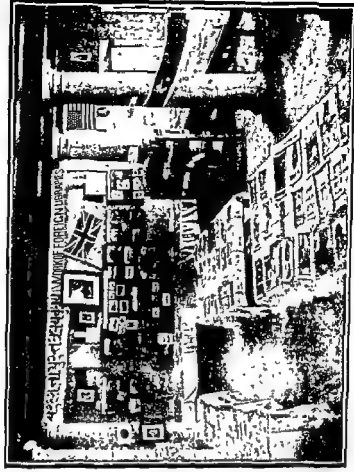
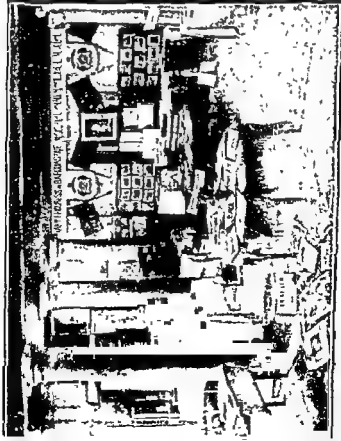
આ ઉપરાંત ખાતા તરફથી તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળો સ્થાપવાની અને પુસ્તકાલયોના મંત્રીઓ અને પુસ્તકાધ્યક્ષની સલાહો બોલાવવાની વ્યવસ્થા કરવામાં પણ આવે છે. પેટલાદ, અને વાઘોડીઆ તાલુકામાં આવાં તાલુકામંડળો છે. આ. કચુરેટરે કરુઆ પુસ્તકાલયોના મંત્રીઓ અને પુસ્તકાધ્યક્ષોની સલા સને ૧૯૨૨-૨૩માં પેટલાદ,

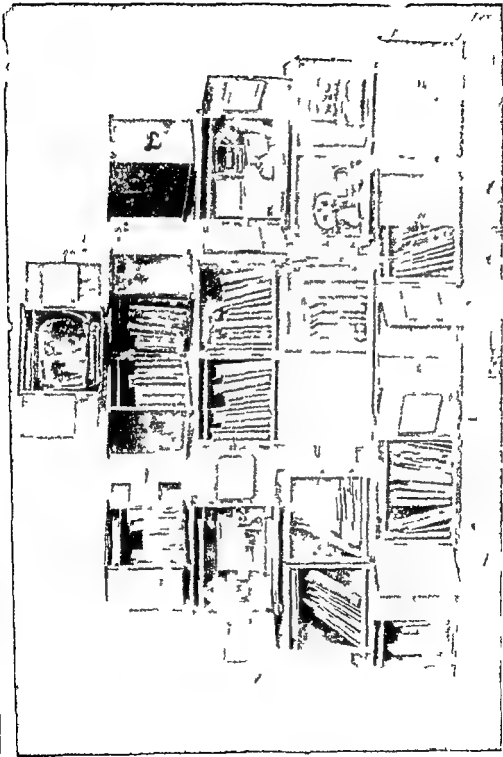
વડોદરા રાજ્યની જયસિંહરાવ પુસ્તકાલય, નવસારીનું રાણા પુસ્તકાલય, પેટલાદનું પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ ગદુલાલજી પુસ્તકાલય, અને પાટણનું હેમાચાર્ય જૈન પુસ્તકાલય ખાસ મહત્વનાં છે.

વળી અમરેલીમાં એક સ્વતંત્ર પુસ્તકાલય ફક્ત સ્ત્રીઓ માટે જ, અને વસોમાં એક સ્વતંત્ર પુસ્તકાલય ફક્ત બાળકો માટે જ છે.

વટાહટા રાજ્યની પૈઠતકાલિય પ્રવૃત્તિ.

સામગ્રિકોનું પ્રથમ પ્રદર્શન (૧૯૧૬)

પ્રકરણ ૬૬

ફરતાં પુસ્તકાલયો

સને ૧૯૧૧ના મે માસમાં ન્યારે સાર્વજનિક પુસ્તકાલયના નિયમો સરકારની મંજૂરી માટે મોકલવામાં આવ્યા ત્યારે સાથે સાથે જ ગ્રામ અને કસ્ટો પુસ્તકો, શાળાઓ, મંડળો વગેરેમાં ફરતાં પુસ્તકાલયો મોકલવાની દરખાસ્ત પણ સાર કરવામાં આવી હતી. પુસ્તકાલયની આ પ્રવૃત્તિ એકદમ શરૂ કરવામાં એ હેતુ હતો કે પુસ્તકાલયોના નિયમો પ્રમાણે સ્વાભાવિક રીતે મોટાં ગામોમાં પણ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય સ્થાપવાને કેટલાંક વર્ષો લાગે અને નાનાં ગામોને તો આવાં પુસ્તકાલય મેળવતાં વર્ષોનાં વર્ષો વીતી જાય. વડોદરા રાજ્યમાં ૧,૦૦૦ ને ૪,૦૦૦ વચ્ચેની વસ્તીવાળાં ૪૨૬ મોટાં ગામો છે; અને ૧,૦૦૦ કરતાં ઓછી વસ્તીવાળાં ૨,૬૨૮ નાનાં ગામો છે. તેથી આવાં નાનાં અને એકલવાયાં સ્થળોએ પહોંચી જઈ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયની યોજનાનો ત્યાંના લોકોને લાભ આપવાની ખાસ જરૂર હતી. આવાં ફરતાં સ્થળોએ પુસ્તકાલયની જરૂરિયાત પૂરી પાડવા માટે ફરતા પુસ્તકાલયની યોજના ઘણી ઝડપવાળી, સરળ, અને સૌંધી જણાઈ છે. એ ઉપરાંત વાચન પ્રત્યે અભિરૂચિ પ્રગટાવવાનું તથા છેવટે નાના જનસમૂહોમાં પુસ્તકાલય મેળવવાની ઈચ્છા ઉત્પન્ન કરવાનું આ સળળ સાધન છે.

પહેલે વર્ષે કેવળ ગુજરાતી ભાષાનાં તથા હાઈસ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગમાં આવે તેવાં થોડાં અંગ્રેજી પુસ્તકોનાં કુલ ૧૫૦ ફરતાં પુસ્તકાલયો તૈયાર કરવા માટે રૂ. ૬,૦૦૦ની મંજૂરી મેળવવામાં આવી હતી, અને તેમાંથી લાકડાની ૮૩ નાની પેટીઓ તૈયાર કરાવવામાં આવી હતી; પણ આ પેટીઓ બહારગામ મોકલવાનું કાર્ય ખરેખરી રીતે તો સને ૧૯૧૨ના ફેબ્રુઆરીમાં શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું.

સને ૧૯૧૧-૧૨માં પાંચ માસ દરમિયાન ૪૬ સ્થળોએ મળીને કુલ ૯૦ પેટીઓ મોકલવામાં આવી હતી; અને તેથી ૨,૫૭૪

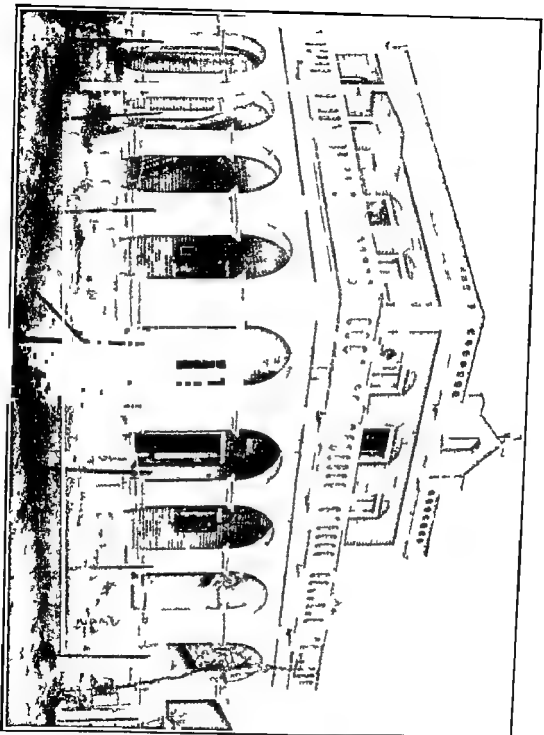
વડોદરા રાજ્યની વાયકોમાં ૬,૯૯૨ પુસ્તકો વંચાયાં હતાં. પેટીઓમાં મોકલવા માટેનાં પુસ્તકોની સંખ્યા પ્રથમ વર્ષે ફક્ત ૨,૪૦૦ની હતી. યોજનાનો પ્રથમ વર્ષનો અનુભવ ઉત્સાહવર્ધક હતો; તેથી પછીનાં વર્ષોમાં વધારે પેટીઓ તૈયાર કરાવવામાં આવી; અને પુસ્તકસંગ્રહ પણ વધારવામાં આવ્યો.

આ ખાતાએ બનાવેલી ફરતાં પુસ્તકાલયની પેટીઓ જુદાં જુદાં ત્રણ કદની છે. મોટામાં મોટા કદની પેટી એવડી હોય છે. તેની લંબાઈ ૧૮ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ, પહોળાઈ ૧૪ ઇંચ, અને ઊંચાઈ ૧૨ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ હોય છે. તેમાં બે ખાનાં હોય છે; અને તેને પાછલી બાજુએ મળા-ગરાધી જોડેલાં હોય છે; તેથી આ પેટી ઉધાડીએ એટલે તે ચોપડીઓ રાખવાનું ૨૮ ઇંચ લાંબું, અને ૯ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ પહોળું બે વિભાગવાળું નાતું કપાટ થઈ રહે છે. વચલા કદની એકવડી પેટી ૧૬ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ લાંબી, ૧૦ ઇંચ પહોળી, અને ૧૩ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ ઊંચી હોય છે. નાના કદની એટલે એકવડી પેટી ૧૩ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ લાંબી, ૯ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ પહોળી, અને ૧૨ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ ઊંચી હોય છે. તે આગળથી બે બારણાવાળા નાના કપાટ જેવી દેખાય છે. આ ત્રણે પ્રકારની પેટીઓમાં અંદરની બાજુએ ઉપર ખત્રોકો વગેરે મૂકવાનું એક ખાતું હોય છે. મોટી પેટીમાં ૩૦, વચલી પેટીમાં ૨૦, અને નાની પેટીમાં ૧૫ પુસ્તકો સામાન્ય રીતે રહી શકે છે.

ત્રણે કદની આ પેટીઓની વિગતવાર માહિતી નીચે પ્રમાણે:—

કદ	માપ			ચોપડીઓ બરેલી હોય તારનું વજન	* પુસ્તકો કેટલાં રહી શકે?	કિંમત
	લંબાઈ	ઉંડાઈ	ઉંચાઈ			
૧.	૧૩ $\frac{૧}{૨}$ "	૯ $\frac{૧}{૨}$ "	૧૨ $\frac{૧}{૨}$ "	૧૭ પૌંડ	૧૫	રૂ. ૯-૦-૦
૨.	૧૬ $\frac{૧}{૨}$ "	૧૦"	૧૩ $\frac{૧}{૨}$ "	૧૩ "	૨૦	" ૧૦-૦-૦
૩.	૧૮ $\frac{૧}{૨}$ "	૧૪"	૧૨ $\frac{૧}{૨}$ "	૧૭ "	૩૦	" ૧૮-૦-૦
એવડી વળાય તેવી						

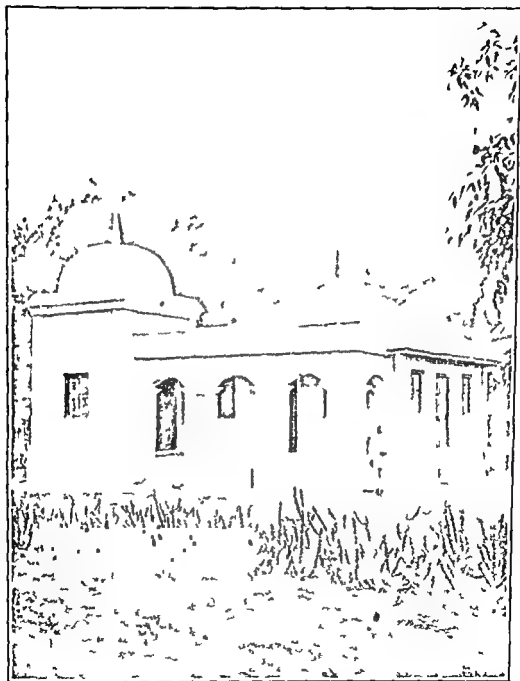
* કાઢિન ૮ પેંચ (૭ $\frac{૧}{૨}$ " x ૫")

સને ૧૮૧૩]

શ્રી સયાલ ગોલ્ડન ગ્રુપિસલી પ્રેસપ્રિન્ટ, ભુવનગર.

[૩ ૮ ૧૩

માર્ચનિક પુસ્તકાલય, હોંગકોંગ

આ ફરતું પુસ્તકાલય કોઈ પણ ગામમાં કે કસબામાં મોકલવામાં આવે છે; અને તે ત્યાંની શાળાના મુખ્ય શિક્ષક, સ્થાનિક સાર્વજનિક પુસ્તકાલયના મંત્રી, કે કોઈ સંબંધિત ગૃહસ્થના હવાલામાં ત્રણ મહીના સુધી રહેવા દેવામાં આવે છે. જે માણસને આ પુસ્તકાલય સોંપવામાં આવ્યું હોય તે માણસે દરરોજ નિર્ધાર એક કલાક અથવા દર ત્રીજે દિવસે એ કલાક પુસ્તક આપવાનું કામ કરવું જોઈએ. એકી વખતે એક પુસ્તક આપી શકાય છે; અને તે દસ દિવસ સુધી રાખી શકાય છે; બીજા કોઈની માગણી ન હોય તો જરૂર લાગે તે પુસ્તક વધારે વખત પણ રાખવા દેવામાં આવે છે. ફરતા પુસ્તકાલયનો હવાલો લેનારે ફરતું પુસ્તકાલય મળ્યા પછી તે વિશે છાપેલી જાહેરખબર સાર્વજનિક સ્થળે ચોંટાડવી જોઈએ; અને તેની કેટલીક નકલો સ્થાનિક ભણેલા માણસોમાં પણ વહેંચવી જોઈએ. ઉપરાંત તેણે માસિક ટુકે હેવાલ દર માસ આખરે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતાની ફરતા પુસ્તકાલય શાખા તરફ મોકલવો જોઈએ. ફરતા પુસ્તકાલયનું કામ કરનાર ગૃહસ્થના ઉપયોગ માટે દરેક ફરતા પુસ્તકાલયમાં નીચે પ્રમાણે સાત વસ્તુઓ રાખવામાં આવે છે : (૧) પુસ્તકો આપલે કરતી વખતે નોંધવાની ચોપડી, (૨) સૂચના પોથી, (૩) માસિક હેવાલ મોકલવાનાં બે કાર્ડ, (૪) પાંચ છાપેલી જાહેરખબરો, (૫) હવાલો લેનાર માટે છાપેલી સૂચનાઓ, (૬) ફરતા પુસ્તકાલયના નિયમો, અને (૭) પેટી પરત મોકલતી વખતે હકીકત ભરી મોકલવાની યાદીનો નમુનો. ફરતા પુસ્તકાલયનો હેતુ પુસ્તકાલયનો ઉપયોગ વધારવાનો હોવાથી પુસ્તક વાંચવા આપવાની શરતો ઘણી સરળ હોય છે. હવાલો લેનાર એળખતો હોય તેવા કોઈ પણ માણસને, આખરૂંદાર માણસની જામીનગીરી લાવે તેને, અથવા પુસ્તકની કિંમત અનામત મૂકે તેને પુસ્તકો ઘેર વાંચવા આપવામાં આવે છે. ફરતા પુસ્તકાલયની પેટી ત્રણ મહીના પછી પુસ્તકો તપાસી લેવા, મરામત કરાવવા, વંચાએલાં પુસ્તકોની નોંધ લેવા વગેરે કાર્ય માટે બારોબાર વડોદરે પાછી મોકલવાની હોય છે; કારણ પેટીઓ લાવવા લઈ જવાનો ખર્ચ બચાવવા પેટી એક ગામથી બારોબાર બીજે ગામ મોકલાય છે ત્યારે પુસ્તકો એવાઈ જાય છે અને ફટી જાય છે, અને તેની બેખમદારી કેઈને માથે રહેતી નથી. આ ફરતાં પુસ્ત-

ફરતાં
પુસ્તકાલયો

વડોદરા રાજ્યની
સ્તકાલય-અવૃત્તિ

કાલયો તદ્દન મફત મોકલવામાં આવે છે: એનું લાવવા લઈ જવાનું
બંને વખતનું રેલવે ભાડું પણ સરકાર જ આપે છે.

આ કરતાં પુસ્તકાલયોમાં બે જાતના સંગ્રહો હોય છે: એક
ખાસ ઉદ્દેશથી ગોઠવેલો નિયત સંગ્રહ, અને બીજો સામાન્ય સંગ્રહ-
ખાસ ઉદ્દેશથી ગોઠવેલાં કરતાં પુસ્તકાલયમાંનાં પુસ્તકો એક પેટીમાંથી
બીજી પેટીમાં અદલબદલ થઈ શકતાં નથી. પરંતુ સામાન્ય સંગ્રહ
વાળા પુસ્તકાલયમાં વાચકવર્ગની પસંદગી પ્રમાણે નવાં પુસ્તકો
દરેક વખતે મૂકવામાં આવે છે. કરતું પુસ્તકાલય એ નાનકડું
સાર્વજનિક પુસ્તકાલય હોવાથી જે લોકો પાસે પુસ્તકો ન હોય
તેમની પાસે ખાસ કરીને સારામાં સારાં પુસ્તકો લઈ જવાનું
સાર્વજનિક પુસ્તકાલયનું મુખ્ય કાર્ય તેને કરવાનું હોય છે. એટલે
વાચકો વિદ્યાર્થી તરીકે નહિ પરંતુ સામાન્ય વાચકો તરીકે
વાંચવાને લલચાય તે માટે કરતા પુસ્તકાલયે બીનકેળવાયેલા
સામાન્ય વાચક તરફ પ્રથમ ધ્યાન આપવાનું છે. આવા
વાચકોને મોટે ભાગે પુસ્તકોની સ્વતંત્ર રીતે પસંદગી કરવાનું
આવડતું જ નથી હોતું; તેથી વાચન થોડું હોય તેવાં સ્થળોએ
સાફ સાહિત્ય પૂરું પાડવામાં નિયત સંગ્રહની પેટીઓ વધારે વપરાય
છે. અને સામાન્ય સંગ્રહનો મૂળ ઉદ્દેશ તો વિધિવિધ પ્રકારના
બુદ્ધિમાન વાચકોની બદલાતી જરૂરિયાતો પૂરી પાડવાનો હોવાથી-
સ્વાભાવિક રીતે જ આવાં પુસ્તકાલયોની વિશેષ માગણી થતી નથી.
મુખ્યત્વે કરીને આવાં પુસ્તકોની લોકપ્રિયતા નિયત કરેલાં પુસ્તકો
ઉપર રહે છે; કારણ આટલાં થોડાં પુસ્તકોમાં ગંભીર સાહિત્યનાં
પુસ્તકોની સંખ્યા વિશેષ હોય તો તેમને વાંચવાનાં પુસ્તકો બહુ
જ થોડાં બાકી રહે; આથી કરીને આવા વાચકોને ગમે અને સમ-
જાય એવાં જ પુસ્તકોની પસંદગી કરવામાં આવે છે. એટલા માટે
અન્ય વિષયનાં ખાસ કાળજીપૂર્વક પસંદ કરેલાં પુસ્તકો કરતાં સારી
નવલકથાઓનું પ્રમાણ હંમેશા વધારે રાખવામાં આવે છે. નિયત
સંગ્રહોમાં સ્ત્રીઓ, બાળકો, વિદ્યાર્થીઓ, શિક્ષકો, જેડુતો, અને
કારીગરો ઉપરાંત ઉર્દૂ, હિંદી, અને મરાઠી સાહિત્યના વાચકો માટે
પણ ખાસ પુસ્તકસંગ્રહો ગોઠવેલા હોય છે. નિયત સંગ્રહો અગ્રેજી
તેમ જ દેશી ભાષાના વાચકોના અમુક વર્ગનાં હિત તથા જ્ઞાન

કાળપૂર્વક ધ્યાનમાં લેઈને જ ગોઠવવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે નિયત સંગ્રહનાં પુસ્તકાલયોમાં ૧૧૮ પ્રકારનાં ૨૭૩ દેશી ભાષાનાં પુસ્તકાલયો છે, એમાં પુસ્તકોની સંખ્યા ૫,૨૮૮ છે. તે જ પ્રમાણે અંગ્રેજી ભાષાનાં ૪૫ પ્રકારનાં ૪૫ ફરતાં પુસ્તકાલયો છે, એમાં પુસ્તકોની સંખ્યા ૮૧૦ છે. આ પ્રમાણે નાનીમોટી વયનાં બાળકો, ગુજરાતી અને અંગ્રેજી શાળાના બુદ્ધિ બુદ્ધિ કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ, બાળશિક્ષણ અને શિક્ષણશાસ્ત્રના અભ્યાસી શિક્ષકો, ધર્મ અને જીવનચરિત્રમાં રસ લેતા વાચકો વગેરે માટે ખાસ સંગ્રહવાળી ફરતા પુસ્તકાલયની પેટીઓ તૈયાર કરવામાં આવી છે.

ફરતાં
પુસ્તકાલયો

ફરતા પુસ્તકાલયમાં પુસ્તકો ઉપરાંત કોઈ વખત ઘરમાં રમી શકાય તેવી રમતોનાં સાહિત્યો, તેમ જ સ્ટીરીઓસ્કોપ અને એના દેખાવોનાં પાનાં (સ્ટીરીઓગ્રાફ્સ) પણ મોકલવામાં આવે છે. સ્ટીરીઓસ્કોપ દ્વારા દુનિયાના સઘળા દેશોના ભાત ભાતના સુંદર દેખાવો અને ત્યાંના લોકોનાં જીવનનાં દૃશ્યો દેખાડી શકાય છે.

ફરતા પુસ્તકાલયની યોજના શરૂ થયા પછી ગયાં ઐશ્વર્ય વર્ષમાં તેનો પ્રગતિ ઘણી ઝડપથી થઈ છે. શરૂઆતમાં ૮૩ પેટીઓ અને ૨,૪૭૦ પુસ્તકો હતાં તે વધીને સને ૧૯૨૪-૨૫માં આ શાખામાં ૪૧૩ પેટીઓ અને ૧૮,૬૩૩ પુસ્તકો થયાં. પુસ્તકોની ઉપલી સંખ્યામાં ૧૫,૦૦૦ ગુજરાતી, ૨,૧૩૩ અંગ્રેજી, ૧,૩૨૨ મરાઠી, અને ૧૭૮ ઉર્દૂ હતાં. પુસ્તકપ્રચાર પણ બહુ જ થયો છે. સને ૧૯૧૪-૧૫ની સાલ અત્યાર મુધીમાં ખાસ યાદગાર નીવડી છે. પહેલાં ચાર વર્ષોમાં એટલે સને ૧૯૧૧-૧૨થી સને ૧૯૧૫-૧૬ મુધીમાં વંચાયેલાં પુસ્તકોની મળ્યા વાર્ષિક ૬,૯૯૨થી વધીને ૧૫, ૩૦૫ની થઈ હતી, અને વાચકોની સંખ્યા ૨,૫૭૪ થી વધીને ૭,૫૫૬ ની થઈ હતી. સને ૧૯૨૪-૨૫માં વંચાયેલાં પુસ્તકોની સંખ્યા ૧૩,૩૯૬ હતી, અને વાચકોની સંખ્યા ૫,૭૧૫ હતી. છેલ્લાં ત્રણ વર્ષ બુદ્ધિ બુદ્ધિ પુસ્તકમંડળોની છાપેલી યાદીઓ તૈયાર કરવામાં-અને ફરતા પુસ્તકાલયની યોજનાની પુનર્વ્યવસ્થા કરવામાં ગાળવાં પડ્યાં, તેથી એ અરસામાં મોટી સંખ્યામાં પુસ્તકાલયની પેટીઓ એક સરખી રીતે મોકલવાનું

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

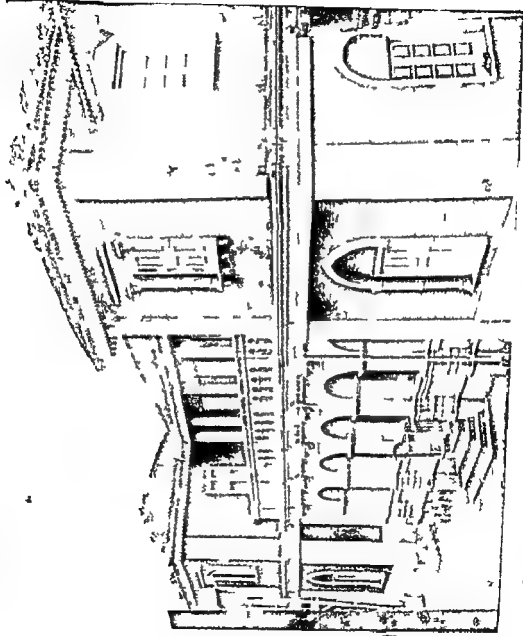
કામ થઇ શક્યું નથી. ઘણીખરી પેટીઓ બહારથી પાછી મંગાવવામાં આવી; અને ૬,૦૯૮ પુસ્તકોમાંથી ૧૬૬ નિયત સંગ્રહોનાં ૩૨૧ પુસ્તકાલયો બનાવવામાં આવ્યાં. નવીન પ્રયોગ તરીકે ચિત્ર-સંગ્રહો અને રમતોના સંગ્રહો પણ દાખલ કરવામાં આવ્યાથી ફરતા પુસ્તકાલયની લોકપ્રિયતામાં વધારો થઇ એ યોજના વિશેષ આકર્ષક નીવડી છે. હવે પુનર્વ્યવસ્થા લગભગ સંપૂર્ણ થઇ ગઇ છે. એટલે થોડાં વર્ષથી ઓછું થઇ ગયેલું પુસ્તકપ્રચારનું કાર્ય હવે એકદમ વધશે; અને રાજ્યનાં ૨,૬૨૮ નાનાં ગામડાંઓના મોટા ભાગને ફરતાં પુસ્તકાલયો પૂરતા પ્રમાણમાં વાચન પૂરું પાડશે.

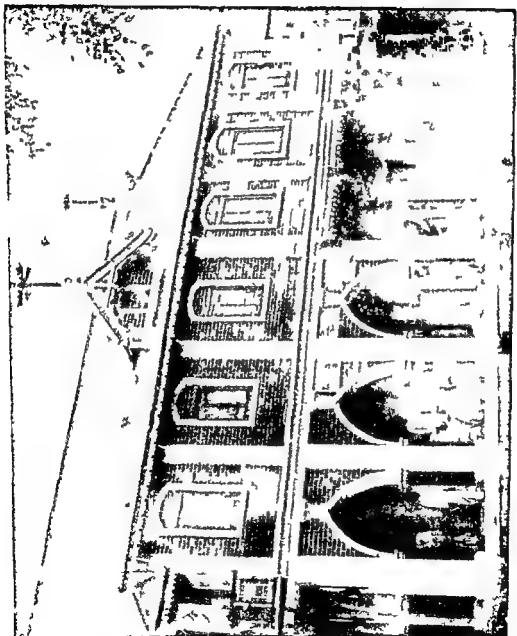
છેવટમાં એટલું તો ખાતરીથી કહેવું જોઇએ કે લોકશિક્ષણને વધારવા માટે ફરતા પુસ્તકાલયની સંસ્થા જેવી ઓછી અપર્યાપ્ત બીજી યોજના નથી. માટે જ વડોદરામાં આ પ્રવૃત્તિ શરૂ થયા પછી હિંદુસ્તાનના ઘણા ભાગોમાં એનો પ્રચાર થયો છે, અને ભવિષ્યમાં એનો પ્રચાર બહુ જ વધશે એમ જણાય છે.

* આ વિભાગનું વાર્ષિક ખર્ચ નીચે પ્રમાણે છે:—

માસિક રૂ. ૪૨થી ૫૦નો ૧ સુપરિટેન્ડન્ટ	}	વાર્ષિક સરેરાશ
માસિક રૂ. ૨૦થી ૪૦ના ૨ કારકુનો		ખર્ચ
માસિક રૂ. ૧૫નો ૧ પટાવાળો		રૂ. ૧,૪૦૪]
પુસ્તક-ખરીદી		" ૭૦૦]
સિલ્કી સામાન		" ૪૦૦]
રેલ્વે તથા પરચુરણ કમિશન		" ૪૦૦]

કુલ રૂ. ૨,૬૦૪]

પ્રકરણ ૭ મું

દશ્યચિત્રશિક્ષણ શાળા

સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની યોજના શાળાઓ અને કૉલેજોમાં મળતા શિક્ષણની ન્યૂનતા પૂરવા માટે કરવામાં આવી હતી. આમ પુસ્તકાલયની યોજના ગમે તેટલી વિસ્તૃત કે સરસ થાય તો પણ વાંચતાં નહિ આવડવાના કારણે ઘણા માણસો એ યોજનામાંથી ખિલકુલ લાભ નહિ ઉઠાવી શકે. હિંદુસ્તાનમાં અને વડોદરા રાજ્યમાં પણ આવા લોકો ઘણી મોટી સંખ્યામાં છે; સેંકડે ૬૦ અલણુ માણસો મળી આવે છે. રાજ્યના આ ૬૦ ટકા અલણુ માણસોને શિક્ષણની જરૂર ખરી રીતે તો જે માણસો પુસ્તકોમાંથી શિક્ષણ મેળવી શકે તેવા છે તેમના કરતાં પણ વધારે છે. આવા લોકોના શિક્ષણ માટે સ્વાભાવિક રીતે લાપણો અને ચિત્રો પસંદ કરવા લાયક છે. લાપણો કરતી વખતે એને સમજાવવા સ્થિર અને મળી શકે તો હોલતાંચાલતાં ચિત્રો વાપરવાં એ વધારે સારું છે. સેઈન્ટ ઑગસ્ટિનના કહેવા પ્રમાણે ચિત્રો એ અલણુ લોકોની ચોપડીઓ છે. આ ચિત્રો સીધેસીધાં બતાવાય એવાં સાદાં ચિત્રો, નકશા કે પત્તાં વગેરે હોય, અથવા તો પડદા ઉપર મોટા માપમાં બતાવી શકાય તે બતનાં ચિત્રોવાળાં પોસ્ટકાર્ડ, સ્ટીરીઓગ્રાફનાં પાનાં, મેજિક લેન્ટર્નની કાચની તકતીઓ, કે પછી સિનેમાની ફિલ્મો હોય. આ બધામાં સિનેમેટોગ્રાફનું આકર્ષણ જખબર છે. એમાં આનંદ આપવાનો શુભ તો બલ્લે છે જ; પરંતુ અલણુ લોકોમાં શિક્ષણપ્રચાર કરવાનો શુભ પણ એમાં છે.

સિનેમેટોગ્રાફની આ અદ્ભુત શક્તિનો ખ્યાલ કરીને શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે સને ૧૯૧૦માં દુનિયાની પોતાની સફર ચિત્ર રૂપે બતાવવા માટે એક મોટું સિનેમેટોગ્રાફ્યં, કેટલાંક ચિત્રપટો અને મેજિક લેન્ટર્ન મૂકી બતાવવાની કાચની તકતીઓ લંડનમાંથી ખરીદવાતું મિ. ઝૉર્ડનને ફરમાવ્યું. તેથી મિ. ઝૉર્ડન ગામડાંમાં બતાવવા

પટોદરા રાજ્યની માટે કારખાઈના પ્રકાશથી કામ આપતું અરબન કંપનીનું એક પુસ્તકાલય-અવૃત્તિ સિનેમેટોગ્રાફ યંત્ર, ૧૯ ફિટ્મો, અને લગભગ ૪૫૦ મેજિક લેન્ટર્નની તકતીઓ ખરીદ કરી થોડા સમય પછી દશચિત્રશિક્ષણ શાખા આમાંથી ઉદ્ભવી.

આ સાધનો વડે થોડા પ્રયોગો કર્યા પછી, કેળવણી ખાતાના લાભથી જે લોકો વંચિત છે તેવા લોકોને તેમ જ નિશાળનાં નાનાં બાળકોને માટે પદ્ધતિસર દશચિત્રશિક્ષણની યોજના કરવા માટે મિ. ઝોર્ડનને સૂચવવામાં આવ્યું. આવી એક શાખા એક વર્ષ માટે ખોલવાને સને ૧૯૧૩માં રૂ. ૧૦,૦૦૦ની મંજૂરી મળી.

કડી પ્રાંતના જેરાણુ ગામમાં લશયેલા શિક્ષકમ્રમાજના કાર્યવાહકોની વિનંતિથી તે સ્થળે એ સિનેમેટોગ્રાફ યંત્ર વડે પ્રથમ ફિલ્મો બતાવવામાં આવી હતી; અને ત્યાર પછી તે પ્રાંતનાં બીજાં સ્થળોએ પણ તે બતાવવામાં આવી હતી. તે વર્ષમાં ૩૮ વખત ૧૬ જગ્યાઓએ સિનેમેટોગ્રાફ બતાવવામાં આવ્યું હતું; અને ૩૫,૮૦૦ માણસોને એને લાભ મળ્યો હતો. આ પ્રમાણે શરૂઆત સારી થઈ હતી. આ સિનેમા બહુ મોટું અને નાનાં ગામડાંમાં એક જગ્યાએથી બીજે જગ્યાએ લઈ જતાં ભાગેકૂટે તેવું હોવાથી બીજે વર્ષે એડિસનનું રૂ. ૬૦૦૦નું હોમ કિનેટોસ્કોપ નામનું નાનું યંત્ર ખરીદવાની ગોઠવણ થઈ. એ અરસામાં પાંચે પ્રધર્મનું બનાવેલું દિવાનખાનામાં વાપરી શકાય તેવું 'કોર્ક' યંત્ર રૂ. ૨૭૫ આપી ખરીદવામાં આવ્યું. આ યંત્ર સહેલાઈથી એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ લઈ જઈ શકાય તેવું હોય છે. એ યંત્રમાં જ વળો વીજળીનો પ્રકાશ હાથે ફેરવવાથી ઉત્પન્ન થાય છે. એને ગમે તે સાધારણ માણસ ચલાવી શકે છે.

એ જ વર્ષે ફરતાં પુસ્તકાલયની પેટીઓ મારફત ગામડાંમાં મોકલવા ખરીદેલાં છ સ્ટીરીઓસ્કોપ, અને એના ચિત્રોના ચાર સટ આ દશચિત્રશિક્ષણ શાખામાં સોંપી દેવામાં આવ્યા. અમેરિકામાંથી રૂ. ૧,૬૧૬ની કિંમતના બીજા ૨૪ સટ મંગાવવામાં આવ્યા. આ વર્ષને અંતે મિ. ઝોર્ડન અમેરિકા પાછા જવાના હતા; તેથી રસ્તામાં

बटौरा रास/यानी पुस्तकालय प्रवृत्ति

દશ્યચિત્ર જોતા વરણામા ગામનો સીસંઘ

લંડનથી રૂ. ૩,૦૦૦ની કિંમતનો નવી ફિલ્મો લેવાનું કામ તેમને સોંપવામાં આવ્યું. મિ. ઝોર્ડને રૂ. ૨,૭૮૭ની કિંમતની ૧૧ ફિલ્મો મોકલી આપી. અને ૧૯૧૪-૧૫માં કોંકનું એક બીજું યંત્ર, અને એવી બીજી સાત ફિલ્મો ખરીદવામાં આવી. આ વર્ષે આ બંને જાતનાં યંત્રો વડે ૬૦ વખત સિનેમા જતાવવામાં આવ્યું હતું. આ ઉપરાંત સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના બાલમંદિરમાં પણ નાનાં યંત્રો વડે નાનાં બાળકોને ઘણીવાર સિનેમાની ફિલ્મો જતાવવામાં આવી હતી. બાળકો સુદ્ધાંત એકંદરે ૬૨,૦૦૦ માણસોને આનો લાભ મળ્યો હતો. વળી સ્ટીરીઓગ્રાફના આશરે ૩,૬૦૦ ચિત્રોવાળા ૧૨૦ સ્ટ રાજધાનીમાં તેમ જ પ્રાંતોમાં જતાવવામાં આવ્યા હતા. આ વર્ષે સાહિત્ય પાછળ જ રૂ. ૪,૦૦૦નો ખર્ચ થયો હતો.

બીજે વર્ષે લાઇમ-લાઇટ ઉત્પન્ન કરવાનાં સાહિત્યોની કિંમત વધી જવાથી અને ગૅસ ભરવાની વજનદાર ઠોડી ફેરવવાની મુશ્કેલી-તને લીધે મોટું યંત્ર ખર્ચ જ ઓછું વપરાયું, અને ઘણુંખરું કામ નાનાં જ કોંક યંત્રો વડે જ ચલાવવામાં આવ્યું. રાજધાનીમાં મોટા યંત્ર વડે ૧૭ વાર સિનેમા જતાવવામાં આવ્યું હતું; અને પ્રાંતોમાં નાનાં યંત્રો વડે ૧૧૧ વાર સિનેમા જતાવવામાં આવ્યું હતું. ૫૬,૦૦૦ કરતાં વધારે માણસોને આનો લાભ મળ્યો હતો. વળી સ્ટીરીઓગ્રાફના ૨૦૦ કરતાં વધારે સ્ટો વર્ડેચમાં આવ્યા હતા. આ વર્ષે કોંક યંત્રની ૧૪ બીજી ફિલ્મો, તથા પડદા ઉપર પોસ્ટ-કાર્ડોના જેવાવો જતાવવાનું રેડિઓગ્રાફિક નામનું યંત્ર ખરીદવામાં આવ્યાં હતાં. આ યંત્ર ઘણું ઉપયોગી અને ઓછું ખર્ચાળ છે, કેમ કે ચિત્રોવાળાં સાધારણ પોસ્ટકાર્ડો પણ એના વડે પડદા ઉપર મોટા માપનાં જતાવી શકાય છે, એને લીધે મેલ્ટ્ર લેન્ટર્નની માફક તકતીઓ જતાવવાનું આમાં ખર્ચ આવતું નથી. આ રેડિઓગ્રાફિક યંત્રની મદદથી જતાવવા માટે યુરોપ, અમેરિકા, અને જાપાનમાંથી લગભગ ૧,૦૦૦ ચિત્રોવાળાં કાર્ડો ખરીદવામાં આવ્યા હતાં.

અભાર સુધી એટલે અને ૧૯૧૭-૧૮ સુધી આ શાળા સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના એક કેળવણેલા પુસ્તકાલય, અને એક કારકુન, તથા જે પુસ્તકાલય-નિરીક્ષકો ચલાવતા હતા. આ વ્યવસ્થા મોટા યંત્રોનો વિચાર કરતાં અશ્વતોષકારક જણાઈ. ઉપરાંત મોટા યંત્રો

વડોદર રાજ્યની મુરકેલીઓ અને એમાં થતું ખર્ચ અટકાવવા સને ૧૯૧૫-૧૬માં પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ રૂ. ૨,૦૦૭ આપી 'પાયેસ સેલ્ફ-કંટેઇડ સિનેમા ગ્રુપ' નામનું એક મોટું નવું યંત્ર ખરીદવામાં આવ્યું હતું. પોતાને ભેઈતી વીજળી ઉત્પન્ન કરવા માટે તેમાં એક નાનો 'ડાયનેમો' હોય છે; અને એ આખું યંત્ર ગમે ત્યાં સહેલાઈથી લઈ જઈ શકાય છે. આ પ્રથમનું મોટું યંત્ર ચલાવવા માટે એક કેળવાયેલા એન્જિનિયરની નીમણૂક કરવામાં આવી; અને ગ્રામ લોકોને ભાષણો અને વિગતો પૂરી પાડવા માટે કામદાર મંડળમાં ખાસ નીમાયેલા એક પુસ્તકાલય-નિરીક્ષકને આ ખાતાના અધ્યક્ષ તરીકે નીમ્યા. અત્યાર સુધીમાં આ શાખાની પાસે ૨ મોટાં સિનેમા-ચત્રો—એક લાઈમ-લાઈટથી ચાલતું અને બીજું વીજળીથી ચાલતું, ૩ કોંક યંત્રો, ૩ નકામાં થઈ ગયેલાં જૂની પદ્ધતિનાં વીજળીથી ચાલતાં યંત્રો, એસેટિલિનથી ચાલતું ૧ મૅજિક લૅન્ટર્ન, અને ૧ વીજળીથી ચાલતું નકાચું થઈ ગયેલું મૅજિક લૅન્ટર્ન, ૧ રેડિઓપ્ટિકન, ૫૪,૦૦૦ સ્ટીરીઓગ્રાફ ચિત્રોનાં કાર્ડ, ૫૦ સ્ટીરીઓગ્રાફ, ૫૦ સાધારણ અને ૩૩ કોંક ફિલ્મો, અને લગભગ ૮૦૦ મૅજિક લૅન્ટર્નની તકતીઓ (સ્લાઈડ્ઝ) હતી. આ સાહિત્ય વડે આ શાખા અત્યારે એનું કામ કર્યે લાયક છે; અને આખા રાજ્યમાં લોકોને શિક્ષણ આપે છે. લડાઈના પ્રસંગોની કેટલીક ફિલ્મો અને કેટલીક મૅજિક લૅન્ટર્નની તકતીઓ હાલમાં જ આ ખાતામાં ઉમેરી છે. આ શાખાને હાલ સને ૧૯૧૬-૧૭માં ૯૪,૦૦૦ માણસોએ અને સને ૧૯૧૭-૧૮માં ૧૫૨,૦૦૦ માણસોને મળ્યો છે.

પ્રકરણ ૮મું

પ્રકીર્ણ

સૂચીપત્રો અને પ્રકાશનો

સને ૧૮૮૬, ૧૮૯૭, અને ૧૯૧૦ એમ ત્રણ વાર પેલેસ લાયબ્રેરીનાં સૂચીપત્રો બહાર પડ્યાં છે: છેલ્લામાં તો કર્તા અને પુસ્તકના નામની પણ સૂચીઓ છે. પેલેસ લાયબ્રેરી સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાં ફેરવાઈ ગયા પછી એક વર્ષે એટલે સને ૧૯૧૨માં આ સૂચીપત્રનો વધારો છપાયો હતો; અને ત્યાર પછીના વધારા માટે નવાં પુસ્તકોની વર્ગવાળી અને વિગતવાર પત્રિકાઓ બહાર પડી છે. સને ૧૯૧૮માં બહાર પડેલી પત્રિકામાં સને ૧૯૧૬-૧૭માં ખરીદ કરેલાં પુસ્તકોની નોંધ છે. ખાસ પ્રસંગોને લગતા વિષયોની ચાર યાદીઓ પણ બહાર પાડી છે: પહેલી યાદી મહાન વિગ્રહ સંબંધે છે, બીજી યાદી અખિલ ભારતવર્ષીય સંગીત પરિષદની વડોદરામાં ભરાયેલી બેઠકને અંગે ખોલેલા પ્રદર્શનમાં આવેલાં હિંદી સંગીતનાં પુસ્તકો ઉપર છે, ત્રીજી શેક્સપીઅર-ત્રિશત્-વાર્ષિકોત્સવના પ્રદર્શનને પ્રસંગે શેક્સપીઅર સંબંધી પ્રસિદ્ધ થયેલાં સાહિત્યનાં પુસ્તકોની છે, અને ચોથી પુસ્તકવર્ણનવિદ્યા, પુસ્તકાલયવ્યવસ્થાશાસ્ત્ર અને તેને લગતા અન્ય વિષયોની છે.

આ ઉપરથી જણાશે કે અંગ્રેજી અંથોલુ ઇપેલુ સૂચીપત્ર હજી થયું નથી; પરંતુ અત્રે આવું પત્રક તૈયાર કરવાનું ક્યારનું એ શરૂ કરી દીધું છે, અને સમાજશાસ્ત્રનાં પુસ્તકોની વિષયવાર યાદી ચોખ્ખી સમયે બહાર પડશે. પરંતુ આ પુસ્તકાલયના વાચકો માટે કર્તાવારી અને વિષયવારીનાં સંપૂર્ણ કાર્ડ-કૉલેગ અને નામવારી કૉલેગ જેમાં હાલમાં સને ૧૯૧૩ પછી આવેલાં પુસ્તકો જ માત્ર નોંધવામાં આવ્યાં છે તે તૈયાર છે.

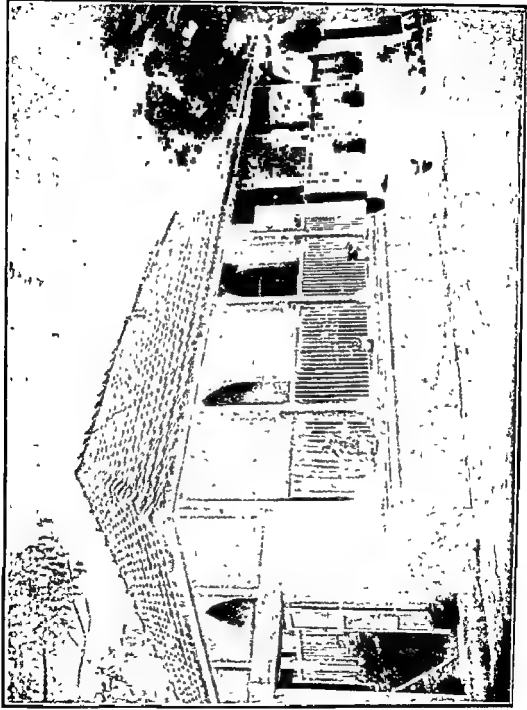
વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-અવૃત્તિ

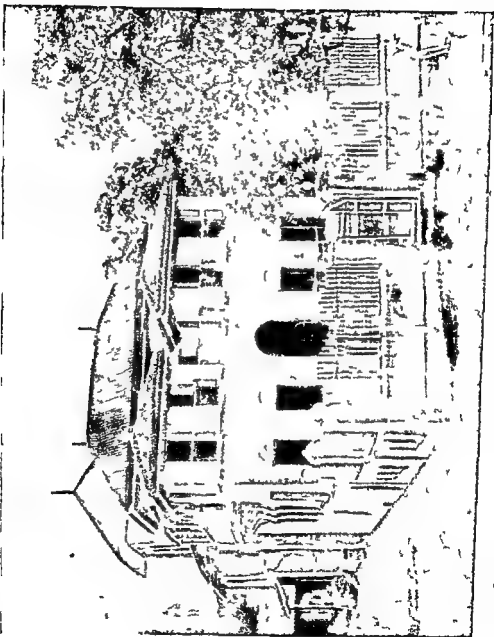
દેશી ભાષાના સંગ્રહોનાં સૂચીપત્રો બનાવવાની બાબતમાં કંઈક થઈ શક્યું છે. મરાઠી અધ્યયન-સંગ્રહ, મરાઠી વાચન-સંગ્રહ, અને ગુજરાતી વાચન-સંગ્રહનાં વર્ગવાર છાપેલાં સૂચીપત્રો બહાર પડ્યાં છે. અમેરિકાનાં સંયુક્ત સંસ્થાનોમાં પ્રસિદ્ધ થતા બધા ગ્રંથોની યાદીઓનાં કાઠો છપાવીને વેચવાનું જે ઉત્તમ કાર્ય વૉશિંગ્ટનનું કૉન્ગ્રેસ પુસ્તકાલય કરે છે તે ખરેખર પ્રશંસનીય છે, એમ ખરા પુસ્તકાલયો મમળે છે. ગુજરાતી ભાષા સંગ્રહી તે જ પ્રકારનું કાર્ય—અલગત ઘણા જ નાના પાયા પર અને પ્રયોગ દ્વાબલ કરવા વડોદરામાં પ્રયત્ન થાય છે. રાજ્યની મહદ્ ગેળવનારાં પુસ્તકાલયોના કાર્યમાં મહદ્ કરવાના તેમ જ વર્ગીકરણના એક ગ્રંથા ધોરણને ઉત્તેજન આપવાના ઉદ્દેશથી પસંદ કરેલાં ૧,૦૦૦ સારાં ગુજરાતી પુસ્તકોનું કાર્ડ-કેટલૉગ છપાવીને બહાર પાડ્યું છે; અને તે રાજ્યનાં મોટાં પુસ્તકાલયો ખરીદ કરે છે.

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીએ પ્રગટ કરેલાં બીજા પ્રકાશનો નીચે પ્રમાણે છે: (૧) બાલમંદિરમાંની રમતોની માહિતીનું મરાઠી પુસ્તક, (૨) સદર ગુજરાતી પુસ્તક, (૩) સામાન્ય પ્રમાણની સ્ટેન્ડર્ડ અને કૉકની ક્લિંગના ટુંકે સારની બે ગુજરાતી ચોપડીઓ, (૪) મિ. જોર્ડનની કર્તા અને ક્રમાંકવાળાં કોષ્ટકો સૂચવતી અંગ્રેજી વર્ગીકરણની યોજના, (૫) વડોદરાની વિસ્તારશીલ અને દશાંશ પદ્ધતિ પ્રમાણેના વર્ગીકરણનો તુલનાત્મક અભ્યાસ, (૬) મરાઠી પુસ્તકોના વર્ગીકરણની પદ્ધતિ, (૭) સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતા સંગ્રહી માહિતી આપતી પત્રિકાઓનું પુસ્તક, (૮) નિયત સંગ્રહોનાં ફરતાં પુસ્તકાલયોની યાદી, અને (૯) બીજી કેટલીક નાની જાહેર બજાર અને પત્રિકાઓ. ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સીરિઝ એ આ લાયબ્રેરી તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવતી મુખ્ય ગ્રંથમાળા છે. તેમાં સને ૧૯૨૪-૨૫ મુખીમાં ૨૯ પુસ્તકો છપાયાં છે.

પુસ્તકાલય શિક્ષણ

આ ખાતા માટે જોઈતા પુસ્તકાલયોને કેળવવા સારૂ મિ. જોર્ડને પુસ્તકાલય વર્ગ પ્રથમ સને ૧૯૧૧માં ઉઘાડ્યો હતો; અને ત્યાર

સાહિત્ય મહાવિભાગ, ગુજરાત

પાછી રાજ્યનાં કર્ણા પુસ્તકાલયોના પુસ્તકાધ્યક્ષોને શિક્ષણ આપવા
 . બીજો વર્ગ સને ૧૯૧૩માં ઉઘાડવામાં આવ્યો હતો. ૩. ૧૨૫ની
 માસિક શિષ્યવૃત્તિ આપીને ૨૧ માણસોને તેમાં દાખલ કરવામાં
 આવ્યા હતા; અને પાંચ મહીના તેમને શિક્ષણ આપ્યા પછી નવીન
 પદ્ધતિ પ્રમાણે પુસ્તકાલયોની વ્યવસ્થા રાખવા માટે તેમને પાછા
 મોકલવામાં આવ્યા હતા. મહીસુર, ઇદાર, અને દેવાસનાં દેશી
 રાજ્યો તરફથી તથા મુંબાઈની એલ્ફિન્સ્ટન કૉલેજ તરફથી આ
 પ્રકારનું શિક્ષણ લેવા માટે ત્યાંના પુસ્તકાધ્યક્ષોને અત્રે મોકલવામાં
 આવ્યા હતા. હજી પણ દર વર્ષે કર્ણા પુસ્તકાલયોના પુસ્તકાધ્યક્ષોને
 અત્રે બોલાવી એમનાં પુસ્તકાલયો ચલાવવામાં ઉપયોગી થઈ પડે
 તેવી માહિતી આપવામાં આવે છે. બીજા યુવાનોને પણ પુસ્તકાલયનું
 શિક્ષણ લેવું હોય તો તેમને પણ ઉપયોગી માહિતી આપવા પુસ્ત-
 કાલય ખાતું તૈયાર છે. ઉપરાંત ન્યારે આસિસ્ટન્ટ ક્યુરેટર પુસ્તકાલયો
 તપાસવા જાય છે ત્યારે પાસપાસેનાં સ્થળોના પુસ્તકાધ્યક્ષોને સામાન્ય
 સગવડ પડે તેવે સ્થળે બોલાવી પુસ્તકાલય-વ્યવસ્થા સંબંધી
 ઉપયોગી સૂચનાઓ કરે છે.

1

પુસ્તકાલયની પ્રવૃત્તિ એ ખાસ કરીને સહકારી પ્રવૃત્તિ છે. આ
 પ્રવૃત્તિના ઇતિહાસમાં સને ૧૮૭૬ અને ૧૮૭૭ની સાલો યાદગાર
 છે; કારણ કે સને ૧૮૭૬ અને ૧૮૭૭ની સાલોમાં અનુક્રમે
 અમેરિકન અને બ્રિટિશ લાયબ્રેરી એસોસિએશન સ્થપાયાં છે. બંને
 મંડળો તરફથી પોતપોતાનાં મુખપત્રો તરીકે અને પુસ્તકાધ્યક્ષોના
 પરસ્પરના વ્યવહાર માટે માસિકો સત્વર શરૂ કરવામાં આવ્યાં. ઇંગ્લંડ
 અને અમેરિકાનાં સંયુક્ત સંસ્થાનોમાં પુસ્તકાલયના કાર્યની અત્યંત
 મહત્વની ખીલવણી આ બે સંસ્થાઓની સ્થાપનાથી શરૂ થઈ છે.
 તેથી સને ૧૯૧૮માં હિંદુસ્તાનમાં આવા પુસ્તકાલય-મંડળની શરૂ-
 આત થઈ હતી એ ઘણી સતોષની વાત છે. સને ૧૯૧૧માં ન્યારે
 વડોદરામાં સેટૂલ લાયબ્રેરી ખાતું ઉઘાડવામાં આવ્યું ત્યારે અખિલ
 ભારતવર્ષીય પુસ્તકાલય મંડળને માટે યોગ્ય સમય નહોતો. છતાં
 પણ આ નવા ખાતાનું કામદાર મંડળ એકે પુસ્તકાલય-મંડળ ઉભું
 કરવાને શક્તિમાન થયું હતું. તે મંડળમાં લગભગ દર મહીને સલાઓ
 ભરવામાં આવતી. શ્રીમંત મહારાજ સાહેબ, રાજ્યના દિવાનો, અને

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

અન્ય પ્રખ્યાત પુરુષોએ મુરખી તરીકે આ મંડળને આશ્રય આપ્યો હતો. શ્રીયુત જે. એસ. કુડાળકરના તંત્રીપદ નીચે 'લાયબ્રેરી મિસેલેની' નામના ત્રિમાસિકની સ્થાપના પણ આ મંડળના કેટલાક સભ્યોએ કરી હતી. એ ત્રિમાસિક અંગ્રેજી, ગુજરાતી, અને મરાઠી એ ત્રણ ભાષામાં પ્રસિદ્ધ થતું હતું. એ પત્ર આઠ વર્ષ આદ્યું; તે દરમિયાન તેણે પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિની ઘણી સારી સેવા કરી છે. પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ ચર્ચાતું સમગ્ર હિંદુસ્તાનમાં આ એક જ અને પ્રથમ પત્ર હતું. આ પત્ર રાજ્ય તરફથી પ્રસિદ્ધ થતું નહોતું; પરંતુ પુસ્તકાલયના કામદાર મંડળના કેટલાક સભ્યો તરફથી નાણાંની મદદ અને વ્યવસ્થા કરવામાં આવતી હતી. સને ૧૯૧૨માં એ ત્રિમાસિક શરૂ થયું હતું; અને એના પ્રત્યે શ્રીમંત સરકારની સંપૂર્ણ સહાનુભૂતિ હતી. અગાઉ એક સ્થાને પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડળ લિ. નો ઉલ્લેખ કર્યો છે. એ મંડળ તરફથી થોડા વખતથી જ 'પુસ્તકાલય' નામનું ગુજરાતી ભાષામાં ત્રિમાસિક નીકળે છે. એ ત્રિમાસિક હુંક સમયમાં માસિક બનવાનો સંભવ છે. ખીર્જા એક બે પત્રોનો ઉલ્લેખ પણ કરવા જેવો છે. બેઝવાડામાંથી પુસ્તકાલયને લગતાં બે પત્રો નીકળે છે: 'ઈન્ડિયન લાયબ્રેરી જર્નલ' નામનું એક અંગ્રેજીમાં, અને ખીલ્ડું 'આંધ્ર ગ્રંથાલય સર્વસ્વમ્' નામનું તેલુગુમાં.

રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોના પુસ્તકાધિક્ષોમાં અરસ્પરસ મદદ કરવાનો ભાવ ઉત્પન્ન કરવાના પ્રયત્નો વંખતોવખત થયા કરે છે. સને ૧૯૧૫માં પુસ્તકાલયના મંત્રીઓની સભા તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળ, અને છેવટે પ્રાંત પુસ્તકાલય મંડળ સ્થાપવાના ઉદ્દેશથી સેંટ્રલ લાયબ્રેરીમાં બેઝવાડામાં આવી હતી; અને વડોદરા પ્રાંત માટે પ્રાંત પુસ્તકાલય મંડળ સ્થાપવાની યોજના પણ વિચારવામાં આવી હતી.

પ્રદર્શનો

સેંટ્રલ લાયબ્રેરી ખાતું શરૂ થયું ત્યારથી પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિને ઉત્તેજન આપવાના, અને કેળવણીકારો, સમાજસેવકો, અને સામાન્ય જનસમૂહને પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ તરફ આકર્ષવાના હેતુથી ખાતું

અનેક પ્રદર્શનો ભરતું આવ્યું છે. સને ૧૯૧૫ના જાન્યુઆરી માસમાં આવું પહેલું પ્રદર્શન મહેસાણામાં ભરવામાં આવ્યું હતું; ખીજું પ્રદર્શન સને ૧૯૧૫ના માર્ચમાં વડોદરા આરોગ્ય પ્રદર્શન વખતે ગોઠવ્યું હતું; અને ત્રીજું પ્રદર્શન સને ૧૯૧૬ના જાન્યુઆરીમાં શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે જ્યારે ડભોઇનું પુસ્તકાલય ખુલ્લું મૂક્યું તે પ્રસંગે ભરવામાં આવ્યું હતું. સને ૧૯૧૬ના માર્ચમાં વડોદરામાં ભરાયેલી અખિલ ભારતવર્ષીય સંગીત પરિષદને અંગે સંગીત-શાસ્ત્રનાં પુસ્તકોનું એક પ્રદર્શન ભરવામાં આવ્યું હતું. સને ૧૯૧૬ના એપ્રિલમાં શેકસપીઅરના લેખો, ગ્રંથો વગેરેનું એક ખાસ પ્રદર્શન ભરવામાં આવ્યું હતું. ખીજે એક પ્રસંગે જુદા જુદા દેશોનાં વિવિધ વિષયોને લગતાં વર્તમાનપત્રો અને સામયિકો વગેરેની મદદથી એટ્રિબિટ, અમેરિકા, અને અન્ય પરદેશોમાં પત્રો ચલાવવાતું કલોકાશલ્ય કેટલું પ્રગતિમાન છે તે બતાવનારું પ્રદર્શન ગોઠવ્યું હતું. આ પછીનું પ્રદર્શન મોટા પાયા ઉપર હતું. સને ૧૯૧૭ના જાન્યુઆરી માસમાં વડોદરામાં ભરાયેલા ખેતીવાડી અને હુન્નર-ઉદ્યોગના પ્રદર્શન વખતે વડોદરાના કેળવણી ખાતા તરફથી એક ભાગ પુસ્તકાલય ખાતાએ ગોઠવ્યો હતો. તેમાં નીચે પ્રમાણે નવ વિભાગ હતા: વડોદરા પુસ્તકાલય પ્રગતિ, બાલવિભાગ, પુસ્તકાલય સ્થાપત્ય, પુસ્તકાલયને લગતો લાકડી સામ્રાજ્ય, પુસ્તકાલય સરંજામ, પુસ્તકોની બાંધણી, અમલદારી પુસ્તકો, ઉપયુક્ત કળાનાં પુસ્તકો, અને દૃશ્યચિત્રશિક્ષણનું સાહિત્ય. આ પ્રસંગે પ્રદર્શનના મેદાનમાં દરરોજ રાત્રે સિનેમા બતાવવામાં આવતું હતું. ગ્વાલ્ડીઅરમાં ભરાયેલા ખેતીવાડી અને હુન્નરઉદ્યોગના પ્રદર્શન વખતે પ્રદર્શનના વ્યવસ્થાપક મંડળની ખાસ માગણીથી એવા જ પ્રકારનું—પરંતુ નાના પ્રમાણમાં એક પ્રદર્શન ભરવામાં આવ્યું હતું. મુંબઈ, કોટા, બનારસ વગેરે સ્થળોએ પણ પ્રદર્શનો ભરવામાં અહીંના પુસ્તકાલય ખાતાએ સારો ભાગ લીધો છે. ગ્વાલ્ડીઅરની પ્રજા તરફથી પ્રદર્શનની ઘણી કદર થઈ હતી. પુસ્તકાલય-પ્રદર્શનસાહિત્ય અને દૃશ્યચિત્રશિક્ષણ કાર્ય એ દરેક માટે અકેકો સુવર્ણનો આંદ મળ્યો હતો. આ ઉપરાંત રાષ્ટ્રીય મહાસભાની બેઠકો માથે ભરાતી પુસ્તકાલય પરિષદો વખતે પ્રદર્શનો ગોઠવીને પણ અહીંનું પુસ્તકાલય ખાતું ખીજાની સાથે સહકાર સાથે છે. સને

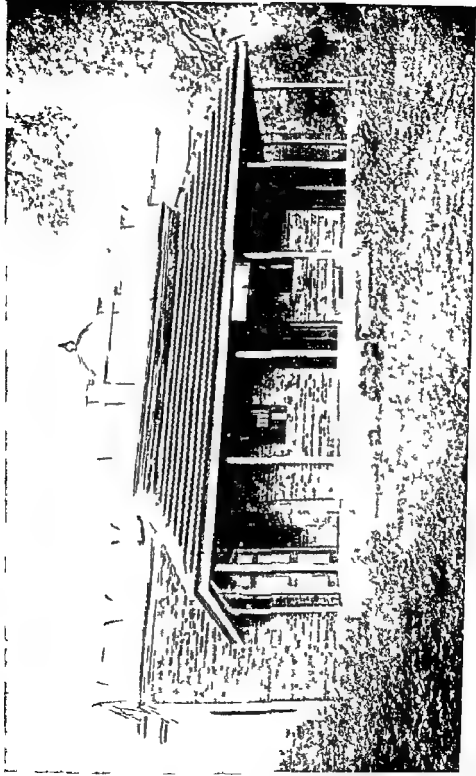
વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

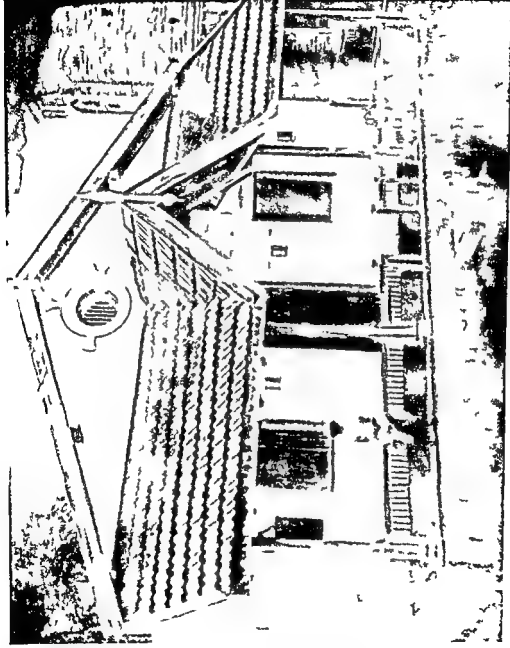
૧૯૧૮ના બન્યુઆરીમાં ન્યારે હિંદી સરકારે અખિલ ભારત પુસ્તકાલય પરિષદ લાહોરમાં યોજાવી ત્યારે વડોદરા સરકારની મદદ માગવામાં આવેલી. તે પ્રસંગે સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી તરફથી એક પ્રતિનિધિ ત્યાં મોકલવામાં આવ્યો હતો. એ પ્રતિનિધિએ ત્યાં જઈને વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય-પદ્ધતિ ઉપર એક લેખ વાંચ્યો હતો; અને એક નાનું સરખું પુસ્તકાલય-પ્રદર્શન ગોઠવ્યું હતું. સને ૧૯૨૪માં વિલાયતમાં વેચાણે ખાતે જે બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય પ્રદર્શન ભરાયું હતું તેમાં પણ વડોદરા તરફથી રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ દર્શાવતા નકશા, ચિત્રા વગેરે ત્યાંના કેળવણી વિભાગમાં ગોઠવવાની વ્યવસ્થા કરી હતી.

હિંદુસ્તાનનાં બીજાં સ્થળોની પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

આગળ ‘આંધ્ર ગ્રંથાલય સર્વસ્વમ્’-નામના તેલુથુ પત્રને ઉલ્લેખ આવી ગયો. એ પત્ર ‘આંધ્ર લાયબ્રેરી એસોસિએશન’ નામનું મંડળ ચલાવે છે. એ મંડળના ઉત્પાદકોને ‘બરોડા લાયબ્રેરી મિસેલેની’માંથી ઘણી ગ્રંથાલયો મળી છે. આ મંડળ હાલમાં મદ્રાસ ઇલાકાના જે પ્રદેશમાં તેલુથુ યોજાય છે તે પ્રદેશમાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને લગતું સરસ કાર્ય કરે છે. તે મંડળ પ્રાંત અને કસ્ટા પુસ્તકાલયો તેમ જ પુસ્તકાલય મંડળો સરસ ચલાવે છે. આંધ્રના લોકોએ પુસ્તકાલયમાં બીજા ઘણા અંશે ઉમેરી તેને એક નવી જ તરેહનું બનાવી મૂક્યું છે.

ઉપલા મંડળે સને ૧૯૧૬માં મદ્રાસના ગવર્નર લૉડ વિલિંગ્ડનની સહાયથી અખિલ ભારતવર્ષીય પુસ્તકાલય પરિષદ વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોના કચુરેટર સ્વ. શ્રીયુત કુડાળકરના પ્રમુખપણા નીચે મદ્રાસ ખાતે યોજાવી હતી. તે વખતે એક ભારત-વર્ષીય પુસ્તકાલય મંડળ સ્થપાયું હતું. એ મંડળ હિંદુસ્તાનમાં જુદે જુદે ઠેકાણે વાર્ષિક પરિષદો ભરે છે. હિંદુસ્તાન બહુ વિશાળ દેશ હોવાથી બરાબર કાર્ય ઉપાડી લેવા માટે પ્રાંતિક મંડળોની જરૂર છે. આવાં મંડળો વાયવ્ય હિંદુસ્તાનમાં, પૂનામાં, અને હુગલીમાં સ્થપાયાં છે.

દેશી રાજ્યોમાં પણ પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ પ્રગતિમાન છે. વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોની પ્રગતિ જોઈને મહીસુર રાજ્યે પણ પોતાના રાજ્યમાં એવાં પુસ્તકાલયો સ્થાપવાનો વિચાર કરી ત્યાંથી એક ગ્રેન્જુએટને વડોદરા શિક્ષણ લેવા મોકલ્યો હતો. મહીસુર અને બેંગલોરમાં સરસ પુસ્તકાલયો છે. બેંગલોર પુસ્તકાલયે તો ડ્યૂઈની ડેસિમલ પ્રદ્વિતિ પ્રમાણે અગ્રેજી પુસ્તકોનું વર્ગીકરણ કરી એનું એક સૂચીપત્ર બહાર પાડ્યું છે. મહીસુર રાજ્યે ત્યાંનાં પુસ્તકાલયોને મદદ આપવાની યોજના સ્વીકારી છે, અને આ બતનાં ૫૦ પુસ્તકાલયો ત્યાંનાં સ્થાનિક મંડળો ચલાવે છે. તદ્દન નાનાં ગામડાંમાં પુસ્તકાલયો ખોલવાની યોજના સફળ નીવડી નથી. આનું કારણ ત્યાંના લોકોનું અજ્ઞાન તેમ જ પુસ્તકાલય પ્રત્યેની ઉદાસીનતા છે. ગામડાં માટે તેથી પ્રથમ ફરતાં પુસ્તકાલયની યોજના શરૂ કરવામાં આવી છે. મદ્રાસ ઇલાકામાંના પુરોહિટા નામના નાના રાજ્યમાં કરળા અને ગ્રામ પુસ્તકાલયો સારી સ્થિતિમાં છે.

હિંદુસ્તાનની વિશ્વવિદ્યાલયોમાં મુંબઈ, પંજાબ, અને મદ્રાસના વિશ્વવિદ્યાલયોએ પુસ્તકાલયની બાબતમાં સાફ કામ કર્યું છે. પ્રથમ મુંબઈ વિશ્વવિદ્યાલયે પુસ્તકાલયને પુસ્તકાલયનું શિક્ષણ લેવા પૂરો પા મોકલ્યો હતો. ત્યાર પછી પંજાબ વિશ્વવિદ્યાલયે પુસ્તકાલયની પુનર્વ્યવસ્થા, અને પુસ્તકાલયને લગતા વર્ગો અને ભાષણો માટે અમેરિકાથી મિ. એ. ડી. હિકિન્સનને ખોલાવ્યો હતો. આવા વર્ગો અને ભાષણો હજી પણ લાહોરમાં ચાલુવામાં આવે છે, અને ઉત્તર હિંદુસ્તાનની કૌલેજોના પુસ્તકાલયોને આ રીતે કેળવણી આપવામાં આવે છે. મદ્રાસ વિશ્વવિદ્યાલયે પણ પોતાના એક ગ્રેન્જુએટને અમેરિકન પુસ્તકાલય-શિક્ષણ શાળામાં શિક્ષણ લેવા મોકલ્યો છે.

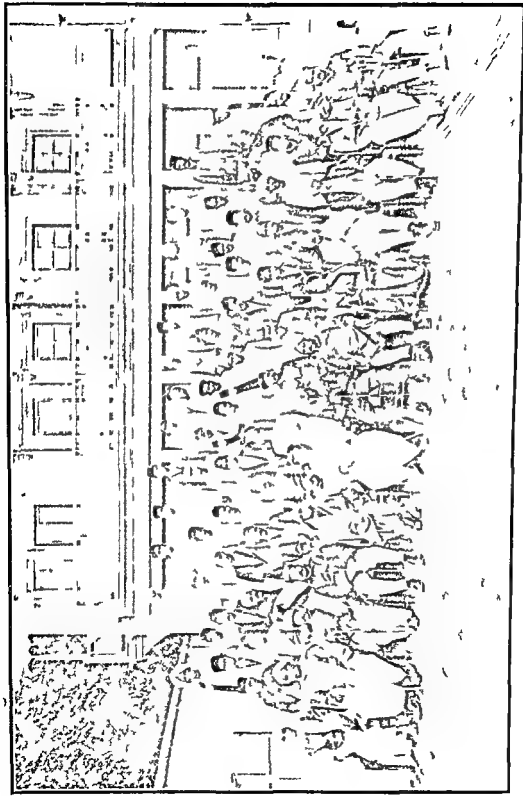
સંયુક્ત પ્રાંતોની સરકાર તેમ જ મુંબઈ કૉર્પોરેશન લોકસમૂહને માટે પુસ્તકાલયો સ્થાપવાનો વિચાર ચલાવે છે. વડોદરા લાયબ્રેરી ખાતામાં પુસ્તકાલય-વ્યવસ્થા સંબંધમાં એટલી બધી બાબતોની બહારથી પૂછપરછ થાય છે, કે જેથી એમ સ્પષ્ટ લાગે છે કે હિંદુસ્તાનમાં હવે પુસ્તકાલય-સંચાલકો પુસ્તકાલયોને વધારે

વરોદશ રાજ્યની
પુસ્તકાલય-અવૃત્તિ

સારાં અને ઉપયોગી બનાવવા પ્રયત્ન કરે છે. મફત અને ફરજિયાત પ્રાથમિક શિક્ષણનો હિંદુસ્તાનમાં જ્યાં સુધી પ્રચાર ન થાય ત્યાં સુધી પુસ્તકાલયની બાબતમાં બહુ વેગવાન પ્રગતિ તો ન થઈ શકે; કારણ પુસ્તકાલય એ શાળાની જરૂરી પૂરવણી રૂપે છે. ‘એપેક્ટેટર’ના તંત્રી મિ. સે. લોરેએ આ બાબતમાં કહે છે:—

“પ્રાથમિક શિક્ષણ માણસોને પુસ્તકાલયનો ઉપયોગ કરવા જેટલી લાયકાત આપે છે એમ કહી શકાય. માણસ વાંચતાંલખતાં શીખતી વખતે જ માનસિક વિકાસ માટેનાં સાહિત્યો શી રીતે વાપરવાં તે શીખી લે છે. એ સાહિત્યો તે પુસ્તકો. અને એ પુસ્તકો ભેગાં કરીએ એટલે પુસ્તકાલય બને. સાફ રાજ્ય માણસોને ભેંધએ તેટલાં સાહિત્યો પૂરાં પાડે છે. એ સાહિત્યો વડે માણસ પોતાનું તેમ જ સમાજનું લજ્જું કરી શકે છે. માણસોને લણાવવાં અને પછી એ લણતર કામે લગાડવા એમને જે સાહિત્યો (પુસ્તકો) ભેંધએ તે એમને પૂરાં ન પાડવાં એ શું નહિ તો મૂર્ખાઈ તો છે જ.”

પરિશિષ્ટ ૧૬

વડોદરા લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ

શ્રીયુત એન. કે. દીક્ષિત, બી. એ., એમ. સી. પી. (વિદ્યાધિકારી)

પુસ્તક સમિતિઓ

અંગ્રેજી પુસ્તકો માટે

શ્રીયુત એન. કે. દીક્ષિત, બી. એ., એમ. સી. પી. (વિદ્યાધિકારી અને પ્રમુખ) અને શ્રીયુત ન્યુટન એમ. દત્ત, ક્યુરેટર ઓફ રેડ લાયબ્રેરીઝ

સંસ્કૃત માટે

ડૉ. બિનપતોશ ભટ્ટાચાર્ય, એમ. એ., પી. એચ. ડી. (દાક્ત), પૌર્ણીય પુસ્તકાધ્યક્ષ અને ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સિરીઝના સંપાદક, અને શ્રીયુત બી. સી. લેલે, એમ. એ., સંસ્કૃતના અધ્યાપક, બરોડા કૉલેજ

ગુજરાતી માટે

શ્રીયુત એમ. એન. અમીન, બી. એ., આ. ક્યુરેટર ઓફ લાયબ્રેરીઝ; શ્રીયુત સી. એમ. દેસાઈ, બી એ., નાયબ વિદ્યાધિકારી; શ્રીયુત એન. એસ. શાસ્ત્રી, બી. એ, વિદ્યાધિકારીના ટ્રાન્સલેશન આસ્ટિટન્ટ; અને શ્રીયુત એ. કે. ત્રિવેદી, એમ. એ. એલ એલ. બી., અધ્યાપક, પ્રમાણુશાસ્ત્ર અને નૈતિક તત્ત્વજ્ઞાનના, બરોડા કૉલેજ

મરાઠી માટે

શ્રીયુત દાજી નાગેશ આપ્ટે, બી એ., એલ એલ. બી., વકીલ; અને શ્રીયુત સી. વી. જોશી, એમ. એ., અંગ્રેજીના અધ્યાપક, બરોડા કૉલેજ

ઉર્દૂ માટે

શ્રીયુત સૈયદ નવાબઅલી, એમ. એ., ફારસીના અધ્યાપક, બરોડા કૉલેજ

હિંદી માટે

શ્રીયુત આનંદપ્રિય આત્મારામ, બી. એ., એલ-એલ. બી., અંત્યજ શાળાઓના નિરીક્ષક; અને શ્રીયુત આર. વી. છાયા, એલ એલ. બી., અધ્યાપક, પુરુષ શિક્ષણ પદ્ધતિ પાઠશાળા

ડિપાર્ટમેન્ટનું કામદાર મંડળ

શ્રીયુત ન્યુટન એમ. દત્ત (ક્યુરેટર ઓફ રેડ લાયબ્રેરીઝ અને શ્રીમંત મહારાજ ગાયકવાડ સાહેબના રીડર)

વડોદરા રાજ્યની
પુસ્તકાલય-પ્રવૃત્તિ

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી

અધ્યયનસંગ્રહ વિભાગ

શ્રીયુત બી. એમ. દાદાયાનજી, બી. એ.; શ્રીયુત જી. આર. દંડવતે;
અને શ્રીયુત આર. એસ. ત્રિવેદી (અધ્યયનસંગ્રહ વિભાગના પુસ્તકો
ખસો અને પુસ્તકોનાં વર્ગીકરણ કરનારાઓ)

વાચનસંગ્રહ વિભાગ

શ્રીયુત કે. એમ. રાંગેજી, બી. એ. (સુપરિન્ટેન્ડન્ટ); પુસ્તકો આપ-
નાર કારકુન; પુસ્તકો લેનાર કારકુન; પુસ્તકો વધારે વખત રાખે તેની ઉધરાણી
કરનાર કારકુન; અને અલસરાખી ઉપર પુસ્તકો વ્યવસ્થિત રાખનાર

વાચનાલય

સામયિકોની વ્યવસ્થા અને દેખરેખ રાખનાર કારકુન

બાલપુસ્તકાલય, સ્ત્રીપુસ્તકાલય, અને મહિલા પુસ્તકાલય

શ્રીમતી એ. પી. પ્રભુદેસાઈ (સુપરિન્ટેન્ડન્ટ); અને શ્રીમતી સુવર્ણા
મહેના (આસિસ્ટન્ટ)

સંસ્કૃત વિભાગ, અને ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સિરીઝનું

સંપાદક મંડળ

ડૉ. બિનયતોશ ભટ્ટાચાર્ય, એમ. એ., પી એચ. ડી. (હાકા), ગાયકવાડ
ઓરિએન્ટલ સિરીઝના મુખ્ય સંપાદક અને પૌર્ણીય પુસ્તકાધ્યક્ષ
શ્રીયુત જી. કે. શ્રીગોકર, એમ. એ. સિનિયર આસિસ્ટન્ટ; શ્રીયુત એસ.
બી. ગાંધી (જેન પદ્ધતિ); શ્રીયુત કે. એસ. રામસ્વામી શાસ્ત્રી (બ્રાહ્મ
પદ્ધતિ); શ્રીયુત કે. રંગસ્વામી; અને શ્રીયુત એસ. જી. સત્રે (આસિસ્ટન્ટ)

ડિરિટ્રક્ટ ધ્યાન્ય

શ્રીયુત મોતીભાઈ એન. અમીન, બી. એ. (ડિરિટ્રક્ટ અને ફરતાં
પુસ્તકાલયોના ઉપરી આસિસ્ટન્ટ કન્ટ્રોલર)

કુસ્બા અને ગ્રામ પુસ્તકાલય વિભાગ

શ્રીયુત આઇ. કે. પટેલ (મુખ્ય કારકુન); અને બીજા ૩ કારકુનો

ફરતું પુસ્તકાલય વિભાગ

શ્રીયુત એન. સી. દીવાનજી (સુપરિન્ટેન્ડન્ટ); અને ૨ કારકુનો

દશ્યચિત્રશિક્ષણ વિભાગ

શ્રીયુત આર. એમ. ખર્વે (સિનેમેટોગ્રાફ સંચાલક)

મુખ્ય ઑફિસ

શ્રીયુત પી. એ. ત્રિવેદી (મુખ્ય કારકુન); શ્રીયુત ઇ. એમ. પટેલ
(હિસાબી કારકુન); ટાઇપ કરનાર; બારનિર્ણી કારકુન; પત્રવ્યવહાર અને
કન્ટીનન્ટ માટેના કારકુન; અને ૧ દફતરી કારકુન; ૧ પુસ્તકો બાંધનાર,
અને તેના બે આસિસ્ટન્ટ

લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ માટે નોકરો

૧ જમાદાર; અને ૨૩ સિપાઇઓ, કામાદીઓ વગેરે

પરિશિષ્ટ રજુ

વડોદરા રાજ્ય અને વડોદરા શહેરની વસ્તી

	અંગ્રેજી લલેયા	લલેયા	અભણ	કુલ
વડોદરા શહેર } પુરુષો અને ફન્ડેશન } સ્ત્રીઓ	૫,૫૪૧ ૪૭૮	૨૬,૩૦૧ ૮,૧૬૭	૨૫,૨૫૪ ૩૪,૯૯૦	૫૧,૫૫૫ ૪૩,૧૫૭
કુલ	૬,૦૧૯	૩૪,૪૬૮	૬૦,૨૪૪	૯૪,૭૧૨
કરખા (૪૩) } પુરુષો અને ગામ (૨,૬૫૩) } સ્ત્રીઓ	૬,૮૩૨ ૪૦૬	૨,૦૪,૮૧૭ ૩૩,૧૩૩	૮,૪૪,૧૬૨ ૬,૪૬,૬૬૮	૧૦,૪૬,૦૦૯ ૬,૮૨,૮૦૧
કુલ	૬,૬૪૧	૨,૩૭,૯૫૦	૧૪,૯૩,૮૩૦	૨૦,૩૧,૮૧૦
આખું રાજ્ય } પુરુષો અને સ્ત્રીઓ	૧૪,૭૭૩ ૮૮૭	૨,૩૧,૧૧૮ ૪૧,૩૦૦	૮,૬૯,૪૪૬ ૬,૮૪,૬૫૮	૧૧,૦૦,૫૬૪ ૧૦,૨૫,૯૫૮
કુલ	૧૫,૬૬૦	૨,૭૨,૪૧૮	૧૮,૫૪,૧૦૪	૨૧,૨૬,૫૨૨

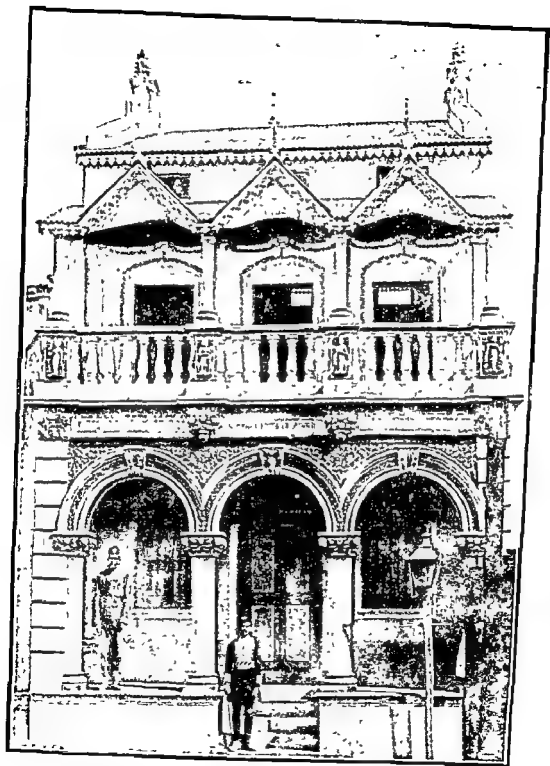
રાજ્યનું કુલ લોકસંખ્યા ૮,૧૨૭ ચોરસ માઈલ છે; એટલે વેલ્સ પરગણના કરતાં ૭૧૬ ચોરસ માઈલ વધારે છે, પરંતુ વસ્તી વેલ્સના કરતાં ૧,૮૦,૦૦૦ ઓછી છે.

પરિશિષ્ટ ૩જી

વડોદરા, અને હિંદુસ્તાનના બીજા પ્રાંતો તથા દેશી રાજ્યોનાં ભણેલાં
માણસોનું તુલનાત્મક પત્રક

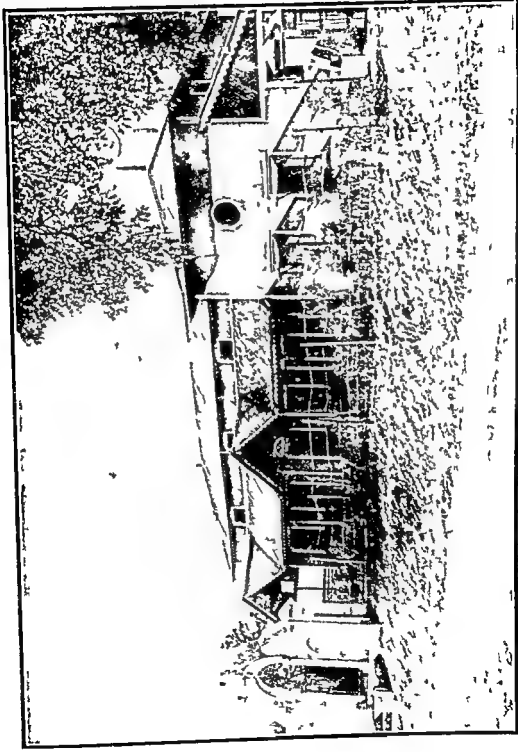
૫ અને એની ઉપરની વયનાં ભણેલાંનું દર ૧,૦૦૦ની વસ્તીએ પ્રમાણ :
વડોદરાના ૧૯૨૧ના વસ્તીચત્રક ઉપરથી

પ્રાંત કે દેશી રાજ્ય	બધી ભાષા- ઓ ભણનાર	અંગ્રેજી ભણનાર	શહેર	બધી ભાષા- ઓ ભણનાર	અંગ્રેજી ભણનાર
બ્રહ્મદેશ	૩૧૪	૧૦	મદ્રાસ	૫૭૬	૧૦૪
ત્રાવણકોર	૨૭૯	૧૫	રંગુન	૪૭૩	૧૨૭
કોચીન	૨૧૪	૨૧૩	કલકત્તા	૪૫૧	૨૦૬
વડોદરા	૧૪૭	૮૫	વડોદરા	૪૦૫	૭૧
કૂર્ણ	૧૪૪	૨૦	દાકા	૩૫૩	૧૪૧
દિલ્હી પ્રાંત	૧૨૨	૩૮	એંગલોર... ..	૩૪૩	૧૨૫
બંગાળા	૧૦૪	૧૯	મહીસુર	૩૩૪	૫૩૪
મદ્રાસ	૯૮	૧૧	પૂના	૩૨૪	૧૦૫
મહીસુર	૮૪	૧૨	મુબાઇ	૨૪૧	૯૪
મુબાઇ	૮૩	૧૨	કરાંચી	૧૯૮	૭૮
			દિલ્હી શહેર	૧૬૧	૫૪

શ્રી જોગીલાલ ચકુલાલ વિદ્યાવર્ધક લાઇબ્રેરી, વડનગર.

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

સંતોષ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય યોગાળ

પરિશિષ્ટ ૪થું

લાયઝેરી ખાતાના ખર્ચની વિગત

	ખર્ચ રૂપીઆ ૧૯૨૩-૨૪	ખર્ચ રૂપીઆ ૧૯૨૪-૨૫	ખર્ચ રૂપીઆ ૧૯૨૫-૨૬
ખાતાની મુખ્ય કચેરી અને સેક્રલ લાયઝેરી			
મહેકમ	૧૬,૯૬૦	૧૭,૦૬૪	૧૬,૭૬૦
ડેડ સ્ટોક	૧,૪૧૪	૬૪૬	૧,૦૦૦
કટીંગ ટ કિરકોલ	૨,૧૦૦	૨,૧૮૭	૧,૬૫૪
વિદ્યાવેતન	...	૫૬૦	૨૪૦
પુસ્તકો અને હસ્તનિખિત ગ્રંથો	૮,૧૭૫	૧૦,૮૦૮	૬,૦૦૦
વર્તમાનપત્રો વગેરે	૧,૪૭૬	૨,૪૮૮	૧,૫૦૦
	૩૦,૧૨૬	૩૪,૦૮૬	૩૩,૪૫૪
મહિલા પુસ્તકાલય			
મહેકમ	૨૧૨	૧૬૮	૧૬૮
વર્તમાનપત્રો વગેરે	૫૬	૭૪	૧૦૦
	૨૭૧	૨૪૨	૨૬૮
ખામ્બડરી			
મહેકમ	૬૩૬	૬૩૬	૭૪૪
સરસામાન	૩૬૨	૨૮૮	૬૦૦
બહાર બધાવેના પુસ્તકો	૨૩૦	૩૧૨	.
	૧,૨૨૮	૧,૨૩૬	૧,૩૪૪

સંસ્કૃત વિભાગ

મહેકમ

એરિએન્ટલ સિગીઝ

૮,૬૪૮

૨,૦૫૩

૧૧,૦૬૪

૬,૭૩૬

૧૧,૩૦૪

૧૯,૮૫૪

૧૦,૬૯૭

૨૦,૮૦૦

૩૧,૧૫૮

ફરતાં પુસ્તકાલય

મહેકમ

પુસ્તકો

સિદ્ધી સામાન

રેલ્વે નૂર વગેરે

૧,૨૩૬

૭૧૮

...

૨૬૬

૧,૩૫૬

૬૯૦

૪૦૬

૩૮૮

૧,૪૦૪

૭૦૦

૪૦૦

૪૦૦

૨,૨૨૦

૨,૮૪૦

૨,૬૦૪

દરથચિત્રશિક્ષણ

મહેકમ

સાહિત્યો

કંટીન્ટ કિરોગ્રાફ

રેલ્વે નૂર વગેરે

મુસાફરી

૧,૨૩૬

૧,૬૯૩

૧૨૦

૨૩૦

૨૬૬

૧,૧૮૭

૧,૩૬૬

૧૨૦

૩૮૨

૨૧૦

૧,૨૩૬

૨,૦૦૦

૧૬૦

૭૮૦

૮૦૦

૩,૮૪૮

૩,૨૯૮

૪,૮૯૬

હિન્દીકર વિભાગ

મહેકમ

મુસાફરી-ખર્ચ

૪,૦૬૬

૪૫૨

૪,૧૧૬

૫૬૮

૪,૫૦૦

૧,૦૦૦

૪,૫૧૮

૪,૬૮૪

૫,૫૦૦

કરખાતથાગ્રામ પુસ્તકાલયો

પુસ્તકાલયોને મદદ

મકાન માટે મદદ

નવીન ગ્રામ પુસ્તકાલયોને માટે

ખરીદવાના પુસ્તકો

૧૬,૬૩૧

૩,૦૫૪

૬૩૨

૨૧,૨૪૭

૭૪૬

૮૨૫

૩૦,૦૦૦

...

૨,૦૦૦

૨૩,૬૧૭

૨૨,૮૧૮

૩૨,૦૦૦

કુલ એકંદર

૭૬,૫૬૮

૬૦,૦૦૪

૧૧૬,૫૨૪

પરિશિષ્ટ પમું

વડોદરાની સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના ૧૪ વર્ષ ના બાંકડા :
સને ૧૯૧૧-૧૨થી સને ૧૯૨૪-૨૫ મુધીના

વર્ષ	પુસ્તકોની કુલ સંખ્યા	વાચકોની સંખ્યા	વચાચેલા પુસ્તકો	કામના દિવસો	દરરોજની સરેરાશ	માલમદિર માની હાજરી
૧૯૧૧-૧૨	૨૮,૬૫૪	૩,૧૦૫	૫૭,૨૯૬	૩૨૫	૧૭૬ ૩	...
૧૯૧૨-૧૩	૩૬,૧૭૫	૩,૦૦૦	૫૫,૨૦૬	૩૨૫	૧૬૯ ૮૬	...
૧૯૧૩-૧૪	૪૬,૨૭૭	૨,૭૦૫	૫૫,૧૧૬	૨૯૬	૧૮૬ ૮૬	૧૬,૦૮૮
૧૯૧૪-૧૫	૫૩,૭૬૦	૨,૫૦૦	૫૮,૧૪૪	૩૨૮	૧૭૭ ૨૬	૧૬,૫૪૩
૧૯૧૫-૧૬	૫૭,૮૦૯	૩,૨૬૭	૬૧,૭૫૮	૩૨૪	૧૬૦ ૬	૨૦,૧૧૦
૧૯૧૬-૧૭	૬૪,૧૬૪	૩,૦૦૦	૫૨,૭૬૮	૨૮૪	૧૮૫ ૮	૨૦,૧૯૬
૧૯૧૭-૧૮	૬૭,૯૮૪	૩,૨૦૨	૫૪,૬૨૪	૩૨૫	૧૬૮ ૦૮	૧૪,૦૦૦
૧૯૧૮-૧૯	૭૪,૩૨૩	૨,૬૭૪	૬૩,૧૨૮	૨૮૪	૨૨૨	૧૭,૬૩૭
૧૯૧૯-૨૦	૮૫,૭૭૫	૨,૮૭૮	૬૧,૧૦૭	૨૭૪	૨૨૬ ૪૮	૨૨,૪૪૩
૧૯૨૦-૨૧	૮૮,૭૬૩	૩,૩૭૨	૭૮,૧૫૪	૨૭૫	૨૮૪ ૧૬	૨૪,૯૧૩
૧૯૨૧-૨૨	૮૯,૭૩૩	૨,૩૪૨	૮૦,૫૫૬	૨૭૬	૨૬૧ ૮૭	૨૩,૪૩૫
૧૯૨૨-૨૩	૯૮,૯૬૪	૩,૬૭૩	૯૬,૮૨૭	૨૭૬	૩૪૭ ૪	૨૬,૦૩૪
૧૯૨૩-૨૪	૧,૦૨,૧૮૬	૩,૭૪૦	૮૫,૦૦૯	૨૭૬	૩૦૪ ૬૯	૨૫,૩૬૫
૧૯૨૪-૨૫	૧,૦૫,૩૪૦	૩,૬૪૨	૮૩,૨૨૬	૨૭૪	૩૦૩ ૭૫	૨૨,૧૬૬

સંસ્કૃત વિભાગ

મહેકમ
ઓરિએન્ટલ સિરીઝ

૮,૬૪૮
૨,૦૫૩

૧૧,૦૧૪
૯,૭૩૬

૧૧,૩૦૪
૧૯,૮૫૪

૧૦,૬૯૭

૨૦,૮૦૦

૩૧,૧૫૮

ફરતાં પુસ્તકાલય

મહેકમ
પુસ્તકો
સિદ્ધી સામાન
રેલ્વે નૂર વગેરે

૧,૨૩૬
૭૧૮
...
૨૬૬

૧,૩૫૬
૬૯૦
૪૦૬
૩૮૮

૧,૪૦૪
૭૦૦
૪૦૦
૪૦૦

૨,૨૨૦

૨,૮૪૦

૨,૯૦૪

દૃશ્યચિત્રશિક્ષણ

મહેકમ
સાહિત્યો
કંટીનન્ટ કિરકાલ
રેલ્વે નૂર વગેરે
અસાફરી

૧,૨૩૬
૧,૯૯૩
૧૨૦
૨૩૦
૨૬૯

૧,૧૮૭
૧,૩૯૯
૧૨૦
૩૮૨
૨૧૦

૧,૨૩૬
૨,૦૦૦
૧૬૦
૭૯૦
૮૦૦

૩,૮૪૮

૩,૨૯૮

૪,૮૯૬

ડિસ્ટ્રિક્ટ વિભાગ

મહેકમ
અસાફરી-ખર્ચ

૪,૦૬૬
૪૫૨

૪,૧૧૬
૫૬૮

૪,૫૦૦
૧,૦૦૦

૪,૫૧૮

૪,૬૮૪

૫,૫૦૦

કસબા તથા ગ્રામ પુસ્તકાલયો

પુસ્તકાલયોને મદદ
મકાન માટે મદદ
નવીન ગ્રામ પુસ્તકાલયોને માટે
ખરીદવાનાં પુસ્તકો

૧૯,૬૩૧
૩,૦૫૪
...
૯૩૨

૨૧,૨૪૭
૭૪૬
...
૮૨૫

૩૦,૦૦૦
...
...
૨,૦૦૦

૨૩,૬૧૭

૨૨,૮૧૮

૩૨,૦૦૦

કુલ એકંદર

૭૬,૫૬૮

૯૦,૦૦૪

૧૧૧,૫૨૪

પરિશિષ્ટ પસું

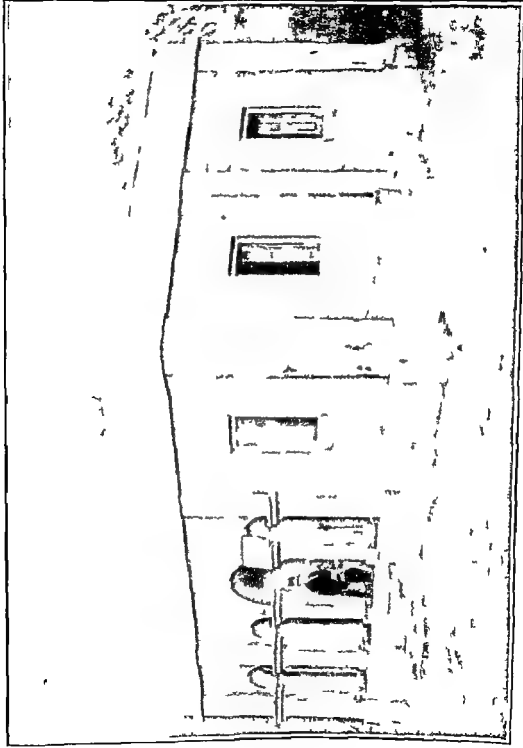
બડોદરાની સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીના ૧૪ વર્ષના આંકડા :
સને ૧૯૧૧-૧૨થી સને ૧૯૨૪-૨૫ સુધીના

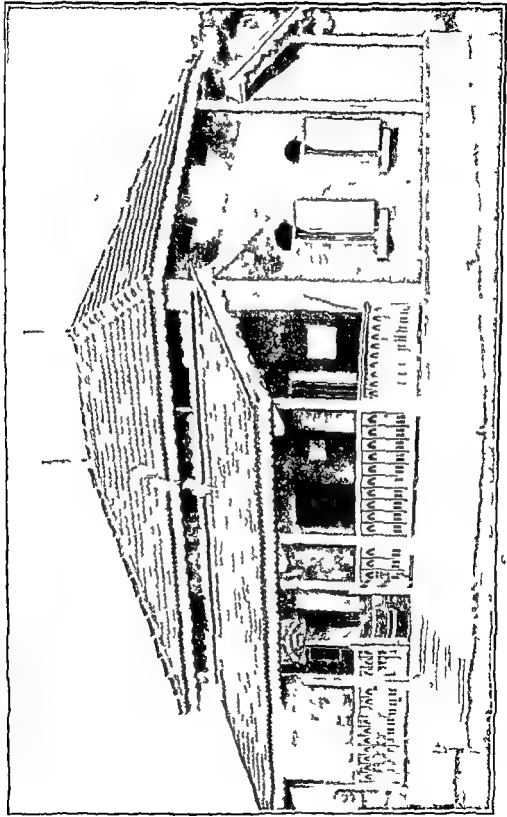
વર્ષ	પુસ્તકોની કુલ સંખ્યા	વાચકોની સંખ્યા	વંચાયેલાં પુસ્તકો	કામના દિવસો	દરરોજની સરેરાશ	આલમદિર માંની હાજરી
૧૯૧૧-૧૨	૨૮,૬૫૪	૩,૧૦૫	૫૭,૨૬૬	૩૨૫	૧૭૬'૩	...
૧૯૧૨-૧૩	૩૬,૧૭૫	૩,૦૦૦	૫૫,૨૦૬	૩૨૫	૧૬૬'૮૬	...
૧૯૧૩-૧૪	૪૬,૨૭૭	૨,૭૦૫	૫૫,૧૧૬	૨૯૬	૧૮૬'૮૬	૧૬,૦૮૧
૧૯૧૪-૧૫	૫૩,૭૬૦	૨,૫૦૦	૫૮,૧૪૪	૩૨૮	૧૭૭'૨૬	૧૬,૫૪૩
૧૯૧૫-૧૬	૫૭,૮૦૯	૩,૨૬૭	૬૧,૭૫૮	૩૨૪	૧૯૦'૬	૨૦,૧૧૦
૧૯૧૬-૧૭	૬૪,૧૬૪	૩,૦૦૦	૫૨,૭૬૮	૨૮૪	૧૮૫'૮	૨૦,૧૯૬
૧૯૧૭-૧૮	૬૭,૯૮૪	૩,૨૦૨	૫૪,૬૨૪	૩૨૫	૧૬૮'૦૮	૧૪,૦૦૦
૧૯૧૮-૧૯	૭૪,૩૨૩	૨,૬૭૪	૬૩,૧૨૬	૨૮૪	૨૨૨	૧૭,૬૩૭
૧૯૧૯-૨૦	૮૫,૭૭૫	૨,૮૭૮	૬૧,૧૨૭	૨૭૪	૨૨૬'૪૮	૨૨,૪૪૩
૧૯૨૦-૨૧	૮૮,૭૬૩	૩,૩૭૨	૭૮,૧૫૪	૨૭૫	૨૮૪'૧૯	૨૪,૬૧૩
૧૯૨૧-૨૨	૮૯,૭૩૩	૩,૩૪૨	૮૦,૫૫૬	૨૭૬	૨૯૧'૮૭	૨૩,૪૩૫
૧૯૨૨-૨૩	૯૮,૯૬૪	૩,૬૭૩	૯૬,૯૨૭	૨૭૬	૩૪૭'૪	૨૯,૦૩૪
૧૯૨૩-૨૪	૧,૦૨,૧૮૬	૩,૭૪૦	૮૫,૦૦૯	૨૭૬	૩૦૪'૬૯	૨૫,૩૬૫
૧૯૨૪-૨૫	૧,૦૫,૩૪૦	૩,૬૪૨	૮૩,૨૨૬	૨૭૪	૩૦૩'૭૫	૨૨,૧૬૬

પરિશિષ્ટ ૬૬

સેંટ્રલ લાયબ્રેરીના સને ૧૯૨૪-૨૫ના
વાચકોનું પૃથક્કરણ

ધંધાશોખગાર પ્રમાણે		જાતિ અને દેશ પ્રમાણે	
સરકારી નોકરો	૯૦૪	ગુજરાતી	૧,૬૬૭
અધ્યાપકો અને શિક્ષકો	૧૩૫	દક્ષિણી	૧,૬૫૪
વિદ્યાર્થીઓ:—		મુસલમાન	૧૮૧
કૉલેજ	૩૭૦	ખ્રિસ્તી	૫૧
કસાલાવન	૧૪૪	પારસી	૪૪
શાળા	૧,૦૬૯	બંગાળી	૨૦
અન્ય	૯૯૦	ચાહુદી	૭
		મદ્રાસી	૬
		અન્ય	૧૨
કુલ ૩,૬૪૨		કુલ ૩,૬૪૨	

પારોશીય ૭મું

વડોદરા લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ શરૂ થયું ત્યાર પહેલાંનાં વડોદરા રાજ્યનાં લાવાન્યવાળાં પુસ્તકાલયોની અગતિ

નંબર	પુસ્તકો	વાચકો	વંચાણનાં પુસ્તકોની સંખ્યા	અરકાર	લોક	પ્રાંત પંચાયત	કુલ
નંબર	પુસ્તકો	વાચકો	વંચાણનાં પુસ્તકોની સંખ્યા	અરકાર	લોક	પ્રાંત પંચાયત	કુલ
૧૯૦૬-૦૭	૨૪	૧૪	૧૪	૧૦,૮૮૧	૨,૫૨૫	૧,૫૧૧	૧૫,૦૨૭
૧૯૦૭-૦૮	૨૪	૧૫	૧૫	૮,૬૪૫	૧,૧૮૦	૨,૨૩૮	૧૨,૧૬૩
૧૯૦૮-૦૯	૨૪	૧૬	૧૬	૨૪,૮૩૮	૪,૭૮૦	૨,૦૦૦	૩૨,૬૧૮
૧૯૦૯-૧૦	૨૪	૧૭	૧૭	૨૮,૬૧૭	૫,૬૬૫	૨,૬૦૦	૩૮,૧૮૨
૧૯૧૦-૧૧	૨૪	૧૮	૧૮	૭૪,૧૮૧	૧૪,૧૫૦	૬,૬૪૮	૯૭,૯૮૦
<div>કુલ</div> <div>વડોદરા રાજ્યનાં પુસ્તકાલયોની વડોદરા લાયબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ શરૂ થયું ત્યાર પછીની અગતિ</div>							
૧૯૧૧-૧૨	૨૪	૧૯	૧૯	૨૮,૪૮૬	૪,૮૨૫	૨૪,૮૪૧	૪૨,૩૧૭
૧૯૧૨-૧૩	૨૪	૨૦	૨૦	૬૬,૫૩૧	૩૫,૬૦૭	૨૪,૫૦૦	૧,૦૫,૪૩૭
૧૯૧૩-૧૪	૨૪	૨૧	૨૧	૧,૨૬,૬૨૩	૩૬,૧૪૮	૩૪,૪૦૬	૬૮,૬૩૭
૧૯૧૪-૧૫	૨૪	૨૨	૨૨	૧,૬૪,૩૩૧	૪૭,૮૨૭	૩૪,૮૬૦	૧,૨૨,૭૯૮
૧૯૧૫-૧૬	૨૪	૨૩	૨૩	૨,૦૬,૬૮૮	૪૮,૨૪૭	૪૨,૪૮૬	૧,૩૪,૬૪૪
૧૯૧૬-૧૭	૨૪	૨૪	૨૪	૨,૧૦,૩૬૬	૪૯,૩૨૬	૪૨,૦૭૦	૧,૩૬,૭૨૨
૧૯૧૭-૧૮	૨૪	૨૫	૨૫	૨,૧૪,૪૬૬	૪૯,૭૮૩	૨૦,૮૫૫	૬૮,૫૬૪
૧૯૧૮-૧૯	૨૪	૨૬	૨૬	૨,૩૫,૨૮૫	૨૬,૮૨૬	૨૪,૮૬૨	૭૫,૬૧૮
૧૯૧૯-૨૦	૨૪	૨૭	૨૭	૨,૬૩,૮૧૮	૨૮,૪૮૬	૩૦,૩૭૫	૮૬,૨૪૬
૧૯૨૦-૨૧	૨૪	૨૮	૨૮	૨,૪૭,૩૫૩	૨૬,૪૭૬	૨૩,૮૫૨	૭૩,૮૪૪
૧૯૨૧-૨૨	૨૪	૨૯	૨૯	૨,૬૩,૧૬૬	૨૬,૦૫૧	૨૫,૬૦૮	૭૫,૮૬૭
૧૯૨૨-૨૩	૨૪	૩૦	૩૦	૨,૬૩,૧૩૧	૨૩,૦૦૦	૨૪,૪૨૪	૭૬,૪૨૪
૧૯૨૩-૨૪	૨૪	૩૧	૩૧	૨,૬૩,૭૧૮	૨૪,૪૩૨	૨૪,૫૦૦	૭૪,૮૩૦
૧૯૨૪-૨૫	૨૪	૩૨	૩૨	૨,૨૩,૭૮૭	૨૨,૮૧૮	૨૬,૦૧૩	૭૧,૦૮૮
<div>કુલ</div> <div>૧૯૧૧-૧૨થી ૧૯૨૪-૨૫ સુધીના કુલ પુસ્તક પ્રચાર તથા ખર્ચ</div>							
				૨૬,૬૭,૭૪૨	૪,૩૬,૮૦૨	૪,૦૧,૬૮૨	૪૨,૪૬,૩૪૭

परिशिष्ट ८मं

क्रमां प्रस्तावितयन् क्रमां : १८११-१२थी १८२४-२५ सीधिवं

वर्ष	प्रस्तावितयन् क्रमां	स्थला	वायव्य	वर्षावेवां प्रस्तावितयन् क्रमां	भार्य (३पीया)			कुस
					पुरातन भारीदी	चोटीआ	निभावभार्य	
१८११-१२	८३	४८	२,५७४	६,६८२	२,१६८	४०५	२८७	२,८८१
१८१२-१३	१५८	१०७	५,६२०	१३,५२८	१,६६८	२१८	२६८	२,२१६
१८१३-१४	२५७	२०८	६,०६६	१२,७८२	२,२६८	३६७	४२८	२,६६४
१८१४-१५	३२७	३०२	७,५५६	१५,३०३	१,१६८	३४०	६२८	२,४६८
१८१५-१६	३२७	११८	५,५५६	६,५२८	२,०६६	६०२	२६६	२,४६४
१८१६-१७	४४१	१५८	३,३८१	७,२२६	२,६५०	४८८	४५०	२,६६८
१८१७-१८	४४१	६२	१,८६१	४,५३४	१,६००	७६७	६१०	२,६७७
१८१८-१९	४४१	१०१	३,१६८	८,६८७	१,४०८	७६७	४२६	१,८५१
१८१९-२०	४३१	१४८	२,६६७	७,५०७	१,१५२	४३	२४८	१,४४३
१८२०-२१	४३१	७०	१,२३२	४,३६२	५३१	११	३४८	८६१
१८२१-२२	४३१	१८०	१,०६०	१०,८२८	६१६	१,०००	३०३	१,६१६
१८२२-२३	४३१	१०६	५,२७६	११,५८६	१,०००	...	२३८	१,२३८
१८२३-२४	४३१	१२१	५,८५०	१२,४१२	७१८	...	२६५	६८३
१८२४-२५	४३१	१२३	५,७१५	१३,३६६	६६०	४०६	३८८	१,४८४
संक्षेप	...	१००	१,१६०	३,३६२
प्रति	...	३१८	४,५५५	१०,०३४
१४ वर्षां कुस वर्षावेवा प्रस्तावितयन् भार्य					१,३८,६७२	१६,१२७	४,७०५	२६,३४८

પરિશિષ્ટ ૯મું

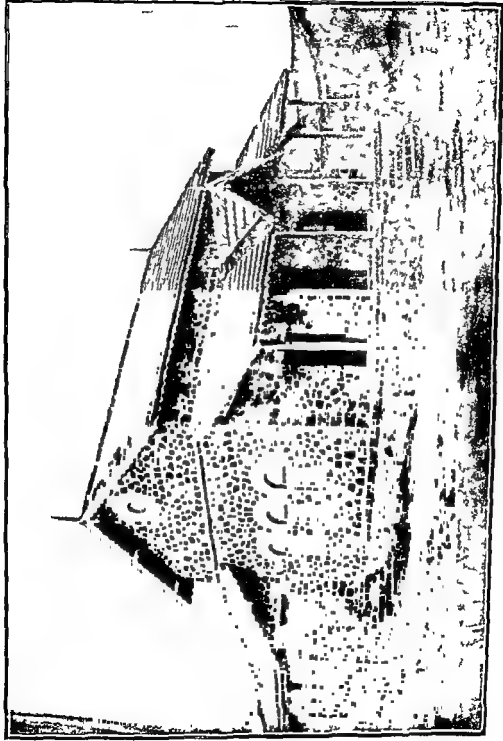
દૈનિક શિક્ષણ યાજ્ઞ : ૧૯૧૨-૧૩થી ૧૯૨૪-૨૫ સુધીના - ૧૩૬

વર્ષ	ગ્રામ	સ્થિતિમાના જે લોની સખ્યા	દાખરી	સ્ત્રીઓની સંખ્યા	સ્ત્રીઓનાં બાળકોની સંખ્યા
૧૯૧૨-૧૩	વડોદરા, નવસારી અને કડી ચાર ગ્રામ	૩૬	૩૬,૦૫૦	૧૨૦	૧૬,૨૫૦
૧૯૧૩-૧૪	વડોદરા શહેર અને ચાર ગ્રામો	૭૯	૬૧,૦૦૦	૩૦૭	૧૫,૮૨૦
૧૯૧૪-૧૫	વડોદરા શહેર અને ચાર ગ્રામો	૧૨૮	૫૬,૪૦૦	૨૬૬	૨૦,૮૦૦
૧૯૧૫-૧૬	વડોદરા શહેર અને ત્રણ ગ્રામો	૧૦૭	૬૪,૦૪૮	૨૩૨	૧૪,૩૯૧
૧૯૧૬-૧૭	વડોદરા શહેર, જે ગ્રામો, અને વાલીબર પ્રદર્શન	૧૫૩	૬૩,૭૯૦	૩૧૮	૨૪,૧૭૦
૧૯૧૭-૧૮	વડોદરા શહેર અને ગ્રામો	૧૬૭	૧,૫૨,૩૧૮	૧૪૬	૧૪,૪૮૫
૧૯૧૮-૧૯	વડોદરા શહેર અને જે ગ્રામો તથા અમદાવાદ પ્રદર્શન	૭૫	૧,૩૮,૬૮૫	૧૮૦	૧૮,૦૦૦
૧૯૧૯-૨૦	વડોદરા શહેર, ત્રણ ગ્રામો, વડોદરા આરોગ્ય પ્રદર્શન, કરજીયું જેકુત મંડળ, કોલા અને બિલિમોરા પ્રદર્શનો, તથા વડોદરા રાજમહેલ	૭૫	૧,૬૬,૧૮૪	૧૩૫	૩૨,૦૦૦
૧૯૨૦-૨૧	વડોદરા શહેર અને જે ગ્રામો, નરિયાદ મિશન, લરચ આરોગ્ય મંડળ, તથા વડોદરા રાજમહેલ	૬૦	૫૭,૧૨૬	૧૩૩	૩૮,૨૦૦
૧૯૨૧-૨૨	વડોદરા શહેર, ત્રણ ગ્રામો, અમદાવાદ આરોગ્ય મંડળ, અને બેચરાણ ટોર પ્રદર્શન	૧૨૫	૮૩,૬૦૨	૧૧૪	૧૨,૦૦૦
૧૯૨૨-૨૩	વડોદરા શહેર અને જે ગ્રામો, અમદાવાદ આરોગ્ય પ્રદર્શન, વડોદરા પ્રદર્શન, અને દાહોદ બીલ પરિષદ	૧૧૬	૧,૪૫,૨૪૨	૧૧૪	૧૧,૪૦૦
૧૯૨૩-૨૪	વડોદરા શહેર અને જે ગ્રામો, અમદાવાદ આરોગ્ય પ્રદર્શન, વડોદરા શહેર અને જે ગ્રામો, અમદાવાદ અને વડોદરાનાં બાલ સમાહ, અને ગણેશી લરાયેલી પુસ્તકાલય પરિષદ	૬૨	૫૦,૨૯૩	૧૧૬	૩૪,૫૦૦

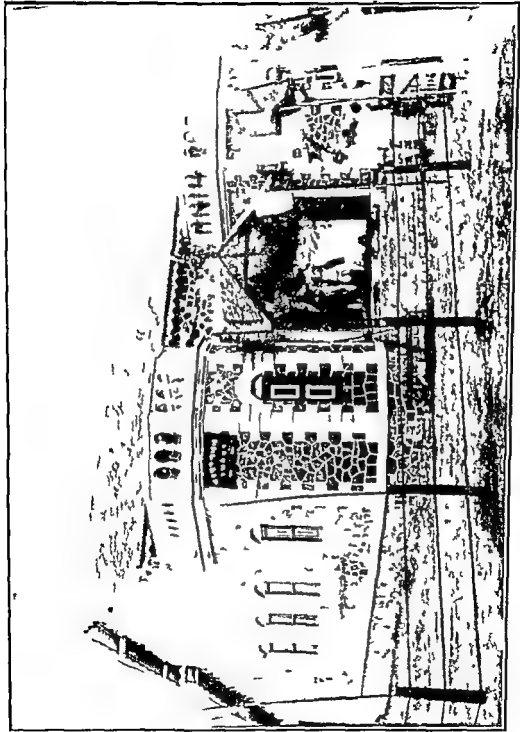
પરિશિષ્ટ ૧૦મું

ગ્રાંથ અને કરુણા સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોની વિગત

નામ	વસ્તી	ભણેલા	પુસ્તકોની સંખ્યા	વંચાયેલાં પુસ્તકો	વાચકો	વાર્ષિક ખર્ચ (રૂપીયા)	ગ્રાંથી ફંડ (રૂપીયા)
૪ ગ્રાંથ પુસ્તકાલયો							
૧. નવસારી	૧૯,૪૩૭	૬,૮૨૦	૬,૫૪૯	૬,૯૮૦	૩૪૧	૧,૩૭૬	૪,૨૦૬
૨. અમરેલી	૧૭,૭૯૩	૪,૯૬૫	૯,૯૫૭	૯,૭૩૩	૪૬૪	૨,૨૫૦	૩,૨૭૫
૩. મહેસાણા	૧૧,૮૮૮	૨,૭૯૧	૫,૪૪૯	૧૦,૩૧૫	૬૦૦	૧,૫૬૩	૬,૭૦૭
૪. દ્વારકા	૭,૯૭	૨,૨૯૬	૪,૮૫૨	૬,૭૯૯	૬૧૭	૯૫૮	૮,૦૯૦
૩૯ કરુણા પુસ્તકાલયો							
૧. પાટણ	૨૭,૦૧૭	૬,૧૯૪	૭,૦૯૩	૪,૧૫૭	૪૦૪	૧,૪૧૨	૮,૨૦૮
૨. સિદ્ધપુર	૧૬,૧૮૭	૩,૮૫૦	૩,૦૨૩	૫,૭૨૧	૩૬૫	૧,૪૯૩	૩,૬૧૪
૩. ઝોઘ	૧૫,૮૭૦	૩,૪૪૯	૪,૫૧૭	૭,૩૮૧	૫૨૨	૧,૭૦૯	૧૬,૦૪૦
૪. પેટલાદ	૧૫,૧૫૯	૩,૯૪૪	૬,૫૦૦	૮,૮૭૯	૫૬૬	૧,૨૦૦	૪,૬૫૦
૫. વિસનગર	૧૩,૮૫૫	૨,૬૧૮	૪,૪૧૭	૨,૫૯૫	૨૮૦	૮૮૯	૪,૨૩૮
૬. કડી	૧૧,૯૧૯	૨,૪૯૩	૩,૨૭૫	૨,૮૭૦	૨૭૬	૧,૧૬૮	૧,૧૯૫
૭. વડનગર	૧૧,૬૭૧	૨,૦૮૬	૭,૧૮૩	૬,૪૦૧	૭૪૪	૧,૧૮૪	૬,૨૨૩
૮. ઉંઝા	૯,૮૩૨	૧,૫૫૨	૧,૯૦૪	૧,૮૮૪	૭૭૩	૨૨૫	૧૬૯
૯. સોજીત્રા	૮,૮૫૧	૩,૦૨૧	૭,૫૮૪	૫,૧૩૩	૬૪૬	૧,૩૮૪	૨,૦૭૩
૧૦. વસો	૫,૯૮૬	૧,૮૭૮	૭,૬૬૯	૫,૭૬૩	૬૨૩	૧,૭૦૦	૧,૦૩૫
૧૧. પાદરા	૮,૪૬૩	૧,૮૪૩	૨,૫૯૬	૨,૦૨૨	૨૬૮	૧,૧૩૦	૬૧૨

ગાંધીજીની સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, ધાંડી.

૧૯૧૩]

Lakshmi Art Bombay 8

શ્રી સયાજી બ્લુમિલી પુસ્તકાલય, ખાંભા.

[૩૧ ૪૫૮૦

૧૨. ચાણુખા	૭,૬૪૦	૧,૪૬૦	૨,૫૬૮	૧,૬૦૭	૨૨૦	૮૭૫	૧,૪૦૮
૧૩. બીચીમોરા	૭,૩૨૧	૨,૦૨૪	૬,૨૪૪	૨,૩૬૪	૩૪૦	૬૦૦	૬,૧૦૦
૧૪. વિમલપુર	૭,૩૧૬	૧,૨૩૬	૪,૫૪૬	૨,૬૪૩	૧૬૭	૧,૦૫૦	૫,૧૫૬
૧૫. કલોચ	૭,૦૫૪	૨,૪૪૪	૪,૨૦૮	૫,૦૭૪	૬૩૫	૮૦૦	૧,૨૪૫
૧૬. ખેરાળુ	૬,૮૬૬	૧,૦૪૧	૩,૫૧૫	૨,૬૫૮	૧૮૦	૫૩૬	૧,૭૨૦
૧૭. કોડીનાર	૬,૪૩૦	૧,૧૫૭	૨૩૪	૮૪૩	૨૧૫	૫૮૨	૧,૧૫૬
૧૮. નાર	૫,૮૫૬	૧,૫૨૬	૫,૧૬૦	૨,૬૦૭	૧૬૬	૮૦૦	૭૫૦
૧૯. ગણુપેરી	૫,૭૨૧	૧,૬૩૫	૮,૩૭૩	૪,૬૭૬	૨૨૬	૩,૬૪૭	૬,૫૨૮
૨૦. લાડોલ	૫,૪૦૩	૬૧૮	૩,૮૦૬	૧,૪૫૪	૨૬૭	૭૦૦	૨,૮૬૨
૨૧. સિતોર	૫,૦૬૮	૧,૩૭૧	૫,૬૨૫	૪,૬૮૭	૪૪૮	૧,૦૦૦	૪,૮૬૩
૨૨. વ્યારા	૪,૬૩૨	૧,૧૬૨	૩,૬૦૩	૩,૬૧૩	૫૫૪	૮૫૦	૧,૮૦૫
૨૩. દહેગામ	૪,૮૬૮	૧,૧૩૬	૧,૧૩૫	૧,૦૫૫	૨૬૬	૪૬૬	૧,૦૩૮
૨૪. ધર્મજી	૪,૭૮૬	૧,૩૬૦	૫,૭૧૧	૩,૦૮૦	૫૩૬	૧,૦૨૪	૪,૬૨૭
૨૫. ભાદરણ	૪,૬૩૪	૧,૭૨૩	૬,૨૧૨	૫,૩૫૦	૫૩૨	૧,૨૪૭	૧,૭૬૬
૨૬. સાવલી	૪,૩૨૧	૮૩૬	૮,૬૪૧	૨,૫૨૫	૨૦૪	૭૫૦	૧,૫૨૫
૨૭. સંખેડા	૪,૨૭૬	૧,૨૧૪	૨,૨૦૬	૧,૬૬૦	૨૬૫	૬૫૭	૧,૧૦૦
૨૮. મહેળાવ	૪,૨૬૩	૬૭૬	૨,૬૩૫	૧,૦૭૦	૧૭૫	૬૦૦	૧,૪૨૧
૨૯. ધારી	૪,૨૪૩	૮૬૫	૧,૭૨૬	૬૮૨	૧૫૩	૭૧૪	૫૨૪
૩૦. બહાદરપુર	૩,૬૬૭	૭૬૩	૨,૧૧૭	૨,૪૪૭	૬૪૦	૪૭૮	૬૫૦
૩૧. પીજી	૩,૮૮૬	૧,૧૮૨	૧,૩૫૧	૩,૧૨૫	૧,૧૧૫	૪૭૮	૮૦૦
૩૨. કરજળુ	૩,૫૩૮	૭૬૫	૨,૪૫૪	૨,૦૬૪	૨૨૭	૬૦૨	૧,૨૬૨
૩૩. દામનગર	૩,૪૫૦	૮૦૧	૧,૫૮૨	૫૮૫	૨૨૬	૧૬૫	૪૩૩
૩૪. કોર	૩,૦૩૬	૬૬૭	૨,૨૪૭	૨,૦૪૬	૩૬૮	૮૩૮	૩૬૬
૩૫. વાલોડીઆ	૨,૫૭૮	૫૪૩	૪,૦૬૨	૧,૬૦૦	૨૫૨	૨,૫૭૪	૭૫૦
૩૬. પલસાણા	૨,૪૨૬	૫૭૨	૨,૩૭૦	૧,૬૮૧	૧૫૨	૬૧૫	૧,૦૦૬
૩૭. સોનગઢ	૨,૦૧૩	૫૫૨	૨,૧૮૨	૨,૨૧૦	૧૦૧	૪૬૪	૧,૭૫૦
૩૮. આતરસુખા	૧,૮૮૨	૫૨૩	૧,૬૮૦	૬૭૫	૨૬૦	૩૬૪	૪૮૭
૩૯. તીલકવાડા	૧,૮૫૫	૮૦૦	૧,૩૨૬	૫૬૫	૧૭૬	૨૭૬	૩૨૫

પરિશિષ્ટ ૧૧મું

૬૧૮ સાર્વજનિક ગ્રામ-પુસ્તકાલયોનું પૃથકકરણ

વાર્ષિક ૫૦૦ થી ૧૨૪૧ પુસ્તકોનો પ્રચાર કરતાં	૧૪ પુસ્તકાલયો
„ ૪૦૦ અથવા વધારે „ „ „ „	૮ „
„ ૩૦૦ „ „ „ „ „	૩૧ „
„ ૨૦૦ „ „ „ „ „	૩૭ „
„ ૧૦૦ „ „ „ „ „	૧૫૪ „
„ ૧૦૦ કરતાં ઓછાં „ „ „ „	૨૭૯ „

૫૨૩

૬૫ ગણના સિવાયના

કુલ ૬૧૮

૮૭ સાર્વજનિક વાચનાલયો

આ ઉપરાંત રાજ્યમાં લવાજમવાળાં ૨૧૮૩ ૧૫ પુસ્તકાલયો છે.

પરિશિષ્ટ ૧૨મું

સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીનો પુસ્તકપ્રચાર:
સને ૧૯૨૪-૨૫

અંગ્રેજી	૩૦,૨૧૩
ગુજરાતી	૨૪,૩૭૮
મરાઠી	૨૩,૩૭૮
સંસ્કૃત, ઉર્દુ	૧
હિંદી વગેરે	૫,૧૧૭

૮૩,૦૮૬

સને ૧૯૨૪-૨૫માં ૨૭૪ દિવસ લાયબ્રેરીનું કામ ચાલેલું એટલે દરરોજનાં સરેરાશ ૩૦૩-૭૫ પુસ્તકો પડ્યાં હિંદુસ્તાનના બધાં પુસ્તકાલયો કરતાં આ પુસ્તકપ્રચાર વધારેમાં વધારે કહેવાય

વડોદરા સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરીમાંનાં પુસ્તકો:
તા. ૩૧-૭-૧૯૨૫

અંગ્રેજી	૫૧,૭૭૫
ગુજરાતી	૧૭,૬૦૮
મરાઠી	૧૪,૧૧૧
સંસ્કૃત હાપેલા ગ્રંથો	૫,૮૦૪
સંસ્કૃત હસ્તલિખિત ગ્રંથો	૧૩,૧૩૪
અન્ય	૧,૧૭૨

કુલ ૧૦૫,૯૫૪

પરિશિષ્ટ ૧૩મું

વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદ—

૩

અંધારણુ

૧. આ પરિષદ “ શ્રી વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદ ” એ નામે ઓળખાશે

૨. આ મંડળના ઉદ્દેશ નીચે પ્રમાણે છે:—

- (૧) પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયોની પ્રગતિ સાધવી.
- (૨) ગામે ગામ પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયો સ્થપાય એવી દ્વિવચાસ કરવી.
- (૩) કાર્યકર્તાઓ, સરકાર, તથા આનંદિક સંસ્થાઓ વચ્ચે સહકાર વધે એવા પ્રયત્નો કરવા.
- (૪) પ્રગતે વાચનમાં વધુમાં વધુ રસ લેતી કરવાના અને ઉપરના હેતુ પાર પડે તે માટે જરૂરના પલાળે લેવા.

૩. આ પરિષદના સભાસદોના નીચે પ્રમાણે ચાર વર્ગો રાખવામાં આવ્યા છે:—

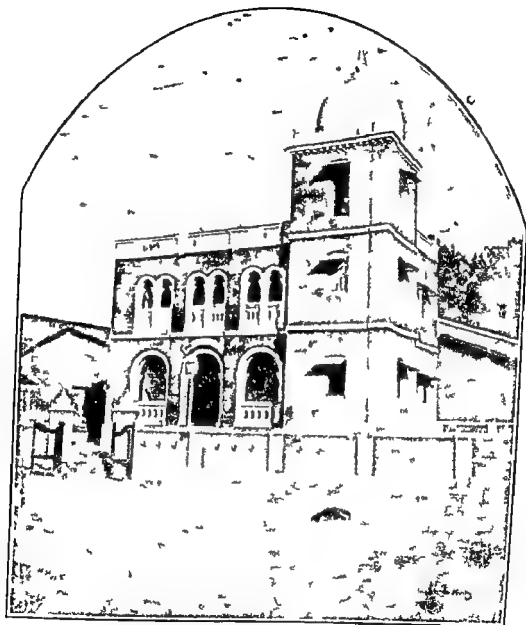
(૧) વડોદરા રાજ્ય પૈકીની જે વ્યક્તિઓ એક જ વખતે રૂ. ૨૫૦) કે તેથી વધારે આપશે તેઓ પરિષદના મુરબી ગણાશે.

(૨) વડોદરા રાજ્ય પૈકીની જે વ્યક્તિઓ એક જ વખતે રૂ. ૨૫) કે તેથી વધારે આપશે તેઓ પરિષદના આજીવન સભ્યો ગણાશે.

(૩) કોઇ પણ પુસ્તકાલય (ગ્રાંત, કર્યા, કે ગામ) કે વાચનાલય, અનુક્રમે વાર્ષિક રૂ. ૫૦, રૂ. ૩૦, કે રૂ. ૧૦ આપશે તે પુસ્તકાલય કે વાચનાલય આ પરિષદનું સાધારણ સભાસદ ગણાશે.

(૪) કોઇ પણ વ્યક્તિ યા ઉપર સમાવેશ થતો ન હોય તેવી કોઇ પણ સંસ્થા વાર્ષિક રૂ. ૩૦ આપશે તો તે સાધારણ સભાસદ ગણાશે.

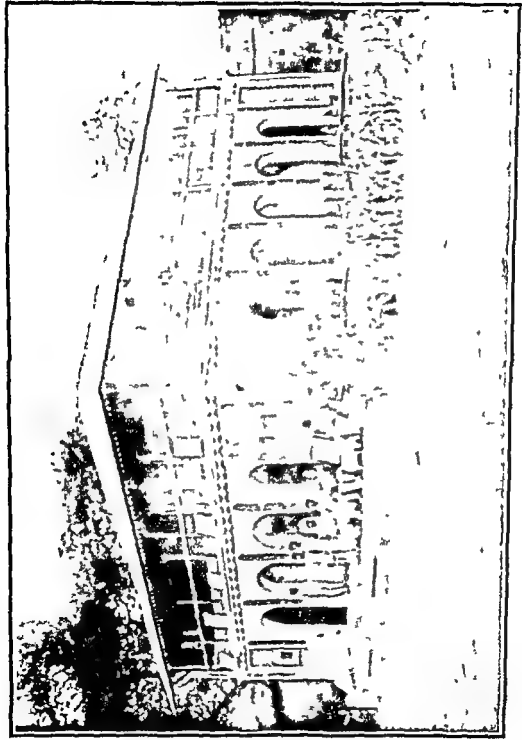
૪. રુથળ—પરિષદની આવકથી બેઠક વેળાએ હરાવવામાં આવેલા મ્યજે અને વખતે પરિષદ સાધારણ રીતે દરેક વર્ષે એક વખત ભેગી મળશે. જે એવો કોઇ પણ હરાવ આગળની બેઠકમાં કરવામાં આવેલો નહિ હોય નો પરિષદનું વ્યવસ્થાપક મંડળ

૧૧૫]

ચત્તર કાચાણ પુસ્તકાલય, કડી

[૩ ૭૧૦૦

१९१०]

महाजन आर्चानिक पुस्तकालय. इलाहाबाद.

Likshmi Art, Bombay 8

[३५. १४८४

એ બાબત નક્કી કરશે; તેમ જ જ્યારે વ્યવસ્થાપક મંડળને તે બાબતમાં ફેરફાર કરવો યોગ્ય લાગશે ત્યારે તે તેમ કરી શકશે.

૫. પ્રતિનિધિનું પ્રમાણ—આ પરિષદમાં ચુંટણીનું તત્ત્વ દાખલ કરી પ્રતિનિધિઓ નીચે પ્રમાણે લેવામાં આવશે:—

(૧) જેઓ મુરબ્બી અને આજીવન સભ્યો થયા હશે તેઓ તથા વ્યક્તિગત વાર્ષિક સભાસદો તમામ પ્રતિનિધિ તરીકે આવી શકશે.

(૨) પ્રાંત પુસ્તકાલય ૫, કર્ણા પુસ્તકાલય ૩, મામ પુસ્તકાલય ૨, અને વાચનાલય ૧ પ્રતિનિધિ પરિષદમાં મોકલી શકશે.

ટીપ—જે પ્રાંતમાં પુસ્તકાલય પરિષદ ભરવાની હોય તે પ્રાંતનાં પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયો બમણા પ્રતિનિધિઓ મોકલી શકશે.

૬. દરેક પ્રતિનિધિ પાસેથી રૂ. ૮-૮-૦ પ્રતિનિધિ શી તરીકે લેવામાં આવશે.

૭. વિષયનિર્ણાયક મંડળનું બંધારણ:—

(૧) સ્વાગત સમિતિમાંથી ૫, કડી પ્રાંતમાંથી ૧૦, વડોદરા પ્રાંતમાંથી ૧૦, નવસારી પ્રાંતમાંથી ૬, અમરેલી પ્રાંતમાંથી ૪, અને ઝાખામંડળમાંથી ૨ (બંને ત્યાં સુધી દરેક તાલુકામાંથી એક એક), જે પ્રાંતમાં પરિષદ હોય તે પ્રાંતમાંથી ૫ વધારે, વિષય નિર્ણાયક મંડળના સભાસદો ચુંટાશે

(૨) પરિષદની આગલી બેઠકોના પ્રમુખો, પરિષદ જે સ્થળે ભરવાની હોય તે સ્થળના સ્વાગત મંડળના પ્રમુખ, તથા સામાન્ય મંત્રીઓ (જનરલ સેક્રેટરીઓ), હોદ્દાની રૂએ વિષય નિર્ણાયક મંડળમાં આવી શકશે

(૩) વિષય નિર્ણાયક મંડળમાં પ્રમુખ તરીકે પરિષદના પ્રમુખ અને તેમની ગેરહાજરીમાં તે વખતે હાજર રહેલા સભાસદોમાંથી પ્રતિનિધિઓએ ચુટેલા પ્રમુખ કામ કરશે.

૮. વિષય નિર્ણાયક મંડળનું કાર્ય:—

(૧) પરિષદમાં રજુ કરવાના ફાવો તેમ જ વક્તાઓની પસંદગી નક્કી કરવી.

(૨) નવીન વર્ષ માટે વ્યવસ્થાપક મંડળ નક્કી કરી પરિષદમાં મંજૂરી માટે નામ રજુ કરવાં.

(૨) આ વ્યવસ્થાપક મંડળ નીચે પ્રમાણેના સભાસદોનું બનશે —

ક. એક પ્રમુખ; ખ. બે મંત્રીઓ; અને ગ. ઝાખામાં ઝાખ સાત અને વધારેમાં વધારે અગીઆર સભ્યો.

ગ્રામ પુસ્તકાલયો ૬૧૮

વડોદરા માં ૨૮૨

પેટાર તાલુકો (૧૨)

■ કાચર	■ મોંઘા	■ બાકરોલ	■ રેવા	■ બાંધબી	■ મજાતર
■ પરાણ	■ કાચિયા	■ હોડો	■ રામોલ	■ મોઘની	■ માલ
■ મિરોલ	■ પાડનાંગ	■ મુરુજા	■ બામદોલી	■ મરોલ	■ બોલીઆ
■ ડોંગ	■ રોંગ	■ સંનવા	■ માલુજ	■ રુજ	■ મોર
■ મીમડા	■ બડડ	■ કાલી	■ જોવાડ	■ અડી	■ પંચાલ
■ મ.વાવડા	■ રામપુર	■ અમાલ	■ હંભી	■ બુઘીય	■ નવાગામ
■ મુરુજા	■ વડા	■ નિરમપુરા	■ ધોડી	■ માનપુરા	■ પેટલી

બાદર તાલુકો (૨૫)

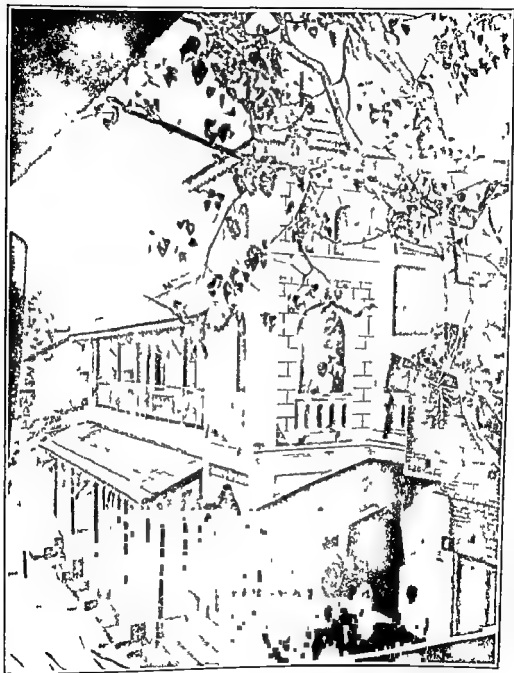
વાલોડ	■ રોંગા	■ માલુજામ	■ જંબીડા	■ વડાદરા	■ જલસબ
■ નિર	■ ડીજ	■ કીજ	■ મુરુજ	■ પીપડોલ	■ જલુપ
■ રેલ	■ પીંગી	■ અમાડા	■ કાખીયા	■ જલુજ	■ કોસીંગ
■ ડીંગા	■ વાચડા	■ જુવેપ	■ કુજડ	■ રોંગી	■ રોંગીકુવા
■ વાવપુરા					

વડોદરા તાલુકો (૨૭)

■ જાખી	■ બાવલી	■ જોવડો	■ મોરવા	■ વરજામા	■ મોખડા
■ માજલપુર	■ દરજ	■ રોંગી	■ ધડાયા	■ સેવાસી	■ સદાર
■ તરશાંગી	■ મરુડા	■ મોત્રી	■ પોર	■ બીલ	■ હડીઆ
■ આમોજ	■ ઉડેના	■ પદમયા	■ સાંકરડા	■ ધનીઆરી	■ અબુખી
■ સમીવાંગા	■ દરખી	■ અડોડીઆ	■ સયાડ	■ રવાડ	■ ચાપડ
■ કાલી	■ બાજવા	■ મેવાકુષ	■ કાશીપુરા	■ વડસાડા	■ આગેડ
■ રોડખી					

પાદરા તાલુકો (૪૦)

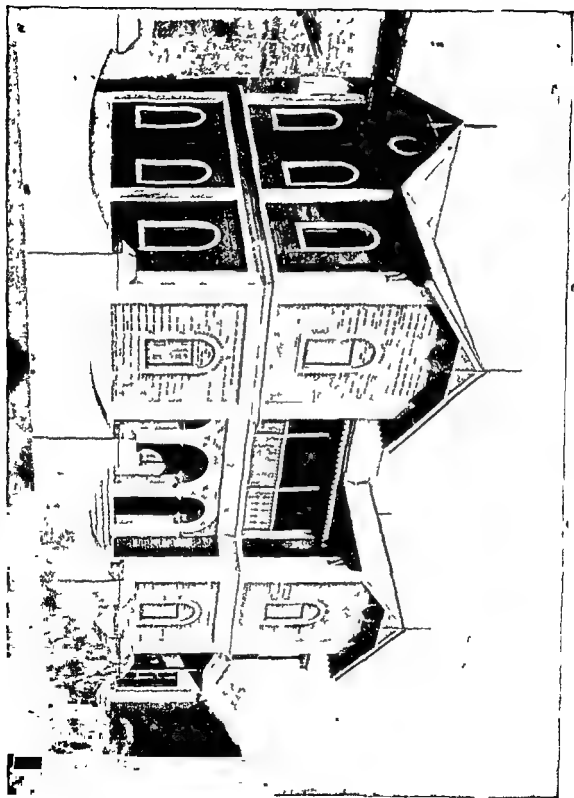
■ વડુ	■ કાકા	■ કુરખી	■ મોહારી	■ ભોજ	■ કાસા
■ રલુ	■ માસર	■ દરપુરા	■ સાધી	■ ગવાસડ	■ ચાલુસડ
■ મે.ભા	■ મુજપુર	■ ગમેડા	■ ધાજ	■ કુરાલ	■ કુજડ

૧૯૧૩]

સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, નાર

[૩ ૯૦૨૪

✱ સેમકુવા	✱ મુનાળ	✱ સરસવણી	✱ આમળા	✱ દુધવાડા	લતીપુરા
✱ જગાવપુર	✱ ગોરીઆદ	હુણા	અબોળ	✱ સાદરા	અંબાડા
નિવાલ	તાળપુર	સાંગમા	સોખમ ખુદ	ખીપળી	✱ શાણપુર
✱ વણુછરા	સાંતલા	મેઢાદ	કાંદા		

કરજણ તાલુકો (૪૨)

✱ વલણ	✱ મીલગામ	✱ કંડારી	કોરલ	✱ ચોરંદા	ઓઝ
✱ ધાવટ	✱ કેલીઆદ	✱ વેમાર	✱ રારોદ	✱ કુરાઇ	✱ કંબોયા
પાછીઆપુરા	✱ રણપુર	✱ સીમળી	કરમડી	✱ દેવાણ	અણગુ
પુરા	✱ સારંગ	✱ હાંડોદ	✱ કુરાલી	✱ સુરવાડા	✱ કોડીઆ
બામણગામ	બોડકા	ગંધારા	✱ ઓસરામ	સબોઇ	અટાની
બચાર	માનપુર	† ✱ ગણપતપુરા	હિરદ	દેરાલી	✱ માંગલેજ
કંવારીઆ	સરપુર દીંબી	ખાંધા	જુની જીયરડી	આસમપુરા	મેધી

કોલેક્ટ તાલુકો (૨૯)

✱ કારવણ	✱ યુવાની	✱ મંડળા	✱ સારોદ	✱ નડા	બારા
✱ કુટેલા	વણુદરા	✱ વડજ	✱ હળીપુરા	✱ મટેલી	જગાલ
અમરેશ્વર	✱ અંજુહણ	✱ લીંગરધસી	અતોસી	વઢરાણા	પીમાઇ
✱ બીલુપુર	✱ કુકડ	✱ ફોફળીઆ	પુનીઆદ	કરમ લ	✱ પક્ષાસવાડા
પારાબા	મહમદપુરા	ગોરઆર	ધમેડી	નાદરીઆ	

સીનોર તાલુકો (૨૫)

✱ ફોફળીઆ	✱ બરકાલ	✱ અવાખલ	✱ ઉતરાજ	✱ માલસર	✱ મોટાકરાળા
તેનતળાવ	✱ મિટોળ	✱ ઝાંઝંક	✱ ટીબરવા	સાઢવી	મુગસામળ
કુકલ	દીવેર	વરખડ	માલેધા	✱ પુનીઆદ	આણુંદી
✱ બિચળી	✱ સીમળી	જાણુમોઇ	✱ સતીસણા	તેરસા	નાનાહળીપુરા
અનસુયા					

સાવલી તાલુકો (૧૭)

✱ ડેસર	✱ દુમંત	ગોહડા	✱ મંજુસર	✱ સાંઢસાલ	✱ બાકરોળ
ખાખરીઆ	ઇદાડ	રાણીઆ	નમીસરા	રાણીપુરા	પિલોલ
વરસડા	ધનતેજ	નાની લાડોળ	રતનપુરા	વેજપુર	

વાઘોડીયા તાલુકો (૧૦)

✱ જરોદ	✱ મારોધર	✱ કરમાવીઆપુરા	રસુવાઆદ	કામરોળ	✱ ખેરવાડી
✱ ખીપળીઆ	✱ કાંડીઆપુરા	ભણીઆરા	સાંગડોળ		

શંખેડ તાલુકો (૧૪)

જોડેવી	x બાલપુર	x વાસજી	કેલોડ	માંડવી	દીંબા
ખુનવાડ	ખીપરસહ	કાવીડા	વેલી	મુંડીયા	માંજરાત
મધંધોડા	સરંગીયા				

તિલાવાડ તાલુકો (૧)

કરનાળા

કડી માંત ૧૬૦

હરેગામ તાલુકો (૧૬)

f x બદીએલ	x મોટાઇસનપુર	x બલા	f x નરોલ	કહવાડ	x મગોડી
x ધારીસજી	મરાંતીઆ	વાસજી રાંદોડ	દાલીસા	x છંડવા	x ધમીજ
x બાવડા	મહુદરા	ઉંદળ	દાપીજબ		

આતરગુ'બા તાલુકો (૪)

x કાખીએલ	x કનીપુર	x દીમેલ	x બાસવાસજી
----------	----------	---------	------------

કડી તાલુકો ૨૦

x કાંમરવા	રાજપુર	x ધોળ	નંદાસજી	x ડરજી	x કંડ
x મુમાસજી	અગોલ	x વામજ	x વડુ	કેપલ	મુકાસજી
x મેડાઆદરજ	x ખાવડ	x ખોરજનાડોદા	વીડજ	x કાસવા	સરસાવ
x બટાસજી	x કલ્યાણપુરા				

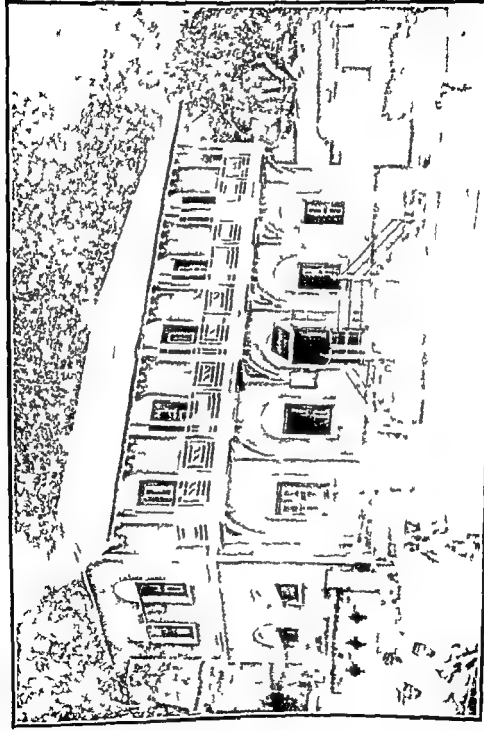
કસોલ તાલુકો (૨૮)

x રંધેળ	f x સરલવ	x રૂપાલ	x કોલવડા	f x નારદીપુર	x ઉનાઉઆળવા
x પલિયા	x સેરયા	x સોળ	x પાનસર	x લીમોદરા	x સધજ
દીરાડા	જમળા	સાંતેજ	x વેડા	બાળવા	x પ્રિયુયા
જાલ	x રાયરડા	x ધમાસજી	x ખોરજ ડામી	x ઇસંડ	વડસર
x મેખાસજી	જનસપુર	કુડાસજી	x પીપજમ		

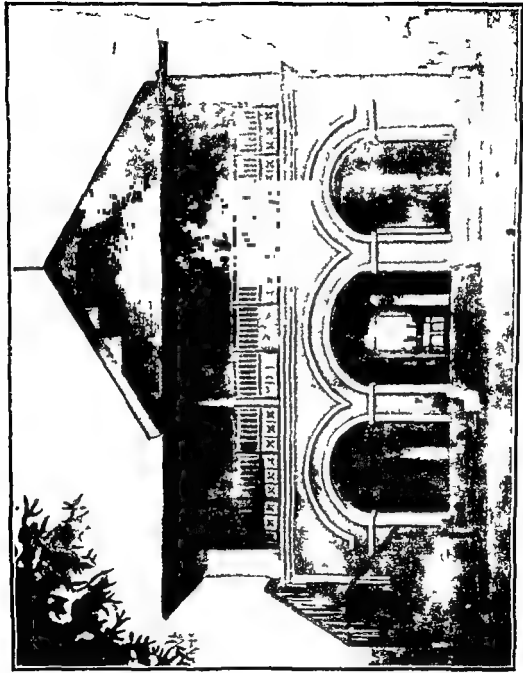
વિજપુર તાલુકો (૩૦)

f ગોઝારીઆ	f x ચરાડા	f x પિલવાઇ	x કુકરવાડા	x આળેલ	x ખીલોદરા
x ખરોડ	f x ગેરીના	પુધરા	x કોલવડા	રજાસજી	જાંતલ

વડોદરા રાજ્યની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

અહીંની સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, સાવલી.

સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, કરજણ.

સમઠિ	ગવાડા	ડાભડા	પામોલ	માલોસણ	માણેકપુર
લોદરા	x વેડા	x વડાસણ	x ટીટોદણ	x વિહાર	x મોર
x ખરણ	†x વસાઈ	બામણવા	નવા સંગપુર	x દમાવાડીઆ	આગલોડ

વિસનગર તાલુકો (૧૫)

x વાલમ	†x બાન્ડુ	x કાંસા	x દેણુપ	x ગોઠવા	x ભાલક
x કમાણા	x જેતલવાસણ	x બાસણ	x કંસારાકુઇ	x કુવાસણ	x ભોકરવાડા
કડા	દવાડા	વડુ			

મહેસાણા તાલુકો (૨૪)

x પાંચેટ	†x લાંધણજ	x લીંચ	†x ખેરવા	x બલોલ	x મેઉ
x વડરમા	x છડીઆરડા	x જગુદણ	x પીલુદરા	x અંબાસણ	x મોટી દાઉ
x જોરણમ	x માકણજ	x જોરીઆવી	x સાલડી	x બામોસણ	x આખજ
દેવરાસણ	ધડા	મુળસણ	x ખારા	શુદાપાલડા	અલોડા

સિદ્ધપુર તાલુકો (૧૪)

†x ઉનાવા	કાંબળી	કહોડા	x શ્રીહણવાડા	x ઉપેરા	દાસજ
x કુંડાવ	x કરલી	x જુણાવ	x મહેરવાડા	સમોડા	ચંડાળજ
x જમનાચપુરા	x કાંકોસી				

ખેરાળુ તાલુકો (૮)

†x ઉમતા	x મુંઢીઆ	x રીપેર	લુણવા	x ઉંદાઈ	ખલાદ
કરખડીઆ	ઉણાદ				

પાટણ તાલુકો (૧૨)

†x બાલીસણ	x સડેર	x મહુંદ	x રણુજ	કંચરાવી	સંભારી
વાગડોદ	કોંજુવા	માતપુર	કોટાવળ	કુણુધેર	જંમરાસ.

ચાણુરમા તાલુકો (૧૭)

x ધીંગોજ	x વડાવલી	મુરેરા	x કંબોઈ	x સંખલપોર	કાલરી
x શ્રીહણવાડા	x પલાસર	x લણવા	x માંજી	ચવેલી	x ગોરાદ
જાખાના	ખડુચરાજ	ખાંભેલ	વસાઈ	કનોડા	

હારીજ તાલુકો (૨)

x હારીજ	x અડીઆ
---------	--------

નવસારી પ્રાંત ૯૦

નવસારી તાલુકો (૨૨)

† x વેરમા	ઉમરા	જ કાછીઆવાડી	મરોઢી	ધામણ	x કરળાપાર
x આયગી	x તવડી	x સીમગગમ	પોંસરા	x સીસોદરા	x હીથુમ
જ પડયા	પરજણ	x કોઢાલી	મહુવર	જ કુચેદ	x પિનસાડ
સરધ	પરયાણ	પોપડા	દાંતી		

ગણદેવી તાલુકો (૬)

ધમડાજી	માસા	ધનોરી	x ગડત	જ સોનવાડી	x માણેકપુરા
--------	------	-------	-------	-----------	-------------

પત્રસાણા તાલુકો (૧૪)

બલેશ્વર	એના	વલેસાપિસાદ	બગુમરા	નિયોળ	લોંગડ
ઉમરાખ	દરનાન	ધામડોદએના	એરયાણ	કોદરા	
નેગવા	તુડી	તળોદરા			

કામરેજ તાલુકો (૨૫)

† x વડીઆવ	x ધળા	રેવણી	કામરેજ	x વાવ	દીગસ
x ઝોગણા	x હગધર	x પોરણપારડી	x ઉંબેલ	x શામપુરા	x કરજણ
x કોદોદરા	વિદાણ	જ કુમરા	આસ્તા	x મોરયાણ	અબ્રામા
x કોસમાડા	x નેખા	x દેલાડ	x પરખ	નગાડ	જ ધાનવા
x સીમાડા					

મહુવા તાલુકો (૧૦)

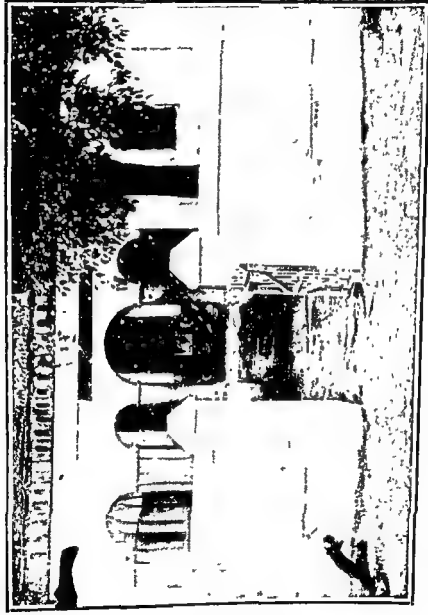
જ મહુવા	જ એરવાવરા	અનાવળ	x આમકચ	જ છુટવાડા	મુંડત
કુરચ	રાણુન	કરચેઢીઆ	અમરોઢી		

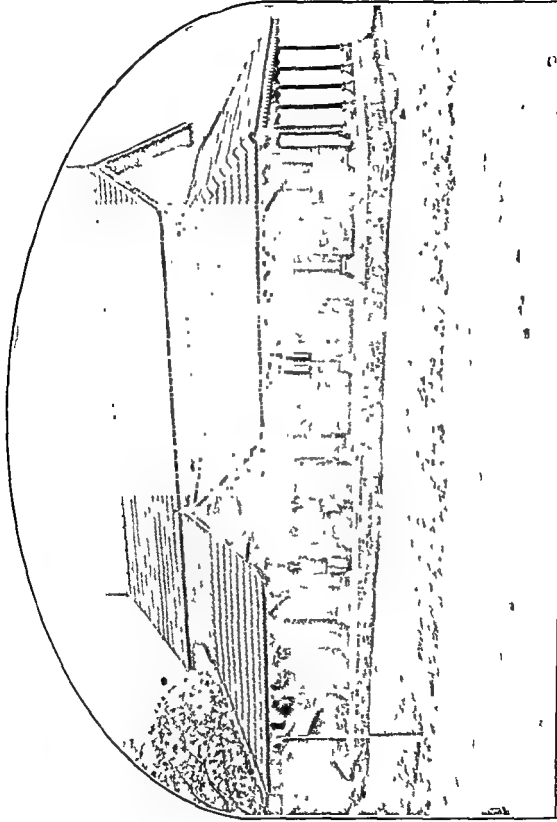
માંગરોળ તાલુકો (૧૦)

x માંગરોળ	હયુરણ	વાકળ	કોસ'બા	† x વેગાજી	x પીપોદરા
દીશેદ	ખોરીદરા	નાની નરોઢી	કુવાદરા		

સોનગઢ તાલુકો (૧)

સિંહપુર

બ્યારા તાલુકો (૨)

કપુરા

કાનપુરા

અમરેલી પ્રાંત ૪૮

અમરેલી તાલુકો (૨૧)

† x મોટાઆંકડીઆ	x વાંકીઆ	† વરસડા	સરંભડા	x બળીઆ	x ફેરીઆનાગસ
x બાળાપુર	ફેરીઆચાડ	નાનામાચીઆળા	x લાલાવદર	x ચાંદગઢ	દેવળીઆ
ચાડીઆ	વિક્રમપુર	મોટામાંડવડા	મોટાભંડારીયા	ખીજડીઆ	રાંદીઆ
માળીશા	દોશરવા	મોટાગોખરવાળા	x રંગપુર		

દામનગર તાલુકો (૫)

x ચાવંડ સાખપુર x પાડરસીંગા x નાનારાજકોટ ગણેશગઢ

ધારી તાલુકો (૧૪)

† x ચક્ષાલા	સરસિયા	ભલગામ	ધારગણી	દલખાણીયા	દેવળા
ગોવિંદપુર	ખીરપુર	આંગરડી	x ઝર	કેરાળા	ગરમલી
નાગધરા	છત્રા				

ખાંભા તાલુકો (૩)

† x ખાંભા મોટાસમઢીઆળા ઇંગિરાળા

કોડીનાર તાલુકો (૪)

ધાંટવડ આલીદર કોડરા પ્રાચી

ઓખામંડળ પ્રાંત ૯

ઓખામંડળ તાલુકો (૨)

વરવાળા આરભંડા

સ્તનપુર તાલુકો (૬)

મેણપુર સિયાનગર † x સ્તનપુર શાહપુર નવાગામ ઇધરીઆ

ભીમકટા પેટામહાલ (૧)

ભીમકટા

ટીપ્સ:—(૧) (૨) (૩) અને (૪) પુસ્તકાલયોના વર્ગો જતાવે છે.

† મકાન જમણું છે વા જમણવા તમવીજ ચાલે છે.

x ગુજરાત વર્નક્યુલર સોસાયટીમાં રૂ. ૫૦ આપી ૧૯૨૨ થયું છે.

પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડળ લિમિટેડ

સંબંધી

ક્રેટલીક માહિતી

પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડળ લિ. વડોદરા.

{ વડોદરા રાજ્યના સંવત ૧૯૭૦ના સહકારી મંડળોએ સંબંધી નિબંધ ફાળી કલમ ૯ અન્વયે નોંધવામાં આવ્યું છે. તા. ૩૧-૩-૨૪)

ઉદ્દેશ

- ક પુસ્તકો, વર્તમાનપત્રો, માસિકો વગેરે એક જથ્થે ખરીદી સલાસદોને સોંપી કિંમતે આપવા પ્રયત્ન કરવો.
- ખ પુસ્તકાલયો માટે ખાસ ઉપયોગી કૅટલોગ, કાર્ડઝ, ફાર્મો, પત્રિકાઓ, પુસ્તકો, માસિકો, વગેરે પ્રસિદ્ધ કરવાં અને વેચવાં.
- ગ પુસ્તકાલયોના કામમ હેઠાં સારે બ્યાળે અને સદર સ્થળોએ જામે મૂકી યુક્તિ નોંધ રાખવી અને તેના હિસાબ વધે આખરે પ્રસિદ્ધ કરવા.
- ઘ પુસ્તકાલયો માટેનાં રૂ. ૧૦૦ ઉપરાંતનાં ટ્રસ્ટ હેઠાં સ્વીકારવાં અને શરતો પ્રમાણે તેમનો વહીવટ કરવો.
- ઙ પુસ્તકાલયો જે ઉદ્દેશથી સ્થપાયાં છે. તે ઉદ્દેશ સિદ્ધ થાય તે માટે બની શકે તેવા બીજા બધા પ્રયત્નો કરવા.

સલાસદ

૧૮ વર્ષનો અગર તેથી વધારે ઉંમરનો ઇસમ હોવો જોઈએ.

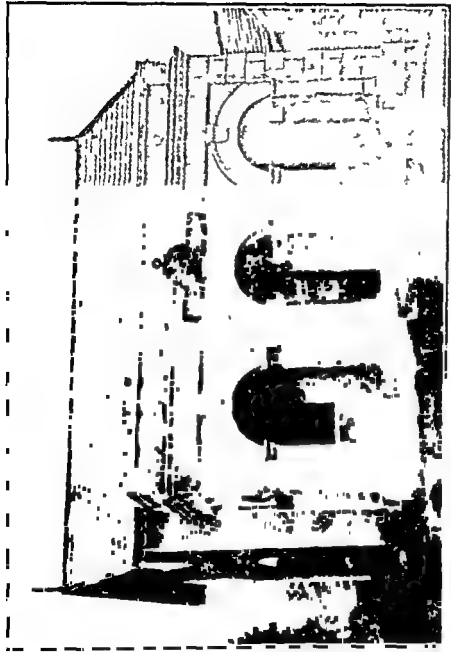
તેણે ઓછામાં ઓછો એક શેર લેવો જોઈએ.

હરકોઈ પુસ્તકાલય પશુ મંડળનો સલાસદ થવાને પાત્ર ગણાશે અને તે વખતમાં પુસ્તકાલયનો મંત્રી સલાસદના સધળા હક્ક ભોગવશે.

૧૯૧૩]

સી. ડી ગઝલર લાયબ્રેરી, ગણદેવી [૩ ૯,૦૪૧

ସମ୍ପାଦନା]

ପ୍ରମୁଖ ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ, ପ୍ରମୁଖ

[୨ ୩୭]

દરેક સભાસદની દાખલ શી રૂ. ૧૫ રાખવામાં આવી છે અને તે દાખલ થવાની અરજ સાથેજ મોકલવી જોઈએ.

દરેક શેરની કિંમત રૂ. ૨૫૫ રાખવામાં આવી છે અને તે નીચે પ્રમાણે આપવી જોઈએ. અરજ સ્વીકારતાં એટી વખતે રૂ. ૨૫૫ ના પહેલા હપ્તાના રૂ. ૧૫૫; ત્યાર પછી બાર માસે બીજા હપ્તાના રૂ. ૧૦.

દરેક ભરાયલા શેર માટે જુદા જુદા નગરનાં શેર સર્ટિફિકેટ આપવામાં આવશે.

વ્યવસ્થાપક મંડળ

મંત્રી તથા અધ્યક્ષ (chairman) સહિત વ્યવસ્થાપક મંડળ ૯ સભાસદોનું થશે; તેમાં ૫ સભાસદો પુસ્તકાલયોના મંત્રીઓ વા પ્રતિનિધિઓ હોવા જોઈએ અને ૪ અન્ય સભાસદોમાંથી ચૂંટાવા જોઈએ.

વ્યવસ્થાપક મંડળ કોઈપણ સભાસદ માટે પુસ્તકો, પત્રો વગેરે મંગાવી આપવા પરતું એક શરતનું કામ સ્વીકારી શકશે; એટલે કે જે તે સ્થળે લવાજમ પહોંચાડી શકશે. અને આ માટેજ લેવડદેવડનાં ખાતાં ઉઘાડી શકશે. આ મંડળ છ ટકા કરતાં વધુ ડિવિડન્ડ આપશે નહિ.

સામલાલસામ ખુશાલસામ પટેલ,
મંત્રી.

તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળનું બંધારણ તથા નિયમો.

- ૧ આ મંડળને ' તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળ ' એવું નામ આપવામાં આવે છે.
- ૨ આ મંડળની સ્થળ સીમા, તાલુકો અને તાલુકાને લગતાં ગામો છે, અને મુખ્ય સ્થળ તરીકે તાલુકાનું મુખ્ય ગામ ઠરાવવામાં આવે છે.
- ૩ આ મંડળનું નવીન વર્ષ દર સાલ ઑગસ્ટ મહિનાની ૧લી તારીખથી શરૂ થશે.
- ૪ આ મંડળ સ્થાપવાના ઉદ્દેશો નીચે પ્રમાણે છે:—
 - ૧ તાલુકામાં અને નજીકના તાલુકાનાં ગામોમાં પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયોની સંખ્યા વધે તેવા પ્રયત્નો કરવા.
 - ૨ સ્થાપન થએલાં પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયો સારા પાયાપર આવી આબાદ થાય તેવા પ્રયત્નો કરવા.

- ૩ પુસ્તકાલયો વગેરે પરસ્પર મદદ કરી શકે તે માટે વ્યવહાર યોજના વિચારી અમલમાં મુકવી.
- ૪ પુસ્તકાલયોને જોડતાં પુસ્તકાલયોની યાદીઓ, પુસ્તકાલય સંબંધી ચૂંટા અને પુસ્તકો સસ્તી કિંમતે પૂરાં પાડવાં, તથા ફાટી ગયેલાં પુસ્તકો બંધાવી આપવાં.
- ૫ જનસમુદયની વાચનરૂચિ જોમ અને તેમ સાદા વિષયો તરફ વળે તે તેથી સદ્-વિચારની શ્રદ્ધિ થાય તે માટે ફરતાં પુસ્તકાલયોની પેટીઓ દ્વારા પ્રયત્નો કરવા.
- ૬ પુસ્તકાલય બાગડો, ઝીંઝો, તથા ખાસ કરીને અમલ્ય લેડિસને ઉપયોગી થાય તે માટે મેચક લેન્ટર્ન, રિટરિયેરકોપ વગેરે દ્વારા પ્રયત્નો કરવા.
- ૭ આ મંડળનું એક મોડું ફંડ કરી તે દ્વારા વાચનાલયો અને પુસ્તકાલયોની સ્થિતિ સુધારવા પ્રયત્નો કરવા.
- ૮ આ મંડળમાં જે પુસ્તકાલય કે વાચનાલય જોડાશે તેમનેજ આ મંડળના ફંડમાંથી મદદ મળી શકશે. વાચનાલય કે પુસ્તકાલય તરફથી ફંડમાં મળેલી રકમના પ્રમાણમાં મદદનો હક રહેશે.
- ૯ આ મંડળમાં જોડાયેલાં તમામ પુસ્તકાલયો સુવ્યવસ્થિત રહી શકે તે માટે પુસ્તકાલયના વાર્ષિક અને ત્રિમાસિક રિપોર્ટ, બજેટ, ગ્રાન્ટ તથા કાપમ ફંડના દિસાળની વ્યવસ્થા આ મંડળે રાખવી (ખાતાની પરવાનગીની અપેક્ષા રહેતી હોય તો પરવાનગી મેળવી લેવી.) તે માટે સ્વયંજો વ્યવહાર મંડળદ્વારા કરવો.
- ૫ આ મંડળના સભાસદ માટે વાર્ષિક લવાજમ મહેલા વર્ગનું રૂ. ૫૫ બીજા વર્ગનું રૂ. ૨૫ અને ત્રીજા વર્ગનું રૂ. ૧૫ રાખવામાં આવ્યું છે.

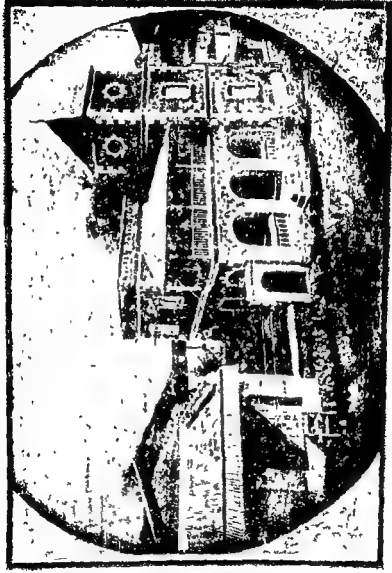
લવાજમ

- ૧ આ મંડળમાં સદર તાલુકાનાં અને નજીકના બીજા તાલુકાનાં ગામોના અરાઠ વર્ષ અથવા તે ઉપરાંતની ઉંમરનાં કેાઇ પણ મુદત્ત સભાસદ તરીકે દાખલ સભાસદની લાયકાત થઇ શકશે.
- ૭ પુસ્તકાલયો વા વાચનાલયો નીચે પ્રમાણેનું લવાજમ ભરીને આ મંડળમાં સભાસદ થઇ શકશે અને તે જે તે વર્ગનાં સભાસદ ગણાશે.

પુસ્તકાલયો વા વાચના-
લયો માટે લવાજમના
દર.

૧ કર્યા પુસ્તકાલય	રૂ. ૫	વાર્ષિક
૨ ગ્રામ પુસ્તકાલય	રૂ. ૨	,,
૩ વાચનાલય	રૂ. ૧	,,

નરીસ રાજ્યની પુસ્તકાલય મથક.

[૧૮૧]

સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, સ.બે.સ.

[૩. ૬૧૪૮]

[૧૯૧૪]

સાર્વજનિક પુસ્તકાલય, સ્થાપિત

[૨૦. ૨૮૫૪]

૮ સભાસદોની શીમાંથી રકમ અર્ધી રકમ દર વર્ષે પુસ્તકાલયોનાં ફાળો, સારી કહેવતો વગેરે ખરીદવામાં ખર્ચાશે અને તે વાર્ષિક મદદના પ્રમાણમાં મફત વહેંચવામાં આવશે.

૯ આ મંડળની વ્યવસ્થા કરવા માટે એક વ્યવસ્થાપક મંડળ નિમાવામાં આવશે અને તે નીચેના હોદ્દાઓનું જનમે એક પ્રમુખ, એક સેક્રેટરી અને વ્યવસ્થાપક મંડળ પાંચ સભાસદો મળી કુલ ૭ *

વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદોએ સમાજ સેવકોને ઉદ્દેશીને કરેલા ઠરાવો.

૧. દરેક ગામે જ્યાં શાળા હોય; ત્યાં પુસ્તકાલયની અને જ્યાં શાળા ન હોય છતાં વર્તમાનપત્રો અને પુસ્તકોનો ઉપયોગ કરી શકે તેવાં કેળવણીનાં નાગરિકો હોય ત્યાં પુસ્તકાલય અથવા વાંચનાલય સ્થાપવા માટે લોક મદદ ઉભી કરવા જે તે ગામના તથા તાલુકાના આગેવાનોને આ પરિષદ વિનંતિ કરે છે (૧) (૨)

૨. પુસ્તકાલયોનો સારો લાભ સમાજને મળે તેટલા માટે આ પરિષદ એવી બલામણુ કરે છે કે દરેક કર્યા પુસ્તકાલયમાં, શાળામાં વા અન્ય અનુકૂળ સ્થળે, પુસ્તકાલયનાં પુસ્તકોનો અને અન્ય સાધનોનો ઉપયોગ થાય ત્યારે કર્યા પુસ્તકાલયના વ્યવસ્થાપકોએ લાઇબ્રેરીઅન, હોમિસ્ટ્રસ અને અન્ય ઉત્સાહી સ્ત્રીપુરુષોની મદદ લઈ, દર અઠવાડીએ નિશ્ચિત અમુક વખત ખાસ સ્ત્રીઓ તેમજ બાળકો માટે છલાયદો મુકરર કરવા તજવીજ કરવી (૧) (૨)

૩. ગુજરાતી ભાષામાં સચિત્ર સાહિત્યનો અચાર હાથમાં વિશેષ રીતે ધવા લાગ્યો છે તે સમયમાં આ પરિષદ એવું સાહિત્ય ઉપજાવનારને અને પ્રગટ કરનારને વિનંતિ કરે છે, કે સમાજની અભિરૂચી શિષ્ટજ રહેવા પામે તેવી ખાસ કાળજી તેઓએ રાખવી જોઈએ. (૧) (૨)

૪. પુસ્તકાલયોની સંસ્થા પોતાના પગપર ઉભી રહેતાં શીખે, એ હેતુથી કાપમ ફંડની રકમ જુદી રખાવવા માટે અને તેનો હિસાબ વગેરે ચોક્કસ રહે તે માટે ખાતાઓ કરેલી કાપમ ફંડની યોજના આ પરિષદ પસંદ કરે છે અને તે રકમ જેમ મોટી થાય તેમ પ્રયત્ન કરવા પુસ્તકાલયોના કાર્યવાહકોને આમદપૂર્વક બલામણુ કરે છે. (૧) (૨)

૫ સરકાર અગર પ્રાંત પંચાયત તરફથી પુસ્તકાલયોને જે મદદ મળે છે તે કરતાં પાખ વધારે મદદ આપવાની તે પુસ્તકાલયના ગામની સુધરાઈ અગર વિશિષ્ટ પંચાયતની ફરજ છે; તેથી જે જે સુધરાઈ અને વિશિષ્ટ પંચાયતોએ પોતાની તે ફરજ અદા કરી નથી તેમને પોતાના ગામની લોક મદદ જેટલી અગર તેથી વધારે મદદ કરવા પરિષદ આમદપૂર્વક વિનંતિ કરે છે

* વાંચકોનું • તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળ ' પ્રથમ અસિત્વમાં આવેલું' દોષાળી તેના બધારણ તથા નિયમોનો આધાર અત્રે લેવામાં આવ્યો છે. હાલમાં ગણદેવી, શિનોર તથા પેટલાદ એ ત્રણ સ્થળે તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળો સ્થપાઈ ચૂક્યાં છે. (પ્રકાશક)

અને જેમણે ધાતુ નાંખે પણ મદદ કરી છે તેમના ને માટે ઉપકાર માની તે મદદમાં ગ્રંથિ કરવા વિનંતિ કરે છે. (૧) (૨)

૬. પુસ્તકાલય સદાપક સદકારી મંડળ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને જાડુ ઉપયોગી છે, એમ આ પરિપદ માને છે, અને એ મંડળ જોડે મદકાર કરી દેવાની દરેક પુસ્તકાલયને આમદ્ધપૂર્વક વિનંતિ કરે છે. (૧) (૨)

૭. ગુજરાત વનોદ્યુલર મોસાઇટી, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિપદ, વડોદરા રાજ્ય ભાષાંતર ખાતું, સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ ઇત્યાદી ગુજરાતી ભાષાની અભિવૃદ્ધિ માટે પ્રયત્ન કરનારાં મંડળો સાથે સદકાર કરીને આજસુધીમાં ગુજરાતી ભાષામાં પ્રસિદ્ધ થયેલાં, સારાં પુસ્તકોની સવિસ્તર નામાવળી પ્રસિદ્ધ થાય, અને તે પછી દર વર્ષે વા દર ત્રણ વર્ષે નવીન પુસ્તકોની એક નામાવળી, પ્રસિદ્ધ થતી જાય તેવી યોજના તૈયાર કરવાની આવશ્યકતા આ પરિપદ સ્વીકારે છે, અને તે માટે પરિપદ સમિતિને પગલા લેવાનું સોંપે છે. (૨)

૮. પેટલાદ અને વાયોડીઆમાં તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળો પ્રથમ સ્થાપનાં હતાં અને પહેલી પરિપદની ભલામણ એવાં તાલુકા મંડળ સ્થાપવાની યજ્ઞ હતી, તેના સ્વીકાર કરી ગણદેવી અને શિનેર તાલુકામાં આવાં મંડળો સ્થાપનાં છે તેની આ પરિપદ આનંદથી નોંધ લે છે, અને એ તાલુકાઓને પગલે ચાલી બીજા તાલુકાઓમાં એવાં મંડળો સ્થાપવાની તજવીજ કરવા આ પરિપદ રાજ્યની પ્રગતિ ભલામણ કરે છે. (૧) (૨)

૯ ગુજરાતમાં શાંતિઓમાં ભુદાં ભુદાં ફરો કેળવણીની પ્રગતિ વાસ્તે ઉભાં થયેલાં હોય છે; તેવાં ફરોનાં આવકોને આ પરિપદ સૂચવે છે કે પુસ્તકાલયનો પ્રચાર એ પણ કેળવણીનું એક અંગ છે, એમ સમજ સ્વીકારો માટે અને બાળકો માટે પ્રસિદ્ધ થતાં ખાસ માસિકોની દલાણી કરવાનો અને વિવાદ જવા આનંદને પ્રસંગે ગુજરાતનાં સારાં માસિકો અને પુસ્તકોની દલાણી કરવાનો દિવાજ તેઓએ દાખલ કરવો જોઈએ. (૨)

૧૦ આમ પુસ્તકાલયોનું કામ કરવા બદલ મહેનતાણું મળી શકે તેવી વ્યવસ્થા હોવા છતાં કેવળ સેના જ્ઞાતિથીજ પુસ્તકાલયોની ચેત્ર કરનારા શિક્ષક બંધુઓને આ પરિપદ ધન્યવાદ આપે છે, અને એવાજ મેં લાવથી તેઓ આ પ્રવૃત્તિ પોષતા રહેશે એવી આશા રાખે છે. (૨)

૧૧ પુસ્તકાલયનું કામ પદ્ધતિસર થતું રહે તેટલા માટે પ્રાંત પુસ્તકાલયોમાં અને કસબા પુસ્તકાલયોમાં નિદાન પર્મદ કરવા સિનિયર ટ્રેન્ડ અગર મેટ્રીક પાસ થયેલાજ હસમને લાઇબ્રેરિયન તરીકે રાખવાની આ પરિપદ પુસ્તકાલયના પ્રચારકોને ભલામણ કરે છે. (૨)

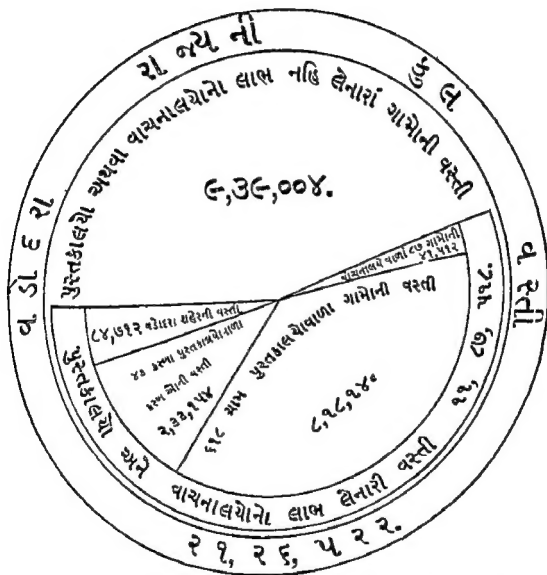
૧૨ પુસ્તકાલયોનાં પુસ્તકો વખનસર અને કોઈક વખન તેં મિલકુલ પાછાં આવતાં નથી તેથી બીજા વાચકોને ઘણી દરકત પહોંચે છે તેની આ પરિપદ સખેદ નોંધ લે છે અને તેમ ન થાય તે માટે પ્રજના આગેવાનો, ગમોના પંચો અને સરકારી નોકરો પોતાની લાગવવગતો ઉપયોગ કરી પુસ્તકાલયના કાર્યકર્તાઓને મદદ આપે એવી આ પરિપદ ભલામણ કરે છે (૨)

પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયોનો લાભ લેનારી

વડોદરા રાજ્યની

વસ્તીની સંખ્યા બતાવનારી આકૃતિ.

૧૯૨૫.

લાભ લેનારી કુલ વસ્તી

“ નહિ ” “

“ લેનારી કચ્છાની ”

“ લેનારી ગામોની ”

“ નહિ ” “ ”

સેક્ટો ૫૫ ૪૫ ૮૫

“ ૪૫*૫૫ ”

“ ૧૦૦ ”

“ ૪૭*૭ ”

“ ૫૨ ૩ ”

અને જેમણે થોડે અંશે પણ મદદ કરી છે તેમનો તે માટે ઉપકાર માની તે મદદમાં કરવા વિનંતિ કરે છે. (૧) (૨)

૬. પુસ્તકાલય સદાપક સહકારી મંડળ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને બહુ ઉપયોગી એમ આ પરિપદ માને છે, અને એ મંડળ જોડે સહકાર કરી દેવાની દરેક પુસ્તકાલય આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરે છે. (૧) (૨)

૭. ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, વડોદરા રાજ્ય ભાષા તર ખાતું, સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી ડિપાર્ટમેન્ટ ઇત્યાદી ગુજરાતી ભાષાની અભિવૃદ્ધિ માટે પ્રયત્ન કરનારાં મંડળો સાથે સહકાર કરીને આગમુખીમાં ગુજરાતી ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કચેલાં, સારા પુસ્તકોની સવિસ્તાર નામાવળી પ્રસિદ્ધ થાય, અને તે પછી દર વર્ષે વા દર વર્ષે નવી પુસ્તકોની એક નામાવળી, પ્રસિદ્ધ થતી જાય તેવી યોજના તૈયાર કરવાની આવશ્યકતા આ પરિપદ સ્વીકારે છે, અને તે માટે પરિષદ સમિતિને પગલાં લેવાનું સોંપે છે. (૨)

૮. પેટલાદ અને વાઘોડીઆમાં તાલુકા પુસ્તકાલય મંડળો પ્રથમ સ્થાપનાં હતાં અને પહેલી પરિષદની ભલામણુ એવાં તાલુકા મંડળ સ્થાપવાની ચક્ર હતી, તેનો સ્વીકાર કરી ગણુદેવી અને શિનોર તાલુકામાં આવાં મંડળો સ્થાપનાં છે તેની આ પરિષદ આનંદથી નોંધ લે છે, અને એ તાલુકાઓને પગલે ચાલી બીજા તાલુકાઓમાં એવાં મંડળો સ્થાપવાની તજવીજ કરવા આ પરિષદ રાજ્યની પ્રગતને ભલામણુ કરે છે. (૧) (૨)

૯ ગુજરાતમાં જ્ઞાતિઓમાં જુદાં જુદાં ફરક કેળવણીની પ્રગતિ વાસ્તે ઉભાં થયેલાં હોય છે; તેવાં ફરકોનાં ચાલકોને આ પરિષદ સૂચવે છે કે પુસ્તકાલયનો પ્રચાર એ પણ કેળવણીનું એક અંગ છે, એમ સમજી સ્ત્રીઓ માટે અને બાળકો માટે પ્રસિદ્ધ થતાં ખાસ માસિકોની દહાણી કરવાનો અને વિવાહ જેવા આનંદને પ્રસંગે ગુજરાતનાં સારાં માસિકો અને પુસ્તકોની દહાણી કરવાનો વિવાજ તેઓએ દાખલ કરવો જોઈએ. (૨)

૧૦ ગ્રામ પુસ્તકાલયોનું કામ કરવા બદલ મહેનતાણું મળી શકે તેવી વ્યવસ્થા હોવા છતાં કેવળ સેવા કૃતિથીજ પુસ્તકાલયોની સેવા કરનારા શિક્ષક બંધુઓને આ પરિષદ 'ધન્યવાદ' આપે છે, અને એવાજ સેવા ભાવથી તેઓ આ પ્રવૃત્તિ પોષતા રહેશે એવી આશા રાખે છે. (૨)

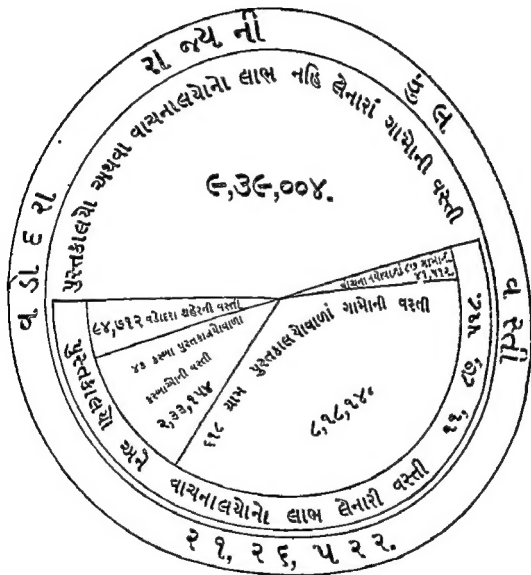
૧૧ પુસ્તકાલયનું કામ પદ્ધતિસર થતું રહે તેટલા માટે પ્રાંત પુસ્તકાલયોમાં અને કસ્ટા પુસ્તકાલયોમાં નિદાન પસંદ કરેલા સિનિયર ટ્રેન્ડ અગર મેટ્રીક પાસ થયેલાજ ઇસમને લાઇબ્રેરિયન તરીકે રાખવાની આ પરિષદ પુસ્તકાલયના પ્રચારકોને ભલામણુ કરે છે. (૨)

૧૨ પુસ્તકાલયોનાં પુસ્તકો વખનસર અને કોઈક વખન તો બિલકુલ પાછાં આવતાં નથી તેથી બીજા વાચકોને ધણી હરકત પહોંચે છે તેની આ પરિષદ સજેદ નોંધ લે છે અને તેમ ન થાય તે માટે પ્રગતના આગેવાનો, ગામોના પંચો અને સરકારી નોકરો પોતાની લાગવ-વગતો ઉપયોગ કરી પુસ્તકાલયના કાર્યકર્તાઓને મદદ આપે એવી આ પરિષદ ભલામણુ કરે છે (૨)

પુસ્તકાલયો અને વાચનાલયોનો લાભ લેનારી
વડોદરા રાજ્યની

વસ્તીની સંખ્યા ખતાવનારી આકૃતિ.

૧૯૨૫.

લાભ લેનારી કુલ વસ્તી.

" નહિ " "

" લેનારી કસબાની "

" લેનારાં ગામોની "

" નહિ " " "

સેંકડે ૫૫,૪૫

" ૪૫,૫૫ ટકા,

" ૧૦૦ "

" ૪૬.૭ "

" ૫૨.૩ "